

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

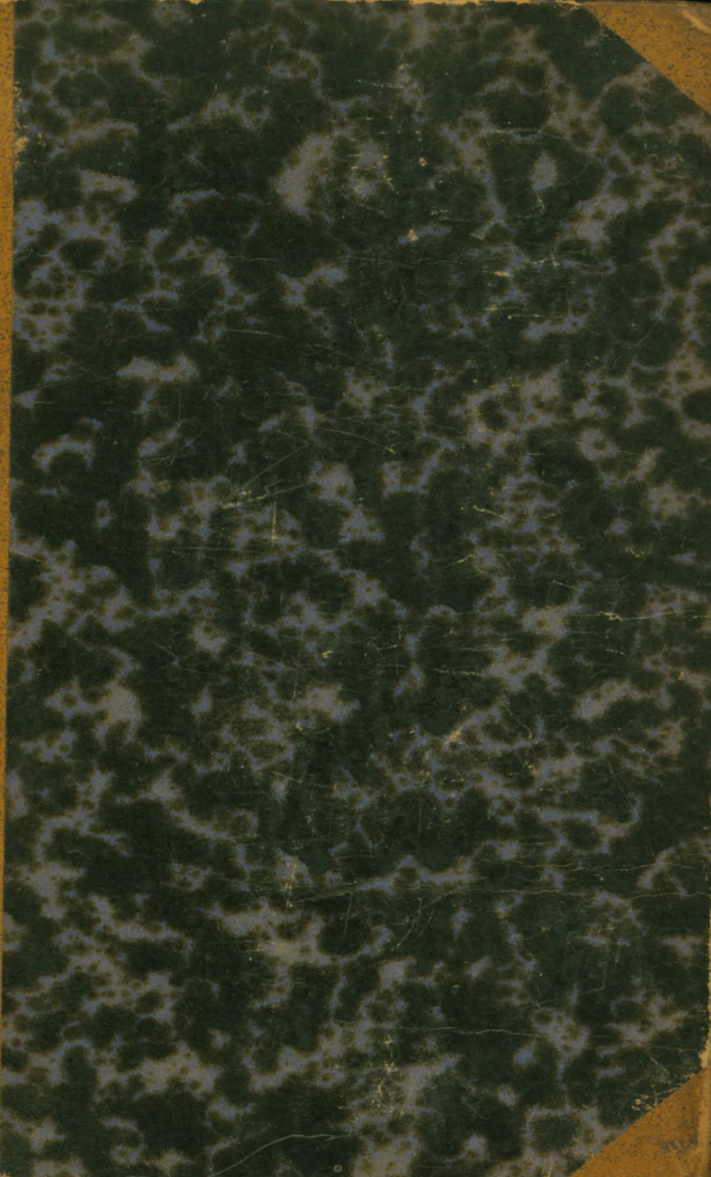
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Oremandsgaard.

Love og Forordninger samt Reskripter m. m.

Supplement

til

den efter Indenrigsministeriets Foranstaltning udgivne Sam-
ling af Love og Anordninger af mere almindelig Interesse.

Ud g i v n e

til Brug for Studerende og i det praktiske Liv

af

Cand. juris **Oskar Damkier**, og Cand. juris **Fr. Krog**,
Assistent under Kultus-   Assistent under Generaldirektoratet
ministeriet.   for Stattebæsenet.

7de Hæfte.

1860—1864.

Pris 1 Kr. 70 Øre hæftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af J. P. Schultz.

1887.

Indhold.

(Henvisningerne til Indenrigsministeriets Samling angive
Sidetallet i Udgaven af 1865.)

		Supple- mentet.	Inbm. Saml.
		Side.	Side.
1860.			
28. Januar.	Justitsmin. Str. ang. hvorvidt Dispensation kan tilstedes fra en i en Straffedom over en Udlænding indeholdt Bestemmelse om, at paagældende efter udstaaet Straf ved Politiets Foranstaltning skal bringes ud af Riget.	1.	
30. —	Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer og Indskrivningsbeviser til Ombytning.	(1.)	1.
3. Februar.	Patent for det danske Monarki ang. en med Siam afflutet Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat.	2.	
18. —	Bekjendtgjør. ang. Ferierne i Landsbysskolerne.	(15.)	1.
3. Marts.	Lov om Straffen for Løsgængeri og Betleri.	(15.)	2.
3.	Lov ang. Brændevinshandel og Brændevinsudstjænkning paa Færøerne.	15.	
17. —	Lov om Indkaldelse og Ombytning af Obligationer, henhørende til Kongerigets Statsgjæld.	(18.)	3.

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Sidin. Saml.
1860.			
31. Marts.	Lov ang. de kommunale Valg i Kjøb- stæderne	(18.)	5.
31. —	Lov om Lønninger for de i Kongeriget Ministerier ansatte Embedsmænd	18.	
16. April.	Indenrigsmin. Str. ang. hvorvidt Handel med Leer, Skjæreknive samt Agerdyrknings- redskaber af egen eller andres Frembrin- gelse er fri Næring.	18.	
20. —	Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer til Ombytning	(19.)	7
23. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirkl. ang. Anvendelsen af Loven af 5. Januar 1851 § 3.	19.	
24. —	Lov om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelsers, Seminariefondets og det beneficerede Bøndergods	(20.)	7.
24. —	Anordning om Udvidelse til de danst- vestindiske Besiddelser af Lov af 29. De- cember 1857 angaaende, at Umyndiges Midler paa 100 Rdlr. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i Overfor- myndierne m. m.	20.	
24. —	Anordning indeholdeude Forandring og nærmere Bestemmelse af Reskriptet af 9. December 1825 § 3, om Mortifikation paa bortkomne Gjældsbreve i de danst- vestindiske Besiddelser	21.	
30. —	Bekjendtgjør. ang. Forandring i Anord- ning af 5. Mai 1830 § 10 og Reskript af 3. September 1830 § 9	23.	
26. Mai.	Reglm. for Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Bygningen af Jern- banen fra Aarhus over Langaa til Randers	25.	
13. Juni.	Anordning, hvorved de i Loven af 29. December 1857 om Estertryk m. m. inde- holdte Bestemmelser gjøres anvendelige paa de i Hertugdømmet Slesvig udgivne Bærter	(25.)	12.

		Supple-	
		menet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1860.			
13. Juli.	Justitsmin. Skr. om Bemyndigelse for de danske Konsuler i Udlandet til, naar ingen protestantisk Geistlig findes paa Stedet, at foretage Egtevielser for danske Underaatter	26.	
25. —	Bekjendtgjør. ang. de til Kongerigets Statsgjæld hørende Obligationer	(27.)	12.
25. August.	Instruktionsbestemmelser for Bestyrelsen af Domæneskovene og Jagten i Kongeriget og det med samme forbundne Regnskabsvæsen	27.	
6. Septbr.	Justitsmin. Skr. om Nødvendigheden af Forligsudsfrister i Aktsform, naar Sagen angaar et større Beløb end 100 Rdlr., og om Betalingen for samme	29.	
22. —	Kundgjør. ang. at de i Lov af 29. December 1857 om ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene givne Forskrifter ogsaa skulle være anvendelige paa Røghmarvsthyphus blandt Hestene	(31.)	13.
26. —	Anordning, hvorved § 3 Nr. 10 i Forordning af 30. April 1824, om Præssters Embede med Hensyn til Egteskab, ophæves for de danske vestindiske Besiddelser	32.	
26. —	Anordning om Udvidelse til de danske vestindiske Besiddelser af Lov af 30. November 1857 om Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret	33.	
26. Oktober.	Raadstueplakat ang. Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn og Forstæder	(34.)	13.
5. Novbr.	Bekjendtgjør. ang. Notering paa Ravn i Statsgjælskontorets Bøger	(34.)	18.
6. —	Bekjendtgjør. ang. Indtælbelse af visse Statsobligationer til Ombytning	(34.)	19.
11. —	Lov ang. Ophævelse af de ved Plakat af 1. Martz 1814 foreftrevne Indbeta-		

1860.		Single mentet.	Inbn. Saml.
		Side.	Side.
	linger til Statskassen for Bevilling som Mægler m. v.	(34.)	20.
11.	Novbr. Lov ang. Afhændelse af Humlebæk Havn.	34.	
11.	— Lov ang. Ophævelse af den til den saa- kaldte Krogaard i Nordby paa Den Fang knyttede Eneret til Værtshushold og Handel med Drikkevarer i Nordby Sogn	(35.)	20.
22.	— Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en enke- mand kan træde i Ægteskab med sin af- døde Hustrus Stifmoder	35	
30.	— Bekjendtgjør. ang. Notering paa Navn af de til Kongerigets Statsgæld hørende Obligationer	(35.)	20.
12.	Decbr. Lov ang. nogle Forbringere i Be- stemmelseerne i Plakat af 13. Oktober 1847 § 4 med Hensyn til Betalingen for Patienter i Sindsygeanstalten ved Århus	(35.)	21.
12.	— Lov indeholdende Tillæg til Lov af 14. April 1852 angaaende nogle nærmere Bestemmelser om Korntiendens Foran- bring fra Ydelse i Kjørvæn til faste aar- lige Afgifter	(36.)	22.
12.	— Lov indeholdende nogle Bestemmelser an- gaaende Høiesteretsstævninger, som ud- tages i de dansk = vestindiske Befid- delse	36.	
22.	— Bekjendtgjør. ang. Østersøfisteriet i de danske Farvande og om Meddelelse af Bevillinger til Udlæg af kunstige Østers- banter ved Kongerigets Kyster	(37.)	23.
22.	— Raadstue-Plakat ang. Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn	37.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1861.			
4. Januar.	Lov om nogle Forandringer i Lov af 29. December 1857 om Fiskeriet i Limfjorden	(38.)	24.
4. —	Plak., hvorved Lov af 30. November 1857 angaaende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshusarbejde med Modifikationer udvides til Island	38.	
8. —	Justitsmin. Str. ang. at der ikke kan gives en Kvinde Fuldmyndighedsbevilgning	39.	
16. —	Foreløbig Lov ang. extraordinær Udskrivning til Sørigstjeneste	39.	
28. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., at Præsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme, ikke er pligtig at vie hende til en jødisk Mandsperson m. m.	40.	
30. —	Lov om Fiskeriet i Ringkjøbing og Stadhil Fjorde	(42.)	25.
30. —	Lov ang. Barberneringen samt om Afgang til at aarelade og kopsætte	(42.)	26.
30. —	Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser angaaende Jagten	(42.)	28.
30. —	Lov ang. Forbud mod at medtage løse Hunde i Jægersborg Dyrehave m. v.	(42.)	28.
30. —	Lov ang. Farten paa Gudenaa mellem Silkeborg og Randers	(42.)	30.
13. Februar.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Indgaaelse af Egteskab mellem en Christen og en Jøde	42.	
19. —	Lov ang. Ophørelse af en Straffeanstalt paa Christianshavn for kvindelige Forbrydere og om forskellige Ombygninger ved Straffeanstalterne paa Christianshavn, i Viborg og ved Horsens; samt om Nedleggelse af Straffeanstalten i Odense.	43.	
19. —	Lov om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn	(45.)	33.

		Supple-	Inhm.
		Side.	Saml.
1861.			
19.	Februar.	Lov om Sønrøringen	(45.) 40.
19.	—	Lov om en forandret Inddeling af Handedsvægten i Kongeriget Danmark	(45.) 43.
19.	—	Lov om Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør	(45.) 44.
19.	—	Lov om Forandring af Loven af 20. Juni 1850 om Oprettelse af Kreditforeninger m. m.	(45.) 44.
19.	—	Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen	(45.) 45.
19.	—	Lov om Brugen af stemplet Papir	(45.) 49.
19.	—	Lov ang. en Forandring og tilbets Forhøjelse i Henseende til de ved Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 paabudne Afgifter af Arv, saa vel som Ophævelse af den ved sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Fæste- og Arvefæstesteder saa og af de i D. L. 5—2—75 ommeldte Forlovspege	(46.) 104.
19.	—	Lov om Oprettelse af en Søs og Handedsret i Kjøbenhavn samt Søs og Handedsfagers Behandling udenfor Kjøbenhavn	(46.) 105.
19.	—	Lov om Fuldbyrkelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser, affagte ved svenske Retter m. m.	(46.) 122.
19.	—	Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkeskyn, Præstegaardskyn m. v.	(46.) 123.
19.	—	Lov om Forandring i Udredelsen af Tjendeafgiften for Føl, Kalve, Lam, Kid og Bispærme samt Smaaredsel m. m.	(46.) 139.
19.	—	Lov om faste Lønninger for Rettsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildels have været aflagte med Sportler	47.

		Supple-	Sybn.
		mentet.	Saml.
		Side.	Sie.
1861.			
19.	Februar.	Lov om Lønninger for de under Kongeriget's Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.....	47.
19.	—	Lov om Lønninger for de ved Kongeriget's Arkivvæsen ansatte Embedsmænd..	57.
19.	—	Lov om Nedlæggelse af Baron Ludvig Holbergs Enkesæde paa Tersløse Hovedgaard, Gaardens Salg, og Uddeling af aarlige Understøttelser under Navn af: Holbergs Understøttelseslegat.....	58.
2.	Marts.	Lov om Børnepligt for Kongeriget Danmark.....	(59.) 143.
2.	—	Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen	(60.) 159.
10.	—	Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget	(60.) 174.
20.	—	Justitsmin. Skr. ang. hvorvidt en Mand's Bidrag til hans Hustrus før Egtetabets fødte uægte Børn kan fordres afsonet af ham	60.
26.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. de Grundfættninger, der følges ved Afgjørelsen af Sager om Landeieendommens Udskyfning.....	61.
16.	April.	Indenrigsmin. Skr. ang. hvorvidt Bestemmelsen i § 6 i Lov 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstetovgivningen kan komme til Anvendelse, hvor det er et Hus, der bortfæstes	68.
17.	—	Bekjendtgjør. ang. en Forandring af Rentebetalings- Terminerne for visse Statsobligationer.	(69.) 177.
22.	—	Rundgjør. for Armeen, hvorved der gives Børnepligtige Tilladelse til at bytte Bilkaar med en Forstærkningen tilhørende Børnepligtig	(69.) 177.

		Supple-	Sdm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1861.			
26.	April.	Justitsmin. Skr. hvorved et Par fraskilte Egtesfolk faar Tilladelse til atter at flytte sammen	69.
30.		Plak. ang. Næring som Sætteskipper . . .	(70.) 178.
1.	Mai.	Fundatsmæssige Bestemmelser for Be- sthyrelsen og Uddelingen af det Underste Legat til Reisesstipendier for Kunstnere . . .	70.
7.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., at Hovedpar- cellen, naar Tiendevederlaget svares i Korn, hæfter for det fulde Vederlag . . .	72.
10.	—	Foreløbig Lov ang. Forandring i Lov af 13. September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhjyre frem- mede Søfolk	73.
22.	—	Justitsmin. Skr. ang. at Funderen af Oldsager ikke er pligtig at indlevere dem til Politiet	74.
25.	—	Anordning om, hvilke Redskaber der maa bruges ved Fiskeriet i „Kilen“ og under hvilke nærmere Betingelser de maa bruges	(75.) 178.
30.	—	Bekjendtgjør. om Afgangsbrevise til at drive Dampfærgefart i Kjøbenhavns Havn	(75.) 179.
1.	Juni.	Lov, hvorved Forordningen af 26. No- vember 1768 og kongl. Resolution af 11. August 1818 angaaende indenlands fabrikerede Kobber- og Messing-Barers Forhandling i Danmark, ophæves m. v. . .	(75.) 180.
12.	—	Bekjendtgjør. ang. Bestemmelser om Vort- givelsen af „Holbergs Understøttelses- legat“	75.
3.	—	Kundgjør. ang. Fuldbyrðelsen i Konge- riget Danmark af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Sverrig og i sidst- nævnte Rige af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Danmark	77.

		Supple-	Inbn.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1861.			
19. Juni.	Regulativ for Sindsfygeanstalten for Nørrejylland.	(80.)	180.
22. —	Traktat ang. Brunshauer = Stader = Tol-		
	dens Afløsning. Slutted i Hannover		
	mellem Danmark, Østerrig, Belgien,		
	Brasilien, Spanien, Frankrig, Storbrit-		
	tannien, Mecklenborg = Schwerin, Neder-		
	landene, Portugal, Preussien, Rusland,		
	Sverrig og Norge, og Hansestæderne		
	Hamborg, Lybek og Bremen paa den		
	ene Side og Hannover paa den anden		
	Side.	80.	
11. Juli.	Tillægsartikler til den mellem Hans		
	Majest. Kongen af Danmark og de fore-		
	neede amerikanske Stater den 26. April		
	1826 i Washington afsluttede alminde-		
	lige Venstabs-, Handels- og Skibsfarts-		
	Konvention.	81.	
25. —	Bekjendtgjør. ang. Benyttelsen af Vægt-		
	lodder, som ere justerede i Hertugdømmet		
	Slesvig	(81.)	184.
31. —	Justitsmin. Skr. at Mulktter til Fattig-		
	kassen i private Sager kunne erholdes		
	uden Hensyn til fatalia executionis. . . .	81.	
31. —	Indenrigsmin. Skr. ang. at der til at		
	betrægtes som dansk Undersaat ikke ud-		
	kræves nogen bestemt Erklæring fra den		
	Befolkning eller nogen af en Re-		
	geringsmyndighed udsærdiget Optagelses-		
	akt	82.	
16. Oktober.	Patent for det danske Monarki ang. Af-		
	sluttelsen af tvende Tillægsartikler af den		
	mellem Danmark og de foreneede ameri-		
	kanske Stater bestaaende Venstabs-, Han-		
	dels- og Skibsfarts-Konvention af 26.		
	April 1826	83.	
16. —	Bekjendtgjør. ang. Indførelse af visse		
	Statsobligationer til Ombytning	(85.)	184.

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1861.			
28. Oktober.	Justitsmin. Str. ang. at Udskifter af kriminelle Forhør i Sager, hvori Aktion ikke har været anlagt, kan meddeles den, mod hvem Undersøgelsen har været rettet.....	85.	
30. —	Justitsmin. Str. ang. Lægers Biduepligt	86.	
1. Novbr.	Justitsmin. Civl. ang. Bemyndigelse for Amtmændene og Overpræsidenten i Kjøbenhavn til at meddele forskjellige Bevillinger og Tilladelser	86.	
6. —	Justitsmin. Str. ang. Meddelelse af Fuldmyndighedsbevillinger	90.	
11. —	Justitsmin. Civl. ang. i hvilke Tilfælde der bør bestilles særskilte Defensorer for flere under samme Sag tiltalte Personer	90.	
22. —	Bekjendtgjør. ang. Fuldbhændelse i Kongeriget Danmark af Domme og Retsdekreter, affagte i Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg	(91.)	186.
30. —	Bekjendtgjør. ang. de Brandredstaber, der fremtidigen skulle holdes ved Huse og Gaarde i Kjøbenhavn	(91.)	186.
9. Decbr.	Lov ang. nærmere Bestemmelse med Hensyn til Forbedringshusstraffen for kvindelige Forbrydere	(91.)	186.
9. —	Lov ang. Avisning af Kvarterer med Enmandsfenge til det i Garnisonsbysterne indkvarterede Mandsskab	(91.)	187.
9. —	Lov om Fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som af det sjællandske Jernbaneselskab udstedes for et Prioritetslaan, der agtes optaget i Anledning af Anlægget af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør, samt til Transporter af disse Obligationer.....	(92.)	187.

		Supple-	Inbin-
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1861.			
21.	Decbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelse af § 2 i Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19. Februar 1861.	92.
23.	—	Lov vedkommende Sammensættelsen af de ved Forordningen af 5. Marts 1845 §§ 5 og 19 anordnede Kommissioner, for saa vidt angaar Udlæg af Jernbaner i Kjøbenhavn eller paa dens Grund	(95.) 187.
23.	—	Lov ang. Forandringer i Bygningsafgiften m. v. af Loftis- og Kjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbys Kvartaler	(95.) 188.
23.	—	Lov ang. de kommunale Balg i Frederiksberg, Frederiksværk, Silkeborg, Løgstør og Vjørresundby	(95.) 188.
31.	—	Bekjendtgjør. om Ophævelse af den ved Forordningen 15. Mai 1810 forestkrevne Forpligtelse til at underkaste Love for nye Planer til Forsørgelses- og Understøttelseselskaber Bedømmelse af en dertil anordnet Komite	(95.) 191.
1862.			
3.	Januar.	Bekjendtgjør. om Søs og Handelsrettens Møder i Kjøbenhavn	95.
7.	—	Kongl. Resol. ang. det til Civillisten overladte Staisinventarium	96.
10.	—	Justitsmin. Skr. ang. Overpræsidentens Bemyndigelse til at meddele fri Proces . .	99.
18.	—	Justitsmin. Skr. ang. Meddelelse af Separationsbevilling til Ægtefæller af forskjellig Trosbekjendelse	99.
23.	—	Lov ang. Foranstaltninger til Husdyr- og især Hestavlens Fremme	(99.) 191.

		Supple-	Inhm.
		meentet.	Samf.
		Side.	Side.
1862.			
23.	Januar. Lov ang. Indskrænkning i Afdgangen til at borttage Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Forstranden.....	(99.)	195.
23.	— Lov om lettet Afgang til at erholde Tiendevederlagets Størrelse og Ydelsesmaade opløst og berigtiget m. v.....	(99.)	198.
23.	— Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.....	(100.)	201.
23.	— Lov om Afgang til Næringsfattens Ophevelse i Kjøbstæderne.....	(100.)	202.
23.	— Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordning af 24. Oktober 1837, §§ 17 og 18.....	(100.)	202.
23.	— Lov om Anlæg af Sporveie og Benyttelse af Lokomotiver uden Anbringelse af Spor.....	(100.)	203.
23.	— Lov om Benyttelsen af Firmaer samt af Fuldmagter til at underskrive per procura m. m.....	(100.)	203.
23.	— Lov ang. en Omordning af Lands- over- samt Hof- og Stadsrettens Stiftekommission.....	(100.)	207.
23.	— Lov ang. Forandring i Lov af 13. September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk.....	(101.)	208.
23.	— Lov ang. Indretningen af en Straffeanstalt paa Christianshavn for kvindelige Forbrydere og Ombygningen af det derværende Tugt- og Forbedringshus for Mandfanger.....	101.	
28.	— Justitsmin. Skr. ang. Overpræsidentens Myndighed til at meddele fri Proces for Kriminal- og Politiretten.....	101.	

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1862.			
11.	Februar.	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af flere Bestemmelser i Lov af 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen	103.
12.	—	Konstitutionslov, indeholdende en nærmere Bestemmelse af Konstitutionslov af 2. Oktober 1855 § 37	(105.) 208.
12.	—	Lov ang. forskjellige Forandringer i den gjældende Lovgivning om Rejsepas	(105.) 208.
7.	Marts.	Justitsmin. Skr. ang. hvorvidt en Person, hvem det ved Dom var paalagt under daglig Mulk at afhjælpe Mangleterne ved Udførelsen af nogle ham af Amtets Veivæsen overdragne Arbejder, kunde komme til at affone det paadragne Mulkbeløb med Fængsel paa Band og Brød	105.
10.	—	Bekjendtgjør. ang. Udfærdigelse af lithograferede Kopier af de i Indenrigsministeriet beroende minorerede Matrikulskort	(106.) 209.
11.	—	Lov om Afdragsrettens Ophævelse i de dansk-vestindiske Besiddelser	106.
11.	—	Anordn. om Udvidelse til de dansk-vestindiske Besiddelser af Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug	107.
11.	—	Anordn., indeholdende nogle Bestemmelser ang. Forhandlingen m. m. af stemplet Papir og Stempelmærker fra 1. April 1862	(108.) 211.
12.	—	Justitsmin. Skr. at der ikke i offentlige Politisager kan gives Approbation paa et Tilbud om uden Dom at erlægge en Mulk til en anden Kasse end den, Mulkten vilde tilfalde, hvis der gik Dom i Sagen	109.
19.	—	Bekjendtgjør. ang. Indførelse af visse Statsobligationer til Dmbytning	(109.) 212.

		Supple-	Inbin-
		mentet.	Samt
		Side.	Side.
1862.			
24.	Marts.	Bekjendtgjør. ang. det ifølge Lov af 19. Februar 1861 udfærdigede Stempelpapir og dets Forhandling, om Stempelmærker og Reglerne for deres Anvendelse samt om Dokumentstempling	(109.) 213.
25.	—	Lov ang. Forandring i § 53 af Forfatningsloven for det danske Monarkis Kællensanliggender af 2. Oktober 1855 . .	(110.) 218.
26.	—	Jusfitsmin. Cirk. ang. en Overenskomst med Nederlandene om Bærnepligten . . .	110.
28.	—	Anordn. ang. Erlæggelse af Stempelafgift for Dokumenter, som udstedes i Hertugdømmet Slesvig, Hertugdømmet Holsten eller paa Len St. Kroix og derefter indkomme i Kongeriget, samt angaaende denne Afgifts Fordeling imellem de paagjældende Landdele	(110.) 218.
29.	—	Bekjendtgjør. om at den hidtil tilladte Indbetaling til Forrentning i Statskassen af Umyndiges Midler, offentlige Stiftelses Midler, Stiftemidler og Sparekassemidler ophører fra 31. Marts 1862	(111.) 219.
2.	April.	Kundgjør. ang. Pasfrihed for Personer, der ere hjemmehørende i Frankrig, Nederlandene, Belgien og de forenede Stater af Amerika	(112.) 220.
7.	—	Judenrigsmin. Cirk. ang. de Stempelvæsenet vedkommende, indtil videre gjældende reglementariske og instruktøriske Bestemmelser	112.
16.	—	Lov om Bidrag til Apanage for Hs. kongl. Høihed Prinds Christian Frederik Vilhelm Carl til Danmark	119.
16.	—	Lov, indeholdende Bestemmelser til Forberedelse af en Reform af Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finansiel Henseende, samt om Forandring	

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
	af nogle Statter og Afgifter i bemeldte Besiddelser	(119.)	220.
16.	April. Lov ang. Skibsfart og Handel paa St. Thomas	(119.)	221.
22.	— Finansmin. Skr. ang. Betydningen af Fornyelsen af et fuldstændigt ophævet Egteskab, navnlig med Hensyn til En- kens Ret til Pension	120.	
26.	— Bekjendtgjør. ang. Klager over Fyrene . .	(122.)	230.
7.	Mai. Foreløbige Bestemmelser om Grønlan- dernes Kasse- og Forstanderskaber i Syd- grønlands Inspektorat	123.	
24.	— Bekjendtgjør. ang. Stempelmærkers Be- nyttelse til Transporter af Avisninger m. m.	(123.)	231.
30.	— Bekjendtgjør. for Søfarende ang. at Sø- mærker og Bagere ikke maa beskadiges eller flyttes	(124.)	231.
4.	Juni. Lov om Udredelsen af Bederlaget for Stader-Brunshauer=Lødens Afløsning . .	124.	
14.	— Indenrigsmin. Skr. ang., hvilke frem- mede Staters Undersaatter der efter Lov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4 er hjemlet særlig Afgang til at drive Kæ- ring her i Landet	124.	
24.	— Bekjendtgjør. ang. Passfrihed for danske Undersaatter i Nederlandene og Belgien .	(126.)	231.
25.	— Patent for det danske Monarki ang. en med den ottomaniske Port affluttet Han- delstraktat	126.	
12.	Juli. Anordn. ang. hvilke upræparerede Medi- cinalvarer det i Henhold til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Han- del og Beværtning m. m. af 29. De- cember 1857 § 46 skal være Apothekerne forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele	(136.)	232.

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samt
		Side.	Side.
1862.			
12.	Juli.	Bekjendtgjør. ang. nogle Forhandlingene af præparerede Medicinalvarer vedkommende Bestemmelser	(137.) 236.
19.	—	Konvention ang. Forholdsregler til Forhindring af Snighandel paa Grændsen mellem det holstenste Lødsforeningsgebet og den lybekske Stat	137.
6.	August.	Regulativ for Afstæggelsen af de i Lov af 29. December 1857 ommeldte frivillige Svendeprøver i Kjøbenhavn	(138.) 245.
15.	—	Bekjendtgjør. om Udstedelsen af de i Værnepligtsloven af 2. Marts 1861 § 45 ommeldte Søfartsbøger	(138.) 250.
21.	—	Bekjendtgjør. om en Forandring i de ved den i Henhold til allerh. Resolution af 13. September 1858 af Indenrigsministeriet udfærdigede Bekjendtgjørelse af 30. s. M. givne Bestemmelser med Hensyn til Noteringen af Kursen paa Kjøbenhavns Børs	(138.) 251.
21.	—	Instruktion for Lokomotivers Benyttelse paa Veie og Gader i Henhold til Lov af 23. Januar 1862	(139.) 251.
25.	—	Bekjendtgjør. om, at de i Kongeriget Spanien hjemmehørende Skibe, som befeile Island og Færøerne, for der at drive Handel, ere fritagne for at erlægge den i kongl. Resolution af 1. April 1856 fastsatte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Kommerce'æft	(139.) 255.
29.	—	Ordn. ang. Handelsst. det Akureyris Oprettelse til en Kjøbstad og sammes økonomiske Bestyrelse	139.
29.	—	Kongl. Resol. ang. Venaadning af Straffanger	141.
1.	Septbr.	Bekjendtgjør. ang. den grevelige Hjelmsfjerne-Klosterkongstiftelse	141.

		Supple-	Indm.
		menter.	Samf.
		Side.	Side.
1862.			
2. Septbr.	Justitsmin. Skr. ang. Betydningen af Anerkjendelsen af fremmede Trossamfund m. m.	144.	
10. —	Bekjendtgjør. ang. Behandlingen af uindløste Breve	(150.)	256.
24. —	Justitsmin. Skr. ang. Betydningen af Ordet „Firma“ i Lov af 23. Januar 1862 § 1 og af Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lovens §§ 1 og 8	150.	
25. —	Bekjendtgjør. ang. de Regler, der i Kongeriget Danmark blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandstabs Tjenstdygtighed m. v.	(152.)	256.
25. —	Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet	(152.)	265.
28. —	Rundgjør. ang. en med det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland afsluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere	152.	
2. Oktober.	Anordn. ang. Afgang for dem, der have løst Sognebaand, til at benytte deres egen Sognekirke og Kirkegaard	(155.)	272.
2. —	Anordn., indeholdende nærmere Bestemmelse af Forbudet i kongl. Resolution af 20. August 1790 imod Fartsiers Indløben eller Landing udenfor de rette Løse- og Ladesteder paa Den St. Kroix	(155.)	273.
15. —	Justitsmin. Skr. ang. at Loven af 6. April 1855 ikke er til Hinder for, at der i Pantebreve, der angaa Bøvelgjæld, tages den ved Bøvelsforordningen hjemlede høiere Rente	155.	
28. —	Bekjendtgjør. ang. Indførelse af visse Statsobligationer til Ombytning	(156.)	276.

		Supple-	Inbn.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1862.			
12. Novbr.	Lov om en Forøgelse af Afsesforernes Antal i Landover- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn og Landsoverretten i Viborg	(156.)	276.
20. —	Bekjendtgjør. om Forstaaelsen af Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lov om Firmæer af 23. Januar 1862, m. m.	(156.)	277.
29.	Jusfittsmin. Skr. ang., at Alimentationsbidrag, som det i Medhold af Lovgivningen er paalagt Moderen til et uegte Barn at hde til dets Underholdning, ikke kan foranstalles affonet med Fængsel paa Vand og Brød	156.	
19. Decbr.	Benfks-, Handels- og Stibsfartstraktat med Republikken Venezuela	157.	
29. —	Lov ang. en forlænget Varighed af Loven af 12. Januar 1858 om Tilbeiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m. .	(157.)	277.
29. —	Lov, indeholdende Forandring i Forordningen af 26. Marts 1845	(157.)	278.
29. —	Lov ang. Opsørelsen af en fast Bro over Guldborgsund	(158.)	278.
29.	Lov om det kongl. naturhistoriske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet m. m.	(158.)	279.
29. —	Lov om Forandring i Lov af 24. April 1860 om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelsers, Seminariefondets og det beneficerede Bøndergods	(158.)	280.
29.	Lov, indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de danstvestindiske Besiddelser i finansiel Henseende	(158.)	280.

		Supple-	
		mentet.	Indm.
		Side.	Samt.
1863.			
15. Januar.	Traktat ang. Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caroline Marie Charlotte Louise Julie til Danmarks Ægteskab med Hans kongl. Høihed Prinds Albert Edward af Wales	158.	
15.	Indenrigsmin. Skr. ang. hvilke Bevisligheder Præsten skal affordre Bedkommende for at undgaa Ansvar efter Forordningen af 30. April 1824 § 3 Nr. 10	161.	
19. --	Lov om Tilbagebetaling af det af Statskassen bevilgede Laan paa 25,000 Rgdfl. til Opførelse af St. Johannes Kirke paa Nørrebro	(161.)	281.
19. --	Lov ang. nærmere Bestemmelse vedrørende D. L. 2—22—64 og Lov om Kirkefyn m. m. af 19. Februar 1861 §§ 33 og 34	162.)	282.
19. --	Lov om Forandring af Lov 10. Marts 1861 § 2	(162.)	283.
19. --	Plak. ang. Autorisation af 3 Handelssteder i Følsand	(162.)	283.
5. Februar.	Justitsmin. Skr. ang. at et af et Par separerede Ægtefolk avlet Barn er ægte og at Separationsbevillingen bliver ugheldig ved Ægtefolkernes senere Kjønnsforbindelse	162.	
10. --	Indenrigsmin. Skr. hvorvidt der kan foretages Arbeafgift af Forlagsret m. v.	163.	
11. --	Lov, indeholdende Tillæg til Loven af 8. Marts 1856 ang. Oprettelsen af en Veterinær og Landbohøjskole	(165.)	284.
11. --	Lov om en Forandring i Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget af 10. Marts 1861 § 2	(165.)	284.
11. --	Lov ang. Forandring i Lov om Sønneringen af 19. Februar 1861	(165.)	284.

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1863.			
11.	Februar.	Lov om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir	(165.) 285.
11.	—	Lov om den kommunale Bæftatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn	(166.) 287.
11.	—	Lov, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politisager i Kjøbenhavn m. v.	(166.) 296.
11.	—	Lov ang. Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v.	(166.) 301.
2.	Marts.	Justitsmin. Skr. ang. at Børn af Forældre af samme anerkjendte Trossamfund skulle opdrages enten i Forældrenes eller Folketirkens Tro	166.
5.	—	Bekjendtgjør. ang. Passfrihed for Personer, der ere hjemmehørende i Spanien	(167.) 306.
11.	—	Justitsmin. Skr. ang. Fattigvæsenets Straffemyndighed overfor Fattiglemmer.	168.
12.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Anvendelsen af Lov af 23. Januar 1862 ved Udstylingen af tiendepligtige Eiendomme	168.
13.	—	Lov om Opsyrelsen af en ny Banegaard ved Kjøbenhavn og om Forandring i den Kjøbenhavn-Korsør'ske Jernbanes Retning	(171.) 306.
13.	—	Anordn., indeholdende nogle forandrede Bestemmelser med Hensyn til Forhandlingen af stemplet Papir og Stempelmærker i Kjøbenhavn	(171.) 307.
19.	—	Bekjendtgjør. ang. Indfaldelse af visse Statsobligationer til Ombytning	(172.) 307.
25.	—	Bekjendtgjør. ang. Dokumentstempelingen i Kjøbenhavn samt Stempeling af rent Papir efter Privates Begjæring	(172.) 308
27.	—	Bekjendtgjør. ang. de „Industribanken i Kjøbenhavn“ og Sparekassen „Den lille Vikube i Ljustrup og Haldagerlille Pastorat“	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1863.			
22.	Juli.	Kundgjør., at intet Bygningsarbejde maa udføres mellem Kjøbenhavns og Christianshavns Fæstningsværker og Demarkationslinien	(191.) 408.
24.	—	Justitsmin. Skr. ang. Eksekution her i Landet af Domme affagte ved udenlandske Retter.	191.
6.	August.	Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Cirkulære af 1. April 1863 om Pas for Kludeamlere	194.
10.	—	Patent for det danske Monarki ang. en med Republiken Venezuela afflutet Venstabs-, Handels- og Skibsfarts-traktat.	196.
17.	—	Handels- og Skibsfartstraktat med Belgien	209.
23.	Septbr.	Bekjendtgjør., indeholdende Forholdsregler til Jagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe for at undgaa Paa-seiling	(209.) 409.
26.	—	Bekjendtgjør. ang. Anvendelse af Disciplinærstraffe paa det til Landtjeneste ved Søetaten ansatte værnepligtige Mandstab	(209.) 413.
22.	Oktober.	Bekjendtgjør. ang. Sporveien fra St. Annæplads til Frederiksberg	(210.) 414.
4.	Novbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelse af Rætingslovens § 16.	210.
16.	—	Aabent Brev, hvorved Kong Christian den Niendes Thronbestigelse kundgjøres.	211.
18.	—	Grundlov for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender	211.

1863.		Supple- mentet.	Inden- Samf.	
		Side.	Side.	
19.	Novbr.	Beljendtgjor. ang. Sørgebragt i Anled- ning af Høiselig Kong Frederik den Sy- vendes Død	225.	
21.	—	Indenrigsmin. Skr. ang Fattigvæsenets Myndighed over Fattiglemmer	226.	
27.	—	Lov om Udløbet af Funktionstiden for de middelbart og umiddelbart valgte Med- lemmer af nærværende Rigsraad	228.	
27.	—	Koloniallov for de dansk = vestindiske Øer	(229.)	415.
27.	—	Lov om en midlertidig Forbedring af Lønningen for Embedsmænd og Betjente under Fællesministerierne i Finansperio- den 1864—66	236.	
27.	—	Lov om Ophævelse af Extrapoststationer i Kjøbstæderne	(236.)	431.
3.	Decbr.	Justitsmin. Skr. ang. hvilken Religion Børn af Egteskaber, hvor Manden ikke hører til noget anerkjendt Trossamfund, skulle opdrages i	236.	
4.	—	Lov om Frilagere og Fridokker	(238.)	431.
4.	—	Patent for det danske Monarki ang. en med Kongeriget Belgien afsluttet Handels- og Skibsfartsstraktat	238.	
4.	—	Lov ang. Valgene til Rigsraadet	248.	
4.	—	Pensionstov for de under Kolonialbe- styrelsen hørende Embedsmænd og disses Efter og Børn	249.	
15.	—	Kundgjor. om Indlevering af de gjen- nem Indenrigsministeriet udsærdigede Pri- vilegier og andre Expeditioner til aller- høieste Stadfæstelse	258.	
17.	—	Lov ang. Bidrag til Kong Christian den Niendes Civilliste	259.	
17.	—	Lov om Bidrag til Apanage for Hs. kongl. Høihed Kronprinds Christian Fre- derik Vilhelm Carl	261.	

		Supple- mentet.	Indv. Samt.
		Side.	Side.
1863.			
17.	Decbr.	Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Thronstiftet..	262.
17.	—	Foreløbig Lov om Forsørgelse af tjenstgjørende Militæres Familier	263.
21.	—	Lov om et nyt Statslaan.....	264.
<hr/>			
1864.			
5.	Januar.	Bekjendtgjør. ang. Forandring i Beregningen af Brandkontingentet af de i Landets almindelige Brandforsikring indtegnede Bygninger, som ere belagte med asfalterede Tagpapper eller Filter	(265.) 434.
14.	—	Rundgjør. om Indsendelse af de gennem Justitsministeriet udfærdigede Privilegier og andre Expeditioner til allerhøjeste Stadfæstelse	265.
16.	—	Indenrigsmin. Skr. blandt andet ang. Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Overlandvæsenkommissionerne at prøve Forlig i de til dem indankede Sager ...	266.
31.	—	Foreløbig Lov om nogle Forandringer i de ved Lov af 4. December 1863 angaaende Valgene til Rigsraadet foreskrevne Tidsbestemmelser	267.
9.	Februar.	Indenrigsmin. Skr. ang. at Lov 23. Januar 1862 ikke er anvendelig med Hensyn til de Bederlag for Kvægtiende og Smaaredsel, der ere fastsatte ved konfirmerede Foreninger	267.
11.	—	Foreløbig Lov ang. extraordinær Udskrivning til Søkrigstjenesten.....	269.

		Supple-	
		menet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1864.			
13. Februar.	Foreløbig Lov om Undersøgelse og Paa- kjendelse af Sager, betræffende opbragte sjiendtlige eller mistænkelige Skibe.....	270.	
16. —	Reglement for de sjiendtlige Havnes Blokade samt de sjiendtlige og mis- tænkelige Skibes Opbringelse af danske Krydsere.....	276.	
19. —	Foreløbig Lov ang. en Krigsskat paa Brænderidriften og Vareindsørfjelen.....	(281.)	435.
24. —	Foreløbig Lov, hvorved Finansmini- steriet bemyndiges til at foretage For- andringer i de for Forberedelserne til de forestaaende Rigsdagsvalg forestkrevne Fri- ster samt til at forandre de forestkrevne Valgdage.....	282.	
26. —	Bekjendtgjør. om Indsendelse af de Fi- nansministeriets Forretningskreds vedkom- mende Privilegier og andre Expeditioner til allerhøieste Stadsfæstelse.....	282.	
27. —	Bekjendtgjør. ang. de Toldafgifter, der fra den 1. April 1864 ville være at beregne af forskjellige Gjenstande, hvis Ansættelse til Told ved Lov ang. Told- og Skibs- afgifterne af 4. Juli 1863 er forbeholdt allerhøieste Stadsfæstelse.....	(283.)	438.
12. Marts.	Lov om Forsørgelsen af tjenstgjørende Militæres Familier.....	(284.)	438.
12. —	Lov om Forandring i de i Forord- ningen af 24. Januar 1844 § 14 inde- holdte Bestemmelser angaaende den Godt- gjørelse, som kan fordres for de Forplei- ningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andetsteds hjemmehørende Personer m. v.	(284.)	439.
12. —	Lov ang. Bemyndigelse for Indenrigs- ministeriet til at bevilge Fritagelse for Brug af stemplet Papir til Tilstaaelser for haandsaaet Pant.....	(284.)	441.

		Supple-	Inhm.
		menter.	Saml
		Side.	Side.
1864.			
19.	Marts.	Foreløbig Lov ang. at Søetatens kombinerede Ret maa sættes med et mindre Antal Dommere end det i Krigsartikelsbrevet for Landtjenesten ved Søetaten af 29. Juli 1756 § 749 fastsatte	284.
19.	—	Kongelig Beslutning i Henhold til § 58 i Grundloven af 18. November 1863 om Afholdelsen af ikke bevilgede Udgifter	285.
21.	—	Lov, indeholdende en nærmere Bestemmelse angaaende Loven af 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen	(286.) 442.
21.	—	Lov, indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen	286.
21.	—	Lov om Krigsskat for Finansaaret 1864—65	287.
31.	—	Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder	(291.) 444.
31.	—	Lov, indeholdende nærmere Bestemmelser om Afholdelse af de i Lov 23. Januar 1862, angaaende Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteavlens Fremme, foreskrevne Tingstøtuer	(291.) 447.
31.	—	Lov ang. Havneafgift i Kjøbenhavnshavn	(291.) 447.
31.	—	Lov om Afgang for norske og svenske Undersaatter til at fare som Styrmand med danske Skibe	291.
19.	April.	Lov om Maaden, hvorpaa Bekjendere af den mosaiske Tro skulle edfæstes inden Retten eller for Dyrigheden	(292.) 448.
19.	—	Lov ang. Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Handels-, Lade- og Løsepladser	(292.) 450.

		Supple- mentet.	Inbm. Saml.
		Side.	Side.
1864.			
19. April.	Jusfitsmin. Str. at der i Grundloven af 18. November 1863 § 15 gives tilstrækkelig Hjemmel til, uden at indhente Rigsraadets Samtykke, at afslutte en Overenskomst om Ophævelsen af den i Traktaten mellem Danmark og Sverrig-Norge af 2. November 1826 Art. II indeholdte Indskrænkning i den de kontraherende Staters Skibe reciprokt tilstaaede nationale Behandling, navnlig for saa vidt angaar Førselen af Salt og visse transatlantiske Varer.....	292.	
1. Mai.	Traktat med Italien.....	292.	
9. —	Protokol over det af Konferencen i London afholdte Møde, i hvilket er afsluttet en Waabenhvile mellem Kongen af Danmark og Keiseren af Østerrig samt Kongen af Preussen.....	292.	
20.	Overenskomst om Skibsafgiften af danske Skibe i franske Havne.....	294.	
4. Juni.	Foreløbig Lov om Stiftelsen af en svæbende Statsgjæld.....	294.	
10. —	Bekjendtgjør. ang. Waabenhvilens Forlængelse.....	295.	
13. —	Bekjendtgjør. ang. en ny Tarif for Akciseafgiften i Kjøbenhavn.....	(295.)	451.
16.	Blaf. ang. Autorisation af et Handelssted ved Lambhusfund paa Skjæffaga i Borgarfjords Sysesel inden Islands Sønderant.....	(295.)	453.
5. Juli.	Bekjendtgjør. fra Armeens Overkommando, hvorved, ifølge den dertil meddelte Bemyndigelse, Fyen og nærlig-		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
	gende Der erklæres i Befæringstil- stand	295.	
17. Juli.	Anordning med Hensyn til Skibes og Personers Afgang til og Afreise fra Fyen	295	
26. —	Bekjendtgjør. ang. en Forandring i Re- glementet for Nationalbanken af 27. Juli 1818 § 8 Littr. c og Plakat af 3. April 1847.	(296.)	454.
1. August.	Fredspræliminærer	296.	
1. —	Protokol ang. Baabensstilstandens Betin- gelser	298.	
5. —	Lov ang. en Krigsskat paa Brænderidrif- ten og Vareindsørsjelen samt Stadfæstelse af foreløbig Lov af 19. Februar 1864 ang. samme Gjenstand	(300.)	454.
15. —	Forandringer i Regulativ af 6. August 1862 for Afslæggelsen af de i Lov af 29. December 1857 ommeldte frivillige Sven- deprøver i Kjøbenhavn	(300.)	457.
16. —	Bekjendtgjørelse ang. Anmeldelse om Kunstarbejders Benyttelse ved Brugss- gjenstandes Forarbejdelse eller Udsmyk- ning	(300.)	458.
20. —	Regulativ for Afslæggelsen af de i Lov 29. December 1857 ommeldte frivillige Svendepreøver i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn	(300.)	459.
23. —	Justitsmin. Skr. at der i Grundloven af 18. November 1863 § 15 findes tilstrækkelig Hjemmel til uden Rigs- raadets Samtykke at gjøre Foran- dring i Traktat 2. November 1826 Art. II.	301.	

		Supple-	
		mentet,	
		Side,	Sidm. Samf.
			Side,
1864.			
26. August.	Lov om Forhøielse af de i Lov ang. Pensionering af Militæretaternes Underklasser samt Invalideforsørgelse af 9. April 1855 §§ 24 og 30 fastsatte Sætsler.....	(304.)	465.
26. —	Lov om Udstedelse af Kreditbeviser.....	305.	
12. Septbr.	Lov om Tilveiebringelse af ekstraordinære Midler i Anledning af de politiske Forhold	305.	
19. —	Justitsmin. Skr. at Prokuratorer ere pligtige efter Ordre ogsaa at udføre private Politisager	306.	
22. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. hvad der bør iagttages, naar ustemplede eller utilstrækkeligt stemplede Dokumenter inden Udløbet af den i Stempelovens §§ 10 og 11 fastsatte Frist passere vedkommende Autoriteter	307.	
30. —	Lov om Tillæg til Loven af 2. Mai 1855.....	(308.)	465.
30. Oktober.	Fredstraktat mellem Kongen af Danmark, Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen	308.	
1. Novbr.	Bekjendtgjør. ang. Indlemmelsen af en Del af Frederiksberg Sogns Landdistrikt under bemeldte Sogns Bydistrikt	(309.)	466
3. —	Justitsmin. Cirk. at Bestallinger for de Dommere, der ikke tillige have administrative Forretninger, ikke behøve Stadfæstelse ved Thronskifte	309.	
12. —	Patent for Kongeriget Danmark ang. en med Keiserdømmet Rina affluttet Benstabs-, Handels- og Skibsartstraktat ...	309.	

		Supple-	Inhm.
		mentet.	Samf.
		Side.	Side.
1864.			
16.	Novbr.	Allerh. Kundgjørelse ang. den i Wien den 30. Oktober 1864 afsluttede Freds- traktat med tilhørende Protokol ang. Tys- lands Rømning	325.
16.	—	Aabent Brev ang. de afstaaede Terri- torier	341.
16.	—	Aabent Brev til Vore kjære og tro Un- dersaatter i Kongeriget Danmark, paa Island og Færøerne, samt i Vore vest- indiske og grønlandske Kolonier	342.
16.	—	Aabent Brev til Befolkningen i Hertug- dømmerne Slesvig, Holsten og Lauen- borg samt Indbyggerne i de afstaaede jydske Enklaver i Slesvig	343.
29.	—	Aabent Brev til Vore kjære og tro Un- dersaatter i Tyskland	344.
10.	Decbr.	Patent for Kongeriget Danmark ang. en med Kongeriget Italien afsluttet Skibs- farts- og Handelstraktat	345.
23.	—	Grundlovsbestemmelser, hvorved Grund- loven af 18. November 1863 for Kon- geriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender indstræktes og forandres	352.
23.	—	Lov ang en Forandring i §§ 13 og 52 i Loven af 4. Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne	(354.) 467.
23.	—	Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til at ophæve forskjellige Bestemmelser i Lov 4. Juli 1863 om Told- og Skibs- afgifterne	(354.) 467.

		Supple- mentet.	Inbn. Saml.
		Side.	Side.
1864.			
23 Decbr.	Lov om Toldforholdene ved Landgrænsen samt om Toldforholdene og Brændevinsbrænderi-Bestatningen i de Dele af Hertugdømmet Slesvig, der i Følge Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 skulle inkorporeres i Kongeriget	(354.)	467.
23. —	Kongl. Resol. ang. Bemyndigelse for Justitsministeriet til at afgjøre visse Sager m. m.	354.	

Justmin. Skr. (til Generalprokurøren) ang., 28. Jan.
 hvorvidt Dispensation kan tilstedes fra en i en Straffedom over en Udlænding indeholdt Bestemmelse om, at paagjældende efter udstaaet Straf ved Politiets Foranstaltning skal bringes ud af Riget.*)

Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer og Indskrivningsbeviser til Ombytning. (Finansministeriet.) 30. Jan.

Indm. Saml. pag. 1.

*) Generalprokurøren svarede under 29. Januar 1860, at Bestemmelsen i Grundlovens § 32 om Meddelelsen af Bevillinger og Dispensationer fra de gjældende Love efter hans Formening ikke finder Anvendelse paa et Tilfælde som nærværende, hvorimod det følger af den Kongen i Grundlovens § 31 tillagte almindelige Ret til at benaade, at Allerhøjtsamme ogsaa maa kunne ophæve saadanne Virkninger af den den vedkommende overgaaede Straffedom, hvorom her er Tale, hvilken Befgielse altid har været anset medindbefattet under Kongens Benaadningsret, og hvoraf der hyppig er sket Anvendelse, navnlig saalænge Plaf. af 29. Oktober 1824 stod ved Magt, ved Estergivelse af den der bestemte Virkning af offentligt Arbejde, hvorefter ingen, som havde været anset med saadan Straf, maatte vinde Borgerkab i nogen Kjøbstad. — Justitsministeriet nedlagde derefter Forestilling om, at den paagjældende maatte forblive her i Landet, hvilket bevilgedes ved fgl. Resolution af 3. Marts 1860.

3. Febr. Patent for det danske Monarki ang. en med Siam affluttet Venstabs-, Handels- og Skibsfarts- Traktat. (Udenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. fundet Os foranledigede til at afflutte en Venstabs-, Handels- og Skibsfartsstraktat med Deres Majest. den første og den anden Konge af Siam, og bringes bemeldte Traktat, efter at de gjensidige Ratifikationer ere udveglede, herved til offentlig Kundskab.

.....

Art. 1. Der skal være bestandig Fred og stedsevarende Venstabs mellem Hans Majest. Kongen af Danmark, Hans Arvinger og Efterfølgere paa den ene Side, og Deres Majest. den første og anden Konge af Siam, deres Arvinger og Efterfølgere paa den anden Side, samt mellem begge Rigers Undersaatter, uden personlige eller stedlige Undtagelser. Begge Rigers Undersaatter skulle i de respektive Lande nyde fuldkommen og ubetinget Beskyttelse for deres Personer og Eiendom overensstemmende med de gjældende Love. Der skal være fuldkommen og ubetinget Frihed med Hensyn til Handel og Skibsfart for begge de høie kontraherende Parter Undersaatter og Skibe, overalt i deres respektive Territorier, hvor Handel og Skibsfart nu er, eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet den mest begunstigede Nations Undersaatter eller Skibe. Danske Krigsskibe skulle yde de siamesiske Skibe, som de maatte træffe paa i aaben Sø, venstabelig Hjælp og Bistand, for saa vidt som dette kan ske ifølge Folkeretten, og alle danske Konsuler, som ere bosatte i Havne, der besøges af siamesiske Skibe, skulle ogsaa yde disse al den venstabelige Hjælp, som ifølge de respektive Landes Love, hvori de opholde sig, er tilstedelig.

Art. 2. De to høie kontraherende Parter anerkjende gjensidigt Retten til i de respektive Staters Havne og

Stæder at ansætte og udnævne Konsuler og Konsularagenter. 3. Febr. og skulle disse Embedsmænd nyde alle de Privilegier, Friheder, Adkomster og Fritagelser, som ere eller maatte vorde de mest begunstigede Landes Konsuler eller Konsularagenter tilstaaede. Saadanne Konsuler eller Konsularagenter kunne imidlertid ikke tiltræde deres Funktioner, førend de have modtaget Exekvatur af vedkommende Regjering. Danske Konsuler eller Konsularagenter i Siam skulle have Frihed til at heise deres Nationalsflag paa deres Konsulatbosiger. Den danske Consul eller Konsularagent i Siam skal have alle i Siam bosatte eller dertil ankommande danske Undersaatters Interesser under sin Beskyttelse, Varetægt og Opsigt. Han skal selv holde sig denne Traktats Bestemmelser efterrettelig og ubvirke danske Undersaatters Sagttagelse af samme. Ligeledes skal han offentliggjøre og sætte i Kraft alle Forordninger og Forskrifter, som nu ere, eller herefter maatte blive givne til Sagttagelse for danske, i Siam sig opholdende Undersaatter med Hensyn til deres Handelsforretninger, og Efterlevelse af de siamesiske Love. I Konsulens eller Konsularagentens Fraværelse kunne danske, i Siam bosatte eller dertil ankommande, Undersaatter søge Bistand hos en venstabelig Nations Consul, eller direkte henvende sig til Lokalsøvrighederne, og skulle disse i saa Tilfælde drage Omsorg for at sikre saadanne danske Undersaatter alle af nærværende Traktat flydende Fordele.

Art. 3. Danske, Siam besøgende eller der bosatte Undersaatter, skulle nyde fri Religionsøvelse, og skal det staa dem frit for, at bygge Kirker paa saadanne passende Steder, hvortil de siamesiske Autoriteter maatte give deres Samtykke, og vil saadant Samtykke ikke blive dem nægtet, uden derfor at anføre tilstrækkelige Grunde.

Art. 4. Danske Undersaatter, der ønske at tage deres Ophold i Kongeriget Siam, have at lade sig indskrive ved det danske Konsulat, og skulle vedkommende siamesiske Auto-

3. Febr. riteter forsynes med en Afskrift af Indskrivningen. Hver Gang en danst Undersaat henvender sig til de siamesiske Autoriteter, maa hans Andragende eller Forbring først meddeles den danst Konsul, som, hvis han finder Andragendet eller Forbringningen grundet og affattet i en passende Form, skal fremsende den, eller i modsat Fald forandre Indholdet. Naar Siameserne paa deres Side maatte ty til det danst Konsulat, have de at iagttage en lignende Fremgangsmaade, nemlig først at henvende dem til de siamesiske Autoriteter, som da skulle iagttage de saamme Regler, som ovenfor forekrevet for de danst Konsuler.

Art. 5. Danst Undersaatter, der maatte tage blivende Ophold i Siam, bør for nærværende Tid kun opholde sig i Bangkok eller indenfor en Omkreds, som betegnes af følgende Grændselinier, nemlig: 1. Mod Nord. Bang Putsa Kanalen, fra dennes sydlige Begyndelse ved Chau Phya Floden til Byen Lobbpurys gamle Bolde og en lige Linie fra Lobbpurh til Landingspladsen ved Cha Phrangam i Nærheden af Byen Saraburi v d Floden Pasak. 2. Mod Ost. En ret Linie dragen fra Landingspladsen ved Cha Phrangam til Foreningspunktet mellem Kloungkut Kanalen og Bangpakong Floden, derfra ned ad Bangpakong Floden fra dennes Forening med Kloungkut Kanalen indtil dens Munding og fra Mundingen af Bangpakong Floden henad Kysten til Den Srimaharajah og saa langt ind i Oplandet, som man kan naa paa en 24 Timers Rejse fra Bangkok. 3. Mod Syd. Den Srimaharajah og Se-Chang-Derne paa den østlige Side af Bugten, og Boldene ved Petschaburi paa den vestlige Side. 4. Mod Vest. Den vestlige Kyst af Havbugten til Mundingen af Meklong Floden og saa langt ind i Oplandet, som man kan naa paa en 24 Timers Rejse fra Bangkok. Meklong Floden fra dens Munding til Byen Rajpuris Bolde, derfra i en lige Linie til Byen Suphanapuri og i en lige Linie fra Suphanapuri til Ud-

mundingen af Bangputsa Kanalen i Chau Phya Floden. 3. Febr. Smidlertid kunne danske Undersaatter opholde sig udenfor disse Grænselinier, naar de dertil erholde Tilladelse af de siamesiske Autoriteter. Det skal staa alle danske Undersaatter frit for, at gennemreise hele Kongeriget Siam og der at drive Handel, kjøbe og sælge Varer, som ikke ere Kontrebande, af og til hvem som helst de finde for godt, og kan denne deres Rettighed ikke lide noget Afbræk ved noget som helst Forpagtningsmonopol eller andet eksklusivt Kjøbs- eller Salgsprivilegium.

Art. 6. Den siamesiske Regjering vil ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at danske Undersaatter tage Siamesere i deres Tjeneste i hvilken som helst Egenstaa. Men naar den siamesiske Undersaat tilhører eller er tjenesteplichtig til nogen bestemt Herre og uden denne Tilladelse tager Tjeneste hos en dansk Undersaat, kan hans første Herre forlange ham udleveret, og den siamesiske Regjering vil ikke fremtvinge nogen Overholdelse af en Tyendekontrakt mellem en dansk Undersaat og en Siameser, medmindre den er stiftet med vedkommende Husbonds Vidende og Billie. Hvis nogen Siameser, medens han staa i Tjeneste hos en dansk Undersaat, overtræder de siamesiske Love, eller om nogen siamesisk Forbryder eller Flygtning tager Tilflugt hos en dansk Undersaat i Siam, vil han blive eftersøgt og, efter at hans Brøde eller Bortrømmelse er bevist, skal han af den danske Konsul udleveres til de siamesiske Autoriteter.

Art. 7. Danske Undersaatter skulle ikke imod deres Billie kunne holdes tilbage i Siam, medmindre de siamesiske Autoriteter kunne godtgjøre for den danske Konsul, at der findes lovlige Grunde for en saadan Tilbageholdelse. Inden de Grændser, som ere fastsatte ved nærberende Traktats Artikel 5, skulle danske Undersaatter have Frihed til at foretage Reiser uden Hindring eller Ophold af nogen som helst Slags, forudsat at de ere forsynede med et af den

3. Febr. danske Konsul eller Konsularagent udstedt Pas, indeholdende i siamesiske Skrifteegn en Angivelse af vedkommendes Navn, Haandtering og Signalement, samt paategnet af den kompetente siamesiske Dyrighed. Skulde de ønske at gaa ud over de nævnte Grændser og foretage Reiser i det Indre af Kongeriget Siam, skulde de forsyne sig med et Pas fra vedkommende siamesiske Dyrighed, som vil udfærdige et saadant paa Forlangende af den danske Konsul eller Konsularagent, og Udstedelsen af et saadant Pas vil aldrig blive nægtet i noget som helst Tilfælde, undtagen ifølge Aftale med den danske Konsul eller Konsularagent.

Art. 8. Danske Undersaatter kunne kjøbe Landeieendomme eller Plantager, og kunne forpagte eller bortforpagte Landeieendomme og Plantager, samt leie, kjøbe og bygge Huse indenfor de i Art. 5 fastsatte Grændser, med den Undtagelse og Indskrænkning alene, at Rettigheden til at kjøbe Grunde i Staden Bangkok eller i dens Omegn, i en Omkreds af 4 engelske Mil, er betinget af, at vedkommende har opholdt sig i Siam i 10 Aar, eller erhvervet en særlig Bevilling fra den siamesiske Regjering. For at kunne komme i Besiddelse af en saadan Eiendom have danske Undersaatter gjennem den danske Konsul at henvende sig til den siamesiske Regjering, som skal udnævne en Embedsmand til i Forening med Konsulen (efter forud erhvervet Visshed om Ansøgerens redelige Hensigter) efter Billighed at fastsætte Kjøbesummen, samt bestemme og affætte Eiendommens Grændser. Den siamesiske Regjering skal da overdrage Eiendommen til den danske Kjøber, og saadan Eiendom skal derefter staa under Distrikts-Guvernørens og de særlige lokale Autoriteters Beskyttelse; Kjøberen skal, i almindelige Tilfælde, rette sig efter enhver billig Forfrist, som disse maatte give ham, og han skal være underkastet de samme Skatter, som siamesiske Undersaatter. Men hvis den danske Undersaat paa Grund af Skjodesløshed, Mangel paa

Kapital eller af andre Aarsager inden tre Aar fra den 3. Febr. Dag, da han tog Eiendommen i Besiddelse, ikke har begyndt at dyrke eller forbedre denne, skal den siamesiske Regjering være berettiget til at tage Eiendommen tilbage imod at tilbagebetale ham Kjøbesummen. Det skal staa danske Undersaatter frit for, at søge efter og grave Miner overalt i Siam. Og efter at tilbørlig Forklaring er afgiven for Konsulen, skal denne i Forening med de siamesiske Autoriteter fastsætte saadanne passende Betingelser og Vilkaar, som maatte gjøre det muligt at bearbejde Minerne. Det skal ogsaa tillades danske Undersaatter at anlægge og drive Fabriker af enhver Slags i Siam (forfaavidt dette ikke strider imod Loven) paa lignende billige Vilkaar og Betingelser, hvorom Konsulen og de siamesiske Autoriteter maatte kunne komme overens.

Art. 9. Skulde en dansk Undersaat, der stadigt eller midlertidigt opholder sig i Kongeriget Siam, have nogen Klage eller Fordring at reise imod en Siameser, har han først at fremsøre sine Besværinger for den danske Konsul, som, efter at have undersøgt Sagen, skal søge at afgjøre den i Mindelighed. Paa lignende Maade skal Konsulen, naar en Siameser maatte have at beklage sig over en Dansk, laane Klagen Dre og søge at tilveiebringe en mindelig Overenskomst; men hvis dette i saadanne Tilfælde er umuligt, har Konsulen at henvende sig til en kompetent siamesisk Embedsmand, og i Forening med denne at undersøge Sagen og afgjøre den efter Billighed.

10. Skulde en dansk Undersaat gjøre sig skyldig i nogen grov Forbrydelse i Kongeriget Siam, skal han paa-gribes af de lokale Autoriteter og straffes af Konsulen efter de danske Love, eller af denne hjemsendes til Danmark for der at straffes, hvis hans Brøde bliver bevist. Skulde en dansk Undersaat i Siam begaa en mindre Overtrædelse eller Forsæelse, skal han paa lignende Maade anholdes ved de

3. Febr. siamesiske Autoriteter, og, naar han bliver overbevist om sin Brøde, af Konsulen straffes med Landsforvisning eller Fengebøder. Hvis en Siameser gjør sig skyldig i en Forseelse eller Forbrydelse mod en dansk Undersaat, skal Forbryderen paagribes af de lokale Autoriteter og overantvordes til Lovens Strengthed i det nævnte Kongerige.

Art. 11. Skulde nogen sørøverisk Handling blive begaaet imod danske Skibe ved Kongeriget Siams Kyster eller i Nærheden deraf, skal Øvrigheden paa det nærmeste Sted, saasnart som dette kommer til dens Kundskab, yde al mulig Bistand til Paagribelsen af Røverne og Gjenerhverbelsen af det stjaalne Gods, som skal udleveres til Konsulen, for af denne at tilbagegives Eierne. Samme Fremgangsmaade have de siamesiske Autoriteter at følge, ifald nogen Plyn- dring eller noget Røveri bliver udøvet paa danske Undersaatters Eiendom paa Land. Den siamesiske Regjering skal ikke være ansvarlig for stjaalet Gods, tilhørende danske Undersaatter, naar det kan godtgjøres, at den har anvendt ethvert til dens Raadighed staaende Middel til at skaffe det tilbage. Samme Bestemmelser skulle gjælde med Hensyn til siamesiske Undersaatter og disses Eiendom, som staa under den danske Regjerings Varetægt.

Art. 12. Den danske Konsul skal, naar han derom skriftlig henvender sig til de siamesiske Autoriteter, hos disse kunne erholde al mulig Bistand og Understøttelse til at op- dage eller paagripe danske Søfolk, danske Undersaatter, eller andre Personer, som staa under det danske Flags Beskyttelse. Den danske Konsul skal ligeledes paa Forlangende af de siamesiske Autoriteter erholde enhver Hjælp og Bistand, samt en saadan Styrke, der maatte udfordres til at sætte ham istand til at udøve sin Myndighed over danske Undersaatter og opretholde Mandstugt blandt danske Søfolk i Siam. I lige Maade have de siamesiske Autoriteter, hvis en Siameser, der har gjort sig skyldig i Desertion eller en

anden Forbrydelse, skulde søge Tilflugt i en dansk Under- 3. Febr.
saats Hus, eller ombord i et dansk Skib, at henvende sig
til den danske Konsul, og skal denne, naar den anklagedes
Brøde er bevist, meddele Bemyndigelse til hans Paagriffelse.
Alt Hæleri og utidig Overbærenhed skal fra begge Sider
omhyggelig undgaas.

Art. 13. Skulde en dansk Underfaat, der har Han-
delsforretninger i Kongeriget Siam, der blive insolvent,
skal den danske Konsul tage samtlige hans Eiendele i Be-
siddelse, for at de kunne komme til forholdsmæssig Deling
mellem hans Kreditorer, og skal Konsulen ikke lade noget
Middel uforsøgt til paa Kreditorernes Begne at faa lagt
Beflag paa alt til Boets Masse henhørende Gods, der
maatte findes i fremmede Lande, og skal Konsulen til dette
Diemed erholde de siamesiske Autoriteters Bistand. Paa
samme Maade skulle de siamesiske Autoriteter gaa frem og
fordele siamesiske Underfaatters Eiendom, der gjøre Opbud
i deres Handels Transaktioner med danske Underfaatter.

Art. 14. Dersom en siamesisk Underfaat skulde afflaa
eller søge at unddrage sig for at betale sin Gjæld til en
dansk Underfaat, skulle de siamesiske Autoriteter yde Kreditor
al mulig Hjælp og Rettelse for at erholde hans Tilgode-
havende; i lige Maade skal den danske Konsul være de
siamesiske Underfaatter behjælpelig ved Inddrivelsen af Gjælds-
fordringer, som disse maatte have paa danske Underfaatter.

Art. 15. En i Kongeriget Siam ved Døden afgaaet
dansk, eller en i Danmark afdød siamesisk Underfaats Gods
og Eiendom skal udleveres til disses respektive executores
testamenti, eller i Mangel af Testament til vedkommende
Konsul eller Konsularagent, for af denne at behandles efter
det Lands Love, hvortil den afdøde hørte.

Art 16. Danske Orlogsskibe kunne uhindret seile op
ad Floden og kaste Anker ved Patnam, men ville de gaa
op til Bangkok, maa de underrette den siamesiske Regjering

3. Febr. derom og komme overens med samme om Stedet, hvor de kunne gaa til Anfers.

Art. 17. Skulde et danst Skib i Nødtilfælde søge en siamesisk Havn, have de lokale Autoriteter at udvise al mulig Smøbekommen, for at det kan blive istandsat og provianteret paany for at kunne fortsætte Reisen. Dersom et danst Skib skulde forlise paa Kongeriget Siams Kyster, skulle de siamesiske Autoriteter paa det nærmeste Sted, saasnart de have faaet Underretning derom, ufortøvet yde Besætningen al mulig Hjælp, sørge for dens Fornødenheder og tage enhver tilbørlig Forholdsregel for at bjerge og beskytte Skib og Ladning; derpaa skal den danske Konsul underrettes om, hvad der af nævnte Autoriteter er blevet foretaget, for at Konsulen i Forening med den kompetente siamesiske Øvrighed kan træffe de fornødne Foranstaltninger for at faa Mandskabet hjemsendt og bjerge og sælge Draget og Ladningen, samt berigtige enhver retlig Fordring, der maatte hvile paa samme.

Art. 18. Ved Erlæggelsen af den i det følgende omtalte Indførsels- og Udførselstold, skulle danske Skibe i siamesiske Havne, jaavel ved Ankomsten som Afgangen, være fritagne for alle Lasteafigifter, Lods- og Havnepenge. Danske Skibe skulle nyde godt af alle de Privilegier og Friheder, som ere eller maatte blive, det være sig Junker eller siamesiske Skibe, eller de mest begunstigede Nationers Skibe tilstaaede.

Art. 19. Indførselstolden af Varer, som i danske Skibe indføres i Kongeriget Siam, maa ikke overstige tre Procent af Værdien; den kan, efter Importørens eget frie Valg, erlægges in natura eller i Penge. Kan Importøren ikke enes med vedkommende siamesiske Øvrighed med Hensyn til Varernes Værdi, maa han henvende sig til den danske Konsul og en kompetent siamesisk Embedsmand, som, hvis de anse det for nødvendigt, skulle tilkalde en eller to Sjøb-

mænd hver, for at raadspøre sig med dem og derefter af 3. Febr. gjøre det omtvistede Spørgsmaal efter Billighed. Efter Erklæggelsen af den nævnte tre Procent Told kunne Varerne sælges i større eller mindre Partier uden nogen som helst videre Afgift eller Paalæg. Dersom Varer landsættes uden at sælges og senere blive indskibede for paany at udsæres, skal den for disse Varer erlagte Indførselstold fuldt tilbagebetales. Af en Ladning, der ikke bliver solgt, skal der ingen Told svares. Og ingen yderligere Afgift, Told eller Paalæg skal blive paalagt eller krævet af saadanne indførte Varer, efter at de ere gaaede over i siamesiske Kjøberes Hænder.

Art. 20. Siamesiske Produkter blive enten før eller ved Indskibningen fortoldede i Overensstemmelse med den nærværende Traktat vedspøiede Tarif*.) Alle Produkter, der ifølge Tarifen ere Udførselstold underkastede, skulle være fritagne for enhver Transittold eller anden Afgift i det Indre af det nævnte Kongerige og ingen siamesiske Produkter, hvoraf der alt maatte være erlagt Transit- eller anden Told, kunne yderligere fortoldes hverken efter vedspøiede Tarif, eller paa nogen som helst anden Maade, det være sig før eller samtidig med deres Indladning. Den siamesiske Regjering forbeholder sig Ret til i Fremtiden at underkaste enhver Vareartikel, som er eller maatte blive produceret i Siam, men ikke er opført paa vedspøiede Tarif, eller som for Tiden hverken direkte eller indirekte svarer nogen Regjeringsafgift, en enkelt Told eller Beskatning; men den siamesiske Regjering lover og tilfuger, at denne Told eller Afgift, hvis den overhovedet bliver hævet, skal blive retfærdig og billig ansat.

*) Denne Tarif er det ikke anset fornødent at medtage her.

5. Febr. Art. 21. Imod Erlæggeisen af ovennævnte Afgifter, som i Fremtiden aldrig tør forhøies, skulle danske Under-
saatter have Frihed til i Kongeriget Siam saavel fra danske
som fremmede Havne at indføre, og ligeledes til ethvert
som helst Sted at udføre hvilken som helst Vare, som ikke
paa den Dag, da nærværende Traktat undertegnes, maatte
være et formeligt Forbud eller et særligt Monopol under-
kastet. Dog forbeholder den siamesiske Regjering sig Ret
til at forbyde Udsførelsen af Salt, Ris eller Fisk, naar der
maatte være Grund til at befrygte Dyrktid i Landet. Men
dette Forbud, som maa være offentliggjort en Maaned
førend det træder i Kraft, skal ingen Indskydelse have paa
Opfyldelsen af de Kontrakter, der i god Tro ere indgaaede
før dets Offentliggjørelse. Imidlertid skulle danske Kjøb-
mænd underrette de siamesiske Autoriteter om de Indkjøb
de maatte have gjort før Forbudets Udstedelse. Penge,
Provisioner og Gjenstande til personligt Brug kunne ind-
og udføres uden at svare nogen Told. Skulde den siamesiske
Regjering herefter nedsætte Tolden paa en Vareartikel, som
indføres eller udføres i siamesiske eller andre Skibe, skal
denne Nedsættelse derved komme samme Vare tilgode, naar
den indføres eller udføres i danske Skibe.

Art. 22. Den danske Konsul skal paase, at danske
Kjøbmænd og Skibsførere rette sig efter de almindelige,
nærværende Traktat vedhæstede Forskrifter, og skulle de
siamesiske Autoriteter i dette Diemed yde ham deres Bistand.
Alle Pengebøder, som maatte blive paalagte for Over-
trædelsen af nærværende Traktats Bestemmelser, skulle tilfalde
den siamesiske Regjering.

Art. 23. Den danske Regjering og danske Under-
saatter skulle være delagtige i ethvert Privilegium, som fra den
siamesiske Regjeringens Side alt maatte være, eller herefter
maatte blive noget andet Lands Regjering, Borgere eller
Under-
saatter tilstaaet.

Art. 24. Efter 12 Aars Forløb. fra Ratifikationernes 3. Febr. Udveklings Datum skal paa et af de høie kontraherende Parter derom udtalt Onske, samt med 12 Maaneders Bærsel, nærværende Traktat tilligemed Tarifen og de vedføjede almindelige Forskrifter, samt saadanne Bestemmelser, der senere maatte blive vedtagne, underkastes en Revision ved Kommissærer, som begge Parter dertil udnævne, med Myndighed til at foretage saadanne Forandringer, Tillæg eller Forbedringer, hvis Onskelighed Erfaringen maatte have godtgjort.

Art. 25. Denne Traktat, der er affattet paa Engelsk, som Forhandlingsprog mellem begge de høie kontraherende Parter, og hvoraf en siamesisk Oversættelse med siamesiske Skrifte tegn er tilføjet, skal strax træde i Kraft, og Ratifikationen af samme udvekles i Bangkok i Løbet af 18 Maaneder fra Udertegnensens Datum*). Til Bekræftelse heraf have de ovennævnte Befuldmægtigede underskrevet denne Traktat i tredobbelt Udsærdigelse og paatrykt samme deres Signeter i Bangkok den en og tyvende Dag i Mai Maaned i Aar Et Tusinde Otte Hundrede Otte og Halvtredsindstyve efter Kristi Byrd; svarende til den niende vorende Dag af den syvende Maane, Aar Et Tusinde To Hundrede og Tyve efter den siamesiske Tidregning.

Almindelige Forskrifter for den danske Handel i Siam.

1. Føreren af ethvert dansk Skib, der i Handelsøiemed kommer til Bangkok, maa, enten før eller efter Skibets Indsart ind i Floden, eftersom det maatte være ham beileiligst, melde dets Ankomst ved Toldstedet i Patnam, og

---

*) Ratifikationerne ere blevne udveklede i Bangkok den 15. September 1859.

3. Febr. opgibe Antallet af Besætningen og de Kanoner og Geværer, han maatte føre, samt Havnen, hvorfra han kommer. Efter at han er gaaet til Anker i Paknam, skal han aflevere baade Kanoner, Geværer og Ammunition til Toldembedsmændene, og vil en Toldassistent da blive bestemt til at gaa med Skibet til Bangkok.

2. Et Skib, som passerer Paknam uden at aflevere sine Kanoner, Geværer og Ammunition, som foreskrevet i den foregaaende Paragraf, vil blive sendt tilbage til Paknam, for at efterkomme denne Paragrafs Bestemmelser, og vil kunne blive idømt en Mulkt af indtil 800 Tikals for denne Forsømmelse. Efter at Skibet har afgivet sine Kanoner, Geværer og Ammunition, vil det faa Tilladelse til at vende tilbage til Bangkok for at handle.

3. Naar et dansk Skib har kastet Anker i Bangkok, skal Føreren, medmindre en Helligdag ligger imellem, inden 24 Timer begive sig til det danske Konsulat og der aflevere sine Skibspapirer, Konnossementer osv. tilligemed et nøjagtigt Manifest over den indførte Ladning, og naar Konsulen har underrettet Toldvæsenet om disse Enkeltheder, vil samme strax give Tilladelse til at losse Ladningen. Forsømmer Kapiteinen at melde sin Ankomst eller foreviser han et falsk Manifest, vil han i begge Tilfælde kunne idømmes en Mulkt af indtil 400 Tikals; dog kan han, uden at paa drage sig nogen Bøde, inden 24 Timer efter Manifestets Aflevering til Konsulen rette de Feil, som han maatte opdaget deri.

4. Hvis et dansk Skib skulde aabne Lasten og begynde at udlosse, førend tilbørlig Tilladelse dertil er erholdt, eller hvis det gjør sig skyldigt i Smugleri, det være sig inde i Floden eller udenfor Indløbet, vil samme kunne blive idømt en Mulkt af indtil 800 Tikals, og ville de saaledes smuglede eller udloskede Varer blive konfiskerede.

5. Saa snart som et dansk Skib har udlosset sin

Ladning og indtaget Returladningen, samt erlagt alle Afgifter og afgivet til Konsulen et nøjagtigt Manifest over Returladningen, vil samme paa Konsulens Forlangende blive forsynet med et stamesistt Klareringsbevis, og vil Konsulen, naar ingen lovlig Hindring stiller sig i Veien for Skibets Afreise, tilbagelevere Kapitainen hans Papirer og give Skibet Tilladelse til at afseile. En Toldembedsmand vil ledsage Skibet til Pafnam, og ved Ankomsten dertil vil det blive inspiceret af Toldembedsmændene paa Stedet, samt af dem modtage de i deres Bærge beroende Kanoner, Geværer og Ammunition.

6. Alle Toldembedsmænd skulle bære et Tegn, hvorpaa de kunne kjendes, naar de komme i Embedsforretninger, og skal det kun være to Toldembedsmænd ad Gangen tilladt at gaa ombord i et dansk Skib, medmindre et større Antal skulle udfordres til at foretage Beslaglæggelsen af smuglede Varer.

Bekjendtgjør. ang. Ferierne i Landsbykolerne. 18. Febr. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 1.

Lov om Straffen for Løsgængeri og Betleri. 3. Marts. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 2.

Lov ang. Brændevinshandel og Brændvinsudskjænkning paa Færøerne. 3. Marts. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Til at forhandle Brændevin paa Færøerne udfordres

3. Marts. herefter særlig Bevilling. Bevillingen, der udfærdiges af Amtmanden og kan meddeles enhver paa Færøerne bosat Mand, der er i Besiddelse af de til Handelsberettigelses Erhvervelse i Almindelighed foreskrevne Egenstaber, giver Ret til Forhandling af Brændevin i Stort og Smaat, men ikke til nogen som helst Udskjænkning deraf. I Bevillingen nævnes det Sted, hvorfra Handelen maa drives; den hjemler ikke Ret til at have flere Udsalgssteder. For Meddelelsen af den nævnte Bevilling erlægges en Kjendelse af 20 Rdlr., og for sammes Benyttelse endvidere en aarlig Afgift af 100 Rdlr. Af Kjendelsen og Afgiften tilfalder Halvdelen Statskassen og den anden halve Del Amtsfattigkassen. Afgiften erlægges stedse forud for et Aar og indtræves af Landfogden.

2. Ønsker nogen at udsælge Brændevin fra Skib, vil dertil ligeledes være at erhverve Bevilling, hvorfor erlægges en Kjendelse af 60 Rdlr., hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen og Halvdelen Amtsfattigkassen. Bevillingen, der udfærdiges af Amtmanden, udleveres i Thorshavn af Landfogden og i de 6 øvrige i Loven af 21. Marts 1855 § 4 anførte Havne af vedkommende Sghsfelmand, som for Kjendelsen aflægges behørig Rigtighed til Landfogden. Bevillingen gælder kun for en Handelskreise og bliver ved Skibets Ankomst til en anden Havn paa Færøerne at forevise for den derværende Oppebørselsbetjent, førend nogen Handel med Brændevin sammesteds kan finde Sted.

3. Ret til udskjænke Brændevin tilkommer kun dem, som dertil af Amtmanden meddeles Bevilling. Slige Bevillinger meddeles kun paa saadanne Steder, hvor der maatte være særlig Trang dertil; de udfærdiges paa 5 Aar ad Gangen, og efter den Tids Forløb bliver ny Bevilling at løse. Det er ikke nogen tilladt at have flere Udskjænkningsteder. Bevilling til den i § 1 ommeldte Forhandling af Brændevin maa ikke forenes med Bevilling til Udskjænk-

ning; sidstnævnte Bevilling giver ikke Ret til Salg af 3. Marts. Brændevin ud af Huset. Den til Udsfjænkning berettigede har at kjøbe den Brændevin, han udsfjænker, hos en af de med Bevilling til Brændevinshandel forsynede Handlende. For Bevilling til Udsfjænkning erlægges en Kjendelse af 10 Rdlr. samt en aarlig Afgift af 50 Rdlr. Kjendelsen og Afgiften tilfalde Statskassen og Amtsfattigkassen, hver med det halve. Med Hensyn til Afgiftens Erlæggelse og Opkrævning forholdes paa samme Maade, som i § 1 in fine er bestemt.

4. Enhver, der har erholdt Bevilling paa Brændevinshandel eller paa Udsfjænkning, kan fri sig for den aarlige Afgift, som deraf skal erlægges, ved til Amtet at indsende Bevillingen til Kassation.

5. Naar nogen findes skyldig i ulovlig Handel med eller Udsfjænkning af Brændevin, vil han derfor være at anse med samme Straf, som ved Loven af 21. Marts 1855 § 11 in fine er bestemt for uberettiget Handel i Almindelighed, hvorhos den Brændevin, som forefindes hos ham, skal konfiskeres. Bøderne og det ved Salget af den konfiskerede Brændevin indkomne Beløb tilfalde Amtsfattigkassen. Ved Bestemmelsen af Mulkten for ulovlig Udsfjænkning bør tages i særdeles Betragtning, om Rattesvir, Hazardspil eller andre Uordener have været forbundne med den begaaede Forseelse. Det anses som Udsfjænkning, naar den, der sælger Brændevin, tilstæder, at noget deraf paa Stedet fortæres.

6. De Sager, som maatte opstaa i Anledning af denne Lov, blive at behandle som offentlige Politisager.

7. Ved Brændevin i denne Lov forslaaes ikke blot Korn- og Kartoffelbrændevin, men alle Slags destillerede stærke Drikke. Saa skal og hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Udsfjænkning af Brændevin gjælde om al anden stærk Drik, som er tilberedt dermed.

17. Marts. **Lov om Indkaldelse og Umbytning af Obligationer, henhørende til Kongerigets Statsgjæld, m. m. (Indenrigsministeriet.)**
 Indm. Saml. pag. 3.
31. Marts. **Lov ang. de kommunale Valg i Kjøbstæderne. (Indenrigsministeriet.)**
 Indm. Saml. pag. 5.
31. Marts. **Lov om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd. (Indenrigsministeriet.)**
 Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:
- 1—8. ....
9. Døggjællerne af de vedkommende Embedsmænd efter §§ 5 og 6 tilkommende Gage- og Lønningsdele saa vel som af de efter § 4 beregnede Sædtillæg blive at forelægge den Minister, der bestyrer Kongerigets Finansvæsen, inden nogen Anvisning efter disse §§ kan finde Sted, og har det sit Forblivende ved den af nævnte Minister givne Bestemmelse, uden at samme kan gøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse.
- 11—12. ....
13. .... Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finansaaret 1865—66.
16. April. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Skanderborg Amt) ang., hvorvidt Handel med Leer, Skjæreknive samt Agerdyrkningsredskaber af egen eller andres Frembringelse er fri Næring.**

..... da det ikke kan antages, at 16. April. der ved Loven af 29. December 1857 ..... er gjort nogen Indskrænkning i den ved Forordningen af 22. Oktober 1794 § 1 og Plakat af 17. November 1825 alle og enhver uden Indskrænkning hjemlede Frihed til saavel at forhandle som at forserdige alle til Agerdyrkingen hørende Redskaber, maa Ministeriet holde for, at det af Andrageren reiste Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Bekjendtgjor. ang. Indkaldelse af visse Stats-20. April. obligationer til Dumbytning. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 7.

Kirke- og Undervisn. Min. Cirk. (til samtlige 23. April Biskopper) ang. Anvendelsen af Loven af 5. Januar 1851 § 3.

Af nogle Sager, der i den senere Tid have været til Behandling i Ministeriet, har det erfaret, at Bestemmelsen i § 3 af Lov af 5. Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enkes Overlevelsesrenter ved flere Leiligheder ikke strengt er bleven overholdt af de vedkommende Præster. Ligeledes har Finansministeriet gjort Ministeriet opmærksom paa, at det ved forskellige Leiligheder er erfaret, at den ovennævnte Bestemmelse af enkelte Præster er bleven anvendt saaledes, at den deri omhandlede Attest for den pligtige Enkeforsørgelses Berigtigelse affordres vedkommende forinden Tillysningen, hvilket ikke har Hjemmel i den nævnte Lovbestemmelse, der kun forbyder Bielsens Fuldbyrkelse, forinden saadan Attest fremskaffes, og heller ikke stemmer med Forordningen af 30. April 1824, hvor den tilsvarende Bestemmelse ikke er optagen mellem Reglerne for, hvad der skal iagttages forinden Tillysningen (§ 3), men derimod (§ 11) i Rækken af de forskellige Forhold, der

23. April. skulle være ordnede forinden Bielsen tør forrettes. Da den nævnte Fremgangsmaade derhos kan medføre praktiske Ulemper, har Finansministeriet ønsket, at den rette Forstaelse af Lov af 5. Januar 1851 § 3 maatte blive indskræpet alle vedkommende.

I Henhold til ovenstaaende skulde Ministeriet tjenstligst anmode Deres Høiærbærdighed om behageligen at ville indskræpe samtlige Præster i det Dem betroede Stift den nøiagtige Efterlevelse af Bestemmelsen i § 3 af den ovennævnte Lov af 5. Januar 1851, hvorefter ingen Præst, under en Mulkt af 100 Rdlr. til Stedets Fattige, maa vie nogen pensionsberettiget Embedsmand, forinden denne, ved Attest fra respektive Finans- eller Indenrigsministeriet, har godtgjort at være fritaget for eller at have opfyldt Forpligtelsen med Hensyn til Enkeforsørgelsen, hvorimod saadan Attest ei kan forlauges skaffet tilstede inden Tillysningen.

24. April   **Lov om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelser, Seminariefondets og det beneficerede Bøndergods.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 7.

24. April.   **Anordning om Udvidelse til de dansk-vestindiske Besiddelser af Lov af 29. December 1857 angaaende, at Umyndiges Midler paa 100 Rdlr. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i Overformynderierne m. m.*)** (Finansministeriet.)

*) Under f. D. udvidedes — ligesom ovennævnte Lov „med de Afvigelser, hvortil Dernes eiendommelige Forhold give Anledning“ — følgende Love til ogsaa at

Anordning indeholdende Forandring og nærmere²⁴. April.
Bestemmelse af Reskriptet af 9. December 1825 § 3,
om Mortifikation paa bortkomne Gjældsbreve i de
dansk-vestindiske Besiddelser. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have ladet Os af Vor Finansminister allerunderdanigst foredrage den af Kolonialraadet for Bore vestindiske Besiddelser afgivne allerunderdanigste Betænkning over et samme forelagt Udkast til Anordning indeholdende Forandring og nærmere Bestemmelse af Reskriptet af 9. December 1825 § 3, om Mortifikation paa bortkomne Gjældsbreve i de dansk-vestindiske Besiddelser, ville Vi allernaadigst have fastsat som følger: De i Reskriptet af 9. December 1825 § 3 indeholdte Bestemmelser angaaende de Modifikationer, hvormed Forordningen for Danmark af 7. Februar 1823 om Mortifikation paa bortkomne Gjældsbreve er gjort gjældende paa de dansk-vestindiske Der, forandres paa den i det følgende fastsatte Maade:

1. Den fornødne Mortifikationsbevilling bliver i Genhold til Reskriptet af 2. Oktober 1816 fremdeles som hidtil at udstede af Guvernementet for de dansk-vestindiske Besiddelser i de Tilfælde, hvor Mortifikationsdommen kan erhverves i Besiddelserne; hvorimod Sagen i andet Fald bliver at foredrage for Finansministeriet.

---

gjælde i Vestindien: Lov 29. December 1857 om Forandring i Forordn. af 21. Mai 1845 (med Beholdelse af den ved Reskript af 31. December 1848 stadfæstede, særegne Testationsfrihed), Lov 29. December 1857 om Kvindens Myndighed, Lov 21. Januar 1857 om Straf for Dyrplageri (med Tiltale for Politiretten), Lov 30. November 1857 om Proklamata i Boer (Indkaldelser med 3 Maaneders Varjel indføres i St. Kroix Avis og St. Thomæ Tidende, Indkaldelser med 6 Maaneders Varjel tilfuge i den Berlingske Tidende.)

24. April. 2. De i §§ 5 og 6 af Forordningen af 7. Februar 1823 indeholdte Bestemmelser om, ved hvilken Ret Mortifikation paa et Gjældsbreve skal søges, skulle herefter være ligefrem anvendelige paa de dansk-vestindiske Besiddelser. Som Følge heraf bliver Mortifikationen, naar Gjældsbreve giver Pant i en fast Eiendom, at søge ved Underretten i den Jurisdiktion, hvorunder Pantet er beliggende, men skulde Pantet ligge under flere Jurisdiktioner, er det nok, at Mortifikationsstævningen udtages til en af de vedkommende Underretter. Andre Gjældsbreve skulle søges mortificerede ved den Ret, under hvis Jurisdiktion Gjældsbreve er udstedt; hvorhos dog Finansministeriet er bemyndiget til at gjøre Undtagelse fra denne Regel i Henhold til Forordningens § 6.

3. Naar det Gjældsbreve, hvorpaa Mortifikation søges, lyder paa en Sum af fra 300 indtil 500 vestindiske Daler, bliver der for Mortifikationsbevillinger ikkun at erlægge det halve af det i Reskriptet af 19. Mai 1850 bestemte Gebyr; og lyder Gjældsbreve paa en ringere Sum end 300 vestindiske Daler, bliver Bevillingen at udstede uden Betaling.

4. Mortifikationsstævningen, hvori Mortifikationsbevillingen skal være paaberaabt ved Aar og Datum, men ei behøver at være indført, bliver tre Gange efter hinanden at indrykke i den Berlingske politiske og Avertisements-Tidende, St. Kroix Avis og St. Thomæ Tidende. Dog vil det, naar Gjældsbreve lyder paa en ringere Sum end 500 vestindiske Daler, være nok, at Stævningen første Gang indrykkes ordlydende og de tvende følgende Gange i Udtog, ved hvilket Gjenstanden tilstrækkeligen betegnes, og tillige henvises til det første Blad og sammes Nr.

5. Naar Gjældsbreve lyder paa en ringere Sum end 300 vestindiske Daler, bliver der for Mortifikationsstævningens Indrykkelse i de vedkommende Tidender kun at erlægge $\frac{1}{2}$ Del imod den Betaling, som ellers finder Sted, og under Mortifikationsjagen erlægges intet Gebyr.

6. De Sager til Erhvervelse af Mortifikation paa 24. April. bortkomne Gjældsbreve, som ere indstævnte for den vestindiske Landsoverret forinden denne Anordnings Tinglæsning ved de vestindiske Retter, men endnu ikke til den Tid ere paadømte, blive at paafjende ved Landsoverretten; men dersom den udtagne Stævning i saadan Sag af en eller anden Grund skulde blive afvist ved den nævnte Ret, bør den tidligere erhvervede Mortifikationsbevilling ombyttes med en ny Bevilling, i Overensstemmelse med nærværende Anordning, hvorfor dog intet Gebyr bliver at erlægge.

Bekjendtgjør. ang. Forandring i Anordning af 30. April. 5. Mai 1830 § 10 og Reskript af 3. September 1830 § 9. (Finansministeriet.)

Efter at en af Kolonialraadet for de dansk-vestindiske Besiddelser afgiven allerunderdanigst Betænkning over et samme forelagt Udcast til en allerhøieste Bestemmelse, hvorved den i Anordningen af 5. Mai 1830 § 10, jvfr. kongeligt Reskript af 3. September 1830 § 9, indeholdte Forskrift om Omvurderinger af de til Sikkerhed for Umyndiges og offentlige Midler pantsatte Eiendomme i de dansk-vestindiske Besiddelser forandres, har været Hans Majest. Kongen foredraget af Finansministeriet, har det behaget Allerhøiestsamme ved allerhøieste Resolution af 24. dennes allernaadigst at fastsætte følgende:

I Lighed med den i kongelig Resolution af 23. Februar 1842, bekjendtgjort ved Ranceplakat af 1. Marts s. A., indeholdte Forskrift om Kontrollen med Tilstrækkeligheden af Pantar, der ere stillede for de under offentlig Forsorg staaende Midler i Danmark, fastsættes herved for de dansk-vestindiske Besiddelser, at de i Anordningen af 5. Mai 1830 § 10, jvfr. kongeligt Reskript af 3. September 1830 § 9, befalede Omvurderinger hvert 3. Aar af Eiendomme, hvori Uuhy-

30. April. diges eller offentlige Midler indestaa, kunne bortfalde, naar det ved Attest af to paa Stedet bosatte gode Mænd, som efter deres Stilling kunne antages at have en begrundet Formening om faste Eiendommens Værdi paa Stedet, godtgjøres, at Pantet afgiver Iobbefalet Sikkerhed for Gjælden, og derhos, forsaavidt Umyndiges Midler angaar, vedkommende Overformyndere, og, forsaavidt angaar andre under offentlig Baretægt staaende Midler, den nærmeste lokale Bestyrelse for disse Midler erklære, at de ikke have nogen Anledning til at tvivle om Attestens Rigtighed, ligesom med Hensyn til Umyndiges Midler Erklæring bør indhentes fra Bærgerne for de Umyndige, hvem Obligationen tilhører, om hvorvidt de, efter at have gjort sig bekendte med Attesten, have noget at erindre imod, at Omburderingen bortfalder. Omburderingerne kunne ogsaa bortfalde, uden at den fornævnte Attest af gode Mænd og Erklæring af Bærgerne behøver at tilveiebringes, naar Overformynderne eller den nærmeste lokale Bestyrelse af offentlige Midler attestere, at de efter deres personlige Kundskab til Pantet ere overbeviste om, at dette afgiver Iobbefalet Sikkerhed, eller at de ved anstillet Undersøgelse derom have overbevist sig; og ligeledes, naar der stilles en saadan Kaution, som Overformynderne i For- ening med de fornævnte Bærger, eller den lokale Bestyrelse af andre Midler finde tilstrækkelig. Ligesom inidlertid Omburderingerne i intet Tilfælde kunne bortfalde mere end tvende efter hinanden følgende Gange, saa at der altid hvert 9. Aar bliver at foretage en lovlig Taxationsforretning over Pantet, saaledes skulle Overformyndervierne og de lokale Bestyrelser af offentlige Midler stedse erhverve Approbation paa Omburderingernes Udsættelse, paa St. Croix fra Gouvernementet, og paa St. Thomas og St. Jan fra Præsidentstabet, forsaavidt de vedkommende Midler ikke staa under disses egen umiddelbare Bestyrelse.

**Reglement for Overholdelse af Orden og Sit- 26. Mai.
terhed under Bygningen af Jernbanen fra Aarhus
over Langaa til Randers. (Justitsministeriet.)**

1—13. ....

14. Naar en Arbejder vil paaklage nogen fra Forholdene ved Baneanlægget hidrørende privatretlig Sag mod nogen af hans Medarbejdere, en Marketender eller Entreprenør, skal han først anmeldte dette for eller henvende sig til sin Arbejdsherre, der vil søge at forhjælpe ham til hans Ret. Finder han sig ikke herved tilfredsstillet, kan han andrage Sagen for vedkommende Politiasistent, der skal stræbe at tilveiebringe mindelig Overenskomst mellem Parterne, men paa Forlangende, med en kort Fremstilling af Sagens Gjensstand og de af ham tilveiebragte Oplysninger, henvise den til Behandling ved Politiretten. Have flere Arbejdere en Klage at forebringe, maa dette dog kun ske ved i det høieste 2 Ordsførere; de øvrige vedkommende skulle roligere blive ved deres Arbejde, og maa de i intet Tilfælde ledsage deres Ordsførere, naar disse forebringe Klagen.

15—19. ....

**Anordn., hvorved de i Loven af 29. December 13. Juni.
1857 om Eftertryk m. m. indeholdte Bestemmelser
gjøres anvendelige paa de i Hertugdømmet Slesvig
udgivne Bærker. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 12.

13. Juli. Justitsmin. Skr. (til Udenrigsministeriet) om Bemyndigelse for de danske Konsuler i Udlandet til, naar ingen protestantisk Geistlig findes paa Stedet, at foretage Egtevielser for danske Uuder-
saatter.

..... at der intet findes at erindres mod, at Sagen ordnes saaledes, at der i ethvert enkelt Tilfælde, hvor et Egtestab er indgaaet i Udlandet for vedkommende Konsul, søges erhvervet en allerh. Resolution, hvorved Egtestabets fuldkomne Gyldighed anerkjendes*).

---

*) Justitsministeriet havde tidligere erklæret sig villigt til for Kongerigets Vedkommende at forelægge Rigsdagen Udkast til Lov om Bemyndigelse for Konsulerne til paa Steder, hvor ingen protestantisk Geistlig findes, at foretage Egtevielser, og da Ministerierne resp. for Hertugdømmet Slesvig og for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg vare villige til foreløbig at ordne Forholdet ad administrativ Veie, henstillede Udenrigsministeriet, som fra først af havde sat Sagen i Bevægelse, om det ikke i Betragtning af dens mere og mere paatrængende Vigtighed for mange i fjerne Egne bosatte Danske samt for Uniformitetens Skyld kunde lade sig gjøre foreløbig ad Bevillingsveien at træffe lignende Foranstaltninger for Kongerigets Vedkommende. Generalprokurøren ytrede i den Anledning, at naar Forholdet ordnes saaledes, at der ikke, som tidligere forudsat, er Tale om at erhverve en almindelig Bestemmelse om, at de for de danske Konsuler i Udlandet indgaaede Egtestaber uden videre ere at betragte som retsgyldige, men Afgjørelsen heraf i ethvert enkelt Tilfælde bliver gjort til Gjenstand for en efter anstillet nærmere Prøvelse udbirket Resolution, kunde der formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved at tiltræde, hvad Geheimeraad Drsted i 1854 som Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet havde

Bekjendtgjørelse ang. de til Kongeriget's Stats- 25. Juli.
gjæld hørende Obligationer. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 12.

Instruktionsbestemmelser for Bestyrelsen af 25. Aug.
Domænestovene og Sagten i Kongeriget og det med
samme forbundne Regnskabsvæsen. (Finansmini-
steriet.)

ytret i en Skrivelse til Justitsministeriet, nemlig at der i Henhold til Grundlovens § 32 ikke vilde savnes Berettigelse for Hs. Majestæt til at meddele den i saa Henseende fornødne Dispensation, eftersom der under den tidligere bestaaende Forfatning oftere er meddeelt Tilladelse til, at danske Undersaatter paa saadanne Steder, hvor ingen protestantisk Geistlig fandtes, maatte indgaa Egtekab for Stedets Konsul, og det ligger i Sagens Natur, at disse Tilfælde maa fremkomme i forskjellig Skikkelse og under uligeartede Betingelser, uden at dette kan gjøre Bestemmelsen i § 32 uanvendelig paa dem. — For saa vidt Sagen tillige angik Konsulernes Bemyndigelse til under de samme Betingelser at forrette Daabshandlinger og Jordspaaafstøtser, erklærede Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Skrivelse af 22. November 1859 til Udenrigsministeriet, at der formentlig ikke behøvedes nogen legislativ Hjemmel for Konsulernes Bemyndigelse til at forrette disse Handlinger, men at kun saadanne Konsularembudsmand, som selv bekjende sig til den kristelige Religion, burde være bemyndigede til at foretage disse kirkelige Handlinger, hvorhos de burde betjene sig af en bestemt Formular, affattet efter Forslag af Biskoppen over Sjællands Stift, samt holde Protokol over slike Forretninger og gjøre Indberetninger derom til Udenrigsministeriet. Jfr. Samling af Reskripter m. v., udgiven af Th. Linde, P. Schjørring og Algreen-Ussing, 2. Bind.

25. Aug. Da der Tid efter anden er foretaget adskillige Forandringer i de ved allerh. Resolution af 27. Marts 1851 vedtagne instruktorske Bestemmelser og da Loven af 8. December 1859 har medført en gjentagen Revision af disse, er det fundet hensigtsmæssigt at forelægge Hs. Majest. Kongen Forslag til nye instruktorske Bestemmelser for Bestyrelsen af Domænestovene og Jagten i Kongeriget samt ved det med samme forbundne Regnskabsvæsen. Da dette Forslag af Hs. Majest. Kongen under 17. August d. A. er allern. bifaldet, ville følgende instruktorske Bestemmelser herefter gjælde i Stedet for Bestemmelserne af 27. Marts 1851, som herefter ophæves.

A. Skovbrugets Bestyrelse.

1. Bestyrelsen af samtlige Statsskove i Kongeriget henhører under Finansministeriet.

2. Overførsteren fører det overordnede Tilsyn og Kontrollen med Skovbruget i samtlige Skovdistrikter. Skovriderne forestaa det egentlige Skovbrug i deres Distrikter og understøttes derved af Skovfogder og Opsynsmænd samt af Skovløbere og Ledvogtere eller Hegnsmænd. Til Skovridere henregnes ogsaa de i Lovene af 25. Februar 1851 og 8. December 1859, om Statsstovenes Bestyrelse, ommeldte Plantører. Assistenterne ere til Hjælp for Overførsterne og Skovriderne ved Udførelsen af disses Embedsforretninger. Skovkassererne oppebære for et eller flere Skovdistrikter Indtægterne og udbetale Udgifterne samt føre Regnskab deraf.

3—42. ....

B. Jagtens Bestyrelse.

43. Med Bestyrelsen af Skovene er forenet Bestyrelsen af Jagten i Skovene og paa den kongelige Wildtbane,

hvorved Overførsteren (som fungerende Sægermester), Skov- 25. Aug. riderne og Underbetjentene gjøre Tjeneste.

44. Bestyrelsen af Jagten hører under Finansministeriet med Undtagelse af de Jagter, i hvilke Hs. Majest. Kongen selv vil deltage. For disses Bedkommende har Overjægermesteren at meddele Hs. Majestæts Befalinger, ligesom han ogsaa umiddelbart leder disse Jagter. Hvad derimod af anden Jagt angaar, da har Overførsteren at lade samme afholde gjennem Skovriderne, som de administrative Embedsmænd paa deres respektive Distrikter, hvad enten han selv vil deltage i samme eller ikke.

45. Ligesom Skovrideren skal besørge hele Salget af Bildtet, og derfor aflægge Regnskab, saaledes bør han sættes i Stand til (overensstemmende med Jagtbudgettet for sit Distrikt — hvilket af Sægermesteren skal indsendes for hvert Skovriderdistrikt tilligemed Jagtbudgettet for det hele Sægermesterdistrikt —) at kunne, paa Opfordring af Kjøbere, lade fhyde det attraaede Bildt, saa længe det kan leveres fra Distriktet uden Skade for Jagten.

46. Overførsteren kan for Jagtens Bedkommende ikke gjøre eller foranledige nogen Udgift for Statskassens Regning, med mindre den har Hjemmel i Budgettet og de Overførsteren i Henhold til samme gjorde Meddelelser.

47. Overførsteren er som Sægermester forpligtet til at vaage over, at Bildtstanden ei saaledes formeres, at Bildtet gjør den yngre Skovbestand eller Kulturerne utilbørlig Skade.

48—92. ....

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg 6. Septb. Amt) om Nødvendigheden af Forligsudskrifter i

6. Septb. **Uktsform, naar Sagen angaar et større Beløb end 100 Rdlr., og om Betalingen for samme.**

I behagelig Skrivelse af 19. Juni d. A. har Hr. Kammerherren, ved at fremsende en Forespørgsel fra Forligsmægleren i N. N. Herred, Provst N. N., om Forligelseskommissionerne ere pligtige til at meddele Udskrifter af Forligsprotokollerne i Uktsform, naar Sagen angaar et større Beløb end 100 Rdlr., samt om der kan fordres høiere Betaling end den i Lov af 4. Marts 1857 § 7 foretkrevne, for saa vidt Udskrifterne skulle meddeles i Uktsform, begjært Ministeriets Afgjørelse af de saaledes reiste Spørgsmaal.

Foranlediget heraf skulde man — næst at henlede Opmærksomheden paa, at Spørgsmaalet, om Eksekution kan foretages efter en simpel Udskrift, eller Akt fordres, henhører under judiciel Afgjørelse, og at det ved en Højesteretsdom af 14. Oktober 1859, der findes i Højesterets-tidende Nr. 30 Side 457—458, er afgjort saaledes, at om end Udfærdigelse i Uktsform ikke er fornøden, bør Udskriften dog, for saa vidt Forligslovgivningen ikke derfor er til Hindrer, i Henseende til Indholdet af, hvad der skal meddeles i samme, være undergivet de for Domsager gjældende Regler — tjenstligst melde, at Ministeriet i Genhold hertil maa formene, at der ikke er nogen Nødvendighed for at meddele Udskriften i Uktsform, men kun for at gjøre den saa fuldstændig, at den omfatter alt, hvad der behøves, for at den kan afgive Grundlag for Eksekution, hvorhos man dog skulde tilføie, at det maa anses for rettest at meddele Udskrift i Uktsform, naar saadant forlanges, for at forebygge, at der under Eksekutionsforretningen og en eventuel Paaante af denne skal reises Tvivl om Udskriftens Fuldstændighed. Hvad dernæst det Spørgsmaal angaar, om der kan fordres høiere Betaling end den i Lov af 4. Marts

1857 § 7 foreskrevne, for saa vidt Udskrifterne meddeles i 6. Sept. Ktsform, skulde man tjenstligst melde, at der ikke i Lovgivningen findes Hjemmel til at forlange mere for Udstedelse af Forligsakt end det i Lov af 4. Marts 1857 § 7 fastsatte Bederlag af 24 Stilling.

Rundgjørelse ang. at de i Lov af 29. December 22. Sept. 1857 om ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene givne Forrifter ogsaa skulde være anvendelige paa Rygmarskthphus blandt Hestene*)

Indm. Saml. pag. 13.

- *) Ved under 22. September 1860 at tilfille samtlige Amtmænd ovenstaaende Rundgjørelse anmodede Indenrigsministeriet dem derhos om at indstærpe de i Amtet praktiserende Dyr læger ved den i Rundgjørelsen omhandlede Sygdoms Behandling at iagttage de i Instruxen af 28. September 1858 under B. a. indeholdte almindelige Forrifter angaaende Forholdsregler i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme, samt henlede saa vel Dyr lægernes som Politimestrenes Opmærksomhed paa efterfølgende nærmere Forrifter, der i saa Henseende ville være at iagttage: De angrebne Dyr bør strax affondres fra de funde og henses paa et affides liggende Sted, til hvilket andre Dyr ikke kunne komme, ligesom der omhyggelig maa vaages over, at disse ikke komme til Gjødningen af de syge Dyr, til døde Dyr, som endnu ikke ere nedgravede, eller til Gjenstande, som ere befulede med Blod eller Naad af de angrebne Dyr (Simer, Naveladsblod osv), og som ikke kunne desinficeres, hvilke samtlige Gjenstande i modsat Fald saa hurtigt som muligt maa fjernes fra Stalden og nedgraves. De døde Dyr bør nedgraves med Hud og Haar i Gruber, der i det mindste maa være saa dybe, at de smittede Gjenstande bedækkes med et Jordlag af 4 Fod, i hvilket der kastes noget Kalk, hvormed Dyr et ogsaa skal be-

26. Sept. **Anordning, hvorved § 3 Nr. 10 i Forordning af 30. April 1824, om Præsters Embede med Hensyn til Egteskab, ophæves for de dansk-vestindiske Besiddelser. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have ladet Os af Vor Finansminister allerund. foredrage den af Kolonialraadet for Vore vestindiske Besiddelser afgivne allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til Anordning, hvorved § 3 Nr. 10 i Forordningen af 30. April 1824, om Præsters Embede med Hensyn til

strøs, inden Gruben tilkastes. Der bør strengt vaages over, at der ikke sker nogen som helst økonomisk Anvendelse af de døde Dyr. Rensningen af den Del af Stalden, hvor de syge Dyr have staaet, og de Gjenstaende, hvormed de have havt Berøring (Krybbe, Hække, Spiltoug, Guls, Sældbækken, Seletoi og andet deslige), maa ske strax efter Bortflytningen af de syge Dyr, ligesom de Stalde, hvor de have staaet, maa renses, saa snart Omstændighederne tillade det. I Staldene bør der sørges for en god Ventilation; de bør jævnlig udfyldes, ligesom der af og til bør anvendes Klorrygninger. Gaa Dyrene paa Græs, maa de ikke gaa løse, med mindre de ere under meget nøagtigt Tilsyn. De tilsyneladende funde Heste af en Besætning, i hvilken Sygdommen har vist sig, kunne benyttes udenfor Hjemmet, — uden dog at fodres eller vandes sammen med andre Heste, at opstaldes paa fremmede Steder eller at føres paa Markeder eller Torve, — naar 8 Dage ere forløbne, siden de ere blevne affondrede i fuldkommen usmittede Stalde, eller siden de Stalde, i hvilke de, medens Sygdommen herskede, henstode, ere blevne fuldstændigt rensede. Dyrlægens Eftersyn maa ske omtrent hver ottende Dag. En Maaned efter det sidste Sygdomstilfælde kan det Offentliges Tilsyn hæves. (Departementstidende for 1860 Side 864—865.)

Ægteffab ophæves for bemeldte Bore Besiddelser, ville Vi 26. Sept. allern. have fastsat som følger:

Den i § 3 Nr. 10 i Forordningen af 30. April 1824, jvfr. Reskript af 18. Mai 1827 § 3, indeholdte Bestemmelse, i Følge hvilken en af Fattigvæsenet oppebaaren uresunderet Understøttelse kan blive til Hindrer for Indgaaelse af Ægteffab, ophæves herved for de dansk-vestindiske Besiddelser.

Anordning om Udvidelse til de dansk-vestindiske 26. Sept. Besiddelser af Lov af 30. November 1857 om Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have ladet Os af Vor Finansminister allerund. foredrage den af Kolonialraadet for Bore vestindiske Besiddelser afgivne allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Anordning angaaende Udvidelse af Lov af 30. November 1857 om Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret, ville Vi allern. have fastsat som følger:

Loven af 30. November 1857 om Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret udvides til de dansk-vestindiske Besiddelser paa den i det følgende fastsatte Maade:

1. Den i D. L. 5—2—30 og 31, sammenholdt med Forordningen af 4. Juni 1823 (jvfr. Reskript af 6. April 1831 § 6), indeholdte Bestemmelse om, at Daaben skal være Betingelse for Arveret, bortfalder. Heller ikke skal Undladelse af lovbefalet Anmeldelse til Kirkebogen om et Barns Fødsel medføre Fortabelse af Arveret.

26. Sept. 2. Nærværende Anordning bliver uden Indflydelse paa Afgjørelse af Spørgsmaal om Arveberettigelse efter Personer, der allerede ere afgaaede ved Døden, saa vel som om Arveberettigelse, begrundet paa allerede afsøde Personers Arveret.

26. Oktb. Raadstueplakat ang. Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn og Forstæder.

Indm. Saml. pag. 13.

5. Novb. Bekjendtgjørelse ang. Notering paa Navn i Statsgjældscontoirets Bøger. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 18.

6. Novb. Bekjendtgjørelse ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer til Ombytning. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 19.

11. Novb. Lov ang. Ophævelse af de ved Plakat af 1. Marts 1814 foreskrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mægler m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 20.

11. Novb. Lov ang. Afhændelse af Humlebæk Havn. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeriet bemyndiges til at afhænde Havnen ved Humlebæk med det til samme hørende Jordareal.

**Lov ang. Ophævelse af den til den saakaldte 11. Novb.
Krogaard i Nordby paa Den Fensø kuyttede Eneret
til Værtshushold og Handel med Drikkevarer i Nordby
Sogn. (Sndenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 20.

**Justitsmin. Skr. (til Biskoppen over Ribe 22. Novb.
Stift) ang., hvorvidt en Gekemand kan træde i
Ægteskab med sin afdøde Hustrus Stifmoder.**

..... da Forordningen af 23. Mai 1800 § 1
tillader uden Bevilling at indgaa Ægteskab i de Grader,
som Forordningen af 14. December 1775 § 2 erklærer at
være tilladelige (o: dispensable), og det omspurgte For-
hold netop befinder sig iblandt disse, jfr. den citerede Be-
stemmelse sub 2 e, synes der ikke at kunne være Tvivl
om, at det omhandlede Ægteskab maa kunne indgaaes uden
Tilladelse.

**Bekjendtgjørelse ang. Notering paa Navn af de 30. Novb.
til Kongerigets Statsgjæld hørende Obligationer.
(Sndenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 20.

**Lov ang. nogle Forandringer i Bestemmelserne i 12. Decb.
Plakat af 13. Oktober 1847 § 4 med Hensyn til
Betalingen for Patienter i Sindssygeanstalten ved
Aarhus. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 21.

12. Decb. Lov indeholdende Tillæg til Lov af 14. April 1852 angaaende nogle nærmere Bestemmelser om Korntiendens Forandring fra Jdelse i Kjørven til faste aarlige Afgifter. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 22.

12. Decb. Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Høiesteretsstævninger, som udtages i de dansk-vestindiske Besiddelser. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. De Høiesteretsstævninger, som af Gubernøren for de dansk-vestindiske Besiddelser, i Henhold til Reskript af 13. Oktober 1758 og kongelig Resolution af 14. Mai 1850, udfærdiges i civile Sager, der indankes fra Retterne i Vestindien, skulle herefter udfærdiges in duplo, og de fornødne Attester om Stævningens lovlige Forkyndelse for de vedkommende i Vestindien paategnes begge Exemplarer af Stævningen; alt uden Forhøielse af de sædvanlige Gebyrer med Hensyn til en enkelt Stævning.

2. Forevisning af en saadan Høiesteretsstævning skal ikke være tilstrækkelig til i Henhold til D. L. 1—24—54 at hindre Eksekution af den indankede Dom i længere Tid end 6 Maanedes, fra Udløbet af den i Dommen fastsatte Eksekutionsfrist at regne, med mindre der forevises Attest fra Høiesterets Justitskontoir om, at Stævningen sammesteds er bleven indleveret, forsynet med Forkyndelsespaategning. Saadan Attest bliver af Høiesterets Justitskontoir at meddele in duplo imod Gebyr som for en enkelt Attest.

3. Med Hensyn til de Høiesteretsstævninger, som 12. Decb. ere udtagne forinden denne Lovs Thinglæsning ved de vestindiske Retter, træder Bestemmelsen i § 2 ikke i Kraft før Udløbet af 6 Maanedet efter Thinglæsningens Sværtsættelse.

**Bekjendtgjørelse ang. Østerskifferiet i de danske 22. Decb.
Farvande og om Meddelelse af Bevillinger til An-
læg af kunstige Østersbanker ved Kongerigets Kyster.
(Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 23.

**Raadstue-Plakat ang. Begravelsesvæsenet i Kjø- 22. Decb.
benhavn.**

Magistraten i Kjøbenhavn G. v.: Ved allerh. Resolution af 7. Juli 1859 har Hs. Majest. Kongen paa derom nedlagt allerund. Førefilling fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet allern. approberet:

- 1) at Ligbæringen og Ligkjørselen for Hovedstadens Vedkommende fremtidig skal besørges fra et Begravelsesfontoir, der bestyres af Magistraten efter et af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet approberet Regulativ*);

---

*) Dette Regulativ — der i en væsentlig Grad er forandret ved de i Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 3. Mai 1880 indeholdte midlertidige Bestemmelser angaaende Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn — faa vel som det ved samme Plakat offentliggjorte, under 18. December 1860 af Ministeriet approberede Reglement for Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn udelades her.

22. Decb. 2) at den Betaling, der fremtidig skal erlægges for Lighærere, Lighbogue, Kirkegaardsjord, Lighkæder, Stamlekæder m. v., fastsættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, efter at der er givet Kommunalbestyrelsen og andre vedkommende Leilighed til at høre sig;
- 3) at Forpligtelsen til at bruge Bedemænd bortfalder;
- 4) at Jord-, Sang- og Kopulationspenge, der hidtil ere erlagte til Metropolitansskolen og Holmens og Garnisons Kirkeskoler, ophæves;
- 5) at det Privilegium, som under 30. Mai 1710, 26. Juli 1714 og 14. Oktober 1724 indtil videre er blevet meddelt Holmens Kirke til med sine Lighbogue at udføre Lig af Personer, som høre til Hof-, Land- og Søetaten, ophæves. . . . .

1861.

4. Jan. Lov om nogle Forandringer i Lov af 29. December 1857 om Fiskeriet i Limfjorden. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 24.

4. Jan. Blak., hvorved Lov af 30. November 1857 ang. nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshusarbeide med Modifikationer udvides til Island. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning angaaende en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 30. November 1857 angaaende nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshusarbeide, byde og befale Vi som følger:

I de Tilfælde, hvor der efter de hidtil gjældende 4. Jan. Love skulde tilfindes Tugthusarbejde paa 6 Aar eller kortere Tid, bliver i Stedet derfor Forbedringshusarbejde at idømme. Hvor efter den nuværende Lovgivning Forbedringshusarbejde paa længere Tid end 6 Aar vil være at idømme, træder i sammes Sted Tugthusarbejde.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Skan- 8. Jan. derborg Amt) ang. at der ikke kan gives en Kvinde Fuldmyndighedsbevilling.

I Anledning af en hertil indkommet Ansøgning, hvori Andrea Marie Elisabeth H. af Horsens, der er i en Alder af 23 $\frac{1}{2}$ Aar, anholder om Bevilling til at være fuldmyndig, skulde man ved hofsfølgende Bilags Tilbagefødselse til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at da Meddelelsen af deslige Bevillinger ikke havde Hjemmel i de forinden Emanationen af Lov 29. December 1857 gjældende Regler, og da en Undtagelse fra denne Lov ikke kan anses tilstedelig, kan det ansøgte ikke bevilges.

Foreløbig Lov ang. extraordinær Udskrivning til 16. Jan. Søkrigstjeneste. (Marineministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Forholdene gjøre det nødvendigt, at der til Søkrigstjenesten udskrives et større Antal af det søværnepligtige Mandskab end det ved Loven af 8. December 1859 angaaende Udskrivningen til Søkrigstjenesten for Aaret 1861 bestemte, og Udkaft til Lov om denne extraordinære Udskrivning ikke vil kunne blive Rigsraadet forelagt forinden Søsæssionerne skulle afholdes, have Vi fundet det nødvendigt i Henhold til § 56 af Forfatningsloven for Monarkiets fælles Anliggender, at

16. Jan. bestemme den extraordinære Udskrivning ved en foreløbig Lov. Efter de Os af Vor Marineminister foredragne Omstændigheder byde og befale Vi som følger:

.....

28. Jan. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Justitsministeriet) at Præsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme, ikke er pligtig at vie hende til en jødisk Mandsperson m. m.

Med den vedlagte Skrivelse fra Biskoppen over Sjællands Stift er til Ministeriet indkommet det med Bilag høfsølgende Andragende, hvori Sognepræst for N. N. og N. N. Menigheder N. N., i Anledning af en hos ham begjært Ægtevielse mellem en jødisk Mandsperson og en Pige af N. N. Menighed, blandt andet har forespurgt:

- 1) om det er den Præst, der udfører Indvielsen af et saadant blandet Ægtefælleskab, tilladt at foretage saadanne Forandringer ved den anordnede Vielsesformular, som han finder nødvendige, og
- 2) hvorvidt der i Tilfælde som det omhandlede paa-hviler Sognepræsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme, en Forpligtelse til at forrette Vielsen.

I det Ministeriet i denne Anledning tjenstligst skulde udbede sig Justitsministeriets behagelige Dyringer, skal det med Hensyn til det første af de nævnte Spørgsmaal lige tjenstligst bemærke, at det forholder sig som af Biskoppen anført, at de i Alterbogen anordnede Vielsesformularer, der forudsætte den christne Tro paa Treenheden hos begge Ægtefæller, samt indbefatter Steder af det Nye Testamente og „Fader Vor“, ikke passe paa Ægtefæller mellem Personer, af hvilke den ene ikke deler denne Tro. Der haves nu vel ingen almindelig eller udtrykkelig Hjemmel for

Præsterne til i saadanne Tilfælde at foretage Forandringer 28. Jan. i de forestrebne Vielsesformularer, men ligesom de Bevillinger, der forinden Grundlovens Emanation meddeltes til Ægtevielser af Jøder og Christne, hvilke altid skulde forrettes af vedkommende christne Præst, ligefrem maa antages at have forudsat Bemyndigelse for denne til ved deslige Leiligheder at foretage saadanne Forandringer ved Formularerne, hvorved det i disse, der ikke passede paa slige Ægtevielser, udelodes eller ombyttedes med mere passende Udtalelser, saaledes maa formentlig nu en lignende Bemyndigelse tilkomme Præsterne som en middelbar Følge af den nyere Lovgivning, hvorefter saadanne Ægteffaber af dem kunne foretages uden speciel Bevilling.

Hvad det andet ovenansførte Spørgsmaal angaar, forekommer det Ministeriet, at da det efter Lov af 13. April 1851 § 2 staar Jøder og Christne frit for at indgaa borgerligt Ægteskab, synes den Frihed, der ved Siden deraf er tillagt dem ved Lovens § 8 til at erholde Ægtevielsen foretaget ved den ene eller den anden Ægtefælles Præst, ikke at burde paadrage den vedkommende christne Præst nogen Forpligtelse til at forrette en saadan Vielse, der paa Grund af den ene af Parternes Trosbekjendelse mangler Forudsætningen for den christelige Vielses Form, der er forestreven i Ritualet og Alterbogen, og Ministeriet antager derfor, at det herom opkastede Spørgsmaal maatte besvares benægtende*).

*) Justitsministeriet svarede under 5. Februar 1861, at man, i Henhold til de af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremhævede Grunde, maatte være enig i, at det første af de opkastede Spørgsmaal maa besvares bekræftende, men det sidste Spørgsmaal derimod benægtende. Dep. Tid. f. 1862 S. 443—44.

30. Jan. **Lov om Fiskeriet i Ringkjøbing og Stadil Fjorde.**
(Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 25.
30. Jan. **Lov ang. Barbererieringen samt om Udgang til
at aarelade og kopsætte.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 26.
30. Jan. **Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser
angaaende Jagten.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 28.
30. Jan. **Lov ang. Forbud mod at medtage løse Hunde i
Jægersborg Dyrehave m. v.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 28.
30. Jan. **Lov ang. Farten paa Gudenaas mellem Silke-
borg og Randers.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 30.
13. Febr. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen
over Sjællands Stift) ang. Indgaaelse af Egteffab
mellem en Christen og en Jøde.**

I et med Ds. Høiærværdigheds behagelige Betænkning af 19. f. M. indkommet Andragende har Sognepræst N. N. i Anledning af en Begjæring til ham om at ægtevie en jødisk Mandsperson til en Pige af hans Menighed forespurgt:

- 1) om den allerh. Resolution af 17. December 1849, hvorefter det, naar Egteffab indgaaes mellem Per-

soner af den mosaiske Trosbekjendelse og Medlemmer 13. Febr. af Folketirken, skal være en Forpligtelse for de paagjældende at lade Børnene af dette Ektefab opdrage i den evangelisk-lutherske Religion, er hævet ved Loven af 13. April 1851,

- 2) om det er den Præst, der udfører Indvielsen af et saadant blandet Ektefab, tilladt at foretage saadanne Forandringer ved den anordnede Vielsesformular, som han finder nødvendige, og
- 3) hvorvidt der i Tilfælde som det omhandlede paahviler Sognepræsten for den Menighed, hvortil Bruden hører, nogen Forpligtelse til at foretage Vielsen.

Efter i denne Anledning at have brevvekslet med Justitsministeriet skulde Ministeriet tjenstligst melde:

- ad 1) at den ovenmeldte, i den allerh. Resolution af 17. December 1849 indeholdte Bestemmelse er hævet ved de almindelige Forrifter i Loven af 13. April 1851, hvis Bestemmelser i § 9 imidlertid blive at iagttage, forinden en Jøde og en Christen sammenvies;
- ad 2) at der ved saadanne Ektevielser maa foretages de Forandringer i Vielsesformularen, som deres særegne Bestaaffenhed gjør fornødne, og
- ad 3) at det ikke antages, at Sognepræsten i Brudens Menighed er pligtig til imod sit Ønske at forrette en Vielse som den her omhandlede.

Lov ang. Opførelse af en Straffeanstalt paa 19. Febr. Christianshavn for kvindelige Forbrydere og om forskellige Ombygninger ved Straffeanstalterne paa Kristianshavn, i Riborg og ved Horsens; samt om Nedlæggelse af Straffeanstalten i Odense.

19. Febr. Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Paa Christianshavn paa den gamle Veterinærskoles Grund, som tilligemed de paa samme værende Bygninger overlades Fængjelsvæsenet, opføres et Tugt- og Forbedringshus for kvindelige Fanger med Dagceller, Natceller og fælles Soverum.

2. Det nuværende Tugt- og Forbedringshus paa Christianshavn ombygges og indrettes til 300 Mandsfanger med Dagceller, Natceller og fælles Soverum.

3. Det nuværende Tugt- og Forbedringshus i Viborg ombygges og indrettes til et Forbedringshus for 400 Mandsfanger med 50 Dagceller, 190 Natceller og fælles Soverum for 160 Fanger.

4. I Tugthuset ved Horsens indrettes fælles Soverum for 50 Mandsfanger, saa at der i denne Straffeanstalt kan optages 500 Mandsfanger.

5. Densse Straffeanstalt nedlægges, naar den i de forestaaende Paragrafer ommeldte Ombygning og Indretning af de andre Anstalter er saa vidt fremskreden, at de i den først nævnte Straffeanstalt værende Fanger kunne overflyttes, og bliver derefter den denne Straffeanstalt tilhørende Grund med de derpaa staaende Bygninger at afhænde.

6. Til Udførelsen af det i § 3 ommeldte Byggeforetagende maa anvendes 116,935 Rd., til det i § 4 ommeldte 1,650 Rd., til forberedende Arbejder til de i §§ 1 og 2 ommeldte Byggeforetagender 30,000 Rd.

7. Materialierne til disse Byggeforetagender, saa vel som Arbeidet ved samme, for saa vidt dette ikke ved Fangerne kan udføres, udbydes til Levering og Udførelse ved offentlig Licitation.

Lov om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 33.

Lov om Søneringen. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 40.

Lov om en forandret Inddeling af Handelsvægten i Kongeriget Danmark. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 43.

Lov om Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 44.

Lov om Forandring af Loven af 20. Juni 1850 om Oprettelsen af Kreditforeninger m. m. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 44.

Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 45.

Lov om Brugen af stemplet Papir. (Indenrigsministeriet.) 19. Febr.

Indm. Saml. pag. 49.

19. Febr. Lov ang. en Forandring og tildels Forhøielse i Henseende til de ved Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 paabudne Afgifter af Arv, saa vel som Ophævelse af den ved sidstnævnte Anordnings § 6 paabudne Afgift af Fæste- og Arvefæstesteder saa og af de i D. L. 5—2—75 ommeldte Førløbspenge. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 104.

19. Febr. Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt Sø- og Handelsfagers Behandling udenfor Kjøbenhavn. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 105.

19. Febr. Lov om Fuldbgyrdelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser, affagte ved svenske Retter m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 122.

19. Febr. Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 123.

19. Febr. Lov om Forandring i Udredelsen af Liendeafgiften for Føl, Kalve, Lam, Kid og Bisværme samt Smaaredsel m. m. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 139.

Lov om faste Lønninger for Retsbetjent- og 19. Febr.
Magistrats = Embeder i Kongeriget Danmark, som
hidtil ganske eller tildels have været aftagte med
Sportler*).

Lov om Lønninger for de under Kongerigets 19. Febr.
Ministerier hørende Embeds = og Bestillingsmænd
med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.
(Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet
følgende Lov:

I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Af de faste Pengeindtægter — saa vel egentlige
Gager, Lønninger og personlige Tillæg som faste Vederlag i

---

*) I § 11 af denne Lov, i hvilken for første Gang
gaves Regler for faste Lønninger til Retsbetjent- og
Magistrats = Embeder, som hidtil ganske eller tildels
havde været aftagte med Sportler, bestemtes det, at
Loven vilde være at underkaste en almindelig Revi-
sion inden Udløbet af Finansaaret 1865—66, men
efter at et Lovforslag til Opfyldelse af denne Be-
stemmelse havde været Rigsdagen forelagt, blev ved
Lov af 23. Februar 1866 den forestkrevne Revision
udsat, saaledes at den blev at foretage inden Udløbet
af Finansaaret 1867—68. I Rigsdagssamlingerne
1867 og 1868 bleve derefter hertil sigtende Lovfor-
slag fremfattede uden at blive tilendebragte; derimod
blev et i 1869 forelagt Lovforslag gennemført og
stadfæstet som Lov den 1. Juli 1870. Til denne
Lov, der i det væsentlige er enslydende med Lov
19. Februar 1861, kan her henvises.

19. Febr. Penge for Naturalytelser — der ere tillagte Embedsmænd og Bestillingsmænd, som lønnes af Statskassen eller de i Finansloven opførte særlige Fonds, ansættes 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder, 40 Rd. af hvert af de følgende 5 Hundreder, 20 Rd. af hvert af de næste 5 Hundreder og endelig 10 Rd. af hvert af de derefter følgende 5 Hundreder til Sæd, saaledes at 4 Rd. sættes lige med 1 Tønde Sæd. Denne Ansættelse finder kun Sted, for saa vidt den giver et helt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal den Del af de aarlige Lønninger, som efter denne Bestemmelse kommer Embedsmændene til Gode, afrundes saaledes, at den udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det overflødende bortfalder, hvorhos ingen Lønning ved denne Bestemmelse maa overstige 4,000 Rd. Det Kvantum Sæd, der saaledes tilkommer en Embedsmand eller Bestillingsmand, beregnes ham til Indtægt med Gjennemsnitsværdien af de 4 Sædarter, Hvede Rug, Byg og Havre efter Kapitelstarten for det foregaaende Aars Afgrøde af Hvede i det samlede Lolland-Falsters Stift og af Rug, Byg og Havre i Sjællands Stift. Den Sædværdi, som herefter kommer vedkommende til Gode, ansættes dog i intet Tilfælde til mere end 6 Rd. eller mindre end 4 Rd. pr. Tønde. Den udbetales ham i Forbindelse med og paa samme Maade som hans øvrige Gage.

2. Forener nogen flere af Staten lønnede Embeder eller Bestillinger, komme de ham derfor tillagte Pengeindtægter, hvad enten disse udredes af Kongerigets Finanser eller af de i Finansloven opførte særlige Fonds, eller de ere opførte paa Monarkiets eller en anden Landsdels Budget, sammenlagte i Betragtning, og bliver for Kongerigets Vedkommende det ham tilkommende Kvantum Sæd at ud-

rede med en forholdsmæssig Del af det til den samlede 19. Febr. Lønning svarende Beløb.

3. Foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa:

- 1) De Embedsmænd og Bestillingsmænd, hvis Hovedindtægt bestaar i Sportler, Brugen af Jorder, Naturalhjælper eller andre Gjenstande, der maa anses at være stegne i Værdi under de forandrede Konjunkturer, eller de Biindtægter, som Embeds- og Bestillingsmænd have ved slige Emolumenter,
- 2) De Beløb, der udbetales som Honorarer eller udbetales af de i §§ 25 og 27 nævnte Assistancesummer eller af de i Lov af 12. Januar 1858 §§ 5, 9, 15, 18, 21, 28 og 32 nævnte samlede Summer*),
- 3) Medlemmerne af Rigets Høiesteret, de ved Kjøbenhavns Universitet ansatte normerede Professorer og normerede Docenter, de ved den polytekniske Læreanstalt ansatte Lærere samt de ved Blindeinstituttet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd; ligesom det ved det kongelige Theater og Kapel ansatte ikke pensionsberettigede Personale kun har en af Ministeriet nærmere bestemt Afgang til det ved ovennævnte Ansættelse i Sæd bevirkede Lønningstillæg.

4. Forener nogen flere Embeder eller offentlige Bestillinger, skal han i disses sammenlagte Lønninger lide et Afdrag, saa stort som Halvdelen af alle disse Lønninger, med Undtagelse af den højeste, eller, for saa vidt flere ere

*) Den citerede Lov af 12. Januar 1858 er Lov om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet, den polytekniske Læreanstalt, de lærde Stoler og Sorø Akademi samt det kongl. Døvstummeinstitut og Skolelærerfeminarierne ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. Den er anset for at være af for specielt Indhold til at medtages i denne Samling. De i de citerede §§ anførte samlede Summer ere til Honorarer, Assistancesummer, Lønninger til underordnede Funktionærer m. v. ved de nævnte Institutioner.

19. Febr. lige høie, en af disse; dog bør dette Afdrag aldrig overstige en Fjerdedel af den samlede Lønning. Dette Afdrag fordeles paa de forskjellige Embeders eller Bestillingers Indtægter i Forhold til disses Størrelse, men indeholdes i Følge denne Lov kun af de Lønninger, der udredes af Kongerigets Finanser eller af de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finansloven. For de nu ansattes Vedkommende skulle Afdragene ikkun ske af de ved denne Lov fastsatte Pengetillæg. Det forbeholdes i øvrigt nærmere at ordne dette Forhold ved de aarlige Finanslove, for saa vidt saadant maatte vise sig uødvendigt.

5. Hvad nogen maatte have mere i Løn, end der efter nærværende Lov tillægges hans Embede, beholder han som personligt Tillæg. Personlige Tillæg bortfalde med de Beløb, hvormed Gagen forsøges ved Alderstiftlæg.

6. Med Hensyn til Pensionsansættelse komme de af §§ 1 og 2 flydende Lønningstillæg ikke i Betragtning.

7. Opgjørelserne af de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd efter §§ 1 og 2 tilkommende Gage- og Lønningssdele saa vel som af det efter §§ 25 og 27 beregnede Sædtillæg blive at forelægge den Minister, der bestyrer Kongerigets Finansvæsen, inden nogen Anvisning efter disse Paragrafer kan finde Sted, og har det sit Forblivende ved den af nævnte Minister givne Bestemmelse, uden at samme kan gjøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse.

8. Enhver af Staten med fast Gage lønnet Embedsmand, der konstitueres i et andet ligeledes med fast Indtægt aflagt Embede for et Tidsrum af indtil 6 Uger, beholder herfor foruden sin hidtil havde Gage intet særligt Bederlag, hvormod der tilkommer ham Reiseomkostninger og Diæter, naar han paa Grund af Konstitutionen maa forlade det Sted, hvor han har haft fast Ophold. Vedvarer Konstitutionen ud over dette Tidsrum, lønnes de vedkommende med et Honorar lig Forskjellen mellem den

høieste Lønningsgrad for den Gageklasse, hvortil han hører, 19. Febr. og den laveste Lønningsgrad for den Klasse, hvori han midlertidig er ansat. Forener nogen Konstitution i andet Embede med sin hidtil havde Stilling, forholdes efter Reglerne i § 4, dog at det Beløb, der herefter vil tilfalde vedkommende ud over den af ham hidtil oppebaarne Gage, betragtes som Honorar. Naar det ene af tvende saaledes midlertidig forenede Embeder, eller begge enten i det hele eller tilbids er lønnet med ubiise Indtægter, bliver ved Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelse Embedernes Gjennemsnitsbeløb for de sidste 5 Aar at lægge til Grund for Samberegningen.

II.

9. For efternævnte Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes særligt følgende Bestemmelser:

Embedsmænd under Indenrigsministeriet.

10. Overpræsidenten i Kjøbenhavn lønnes med 3,400 Rd., der stige hvert 3. Aar med 200 Rd. indtil 4,000 Rd. Til Bolig tilstaaes ham desuden 500 Rd. Stiftamtmand og Amtmand, med Undtagelse af dem paa Island og Færøerne, lønnes med 2,600 Rd., som stiger med 200 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste indtil 3,600 Rd., og der anvises dem tillige fri Bolig for dem selv og Kontoir, eller Erstatning herfor. Der tillægges derhos saa vel Overpræsidenten i Kjøbenhavn som Stiftamtmand og Amtmand hver et Beløb af 300 Rd. aarlig, som dog ikke medtages under Pensionsberegningen. De de nuværende Stiftamtmand i Sjællands og Thyens Stifter tillagte Beløb af 400 og 500 Rd. i Godtgjørelse for Kontoirlokale og Embedsbolig bortfalde. Hvor der til noget Amtmandsembede er henlagt Forder, bliver der for Indtægterne af disse at fradrage et passende Beløb i Gagen. Naar Balance indtræder enten i Standerborg eller i Aarhus Amtmandsembeder, inddrages Gagen for det ene af dem.

19. Febr. Embedsmænd under Justitsministeriet.

11. Justitiarierne i Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Landsoverretten i Viborg samt Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret lønnes med 3,000 Rbd. aarlig, hvorhos der for hver 3 Aars Tjeneste tilstaas dem et Tillæg af 200 Rbd. aarlig, dog kan Gagen ikke overstige 3,600 Rbd. Gaar nogen fra en af disse Stillinger over til at blive Assessor i Højesteret eller ombendt, beregnes Alders- tillæget efter den paagjældendes Tjenestetid i det hele i disse Stillinger.

12. Assessorerne i Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Landsoverretten i Viborg samt Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret lønnes med 1,600 Rbd. aarlig, hvorhos der for hver 3 Aars Tjeneste tilstaas dem et Tillæg af 200 Rbd., dog kan Gagen ikke overstige 2,400 Rbd. Med Hensyn til Beregningen af Tjenestetid tages alene Hensyn til paagjældendes Ansættelse i en af disse Retter.

13. Justitssekretærerne i Højesteret, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Landsoverretten i Viborg, Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, samt 5 Kontoirchefer under den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret, derunder indbefattet Kongens Foged og Auktionsdirektøren i Kjøbenhavn, lønnes hver med 1,400 Rbd., hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaas dem et Tillæg af 200 Rbd., dog kan Gagen ikke overstige 2,000 Rbd.

14. Arkivarius under Landsover- samt Hof- og Stadsretten, der tillige er Skriver ved Forligskommissionen, og Skriveren i Højesteret og Gjældskommissionen lønnes hver med 1,000 Rbd., hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaas dem et Tillæg af 100 Rbd. aarlig, dog kan Gagen ikke overstige 1,400 Rbd. Ligeledes lønnes

den ældste Protokolfsekretær i Højesteret med 1,000 Rb. 19. Febr. aarlig med et Alderstillæg af 200 Rb. efter 5 Aars Tjeneste.

15. De to yngste Protokolfsekretærer i Højesteret, de 7 ældste Assistentter under Landsover= samt Hof= og Stadsretten og de 4 ældste Protokolførere under Kriminal= og Politiretten lønnes med 900 Rb. hver. Med 700 Rb. hver lønnes Expedienten i Højesterets Justitskontoir, de 7 yngste Assistentter under Landsover= samt Hof= og Stadsretten og de 4 yngste Protokolførere under Kriminal= og Politiretten.

16. Politidirektøren i Kjøbenhavn lønnes med 3,200 Rb., hvorhos der for hver 3 Aars Tjeneste tilføies ham et Tillæg af 200 Rb. aarlig, dog at Gagen ikke overstiger 4,000 Rb. Der tillægges ham derhos et Beløb af 500 Rb. aarlig, som dog ikke medtages under Pensionsberegningen.

17. Præsten ved Kjøbenhavns civile Arresthus lønnes med 400 Rb. aarlig af Statskassen.

18. Inspektørerne ved Straffeanstalterne lønnes: 1 (Christianshavn) med 1,400 Rb., 1 (Bridsløsselille) med 1,200 Rb., 1 (Horsens) med 1,000 Rb., 1 (Siborg) med 800 Rb. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste som saadan tilføies dem et Tillæg af 200 Rb., dog kan Gagen ikke overstige 1,800, 1,800, 1,400 og 1,200 Rb. Inspektøren ved Odense Straffeanstalt lønnes med 600 Rb. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjenestetid tilføies ham et Tillæg af 100 Rb., dog kan Gagen ikke overstige 800 Rb.

19. Præsterne ved Straffeanstalterne paa Christianshavn, paa Bridsløsselille Mark og i Horsens lønnes med henholdsvis 1,000 Rb., 1,000 Rb. og 600 Rb. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilføies dem et

19. Febr. Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog kan Gagen ikke overstige 1,400 Rd., 1,400 Rd. og 1,200 Rd. Præsterne ved Straffeanstalterne i Viborg og Odense tillægges der den første 400 Rd., den anden 200 Rd. i aarligt Honorar.

20. Som Honorar for Udførelsen af Sekretærforretninger ved Sundhedskollegiat bevilges et aarligt Beløb af 800 Rd.; Forstanderen for Vaccinationsanstalten tillægges der et aarligt Honorar af 400 Rd.

21. Stifts- og Landsfyfici lønnes hver med 700 Rd. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes dem et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog kan Gagen ikke overstige 1,400 Rd. Med Hensyn til Stiftsfyficius i Ribe bliver Bestemmelsen i Forordningen af 27. Januar 1847 § 1 at vedligeholde; men ved indtrædende Balance bortselges de denne Embedsmand tillagte Tiender, Jorder m. v., og den derfor indkomne Sum inddrages tilligemed Embedskapitalerne under Kongerigets særlige Finanser.

22. Distriktslægerne lønnes hver med 300 Rd. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes dem et Tillæg af 100 Rd. aarlig; dog kan Gagen ikke overstige 700 Rd. Bestemmelsen i Forordningen af 27. Januar 1847 § 2 med Hensyn til de Læger, som erholde Løn af den Kommune, i hvilken de fungere, bliver i Kraft. Distriktslægerne i Herning, Grindsted, Stagen, Larm, Læssø, Fejø og Faaborg erholde derhos et Tillæg af 100 Rd. aarlig.

23. Overlægen ved Sindsfygeanstalten ved Aarhus lønnes med 2,000 Rd. aarlig, og Overlægen ved Helbredelsesanstalten for Sindsfyge ved Bordingborg med 1,600 Rd. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes dem et Tillæg af 200 Rd. aarlig, der for den nuværende Overlæge ved førstnævnte Anstalt beregnes fra hans Udnævnelse til Overlæge ved Helbredelsesanstalten, dog

at Gagen ikke kan overstige respektive 2,800 Rd. og 2,100 19. Febr. Rd. aarlig.

24. Amtmanden paa Færøerne lønnes med 1,600 Rd. aarlig med et Tillæg af 200 Rd. for hver 3 Mars Tjeneste; dog kan Gagen ikke overstige 2,400 Rd. Derhos tilstaas havr 400 Rd. aarlig, hvoraf dog ingen Pension beregnes. Landfogden paa Færøerne lønnes med 1,200 Rd. aarlig. Landkirurgen paa Færøerne og Lægen paa Suders lønnes hver med 600 Rd. aarlig, hvorhos der tilstaas dem et Tillæg af 100 Rd. for hver 3 Mars Tjeneste, dog at deres Gage ikke derved kan overstige 1,000 Rd. aarlig.

25. Til Naadighed for dermed at vederlægge den fornødne Medhjælp ved Forretningernes Besørgelse bevilges følgende Summer:

Høiesteret.....	2,050 Rd.
Landsover- samt Hof- og Stadsretten	19,500 —
Landsoverretten i Viborg.....	1,400 —
Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn...	6,000 —
Til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet.....	2,400 —
De civile Straffeanstalter.....	61,000 —

i alt .. 92,350 Rd.,

hvoraf $\frac{2}{5}$ omsættes til Sæd og udbetales efter Bestemmelserne i § 1. Ovennævnte Summer, med Undtagelse af de til Bestyrelsen af Fængselsvæsenet bevilgede 2,400 Rd., kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Henhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd. Indtil de Poster, der efter denne Paragraf i Forbindelse med §§ 13—15 ere bestemte til Inddragelse, ere blevne ledige, vil i Stedet for de dertil udredede Gager et passende Beløb af de her nævnte Summer være at indeholde.

19. Febr. Embedsmænd under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

26. Ved det kongelige Geheimearkiv lønnes Geheimearkivarius med 2,000 Rb. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes ham et Tillæg af 200 Rb.; dog kan Lønningen ikke overstige 3,000 Rb. Posten som kongelig Historiograf bliver ved Balance ikke at lønne af Statskassen. Registratoren ved Geheimearkivet lønnes med 1,400 Rb. aarlig, hvorhos der for hver 5 Aars Tjeneste tilstaaes ham et Tillæg af 100 Rb. aarlig; dog kan Lønnen ikke overstige 1,900 Rb. Inspektøren ved Læsestuen lønnes med 800 Rb. aarlig.

27. Til Raadighed for Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet stilles, for dermed at lønne den fornødne Medhjælp ved Forretningernes Besørgelse og Budtjenesten, 1,500 Rb. aarlig for det kongelige Geheimearkiv, dog at der i dette Beløb midlertidig afsortes 600 Rb. aarlig, saa længe Arkivaren ved det forrige historisk-genealogiske Arkiv vedbliver at forrette Tjeneste ved Geheimearkivet. $\frac{2}{3}$ af ovenstaaende Beløb, 1,300 Rb., omsættes til Sæd og udbetales efter Bestemmelserne i § 1.

28. De ved § 1 og § 2 bevirkede Lønningstillæg for de ved det kongelige Theater og Kapel ansatte Embedsmænd, samt hvad der maatte medgaa til lignende Tillæg, hvortil der maatte findes Auleddning for det ved disse Institutioner ansatte ikke pensionsberettigede Personale, udredes af Theatrets Reservefond; dog kan, for saa vidt fornødent gjøres, af Kongerigets Finanser hertil tilskydes et Beløb af indtil 15,000 Rb. for Finansaaret 1861—62.

III.

29. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1861, for saa vidt ikke Udførelsen af de Omordninger, der ved

samme foranlediges for enkelte Afdelingers Vedkommende 19. Febr. maatte nødvendiggjøre en Udsættelse, som dog i saa Fald ikke maa gaa ud over den 1. Juli s. A. Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finansaaret 1865—66.

Lov om Lønninger for de ved Kongerigets Arkivvæsen ansatte Embedsmænd. (Udenrigsministeriet.) 19. Febr.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. For en Kontoirchef og 2 Fuldmægtige ved Kongerigets Arkivvæsen bestemmes Gagerne saaledes:

- a) for Kontoirchefen til 1,400 Rd. aarlig, hvorhos der for hver 5 Mars Tjeneste tilstaaes ham et Tillæg af 200 Rd.; dog kan Gagen ikke overstige 2,000 Rd.,
- b) for Fuldmægtigerne til 700 Rd. aarlig, der slige med 50 Rd. aarlig indtil 1,200 Rd.

Ved Fastsættelsen af det ved bemeldte Arkivvæsen nu ansatte Embedspersonales Lønning regnes Tjenestetiden for den fungerende Kontoirchefs Vedkommende fra den Tid, han erholdt Konstitution som Arkivarius under Justitsministeriet, og for de øvrige Embedsmænds Vedkommende fra de paagjældendes første Ansættelse som kongelige Embedsmænd. De for Udfærdigelsen af Gjenparter af Arkivdokumenter erlagte Kjendelser, saa vel som Indtægterne ved Salget af kasserede Arkivalier, skulle fremtidig indbetales i Kongerigets Finanfer. Der tillægges Justitsministeriets nuværende Arkivarius et aarligt Beløb af 250 Rd. af Finanferne som Erstatning for det Tab i Indtægter, han herved lider; denne Erstatning bortfalder efterhaanden

19. Febr. med de Beløb, hvormed hans nævrende Gage i Følge denne Lov forøges ved Alderstillsæg.

2. Til Raadighed for dermed at vederlægge den fornødne Medhjælp ved Arkivforretningernes Besørgelse bevilges et aarligt Beløb af 2,900 Rd., hvoraf $\frac{2}{5}$ omsættes til Sæd og udbetales efter de i Lov om Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd af 31. Marts 1860 § 5 fastsatte Regler. Indtil de Poster, der efter denne Paragraf i Forbindelse med § 1 ere bestemte til Inddragelse, ere blevne ledige, vil i Stedet for de dertil indredede Gager et passende Beløb af den her nævnte Sum være at indeholde.

3. De i fornævnte Lov af 31. Marts 1860 §§ 5—12 indeholdte Bestemmelser blive anvendelige paa de ved Kongerigets Arkivvæsen ansatte Embedsmænd.

4. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1861. Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finansaaet 1865—66.

19. Febr. **Lov om Nedlæggelse af Baron Ludvig Holbergs Entesæde paa Tersløse Hovedgaard, Gaardens Salg, og Uddeling af aarlige Understøttelser under Navn af: Holbergs Understøttelseslegat. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. Det i Genhold til afgangne Baron Ludvig Holbergs under 20. Januar 1748 oprettede og den 1. Mai 1754 allern. konfirmerede Testamente paa den Sorø Akademi stænkede Tersløse Hovedgaard indrettede Entesæde nedlægges. Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet be-

myndiges til ved offentlig Auktion at lade bortfælge den 19. Febr. tilbagestaaende Del af bemeldte Hovedgaards Bygninger med tilhørende Have og Forder, staaende for Hartkorn Ager og Eng 3 Tdr. 1 Skp. 1 Fdk. 1 Alb. og med Gammelskat 17 Rd. 45 ß. Den indkomne Rjsbesum indtages under Sorø Akademis Kapitalformue, men Akademiets afgiver af sine aarlige Indtægter et Beløb af 800 Rd. aarlig, der anvendes til et Legat, som skal bære Navn af: Holbergs Understøttelseslegat.

2. Det nævnte aarlige Beløb uddeles i livsvarige Understøttelser af mindst 25 Rd. og ikke over 150 Rd. R. M. aarlig, dels til trængende Enker og aldrende Piger, hvis Mænd eller Fædre have været ansatte som Embedsmænd eller Betjente enten under Sorø Akademi eller paa det Gods, som henhører eller har henhørt til samme, eller ved det kongelige Theater og Kapel, dels til saadanne værdige og trængende Personer, som selv have gjort Tjeneste ved det kongelige Theater, men derved ere afgangne, uden at deres Stilling ved samme har berettiget dem til Pension.

3. Understøttelserne bortgives af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der til allerh. Stadsfæstelse har at forelægge de nærmere Bestemmelser, der blive at følge ved Legatets Bortgivelse.

Lov om Børnepligt for Kongeriget Danmark. 2. Marts (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 143.

2. Marts. Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 159.

10. Marts. Lov om Aulæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 174.

20. Marts. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., hvorvidt en Mand's Bidrag til hans Hustrus før Egtteskabet fødte uægte Børn kan fordres affonet af ham.

Efter at det ved Hr. Kammerherrens Resolution af 20. November 1857 var paalagt N. N. at yde et aarligt Bidrag til et af hans Hustru forinden deres Egtteskab født uægte Barn, som han havde nægtet at modtage til Forsørgelse og som var udjat hos andre, og bemeldte N. N. derefter var flyttet til Kjøbenhavn, har Hr. Kammerherren paa Foranledning af vedkommende Fattigbestyrelse anmodet Overpræsidenten i Kjøbenhavn om at foranstalte det for et halvt Aar fra 1. Januar 1860 resterende Belsøb, der forgjæves var forsøgt inddrevet ved Udpantning, affonet af bemeldte N. N. Da imidlertid Overpræsidenten i Kjøbenhavn har nægtet at efterkomme denne Begjæring, fordi der formentlig mangler Lovhjemmel til at foretage yderligere Skridt mod bemeldte N. N., efter at Udpantning forgjæves er bleven foretagen, har De, der ikke kan dele den af bemeldte Embedsmand udtalte Anskuelse, i en af Indenrigsministeriet Justitsministeriet til Afgjævelse tilfattet

Skrivelse af 5. f. M. begjært Sagen afgjort ved Mini=20. Marts. Seriets Resolution.

I denne Anledning undlader man ikke tjenstligt at melde, at Ministeriet maa anse det for utvivlsomt, at naar Forordningen af 24. Januar 1844 § 9 paalægger en Mand at sørge for hans Kones i Ægteffabet indbragte ægte Børn, som om de vare hans egne Børn, da maa herved være ment, at stille hin Forpligtelse lige med den, han har mod sine egne ægte Børn. Ministeriet maa derhos, i Henhold til hvad der er udtalt i Koll. Tid. f. 1836 S. 918—20, Ranc. Skr. af 25. Mai 1841 og Justitsmin. Skr. af 23. Juli 1857, antage, at Afsoning ikke kan anvendes mod Fædre for de Bidrag, det paalægges dem at svare til deres ægte Børn, med mindre de egenmægtigen have hævet Kohabitationen med deres Hustruer eller ere separerede fra dem, i hvilke Tilfælde deres Bidrag til de hos Moderen værende Børn nemlig kunne henføres under Bidraget til hende, der er Gjenstand for Afsoning.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 26. Marts. ang. de Grundsætninger, der følges ved Afgjørelsen af Sager om Landeiendomes Udskrivning.

Naagtet man maatte kunne forudsætte, at de Principer, som Ministeriet følger ved Afgjørelsen af Sager angaaende Landeiendomes Udskrivning, uden Bansteligbed lode sig udfinde ved Betragtningen af den Mængde Resolutioner, der i denne Slags Sager aarlig afgives af Ministeriet, og naagtet flere fra Ministeriet udgaaede Cirkulærer i denne Henseende maatte kunne tjene til Veiledning, har man dog Grund til at antage, at der endog blandt dem, der jævnligt beskæftige sig med Udskrivningsager, navnlig de autoriserede Landmaalere og Landinspektører, hersker ikke lidet uklare

26. Marts. Ansøuelser desangaaende, hvilket medfører blandt andet den Ulempe, at Sager, som, rigtigt behandlede, uden videre Ophold vilde være blevne approberede af Ministeriet, enten blive remitterede til Samarbejdelse eller expederede med en afflaaende Resolution, ofte til ikke ringe Tab for den vedkommende Landeieendomsbesidder.

Man har derfor til Veiledning ved Bedømmelsen af, hvorvidt Approbation paa tilsigtede Udskjninger af Landeieendomme vil kunne ventes meddeelt, saa vel som for at fremme Udskjningssagernes hurtigst mulige Afgjørelse, fundet det hensigtsmæssigt at meddele følgende til Efterretning for og Sagttagelse af alle vedkommende:

1) Enhver Udskjning, der er foretagen i Overensstemmelse med de i Forordningen af 3. December 1819 §§ 1—7, jvfr. §§ 11 og 12, foreskrevne Betingelser, og ved hvilken den i bemeldte Forordnings § 9 ff., jvfr. Forordningen af 25. Juni 1810, befalede Fremgangsmaade er iagttagen, vil selvsølgelig blive approberet, saafremt der ved Revisionen af de indsendte Udskjningsdokumenter intet maatte findes at udsætte.

2) Udskjningen kan i Reglen ikke ventes approberet, naar de Parceller, hvori Eiendommen deles, gives uforholdsmæssige Figurer, t. Ex. naar de gives en uforholdsmæssig Længde eller affættes med irregulære Grændser, eller naar en Eiendom bestaar af et større Antal Lodder, og enhver af disse eller i alt Fald Hovedlodden eller Hovedlodderne blive delte.

3) Naar der ved en tilsigtet Udskjning af en Bøndegaard ikke vilde blive en Hovedparcel tilbage med et Tiliggende af i det mindste 20 Tdr. Land boniteret Jord til Lagt 24, vil Udskjningen i ethvert Fald kun kunne approberes i Henhold til en dertil meddeelt Bevilling, hvilken Ansøgeren derfor i sit Andragende om Approbation paa Udskjningen maa erklære sig villig til at indløse med 14

Nb. 48 §, med mindre en saadan Bevilling alt maatte være 26. Marts. Iøst i Anledning af en tidligere Udskifning af den samme Eiendom, hvilket da i Ansøgningen maa oplyses med Angivelse af Bevillingens Datum, jvfr. Cirkulære af 30. November 1852 Nr. 2.

4) Til Udskifning af en Bondegaard, der, uden at have den ved Forordningen af 3. December 1819 § 1 nævnte Størrelse, dog har et Jordtilliggende paa over 2 Tdr. Hartkorn, vil, naar Hovedparcellen ligeledes beholder i det mindste 2 Tdr. Hartkorn, Bevilling i Reglen kunne ventes meddelt; hvis derimod Hovedparcellen vilde gaa under usnævnte Hartkornbeløb, kan Bevilling i Reglen ikke ventes, med mindre særegne Forhold, saasom Gaardens flette Figur, dens Forders adspredte Beliggenhed, et uforholdsmæssigt stort Areal eller deslige maatte anbefale saadant. Er den Gaard, der agtes udskiftet, alt under 2 Tdr. Hartkorn, vil Bevilling i Reglen blive meddelt.

5) Udskifningen af en Hovedgaard vil i Reglen kunne ventes approberet, naar der bliver en Hovedparcel paa i det mindste 60 Tdr. Land koniteret Jord til Taxt 24 tilbage, selv om der tidligere har været udredet flere end een Knytterhest af Gaarden.

6) Udskifning af saadanne Fordeieendomme, der ikke ere at anse som Gaarde, vil i Reglen kunne ventes approberet. At en til Bebyggelse bestemt Parcel ei erholder det i Forordningen af 3. December 1819 § 4 bestemte Jordtilliggende vil i Reglen ikke være til Hindrer for Approbationens Meddelelse. I øvrigt bliver herved at bemærke Cirkulæret af 30. November 1852 Nr. 1, hvorefter enhver Eiendom, der har et Jordtilliggende paa 1 Td. Hartkorn eller derover, bliver at betragte som en Gaard, indtil det bevises, at den er en mindre Parcel af en Gaard, af hvilken en Hovedparcel er bleven tilbage, hvorom

26. Marts. Ansøgningen da maa indeholde fornøden Oplysning, samt Cirkulæret af 14. December 1854, hvorefter i de Tilfælde, i hvilke i en tidligere Periode en Gaard er bleven udstykket i flere Parceller til Bebyggelse, hver paa mindst 1 Td. Hartkorn, uden at det udtrykkelig er bestemt, at nogen af Parcellerne skal betragtes som Hovedparcel, enhver af disse Parceller, for saa vidt angaar dens Udskiftning, vil blive betragtet som Hovedparcel.

7) Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt mindre betydelige og særskilt beliggende Jordlodder kunne stykbsættes i Ministeriet efter Matrifulstaxationen i Henshold til Lov af 4. Juli 1850 § 4, vil der hovedsageligen blive taget Hensyn til, om den paagjældende Lod er mindre betydelig i Henseende til dens virkelige Størrelse; Stykbsætningen af Alger- eller Englodder vil Ministeriet saaledes i Reglen ikke paatage sig, naar de ere større end 1 Td. Land; bestaar Lodden af uopdyrkede Hebe- eller Mosejorder, eller handles der alene om en Sammelfatsfordeling, ville dog ogsaa noget større Arealer kunne komme i Betragtning. Med Hensyn til de Oplysninger, der skulle ledsage Ansøgninger om deslige Stykbsætninger, samt til hvad der i øvrigt i saa Henseende bliver at iagttage, henvises til Cirkulærerne af 30. November 1852 Nr. 4 og 11. Juli 1857 *).

8) Naar en Gaard ved den tilfattede Udskiftning vilde blive nedlagt, og naar der ikke vil blive nogen Hovedparcel tilbage med mindst 1 Td. Hartkorn, vil Approbation i Reglen ikke kunne forventes; kun naar ganske særdeles Omstændigheder maatte anbefale saadant, saasom naar

*) Ifølge sidstnævnte Cirk. bør Ansøgningen være ledsaget af Hartkornsattest for den paagjældende Eiendom samt, hvor Eiendommen efter de foreliggende Omstændigheder bliver at betragte som en Gaard, af udtrykkelig Erklæring om, at Ansøgeren er villig til i fornødent Fald at løse Bevilling paa Gaardens Udskiftning uden befalet Hovedparcel eller til dens Nedlægning.

Gaarden har et uforholdsmæssigt stort Areal af ringe Bo=26. Marts. nitet, der ved at udparcelleres maa antages lettere at kunne opdyrkes, vil Nærlæggelsesbevilling undtagelsesvis blive meddelt.

9) Naar der paa Eiendommen findes Skov, som ved den tilfattede Udskifting vilde blive delt, vil Ministeriet, forinden endelig Resolution afgives, korrespondere angaaende Sagen med vedkommende Distriktsforstmand. Skjøndt det, for at denne kan afgive sin Erklæring, ofte ikke vil være fornødent, at han foretager en Lokalundersøgelse, vil det dog til Sagens Fremme være hensigtsmæssigt, at vedkommende i Ansøgningen erklærer, hvorvidt han er villig til at afholde de med en saadan Undersøgelse forbundne, i øvrigt mindre betydelige Omkostninger. Befindes Skoven at være Frelvskov, vil Approbationen i Reglen blive nægtet, med mindre Forstmanden maatte foreslaa og Andrageren indgaa paa at foretage saadanne hensigtsmæssige Kulturarbejder i den ved Eiendommen tilbageblivende Skov, hvorved denne vil vinde lige saa meget, som den taber ved, at en Del af dens Areal afhændes. Naar det blandt Udskiftningsdokumenterne indsendte Hovedkort er en Kopi af et ældre Udskiftningskort eller af Matrikulkortet, og der paa disse ældre Kort findes antegnet Skovsignaturer, som altfaa ogsaa blive at oversføre paa Kopien, uagtet der ei længer findes Skov paa Eiendommen, bør det ikke alene i Udskiftningsberegningen, men ogsaa paa Kortet anmærkes, at der i saa Henseende er Uoverensstemmelse mellem Kortet og Marken, hvorhos der da i Udskiftningsberegningen tillige saa vidt muligt maa meddeles Oplysning om Bessaffenheden af den tidligere paa Eiendommen værende Skov, saa vel som om naar og af hvem den er bleven ryddet.

10) Naar Ministeriet, forinden endelig Resolution paa en Udskiftnings sag kan afgives, maatte attraa yderligere Oplysninger angaaende Udskiftningen, ville disse for Fremtiden, for saa vidt den af denne Fremgangsmaade

26. Marts. tidligere fulgte Ulempe ikke atter spores, blive rekvirerede direkte hos den Landinspektør eller autoriserede Landmaaler, af hvem Forretningen er udført, hvorom da Andrageren, hvis Sag det bliver at fremskynde Expeditionen fra Landinspektørens Side, saafremt dens hurtige Fremme er ham magtpaaliggende, samtidig vil erholde Underretning gennem Amtet. Paa samme Maade vil der blive forholdt med Hensyn til de ved Udstykningsdokumenternes Revision i Matrikulkontoiret gjorte Udsættelser.

11) For at undgaa den ofte besværende Standstning i Udstykningsfagernes Gang, som forarsages derved, at Sogneforstanderskaberne kun sjældnere holde Møder, vil Ministeriet for sit Vedkommende intet have imod, at Formændene for Sogneforstanderskaberne paa disses Vegne for Fremtiden afgive de Forstanderskaberne affordrede Erklæringer over Udstykningsfager.

12) I Forbindelse med Ministeriets Cirkulærskrivelser af 20. April og 1. Juni 1858 til samtlige Amtstuer paalægges det herved disse i de Hartkornsattefter, der udfærdiges til Brug ved Udstykninger, at anføre samtlige til den paagjældende Eiendom hørende Matrikulsnumere, at meddele Oplysning om de tidligere muligen stedfundne Udstykninger af Eiendommen med Angivelse af Approbationens Datum, samt udtrykkeligt at anmærke, om det for Eiendommen ansøgte Hartkorn er forhen privilegeret eller forhen uprivilegeret eller Landstatshartkorn.

13) Det paalægges Amtstuerne nøie at overholde Bestemmelserne i Plakaten af 21. April 1848 §§ 1 og 2, jvfr. Cirkulæret af 25. Juni 1855, hvorefter ny Skattekonto for Parceller ikke maa aabnes i Amtstuenes Bøger, med mindre der tilligemed det thinglæste Adkomstbrev forevises Amtstuen et Kort over den paagjældende Eiendom, hvis Overensstemmelse med Matrikulkortet er bekræftet af Ministeriet og af Retskriveren er paategnet at være fore-

vist i Retten ved Adkomstbrevets Thinglæsning. Da Mi=26. Marts. ministeriet samtidigt med Udstykingens Approbation ikkun hvor saadant i Ansøgningen udtrykkeligt er begjært, meddeles Parcelfortene den omhandlede Attestation, vil det for at undgaa senere gjentagen Indsendelse af bemeldte Kort være hensigtsmæssigt, at vedkommende stedse i Ansøgningerne om Approbations Meddelelse begjære Kortene over de Parceller, der agtes afhændede, forsynede med Attestation, samt at det derhos oplyses, paa hvilken Amtstue de saaledes attesterede Kort søgtes indløste, jvfr. Cirkulæret af 30. November 1852 Nr. 5, idet bemærkes, at det i flere Henseender er ønskeligt, at Kortene ikke længer end høist nødvendigt henligge uindløste paa Amtstuerne.

14) Da det har vist sig, at de i Cirkulærerne af 6. December 1845 Post 1 og 14. December 1854 givne Advarslar mod at afflutte endelige Handeler om Parceller af Eiendomme, paa hvis Udstyking Ministeriets Approbation ikke forinden er erhvervet, ikke ere blevne tilfulde paaagtede, finder Ministeriet sig foranlediget til at gjentage, at den Omstændighed, at vedkommende Eier i Forventning af Approbation paa Udstykingen af hans Eiendom allerede har afhændet en eller flere Dele af samme, og at Sælgeren altsaa, saafremt Udstykingen nægtes approberet, vil kunne komme til at yde Rjøberen Erstatning, maa blive uden Indflydelse paa Ministeriets Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Approbation kan meddeles paa den tilfigtede Udstyking, hvorfor Sælgeren maa tilskrive sig selv Følgerne af at have afhændet, hvad han ikke ser sig i Stand til at hjemle.

15) Det indskræpes samtlige Landinspektører og autoriserede Landmaalere nøie at overholde de i den gjældende Lovgivning saa vel som i Cirkulærerne af 6. Juni 1835, 21. Januar 1851, 30. November 1852, 1. Februar 1853, 10. Februar 1855 og 22. Mai 1858 givne For-

26. Marts.skrifter, angaaende hvad de ved Udførelsen af de dem overdragne Udstykningsforretninger have at iagttage, idet Tilfidefættelse af disse Forfrister vil nødvendiggjøre Korrespondance eller Udstykningsdokumenternes Hjemsendelse og saaledes i ethvert Fald medføre Forsinkelse af Sagernes endelige Afgjørelse.

Stuttelig undlader man ikke til Forebyggelse af Misforstaaelse at gjøre opmærksom paa, at man ved i det foregaaende at meddele de Regler, hvorefter der ved Udstykningsfagernes Behandling i Ministeriet gaas frem, selvfølgeligen kun har kunnet udtale, hvorledes der i den omhandlede Henseende ordentligvis vil blive forholdt, og at man saaledes ingenlunde har villet tillægge de opstillede Regler nogen saadan Karakter af Ufravigelighed, at jo Modifikationer af og Undtagelser fra samme, begrundede i de i det enkelte konkrete Tilfælde forhaandenværende særegne Omstændigheder, maa kunne finde Sted.

Ved at meddele (Titul) foranstaaende til Efterretning og videre Bekjendtgjørelse for samtlige vedkommende, skulde man tjenstligst anmode Dem om tillige at ville paalægge disse, navnlig de autoriserede Landmaalere, Landinspektørerne, Sogneforstanderskabernes Formænd og Retssbetjentene uopholdeligt at expedere de til dem fremkommende Udstykningsfager, ligesom man ogsaa holder sig forvisset om, at De selv vil lade være Dem magtpaaliggende at fremme disse Sager saa hurtigt som Omstændighederne tillade det.

16. April. Juleurigsmin. Str. (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang. hvorvidt Bestemmelsen i § 6 i Lov 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen kan komme til Anvendelse, hvor det er et Hus, der bortfæstes.

..... at Lovens § 6 vel efter dens

ndtykkelige Indhold alene handler om Gaarde, og at Syns- 16. April.
forretninger ved Overleveringen af Fæstehuse saaledes, i
Mangel af anden Overenskomst mellem Fæsterne, fremdeles
maa ske paa den i Forordningen af 8. Juni 1787 § 3
forestrebne Maade, men at man paa den anden Side ikke
skjønner rettere, end at en overensstemmende med Lovens
Forrifter afholdt Synsforretning, naar begge Parter have
været enige om at foretrække denne Fremgangsmaade, maa
anses som gyldigen afholdt og bindende for Parterne med
Hensyn til fremtidige Spørgsmaal om Godtgjørelse for
Fald.

**Bekjendtgjør. ang. en Forandring af Rente- 17. April.
betalings = Terminerne for visse Statsobligationer.**
(Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 177.

**Rundgjør. for Armeen, hvorved der gives Vær- 22. April.
neppligtige Tilladelse til at bytte Vilkaar med en
Forstærkningen tilhørende Værneppligtig. (Krigs-
ministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 177.

**Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hal- 26. April.
borg Amt), hvorved et Par fraskilte Ægtefolk faar
Tilladelse til atter at flytte sammen.**

Ved at fremsende et Andragende, hvori de ved aller-
høieste Bevilling af 20. Februar 1858 adskilte Ægtefolk,
pensioneret Soldassistent M. og Barbara, f. P., af Halborg,
der ere blevne enige om atter at leve sammen i Ægtefab,
anholde om, at den ovennævnte Bevilling maa blive kas-
seret, har Hr. Stifamtmanden i behagelig Skrivelse af 27.

26. April. f. M. med Bemærkning, at den allerhøieste Resolution af 20. September 1815 ingen Bestemmelser indeholder om, af hvem den i et saadant Tilfælde forudtagne Tilladelse skal meddeles, henstillet Sagen til Ministeriets Afgjørelse.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at, naar den i den ovennævnte allerhøieste Resolution i øvrigt foretagne Fremgangsmaade iagttages, tillades det, at den nævnte Bevilling af 20. Februar 1858 kasseres.

30. April. **Blaf. ang. Næring som Sætteskipper.** (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 178.

1. Mai. **Fundatsmæssige Bestemmelser for Bestyrelsen og Uddelingen af det Underste Legat til Reifestipendier for Kunstnere.** (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

I Henhold til den under 8. Juli 1859 meddelte allerhøieste Konfirmation paa det af afdøde Proprietær Carl Andreas Ancker og Hustru Augusta Frederikke Ancker, født von Schoultz, under 14. Oktober 1857 oprettede Testament har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsat følgende Bestemmelser for Bestyrelsen og Uddelingen af det Underste Legat til Reifestipendier for Kunstnere:

1. Legatet, der skal være Navn af „det Underste Legat til Reifestipendier for Kunstnere“, bestyres af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

2. Legatets rentebærende Kapital, der udgjør 86,500 Rd., skal gøres frugtbringende paa samme Maade, som andre offentlige Stiftelsers Midler i Almindelighed.

3. De aarlige Renter af Legatkapitalen deles i fire 1. Mai. lige store Dele til et Mars Reisesstipendier, nemlig to for Malere eller Billedhuggere, et for en Digter og et for en Komponist. Den, der en Gang har nydt godt af Legatet, kan ikke oftere erholde Stipendium af dette. Stipendieportionerne udbetales i hvert Mars 11. Juni og 11. December Terminer, hver Gang med Halvdelen, første Gang i Juni Termin 1861. Reisen, hvortil Stipendiet tildeles, skal foretages i det Aar, i hvilket de Renter forfalde, hvoraf Stipendiet afholdes, og Reisen maa gives i det mindste saa lang en Varighed, at Opholdet i Udlandet ikke bliver kortere end Tiden imellem de to Terminer, til hvilke Stipendiet udbetales den Reisende.

4. Saafremt der til nogen Tid ikke findes kvalificerede Ansøgere til Bortgivelse af alle Stipendieportionerne, eller hvis et bortgivet Stipendium af en eller anden Grund skulde forblive enten helt eller tilbørlig uanvendt, bliver den saaledes til Legatet hjemfaldende Del af Renterne at henlægge til en disponibel Reservefond.

5. Udvælgelsen af Stipendiaterne er ved Testamentet overdraget til Professor Simonen og Maler Rjærskou for Malere, Professorerne Jerichau og Bispen for Billedhuggere, Etatsraad Heiberg og Professor Andersen for Digtere, Professorerne Gade og Hartmann for Komponister, saaledes at de samles for at vælge „hvilke Genie og Talent maa først komme i Betragtning“. Naar nogen af disse Mænd afgaa ved Døden, vælges i deres Sted de første i deres Fag af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. I Kraft heraf er i afdøde Etatsraad Heibergs Sted Professor Christian Winther indsat til at udvælge for Digtere. Disse Udvælgere udnævne aarlig af deres Midte en Formand, som leder Forretningerne. Valget blandt Ansøgerne sker saaledes, at, naar de to Udvælgere for hver

1. Mai. af de fire Klasser af Stipendier ere enige, er Sagen dermed afgjort. Ere de derimod ikke enige, afgjøres Striden ved simpel Majoritet af alle 8 Udvælgere. Ere Stemmerne her lige, gjør Formandens Stemme Udslaget. Bortgivelsen af Stipendierne skal ske i Løbet af ethvert Mars Januar, Februar og Marts Maaneder for det Stipendieaar, der tager sin Begyndelse den paafølgende 11. Juni, og Ansøgningerne om Stipendierne skulle inden det foregaaende Mars 31. December være tilstillede Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Om de valgte Stipendiater bliver hver Gang umiddelbart efter Udvælgelsen at gjøre Indberetning til ovennævnte Ministerium, som meddeeler vedkommende Stipendiat den fornødne Underretning.

7. Mai. **Judenrigsmin. Etr.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt), at Hovedparcellen, naar Tiendevederlaget svares i Korn, hæfter for det fulde Vederlag **iii. iii.**

I et med Hr. Grevens behagelige Erklæring af 6. Marts d. A. hertil indkommet Andragende har Proprietær N. N. paa N. N. forespurgt, hvorvidt han som Tiende-eier er pligtig til at modtage det til en fast Afgift i Korn ansatte Tiendevederlag mod en forholdsmæssig Kvotadel for hver af Parcellisterne paa udstykkede tiendepligtige Eiendomme, eller om han kan holde sig til vedkommende Hovedparcellister for det fulde Tiendevederlag, der har været svaret af de tidligere samlede Eiendomme, ligesom ogsaa, hvorvidt han, saafremt Tiendevederlaget forholdsvis bliver at præstere af de enkelte Parcellister, behøver af disse at modtage Tiendekornet potte- og pæglevis.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligst at melde, at Ministeriet ikke skjønner rettere, end at begge de opastede Spørgsmaal finde deres Besvarelse i Forord-

ningen af 25. Juni 1810 § 8, der udtrykkelig nævner 7. Mai. Tiendeafgift, der svares i Korn, blandt de Udgifter, for hvis Udredelse Hovedparcellen skal hæfte mod Regres til de mindre Parceller, samt derhos for det Tilfælde, at ingen Hovedparcel er udlagt og Afgiften saaledes bliver at opkræve direkte hos Parcellisterne i Forhold til deres Hørtorn, fastsætter $\frac{1}{4}$ Skp. Korn som det mindste, der af hver enkelt Jber kan leveres. Imod disse udtrykkelige Bestemmelser, der ikke, saaledes som det i Kanc. Str. af 11. November 1828 synes forudsat, kunne anses hævede ved Forordningen af 3. December 1819, jvfr. sammes § 18, kan formentlig den i nysnævnte Kancelli-Strivelse, jvfr. Kanc. Str. af 17. Februar 1846, htrede modsatte Anskuelse ikke komme i Betragtning, men i øvrigt er det en Selvfølge, at Spørgsmaalet, saafremt vedkommende ikke i Mindelighed kunne forenes om en anden Afgjørelse af Sagen, henhører under Domstolens Paatjendelse.

Foreløbig Lov ang. Forandring i Lov af 13. 10. Mai. September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk*.) (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Det er Os foredraget, at den ved Lov af 13. September 1855 i Afdgangen til at forhyre fremmede Søfolk til danske Skibe, som udredes fra et Sted i Kongeriget, fastsatte Indstrækning, at Halvdelen af Skibsmandstabet skal bestaa af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki, under de nuværende Forhold vil kunne medføre Banstieligheder ved danske Skibes Forsyning med det fornødne Mandstaf.

*) Stadfæstet ved Lov 23. Januar 1862.

10. Mai. Paa Grund heraf ville Vi i Kraft af Grundlovens § 30 ved denne foreløbige Lov allern. have bestemt følgende:

Den i Lov 13. September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhøre fremmede Søfolk indeholdte Bestemmelse, at Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaa af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki, op- hæves indtil videre.

22. Mai. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Bornholms Amt) ang. at Findere af Oldsager ikke er pligtig at indlevere dem til Politiet.

Ved med behagelig Skrivelse af 25. f. M. hertil at indsende en Udskrift af et Forhør, optaget ved Rønne Rjbstads Politiret i Anledning af, at Husmand N. N. af N. N. Sogn, som paa sin Mark havde fundet en Urne fuld af Mønter og andre Gjenstande af Sølv til en temmelig betydelig Værdi, ikke havde indleveret det fundne til Politimesteren, men overgivet det til en privat Mand til videre Besørgelse til det oldnordiske Museum, har Hr. Kammerherren forespurgt, hvorvidt gamle Mønter, Smykker og andre værdifulde Oldsager, som findes i Jorden, lovlig kunne afleveres til Private til videre Besørgelse til det oldnordiske Museum, eller om de under alle Omstændigheder skulle overgives til Øvrigheden for af denne at indsendes.

I denne Anledning skalde man tjenstligst melde, at Ministeriet ikke antager, at der i den gjældende Lovgivning, isvfr. navnlig Indholdet af Plak. af 7. August 1752, findes Hjemmel til at paalægge Finderne at aflevere de ommeldte Gjenstande til Politiet, men at de, saafremt de ikke behørig aflevere det fundne til Finansministeriet, i fornuðent Fald ville kunne drages til Ansvar for deres Forsømmelse i saa Henseende.

Anordn. om, hvilke Redskaber der maa bruges 25. Mai.
ved Fiskeriet i „Kilen“ og under hvilke nærmere
Betingelser de maa bruges. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 178.

Bekjendtgjør. om Adgangsbeviser til at drive 30. Mai.
Dampfærgesfart i Kjøbenhavns Havn. (Havnekap-
tainen.)

Indm. Saml. pag. 179.

Lov, hvorved Forordningen af 26. November 1. Juni.
1768 og kongl. Resolution af 11. August 1818
angaaende indenlands fabrikerede Kobber- og Mess-
sing-Barers Forhandling i Danmark, ophæves m. v.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 180.

Bekjendtgjør. ang. Bestemmelser om Bortgivel- 12. Juni.
sen af „Holbergs Understøttelseslegat“. (Kirke- og
Undervisningsministeriet.)

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling
har det behaget Hs. Majest. Kongen ved allerh. Resolution
af 28. Mai d. A. allern. at stadfæste følgende Bestemmelser
angaaende Bortgivelsen af Holbergs Understøttelseslegat:

I. Det ved Lov af 19. Februar 1861 oprettede „Hol-
bergs Understøttelseslegat“ uddeles i livsvarige Understøttel-
ser dels til trængende Enker og aldrende Piger, hvis
Mænd eller Fædre have været ansatte som Embedsmænd
eller Betjente enten under Sorø Akademi eller paa det
Gode, som henhører eller har henhørt til samme, eller ved

12. Juni. det kongelige Theater og Kapel, dels til jaadanne værdige og trængende Personer, som selv have gjort Tjeneste ved det kongelige Theater, men derfra ere afgaaede, uden at deres Stilling ved samme har berettiget dem til Pension.

2. Den til Legatet i Følge Loven af Sorø Akademis Indtægter henlagte aarlige Sum af 800 Rbd. fordeles i følgende Portioner: 1 à 150 Rbd., 1 à 100 Rbd., 7 à 50 Rbd., 8 à 25 Rbd. For saa vidt Omstændighederne gjøre det ønskeligt, kunne flere af de to lavere Portioner tillægges samme Person, dog saaledes at ingen paa denne Maade kan komme til at oppebære mere end 150 Rbd., og at der altid bliver 4 Portioner paa 25 Rbd. og 3 Portioner paa 50 Rbd. Paa den anden Side kan, naar ingen af Ansøgerne maatte egne sig til at faa en af de større Portioner, denne da uddeles i flere mindre. Hver Gang en Legatportion bliver ledig, bortgives denne af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, uden at der er indrømmet dem, der alt nyde Legatet, nogen Ret til Opstigning fra en lavere til en højere Portion.

3. Udbetalingen af Understøttelsesportionerne sker, med Halvdelen hver Gang, i Begyndelsen af ethvert Mars April og Oktober Maanedes forud for det løbende Halvaar.

4. Ansøgningerne om Legatet blive, ledsagede af fuldstændig Oplysning om den ansøgendes Formuesomstændigheder og behørigte Attester om Trang og Værdighed, at indgive til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som, hver Gang en Understøttelsesportion bliver ledig, derom har at foranstalte en Kundgjørelse i de offentlige Tidender.

5. Understøttelsen ophører, naar den Legatnydendes 12. Juni. Formuesomstændigheder forbedres, eller Betingelserne for den paagjældendes Værdighed til Legatet i andre Henseender ikke længer ere til Stede.

Kundgjor. ang. Fuldbyrnelsen i Kongeriget Dan- 13. Juni.
mark af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget
Sverrig og i sidstnævnte Rige af Domme og Kjendelser
affagte i Kongeriget Danmark. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: I Henhold til § 8 i den af Os under 19. Februar d. A. stadfæstede Lov om Fuldbyrkelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser affagte ved svenske Retter m. m., have Vi affluttet en Konvention med Hs. Majest. Kongen af Sverrig og Norge angaaende Fuldbyrnelsen i Danmark af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Sverrig og i sidstnævnte Rige af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Danmark, samt fastsat, at bemeldte Lov af 19. Februar d. A. skal træde i Kraft fra 1. Juli næstkomende, og bringes dette saa vel som den affluttede Konvention, efter at Ratifikationerne ere udveglede, herved til offentlig Kundskab.

Konvention angaaende Fuldbyrkelse i Danmark af
Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Sverrig
og i sidstnævnte Rige af Domme og Kjendelser
affagte i Kongeriget Danmark.

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Sverrig og Norge, i lige Grad bejælede af Ønsket om til nærmere Befæstelse af den gode Forstaaelse, som lykkeligen finder Sted mellem de respektive Stater, at slutte

13. Juni. en Overenskomst om gjensidig Ret til Fuldbbrydelse i Danmark af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Sverrig, og i sidstnævnte Rige af Domme og Kjendelser affagte i Kongeriget Danmark, have til den Ende udnævnt til Deres Befuldmægtigede, ... hvilke, efter at have udvejlet deres respektive Fuldmagter, som befandtes i behørig Orden, have affluttet og undertegnet en Konvention, som, for hver af de kontraherende Parters Vedkommende, Ord til andet lyder som følger*):

1. Domme og Kjendelser, (utslag, beslut), affagte ved svenske Retter, kunne, for saa vidt de bestemme andet end Straf, fuldbbrydes i Kongeriget Danmark ved Eksekution i Gods. Med Domme sættes i Klasse Kjendelser, der i Sverrig ere affagte af Overstatholderen i Stockholm, en Landskhøvding, en af de Magistrater, hvilke der ved svensk Lov er tillagt lige Myndighed med Landskhøvdinge til at afgjøre visse civile Sager, eller et Rigskollegium, samt Beregninger over Beskrivelses- og Stempletpapirs Gebyr paateguede svenske Retsakter.

2. Den Dom, Kjendelse eller Beregning (§ 1), hvis Fuldbbrydelse forlanges, maa være forsynet med Overstatholderens eller en Landskhøvdinges Bevidnelse om, at den er udfærdiget i den Form, der udfordres til Eksekution, samt at den har den Egenkab at give Afgang til Eksekution i Overensstemmelse med, hvad der i den svenske Lovgivning er fastsat om Domme, som have upaaantelig Retskraft.

3. Domme og Kjendelser, affagte i Sverrig, ere med Hensyn til Eksekution i Kongeriget Danmark underkastede de samme Regler om Forældelse, som Domme affagte her.

*) Her meddeles kun Konventionens danske Text.

Fra Forfritterne om Forældelse ere dog undtagne svenske 13. Juni. Domme, som gaa ud paa at fastsætte en Forpligtelse til at hde Bidrag til fraseparerede eller forladte Hustruer eller til ægte eller uægte Børn.

4. Er offentlig Skiftebehandling af Skyldnerens Bo i Sverrig begyndt, bortfalder den ved nærværende Konvention indrømmede Ret til Eksekution.

5. Med Hensyn til Fogdens Kompetence i Henseende til Fuldbyrnelsen af svenske Domme, samt de Gebyrer, der blive at betale for saadanne Forretninger, ere de samme Forfritter gjældende, som om Fuldbyrnelsen af Domme, affagte af Retter i Kongeriget Danmark.

6. Svensk Undersaat kan ikke sagsøges ved dansk Domstol, undtagen i de Tilfælde, hvor saadan Sag kunde anlægges, om Sagvolderen var Dansk. Opholder han sig her i længere Tid end 8 Uger, kan han under dette sit Ophold saggives for Gjæld eller anden Forpligtelse, hvor han findes.

7. Overpræsidenten i Kjøbenhavn eller vedkommende Amtmand have, naar det af den private Fordringshaver forlanges, at afgive de Bevidnelser, som ere fornødne for at en Dom, Kjendelse eller Resolution kan fuldbyrdes i Sverrig. Paa Domme afgives Bevidnelse om, at de ere affagte af en Domstol i Kongeriget og udfærdigede i den Form, som fordres til Eksekution; paa Forlig meddeles Bevidnelse om, at de ere indgaaede for en Forligskommission eller Domstol i Kongeriget og udfærdigede i den Form, som fordres til Eksekution. Paa Resolutioner afgivne af Overpræsidenten i Kjøbenhavn eller en Amtmand, hvorved Bidrag paalægges til fraseparerede eller forladte Hustruer, ægte eller uægte Børn, meddeles Bevidnelse om, at de ere afgivne i den Form, som fordres til Eksekution, og at de efter dansk Lovgivning medføre Afgang til Eksekution.

13. Juni. Dog maa saadan Bevidnelse ei meddeles, naar Bidrag til et uægte Barn er fastsat ved en Resolution, der grunder sig paa vedkommende Barnefaders Undblæelse af at aflægge en ham paalagt Ed, førend 3 Maaneder efter Edsdommens Forkyndelse ere forløbne, og der derhos er tilveiebragt Oplysning om, at Domsældte ikke inden Udløbet af den nævnte Frist har udtaget Edsstævning til den Ret, inden hvilken Edsdommen er affagt, eller Stævning til høiere Ret.

Denne Konvention træder i Kraft fra og med den 1. Juli 1861 og forbliver gjældende indtil et Aar fra den Dag af, da en af de høie kontraherende Parter har tilkjendegivet den anden sit Forsæt at ophæve den. Den skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Stockholm inden en Tid af 6 Uger, eller før, om ske kan. Til yderligere Visshed have de respektive Befuldmægtigede i 2 Exemplarer undertegnet og med deres Naaben forsynet denne Konvention, hvilket skete i Stockholm den 25. Dag i April Maaned Aar Et Tusinde Otte Hundrede og En og Trehundredstyve.

19. Juni. **Regulativ for Sindsfygeanstalten for Nørrejylland.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 180.

22. Juni. **Traktat ang. Brunshanser-Stader=Loldens Afsløsning.** Sluttet i Hannover mellem Danmark, Østerrig, Belgien, Brasilien, Spanien, Frankrig, Storbritannien, Mecklenborg-Schwerin, Nederlandene, Portugal, Preussen, Rusland, Sverrig og Norge, og Hansjestæderne Hamborg, Lybek og Bremen paa den ene Side og Hannover paa den anden Side*).

*) I Departementstidende for 6. Juli s. A. offentliggjorde Udenrigsministeriet de Bestemmelser af en af den hannoveranske Regjering overensstemmende med

Lillægssartikler til den mellem Hans. Majest. 11. Juli. Kongen af Danmark og de forenede amerikanske Stater den 26. April 1826 i Washington afsluttede almindelige Venskab-, Handels- og Skibsfarts-Konvention.*)

Bekjendtgjor. ang. Benyttelsen af Bægtlodder, 25. Juli. som ere justerede i Hertugdømmet Slesvig. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 184.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiksberg Amt) at Mulfter til Fattigkassen i private Sager kunne erkværes uden Hensyn til fatalia executionis. 31. Juli.

I et med Hr. Grevens behagelige Erklæring af 16. d. M. hertil indsendt Andragende har Byfoged i Hillerød og Birkedommer i Frederiksberg Birk, Statsraad Arboe, begjært Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt en Mulft, der under en privat Sag er tilkjendt Fattigkassen, kan inddrives ved Exekution, uagtet fatalia executionis ere forløbne.

Foranlediget heraf undlader man ikke tjenstligst at melde, at da Mulften til Fattigkassen er en Straf, der ikke kan estergives af den private Domhøver, men paa hvis

---

Traktaten udstedt Bekjendtgjørelse om den midlertidige Behandling af de Skibe, der passere Elben ved Schwinge, som have Hensyn til de Stater, der, som Danmark, for deres Bedkommende endnu ikke have fuldbyrdet Traktaten. Se Departementstidende for 1861 Side 740—42.

*) Se Patent 16. Oktober 1861.

31. Juli. Erklæggelse det Offentlige har erhøldt et Krav paa samme Maade, som det Offentlige erhølder Ret til Fuldbyrrelse af en idømt Straf, er det klart, at en Dom, der ifjender en saadan Mulkt, maa kunne eksekveres uden Hensyn til, om fatalia executionis ere udløbne ligesom enhver anden Straffedom.

31. Juli. **Indenrigsmin. Str.** (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. at der til at betragtes som dansk Undersaat ikke udkræves nogen bestemt Erklæring fra den Bedkommende eller nogen af en Regjeringsmyndighed udfærdiget Optagelsesakt.

Bed behagelig Skrivelse af 15. f. M. har Kjøbenhavns Magistrat tilfattet Ministeriet et Andragende, hvori Urtekræmmer N. N. her af Staden har anholdt om, til Brug ved Indankningen for Norges Høiesteret af en af Kristiania Stiftsoverret paafjendt Sag, at meddeles en Attest om, at Konsul N. N. og dennes forhenbærende Hustru N. N., hvilke ved Kjøbenhavns Amts Bevilling af 30. Mai 1854 ere separerede i Henseende til Bord og Seng, og dernæst under 10. November 1857 ligeledes af bemeldte Amt ere blevne endelig fraskilte, under deres Ophold her siden Aaret 1853 have været at anse som danske Undersaatter.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at der ikke efter den danske Lovgivning til at blive dansk Undersaat udfordres enten nogen bestemt Erklæring fra den paa-gjældende om at ville indtræde i det undersaatlige Forhold eller nogen særlig af en Regjeringsmyndighed udfærdiget Optagelsesakt, men at derimod enhver maa anses som saadan, der i den Hensigt at forblive i Landet tager fast Ophold sammesteds, uden enten ved en direkte Erklæring eller derved, at han som Konsul eller diplomatisk Assending fra en anden Stat vedligeholder den undersaatlige Forbin-

else med denne, at holde sig udenfor det undersaatlige 31. Juli. Forhold til Danmark; men at Ministeriet i øvrigt ikke kan indlade sig paa at meddele en Attest som den attraaede, idet Bedømmelsen af de i et enkelt givet Tilfælde til Stede værende faktiske Forhold og Anvendelsen af Lovgivningens Regler paa disse maa henhøre under Domstolenes Resport.

Patent for det danske Monarki ang. Afsluttelsen 16. Oktb. af tvende Tillægsartikler til den mellem Danmark og de forenede amerikanske Stater bestaaende Venskabs-, Handels- og Skibsfartskonvention af 26. April 1826. (Konseilspræsidiat.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. fundet Os foranledigede til med de forenede amerikanske Stater at afslutte tvende Tillægsartikler til den mellem Danmark og bemeldte Stater bestaaende Venskabs-, Handels- og Skibsfartskonvention af 26. April 1826, og bringes disse Artikler, efter at de gjensidige Ratifikationuer ere udveglede, herved til offentlig Kundskab. . . . .

Hans Majest. Kongen af Danmark og de Forenede Amerikanske Stater, besjælede af det Ønske at begunstige de respektive Staters Handel ved at tilstaa de respektive Skibe i deres Havne enhver nødvendig Hjælp og Bistand, have i den Anledning forsynet de underskrevne Befuldmægtigede med de fornødne Fuldmagter, og ere disse nu blevne enige om følgende Tillægsartikler til den almindelige Venskabs-, Handels- og Skibsfartskonvention, der blev afsluttet imellem de kontraherende Parter i Washington den 26. April 1826.

Art. 1. De respektive Generalkonsuler, Konsuler, Vicekonsuler og Handelsagenter skulle i denne Egenskab have Ret til at affige Domme og Bølgiftskjendelser i Stridigheder, der tilføes eller i Havnene maatte opstaa mellem Skipperen, Officererne og Mandstabet paa den Nations Skibe, hvis Interesser de skulle varetage, navnlig

16. Oktb. forsaabidt angaar Hyens Erlæggelse eller Opfyldelsen af gjensidig indgaaede Forpligtelser, uden Indblanding af de lokale Øvrigheder; medmindre at Besætningens, Officerernes eller Stippernes Opsørjel skulde være forstyrrende for Landets Orden eller No. Dette er imidlertid saaledes at forstaa, at denne Slags Domme eller Boldgiftskjendelser ikke vil berøve de stridende Parter den Ret, som de have, til ved deres Hjemkomst at lade Sagen paakjende af deres Lands Domstole.

Art. 2. Generalkonsulerne, Konsulerne, Vicekonsulerne og Handelsagenterne skulde være bemyndigede til at søge Understøttelse hos de lokale Øvrigheder for at efterspore, paagribe og fængsle Desertører fra deres Lands Krigs- eller Handelsflibe. De have til den Ende at henvende sig til vedkommende Domstole, Dommere og Embedsmænd og skriftlig at fordre de omtalte Desertører udeleverede, idet de ved Forelæggelsen af Mønsterrullerne eller Mandstabslisterne eller ved andre officielle Bevisligheder, eller, saafremt Skibet er afreist, ved en af dem behørig bekræftet Afskrift af de nævnte Aktstykker godtgjøre, at disse Individer høre til Besætningen. Naar denne Fordrings Berettigelse saaledes er bevist, skal Ubleveringen ikke kunne nægtes dem, medmindre det skulde blive tilstrækkelig godtgjort, at de nævnte Individer ere det Lands Undersaatter eller Borgere, til hvilket Fordringen om Ubleveringen er rettet. Naar Desertørerne ere blevne paagrebne, skulde de stilles til de nævnte Generalkonsulers, Konsulers, Vicekonsulers eller Handelsageters Raadighed, og ville de paa Forlangende af dem, der fordre Ubleveringen, og paa deres Beføstning kunne indsættes i de offentlige Fængsler, for der at holdes faste, indtil de kunne bringes tilbage til de Skibe, hvortil de hørte, eller hjemsendes til deres Fædreland med et af samme Nations eller andre Skibe. Men dersom de ikke ere sendte tilbage inden et Tidsrum af 3 Maanedes fra den Dag at regne, da de bleve paagrebne, skulde de sættes i

Frihed og kunne ikke oftere anholdes for den samme Sag. 16. Oktb. Hvis derimod Desertøren findes at have begaaet en Forbrydelse eller Forseelse, saa kan hans Udlevering opsættes, indtil den Domsstol, der skal paakjende Sagen, har affagt sin Dom, og Dommen er bleven eksekveret.

Nærværende Tillægsartikler skulle have samme Kraft og Gyldighed, som om de Ord til andet vare optagne i den i Washington den 26. April 1826 undertegnede Convention, og naar de ere blevene godkjendte og ratificerede af Hans Majest. Kongen af Danmark og de Forenede Amerikanske Staters Præsident ved og med de nævnte Staters Senats Raad og Samtykke, skulle Ratifikationerne udvekles i Washington inden sex Maaneder fra denne Dag, eller før om ste kan. Dette til Bekræftelse have vi Underskrevne, i Kraft af vore respektive Fuldmagter, undertegnet de nærværende Tillægsartikler og paatrykt samme vore Segl. Givet i tredobbelt Udfærdigelse i Staden Washington den 11. Juli 1861.

Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Stats-16. Oktb. obligationer til Ombytning. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 184.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Kjøben-28. Oktb. havns Amt) ang. at Udfrifter af kriminelle Forhør i Sager, hvori Aktion ikke har været anlagt, kan meddeles den, mod hvem Undersøgelsen har været rettet.

Med Hensyn til at Amtet i Skrivelse af 17. f. M. har udtalt, at Gaardeier N. N. af N. N. paa Fabrikarbeider N. N.s Begne maatte være berettiget til mod sædvanlig sportelmæssig Betaling at erholde Udfkrift af et over ham i Anledning af et paa Brede begaaet Tyveri optaget Forhør,

28. Oktb. hvilken Udskrift af Birkedommeren i Kjøbenhavns Amts nordre Birk, Justitsraad N. N., var bleven nægtet, har Justitsraad N. N. i et hertil indkommet Andragende forespurgt, om han for Fremtiden har at efterkomme enhver Bestilling af Udskrifter af kriminelle Forhøvere i Sager, hvori Aktion ikke har været anlagt, naar kun Amtet har resolveret, at der ikke findes Anledning til fra det Offentliges Side at foretage Bidere i Sagen, og Udskriften forlanges af den, mod hvem Undersøgelsen har været rettet.

Efter i denne Anledning at have modtaget Hr. Kammerherrens Betænkning af 15. d. M. skulde man tjenstligst melde, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

30. Oktb. **Justitsmin. Etr.** (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Lægers Bidnepligt.

Efter Modtagelsen af Hr. Grevens behagelige Erklæring af 7. d. M. over det med samme tilbagesulte Andragende, hvori Distriktslæge K. i Esbønderup forespørger om, hvorvidt Læger maatte være pligtige til at møde i Retten som Bidner i Sager, i hvilke de kun have havt og kun kunne have havt Birkfomhed som Læger, skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet med Hr. Greven er enigt i, at der ikke findes nogen Bestemmelse, som fritager Læger for den almindelige Borgerpligt at møde som Bidner, naar de dertil indstævnes, og at de ikke ved en ministeriel Resolution kunne fritages herfor.

1. Novb. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. Bemyndigelse for Amtmændene og Overpræsidenten i Kjøbenhavn til at meddele forskellige Bevillinger og Tilladelser.

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Førefilling har det behaget Hans Majest. Kongen under 30. August d. A. allernaadigst at bifalde:

1) at det overdrages Amtmændene og i Kjøbenhavn 1. Novb. Overpræsidenten at udlevere: a) Bevillinger til at føre nye Bidner og fremlægge nye Dokumenter i Sager, som indankes for Overretterne; b) Bevillinger til som executor testamenti at behandle Dødsboer, naar Exekutorerne ere indsatte i et lovformeligt Testament og der isøvrigt intet i Sagen findes at erindre; c) Bevillinger til at erhverve Mortifikationsdom paa Panteobligationer og Eiendomsdom paa faste Eiendomme; og d) Bevillinger til at indgaa Ægteffab med Broders, Forbroders eller Morbroders Enke eller med afdøde Kones Fæster eller Møster, forsaavidt ingen af Ansøgerne bekjender sig til den mosaiske Tro;

2) at Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten bemyndiges til at meddele den længstlevende af tvende Ægtefæller Tilladelse til, naar de øvrige Betingelser derfor ere tilstede, at hensesidde i uskiftet Bo, uagtet en af Arvingerne er fraværende, saaledes at Tilladelsen gives saalænge, indtil den fraværende Arvings Erklæring kan indhentes, og fremdeles, saafremt han meddeler sit Samtykke;

og 3) at Overpræsidenten i Kjøbenhavn bemyndiges til at meddele fri Proces ved Retterne i Kjøbenhavn i første Instans, og at Overøvrighederne udenfor Kjøbenhavn ligeledes bemyndiges til at meddele fri Proces i private Politisager, der indbringes for Politiretterne i det demjunderlagte Amt.

Ved at meddele foranstaaende allerhøieste Resolution undlader man ikke til Veiledning ved Udsærdigelsen af de omhandlede Bevillinger og Tilladelser at tilføie Følgende:

ad 1 a. Disse Bevillinger, der allerede ifølge Forordning af 23. Marts 1827 § 19 g kunne udleveres af Stiftamtmanden over Viborg Stift som Præsident i den kongelige Landsoverret i Viborg i de Sager, som indankes for bemeldte Overret, meddeles mod Erlægningen af et Gebyr af 16 Rdlr. 5 Mark, men, naar den paagjældende har erhvervet fri Proces til Sagens Førelse, uden Betaling.

ad 1 b. Disse Bevillinger nægtes ikke, naar der ikke

1. Novb. kan reises grundet Tvivl om de indsatte Exekutors Paa-
 lidelighed og Bederhæftighed. Gebhyret, der ikke kan efter-
 gives, er 16 Rdlr. 5 Mark. Det er imidlertid kun, naar
 Exekutorerne ere udnævnte ved et lovformeligt Testament,
 at Bevillingen vil kunne udleveres af Oversøvrigheden; i det
 mindre hyppige Tilfælde, at der ansøges om Exekutorer
 uden at noget Testament er oprettet, i hvilket Indsættelsen
 har fundet Sted, saa vel som ogsaa, naar en i et Testament
 indsat Exekutor er afgaaet ved Døden eller sat ud af Stand
 til at fungere og en anden, ikke i Testamentet nævnt, ønskes
 indsat i den afdødes eller udtraadtes Sted, forbeholdes det
 Ministeriet at afgjøre Sagen.

ad 1 c. For at erholde Bevilling til Erhvervelse af
 Mortifikationsdom paa en bortkommen Panteobligation
 udfordres, at det gjøres sandsynligt, at Obligationen virkelig
 er bortkommen og at der ikke med Ønsket om at erholde
 den mortificeret er forbunden nogen svigagtig Hensigt, i
 hvilken Anledning der saa vidt muligt bør gives de i
 Obligationsforholdet interesserede Parter Leilighed til at
 ytre sig, forinden Bevillingen meddeles. Betingelserne for
 Erhvervelse af Eiendomsret ere givne ved Lovens 5—5—5.
 Det maa med Hensyn til disse Bevillinger paases, at Eien-
 dommen, paa hvilken der skal erhverves Eiendomsdom, eller
 Panteobligationen, der skal mortificeres, betegnes saa nøj-
 agtigt som muligt. Gebhyret er for begge Arter af Bevil-
 linger 16 Rdlr. 5 Mark., dog at det i Henshold til For-
 ordningen af 7. Februar 1823 § 7 iagttages, at Bevillinger
 til Mortifikationsdoms Erhvervelse, naar det Gjælds-brev,
 hvorpaa Mortifikation søges, lyder paa en ringere Sum
 end 500 Rdlr. Søl, blive at meddele uden Betaling.

ad 1 d. Disse Bevillinger, der ogsaa kunne meddeles,
 uagtet Svogerstabsforbindelsen har været en saakaldet
 ulovlig, det vil sige grundet paa en Kjønnsforbindelse, der
 ikke var sanktioneret ved Ægteffab, blive i Reglen ikke at
 nægte, naar der ikke findes en uforholdsmæssig Forsfjel

Sted i de paagjældendes Alder. Forinden Udleveringen 1. Novb. maa de paagjældende derfor producere deres Døbeattester, ligesom de ogsaa paa fyldestgjørende Maade maa godtgjøre, at de ere besvoglede i det Forhold, de have angivet. Gebhyret er 34 Rdlr. 32 St., der dog, naar de derfor i kongelig Resolution af 19. August 1829, der indeholdes i Kanc. Cirkf. af 5. September s. A., fastsatte Betingelser*) ere tilfæde, kan nedsættes til 16 Rdlr. 5 Mark.

ad 2. De her omhandlede Tillabelser kunne tilstaaes, naar iøvrigt Betingelserne for, at det kan tilfædes den paagjældende at forblive hensiddende i uskiftet Bo, ere tilfæde. Tillabelsen, der meddeles ved Skrivelse og for hvilken intet Gebyr erlægges, gives stedse med den nærmere Bestemmelse, at den gjælder saa længe, indtil den fraværende Arvinges Erklæring kan blive indhentet, og fremdeles, saafremt den fraværende meddeler sit Samtykke.

ad 3. Ved Meddelelsen af fri Proces i private Politisager, der indbringes for Politiretterne udenfor Kjøbenhavn, blive de samme Regler at iagttage, som ved Forordning af 23. Marts 1827 §§ 1—6 ere givne for Meddelelsen af fri Proces ved de ordinære civile Retter, kun at der tages Hensyn til, om der i Sagens Bestaenhed er nogen Grund for den paagjældende til at søsøge en Sagsførers Bistand.

For Udleveringen af de under 1 a, b, c og d omhandlede Bevillinger, til hvilke der hoslagt fremsendes 6 Stkr. Blanketter af hvert Slags, ialt 24 Stkr., for hvis Modtagelse Tilstaaelse forventes hertil indsendt, vil der være at aflægge og til Ministeriets Revision at indsende Regnskab, der bør slutte sig til det, der i Henshold til de derom gjældende Regler nu kvartalsvis aflægges af Overøvrighederne for Udleveringen af kongelige Bevillinger ad mandatum.

*) For Bønder, Matroser og Tjenestefolk faa vel som ogsaa for andre, naar deres Kaar anbefale dem dertil.

1. Novb. De indgivne Ansøgninger, i Henhold til hvilke Bevillingerne ere udelivered, bør medfølge Regnskabet, ledsagede af de Bilag og Attester, der godtgjøre, at Ubleveringen har fundet Sted i Overensstemmelse med de givne Forstrifter. Gebyrerne blive at indbetale paa samme Maade som Gebyrerne for de Bevillinger, der nu kunne udelivered af Overøvrighederne, og prima samt secunda Kwittering vedlægges Regnskabet. Til Veiledning ved Udfyldningen af Blanketterne har Ministeriet ladet tage en Gjenpart af en ældre Bevilling af hvert Slags, hvilken Gjenpart hoslagt følger.

6. Novb. Justitsmin. Str. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Meddelelser af Fuldmyndighedsbevillinger.

..... at Myndighedsbevilling ikke bør meddeles blot for at Ansøgeren kan nedsette sig som Næringsdrivende, naar det ikke tilstrækkelig oplyses, hvilke de særdeles Omstændigheder ere, som i det enkelte Tilfælde medfører, at det maa betragtes som en Velfærdsfag for Ansøgerne at blive fuldmyndige ved Hjælp af Bevilling, forinden de have opnaaet den lovbefalede Alder.

11. Novb. Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd m. fl.) ang. i hvilke Tilfælde der bør bestilles særskilte Defensører for flere under samme Sag tiltalte Personer.

Justitsministeriets Opmærksomhed er af Høiesteret blevet henledet paa, at der oftere i Justitsfager har været bestiftet flere Defensører, end der efter Sagernes Bestaafenhed behøvedes, hvilket baade medfører Tidsspilde og unødvendig Forøgelse af Omkostningerne.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst bringe^{11.} Novb. i Erindring, at der ikke bør beskiftes særskilte Defensører for de flere under samme Sag Tiltalte, undtagen naar og forsaavidt deres indbyrdes Stilling i Sagen udfordrer saadan Adskillelse, navnlig naar Forsvaret for den ene i noget væsentligt maa komme i Strid med Forsvaret for den anden.

Bekjendtgjør. ang. Fuldbgyrdelse i Kongeriget^{22.} Novb. Danmark af Domme og Retsdekreter, affagte i Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 186.

Bekjendtgjør. ang. de Brandredskaber, der frem-^{30.} Novb. tidigen skulle holdes ved Huse og Gaarde i Kjøbenhavn. (Udfærdiget af Brandkommissionen.)

Indm. Saml. pag. 186.

Lov ang. nærmere Bestemmelser med Hensyn til ^{9.} Decb. Forbedringshusstraffen for kvindelige Forbrydere. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 186.

Lov ang. Anvisning af Kvarterer med Gummids- ^{9.} Decb. fenge til det i Garnisonsbyerne indkvarterede Mand- skab. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 187.

9. Decb. Lov om Fritagelse for Brug af stemplet Papir til de Obligationer, som af det sjællandske Jernbaueselskab udstedes for et Prioritetslaan, der agtes optaget i Anledning af Anlæget af en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør, samt til Transporter af disse Obligationer. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 187.

21. Decb. Indenrigsmin. Str. (til Hofjægermester Carlsen, Sammelkjøgegaard) ang. Forstaaelse af § 2 i Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19. Februar 1861.

J behagelig Skrivelse af 2. Oktober d. A. har Hr. Hofjægermesteren begjært en Udtalelse fra Ministeriet angaaende Forstaaelsen af den i § 2 i Loven om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19. Februar d. A. givne Bestemmelse, at en Eier af Fæstegods; som deraf afhænder mindst 9 Gaarde til de i Paragrafen nævnte Personer, skal være berettiget til af sit øvrige Bøndergods at udtage til fri Raadighed saa meget Hartkorn, som udgjør $\frac{1}{10}$ af det bortsolgte, og at det samme skal gjælde for hver 9 Gaarde, han fremdeles paa saadan Maade afhænder, idet De har fundet det tvivlsomt, om en Godseier, der har flere end 9 Fæstegaarde, herefter kan ordne Salget af sit Bøndergods saaledes, at han ikke udtager det Hartkorn, over hvilket Loven indrømmer ham fri Raadighed, førend han har solgt $\frac{2}{10}$ af Godset, og at han da beholder den tilbageblevne $\frac{1}{10}$ til fri Disposition, selv om Summen af de til Godset hørende Gaarde ikke er defelig med 9 — eller om der bliver at lægge særlig Vægt paa, at der sælges 9 Gaarde, saa at altsaa Loven maa forstaaes saaledes, at den kun hjemler en Eier af Fæstegods Ret til for hver 9 Gaarde,

han afhænder, at udtage saa meget Hartkorn af sit øvrige 21. Decb. Bøndergods, at det udgjør $\frac{1}{9}$ af de bortsolgte 9 Gaardes Hartkorn, og at altsaa den Godseier, der har benyttet denne Ret saa ofte, som Summen af de ham tilhørende Fæstegaarde er delelig med 9, ikke, efter at have udtaget saa meget Hartkorn, som disse Salg give ham Ret til, kan ved Salget af de tilbageblevne Gaarde være berettiget til yderligere at udtage noget Hartkorn til fri Raadighed. Som en Udvei, hvorved der imidlertid efter Deres Formening vilde kunne bringes Overensstemmelse mellem de forstjellige i den omhandlede Lovbestemmelse brugte Udtryk, har De nævnt den Fremgangsmaade, at den paagjældende Godseier først sælger den Del af Fæstegodsset — dog over 9 Gaarde — hvormed Gaardenes Antal overstiger et Multiplum af 9, og faar sig udlagt $\frac{1}{9}$ derimod, og dernæst, hver Gang han derefter har solgt 9 Gaarde, faar $\frac{1}{9}$ udlagt herimod. En Eier af 35 Gaarde vilde herefter af disse først kunne sælge 17 og faa udlagt $\frac{1}{9}$ derimod, og dernæst, hver Gang han derefter havde solgt 9 Gaarde, kunne erholde $\frac{1}{9}$ udlagt mod disse.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligt at tilbagemelde, at det vistnok maa indrømmes, at Ordene i den citerede Paragrafs første Passus, naar de betragtes for sig og uden Forbindelse med Paragrafens efterfølgende Bestemmelse, maatte lede til den Fortolkning, at den Eier af Fæstegods, der har solgt 9 Gaarde eller derover til vedkommende Brugere eller de øvrige med disse i Klasse stillede Personer, er berettiget til af sit øvrige Bøndergods til fri Raadighed at udtage saa meget Hartkorn, som udgjør $\frac{1}{9}$ af det bortsolgte, uden Hensyn til om Tallet af de solgte Gaarde netop er et Multiplum af 9, ligesom ogsaa den senere i Paragrafen givne Bestemmelse om, at den samme Ret skal tilkomme den, som ved Lovens Udgivelse ikke eier 10 Bøndergaarde, naar han paa de foreskrevne Vilkaar

21. Decb. sælger hvad han har, med Undtagelse af den Del, som efter det forestaaende tilfalder ham selv, bedre lader sig forene med foransførte Fortolkning, end med at tillægge Nitallet ovennævnte gjennemgribende Betydning, og det maa ligeledes erkjendes, at en saadan Fortolkning vilde være i Samklang med den Tanke, der under Forhandlingerne paa Rigsdagen ledede til i Loven at optage den hele heromhandlede Paragraf, nemlig at opmuntre Eierne af Fæstegods til frivilligt Salg af samme ved at indrømme dem fri Raadighed over en Kvotadel af det øvrige Bøndergods. Betragtes imidlertid Paragrafens første Passus i Forbindelse med den umiddelbart efterfølgende Bestemmelse: „det samme gjælder for hver 9 Gaarde, han fremdeles paa samme Maade afhænder“, hvori udtrykkeligt er udtalt, at Godseieren kun for hver 9 Gaarde, han afhænder, kan af det øvrige Gods udtage til fri Raadighed $\frac{1}{9}$ mod det bortsolgte, og at den Regel, der saaledes opstilles om det fortsatte Salg af Gaardene, er den samme, som gjælder for den i Paragrafens første Passus omhandlede første Afhændelse, saa at der altsaa ogsaa der kun handles om Salg af 9 Gaarde, og det derhos tages i Betragtning, at, saafremt fornævnte Fortolkning af første Passus var rigtig, vilde den citerede paafølgende Bestemmelse staa aldeles ørkesløs, idet i saa Fald den i hin Passus indeholdte Regel vilde være fuldkommen udtømmende, skjønner Ministeriet ikke rettere, end at de heromhandlede Forfrifter i Lovens § 2 maa forståas saaledes, at en Eier af Fæstegods, hvad enten det er første Gang han i Henhold til Loven udtager Frihedshartkorn eller ikke, ikkun er berettiget til for hver 9 Gaarde, han afhænder, at udtage saa meget Hartkorn af sit øvrige Bøndergods, at det udgjør $\frac{1}{9}$ af de bortsolgte 9 Gaardes Hartkorn, hvilken Ret Godseieren derfor kun kan benytte saa ofte, som Summen af de ommeldte Gaarde er delelig med 9.

Lov vedkommende Sammensættelsen af de ved 23. Decb. Forordningen af 5. Marts 1845 §§ 5 og 19 anordnede Kommissioner, forsaavidt angaar Aulæg af Jerubauer i Kjøbenhavn eller paa dens Grund. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 187.

Lov ang. Forandringer i Bygningsafgiften m. v. 23. Decb. af Loft- og Kjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbys Kvarterer. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 188.

Lov ang. de kommunale Valg i Frederiksberg, 23. Decb. Frederiksværk, Silkeborg, Løgstor og Nørresundby. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 188.

Bekjendtgjør. om Ophævelse af den ved For-31. Decb. ordningen 15. Mai 1810 forestrevne Forpligtelse til at underkaste Love for nye Planer til Forsørgelses- og Understøttelseselskaber Bedømmelse af en dertil anordnet Komite. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 191.

1862.

Bekjendtgjør. om Sø- og Handelsrettens Møder 3. Jan. i Kjøbenhavn. (Sø- og Handelsrettens Formand.)

3 Henhold til Lov af 19. Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt Sø- og Handelsfagers Behandling udenfor Kjøbenhavn §§ 18

3. Jan. og 19 bringes herved til offentlig Kundskab, at Sø- og Handelsrettens ordentlige Møder ville blive afholdte i Rettens Lokale, Hjørnet af Holmensgade og Holmens Kanal Nr. 18, Onsdag og Torsdag Kl. 10 Formiddag, saaledes, at der om Onsdagen vil blive foretaget Søfager, om Torsdagen Handelsfager. Forligskommissionen vil holde Møde sammesteds Tirsdag Kl. 10 for Handelsfagers og samme Dag Kl. 12 for Søfagers Vedkommende. Forligskommissionen vil første Gang holde ordentlig Møde Tirsdagen den 7. Januar, medens Rettens første ordentlige Møde vil finde Sted Onsdagen den 15. Januar. Tillige bekendtgjøres herved, at Rettens Justitskontor indtil videre ordentligvis vil være aabent hver Søndag fra Kl. 9 til 3 Formiddag og fra Kl. 5 til 7 Eftermiddag.

7. Jan. **Kongl. Resol. ang. det til Civillisten overladte Statsinventarium. (Finansministeriet.)**

Efter at der til Opfyldelse af Bestemmelsen i Kundgjørelsen angaaende Civillisten af 30. Mai 1849 er affattet fuldstændige Fortegnelser over det paa de forskjellige Slotte værende Statsinventarium, fastsættes som følger: at den Del af de i de nævnte Fortegnelser opførte Møbler og Inventarier, der benyttes i de til allerhøjeste Residentens bestemte Slotte, fra bemeldte Tidspunkt af anses som overleverede til Civillisten til fremtidig Vedligeholdelse; at Resten af Inventariet opbevares som et garde-meuble, der staar til Civillistens Raadighed, og, efterhaanden som nogen Del deraf henstyttes til Brug i Residentensflottene, ligeledes betragtes som overleveret Civillisten til Vedligeholdelse; at samtlige Møbler og Inventarier ville være at forsyne med Mærke som Statseiendom; at Overtilsynet med samme overdrages til en permanent Kommission, bestaaende af tvende ulønnede Medlemmer, begge ndnævnte af Hans Majest., det ene paa Finansministerens allerunderdanigste Indstilling for Statens Vedkommende, og det andet allerhøijt

7. Jan.

umiddelbart for Civillistens, under hvilken Kommission af Ministeriet ansættes en af Staten lønnet Inventarieinspektør, der tillige udfører en Sekretærs Forretninger ved Kommissjonen; at det gjøres enhver Forvalter eller Regnskabsfører til Pligt, under sin Ansvarlighed at meddele fornævnte Kommission skriftlig Underretning om, naar Møbler eller andre Inventariesager skulle flyttes fra et Slot eller Palæ til et andet, til hvilken Flytning skal erhverves Kommissionens Samtykke; at det paaligger Kommissionen, saa ofte det anses fornødent, navnlig hver Gang der er aflagt Regnskab af vedkommende Forvalter eller Officiant, at undersøge, om Møblerne og Inventarierne ere til Stede og findes i de Lokaler, hvor de efter Regnskaberne skulle være; at der, naar enkelte Gjenstande af Statsinventariet ødelægges eller forringes saaledes, at de ikke kunne benyttes efter Bestemmelsen, uopholdelig vil være at besørge paa Civillistens Beføstning det fornødne Remplacement for det ødelagte eller forringede Inventar, ganske af samme Størrelse, Materiale og Bestaffenhed som dette, hvorimod et slikt Remplacement bortfalder for den Del af Inventariet, som maatte ødelægges, forringes eller bortkomme ved Ildsvaade, Tyveri eller lignende, Civillisten utilregneligt, Tilfælde; at samtlige Forvaltere og Regnskabsførere forpligtes til, under deres Ansvarlighed, uden Ophold skriftligt at gjøre Anmeldelse saavel for Hofmarskallatet som for Kommissionen, saasnart denne eller hui Gjenstand trænger til Reparation eller er opslidt eller i den Grad forringet, at den ikke lænere kan afbenyttes efter Bestemmelsen; at Kommissionen, efter nærmere Aftale med Hofmarskallatet, foranstalter Reparationer iværksatte eller nye Inventariegjenstande anskaffede i de ubrugeliges Sted; at det paaligger Kommissionen aarligen at afgive Beretning til Finansministeriet om, hvilke Reparationer og Nyanskaffelser der ere foretagne og hvilken Beføstning derpaa er anvendt; at der til Bestridelse af

7. Jan. Udgifterne, i Overensstemmelse med foransførte, ved Statsinventariets Reparation og Vedligeholdelse, aarligen henlægges en Sum af 8,000 Rdlr. af Civillisten, foruden dels et Rentebeløb af 1,539 Rdlr. 65 Sk., der aarligen tilflyder Civillisten af Statskassen i Anledning af endel i Mæret 1848 til Finansministeriets Raadighed stillet Sølvtai, dels hvad der under almindelige Omstændigheder indkommer ved Salget af ubrugbare Statsinventarier; at det Fond, der dannes af, hvad der hvert Aar maatte blive tilovers af bemeldte 8,000 Rdlr. og det ansførte Rentebeløb og Provenu, ikke anvendes, forsaavidt Statsinventariets Vedligeholdelse i noget enkelt Aar maatte fordrø en større Udgift end de nævnte Beløb, eller andre med Vedligeholdelsen nødvendig forbundne extraordinære Udgifter maatte foresalde; at det i hvert enkelt Tilfælde vil bero paa Hans Majest.s allerhøieste Resolution, hvorvidt noget Aar et yderligere Bidrag vil kunne udredes af Civillisten til Inventariets Vedligeholdelse, men at nogen Forpligtelse i denne Henseende ikke paahviler Civillisten eller eventualiter Hans Majest.s Bo; at det gjøres vedkommende Slots- og Palæforvaltere eller Officierer til Pligt, aarligen eller saa ofte som det af Finansministeriet nærmere bestemmes, at aflægge fuldstændigt og detailleret Regnskab for de dem betroede Statsinventarier, og i ethvert Fald aarligen at gjøre tilstrækkelig Rede for den i Mærets Løb foresaldne Af- og Tilgang i Inventarierne; samt at Regnskaberne blive at vedlægge behørig Af- og Tilgangsordrer — hvilke Kommissionen bemyndiges til at meddele — og betimeligen at indsende til Kommissionen, for med de Bemærkninger, hvortil den maatte finde Anledning, at tilstilles Finansministeriet til Revision og Decision i Ministeriets Revisionsdepartement.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Over- 10. Jan.
præsident) ang. Overpræsidentens Bemhændigelse til
at meddele fri Proces.

..... at kongl. Resolution af 30. August
1861 (i Circulære af 1. November s. A.), hvorved Over-
præsidenten i Kjøbenhavn bemhændiges til at afgjøre Ansøg-
ninger om fri Proces i første Instans i Kjøbenhavn, er
saaledes at forstaa, at Overpræsidentens Bevilling eller
Nægtelse af det ansøgte er afgjørende, medmindre vedkom-
mende, hvem fri Proces er nægtet, henvender sig til Justits-
ministeriet eller begjærer Sagen forelagt for dette.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Skander- 18. Jan.
borg Amt) ang. Meddelelse af Separationsbevilling
til Hægtefæller af forskjellig Trosbekjendelse.

..... at den Omstændighed, at geistlig Mægling
efter Lov af 13. April 1851 bortfalder, ikke udelukker
Amtet fra selv at afgjøre Sagen.

Lov ang. Foranstaltninger til Husdyr- og især 23. Jan.
Hestavlens Fremme. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 191.

Lov ang. Indskrænkning i Adgangen til at 23. Jan.
borttage Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra
Forstranden. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 195.

Lov om lettet Adgang til at erholde Tiende- 23. Jan.
vederlagets Størrelse og Hjælpsmaade oplyst og
berigtiget m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 198.

23. Jan. Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 201.
23. Jan. Lov om Afgang til Kæringskattens Ophævelse i Kjøbstæderne. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 202.
23. Jan. Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordningen af 24. Oktober 1837, §§ 17 og 18. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 202.
23. Jan. Lov om Aulæg af Sporveie og Benyttelse af Lokomotiver uden Aubringelse af Spor. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 203.
23. Jan. Lov om Benyttelsen af Firmaer samt af Fuldmagter til at underskrive per procura m. m. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 203.
23. Jan. Lov ang. en Omordning af Landsøver- samt Hof- og Stadsrettens Skiftekommission. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 207.

**Lov ang. Forandring i Lov af 13. September 23. Jan. 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at for-
hyre fremmede Søfolk. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 208.

**Lov ang. Indretningen af en Straffeanstalt 23. Jan.
paa Christianshavn for kvindelige Forbrydere og
Ombygningen af det derværende Tugt- og For-
bedringshus for Mandsfanger. (Justitsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Det i Lov af 19. Februar 1861 § 1 ommeldte Tugt- og Forbedringshus for kvindelige Fanger indrettes til et Antal af 350 med 64 Dagceller, 216 Natceller og fælles Soverum for 70.

2. Ved den i ovennævnte Lovs § 2 ommeldte Ombygning af det nuværende Tugt- og Forbedringshus paa Christianshavn indrettes samme med 46 Dagceller, 200 Natceller og fælles Soverum for 54.

3. Til Udsørelsen af det i § 1 ommeldte Byggeforetagende maa anvendes 173,379 Rdlr. og til det i § 2 nævnte 215,762 Rdlr.

**Justitsmin. Skr. (til Chefen for Kjøbenhavns 28. Jan.
Politi og Rystpolitiet) ang. Overpræsidentens Myn-
dighed til at meddele fri Proces for Kriminal- og
Politiretten.**

3 Anledning af at Overpræsidenten i Kjøbenhavn ved allerhøieste Resolution af 30. August f. A. er bleven be-
myndiget til at meddele fri Proces ved Retterne i Kjøben-
havn i 1. Instants, har Hr. Konferentsraader, da det

28. Jan. allerede ved Plakat af 28. Februar 1845 § 3 for Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Vedkommende er overladt Politidirektøren efter Omstændighederne at give Henstand med Gebyrernes Erlæggelse i private Politisager, ligesom ogsaa at nedsætte eller aldeles eftergive samme. i behagelig Skrivelse af 15. November f. A. henstillet, om der ikke til Forebyggelse af al Misforstaaelse maatte findes Anledning til en udtrykkelig Tilkjendegivelse om, at den citerede Bestemmelse i ovenmeldte allerhøieste Resolution ikke gjælder de ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret forekommende private Sager, men at det med Hensyn til disse skal have sit Forblivende ved ovennævnte Plakat af 28. Februar 1845 § 2.

I denne Anledning undlader man ikke tjenstligst at meddele, at den Overpræsidenten i Kjøbenhavn ved den ovennævnte allerhøieste Resolution overdragne Myndighed til at meddele fri Proces for Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret kun gaar ud paa at forunde vedkommende Part fri Sagfører, men at Myndigheden til at give Henstand med Erlæggelsen af samt eftergive og nedsætte Gebyrerne fremdeles i Henhold til Plak. af 28. Februar 1845 forbliver hos Politidirektøren.*)

---

*) Ved at meddele Overpræsidenten Indholdet af ovenstaaende Skrivelse til Efterretning, tilspøiede Ministeriet, at der med Hensyn til den Politidirektøren saaledes indrømmede Myndighed og endvidere som en Følge af den Veiledning, Parten erholder af Dommeren, kun ganske undtagelsesvis vil blive Spørgsmaal om at indrømme nogen fri Proces for Kriminal- og Politiretten.

Judeurigsmin. Str. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. Forstaaelsen af flere Bestemmelser i Lov af 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen.

Et i sin Tid hertil indkommet Andragende har Godsforvalteren ved Stamhuset Juelsberg, N. N., begjært en Udtalelse fra Ministeriet angaaende Besvarelsen af følgende Spørgsmaal, vedrørende Forstaaelsen af Loven om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19. Februar f. N.:

1) om det kan anses lovmedholdeligt og ittemende med bemeldte Lovs §§ 2, 8 og 10, at Stamhusbesidderen, for itide at sikre sig Naadighed over en Del af en under Stamhuset hørende Gaards Tilliggende, som ligger beleiligt til at arrondere Hovedgaardens Areal, i det Fæstebrev, som bliver at oprette med den tiltrædende Fæster af bemeldte for Liden fæsteledige Gaard, optager en Pøst, hvorefter Fæsteren skal være pligtig, naar Indtagelse af Bondejord paa Grund af Salg af Bøndergods i Overensstemmelse med foruævnte Lovs § 2 kan finde Sted, paa Herskabets Forlangende at afgive en vis bestemt Del af Gaardens Areal, der støder umiddelbart op til Hovedgaardens Forder, til Henlæggelse under disse mod et i Fæstebrevet nærmere fastsat Bederlag;

2) om de Skjønsmænd, der ifølge den ommeldte Lovs § 6, jvfr. § 5, for Fremtiden skulle foretage den Synsforretning, som i Medfør af Forordningen af 8. Juni 1787 skal finde Sted ved Overtagelsen og Afleveringen af en Fæstegaard, alene kunne gjøre Fordring paa Betaling for selve Forretningens Udførelse, eller om de tillige kunne fordre sig tillagt Befordringsgodtgjørelse;

3) om bemeldte Synsforretning af Skjønsmændene skal afhjæmles inden Retten, og

11. Febr. 4) om det som hidtil skal iagttages, at Skjønsmændene ikke ere Fæstere under samme Gods som den Fæster, til hvem Overleverelse sker.

I denne Anledning skulde man, efter med Hr. Kammerherrens Skrivelse af 1. d. M. at have modtaget nogle herfra begjærte hderligere Oplysninger i Sagen, tjenstligst melde, at de fremsatte Spørgsmaal efter Ministeriets For-
mening maa besvares saaledes:

ad 1) at der intet er til Hinder for, at en Eier af Fæstegods ved Oprettelse af Fæstekontrakt om en fæsteledig Gaard betinger sig den omspurgte Naadighed over en vis bestemt Del af Fæstegaardens Areal, naar det Bederlag, der eventualiter bliver at tilstaa Fæsteren for det Areal, der frastilles Gaarden, hvad enten dette Bederlag bestemmes til anden Jord eller til Tilbagebetaling af en forholds-
mæssig Del af den erlagte Indfæstning og Afslag i den aarlige Landgilde m. v., nøiagtigt fastsættes i Fæstebrevet, og det derhos i dette udtrykkeligt udtales, at Eieren ikke kan gjøre Brug af den saaledes forbeholdte Ret, førend Betin-
gelsen for, at han kan erholde fri Disposition over det Areal, han ønsker at indtage i Henthold til Lovens § 2, er fuldstændig opfyldt;

ad 2) at da de i Lovens § 6 ommeldte Skjønsmænd efter den Maade, hvorpaa deres Udnævnelse efter den fore-
gaaende Paragraf skal iværksættes, ere at anse som Bold-
giftsmænd, synes de for saadanne Mænd i den her om-
spurgte Henseende i Almindelighed gjældende Regler at maatte komme til Anvendelse, og det maa saaledes være hver af Parterues egen Sag at komme overens med den af ham udnævnte Skjønsmænd, om og i bekræftende Fald hvor stort et Bederlag der bliver at tillægge ham, saavel for selve Forretningens Udførelse som for hans Udgifter til Befordring m. v. i Anledning af Forretningen; de Om-
kostninger, som efter Lovens § 5 skulle bæres lige af begge

Parter, vedrøre saaledes formentlig alene Opmanden, hvis 11. Febr. Bederlag bliver at bestemme ved Overenskomst mellem ham og begge Parterne, eller, saafremt Enighed herom ikke kan opnaas, ved Amtmandens Resolution;

ad 3) at Synsforretningen ikke vil være at afhjæmle inden Retten; og

ad 4) at det staar hver af Parterne frit for til Stjensmand at udnævne, hvem han vil, uden at være undergivet den Indskrænkning, at den valgte ikke maa være Fæster under samme Gods som den Fæster, til hvem Overleverelsen sker.

Forfatningslov, indeholdende en nærmere Be- 12. Febr.
stemmelse af Forfatningslov af 2. Oktober 1855 §
37. (Konseilspræsidiat).

Indm. Saml. pag. 208.

Lov ang. forskellige Forandringer i den gjæl- 12. Febr.
dende Lovgivning om Reisepas. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 208.

Justitsmin. Skr. ang. hvorvidt en Person, hvem 7. Marts.
det ved Dom var paalagt under daglig Mulk at
afhjælpe Mangleterne ved Udførelsen af nogle ham af
Amtets Veivæsen overdragne Arbejder, kunde komme
til at affone det paadragne Mulkbeløb med Fængsel
paa Band og Brød.

Ved at meddele, at Amtsrådet havde begjært Foranstaltning truffet til, at N. N., hvem det ved Dom var paalagt under en daglig Mulk af 2. Rdlr. at afhjælpe de stedfindende Mangleter ved Udførelsen af tvende ham af Amtets Veivæsen overdragne Arbejder, kom til at affone de

7. Marts. paaløbne Dagmulfter til Beløb 74 Rdlr., for hvilke Exekution forgjæves var foretaget hos ham, forespurgte Amtmanden over N. N. Amt, hvorvidt denne Afsoning burde iværksættes efter Forordning 16. November 1836 eller efter Forordning 6. April 1842.

Foranlediget heraf svarede Justitsministeriet, at da Amtsraadet i nærværende Tilfælde privat havde kontraheret med den paagjældende, var det klart, at det paadragne Mulftbeløb, der i øvrigt ved Dommen ikke saas at være tillagt nogen bestemt Kasse, ikke kunde forlanges affonet med Fængsel paa Band og Brød, men at der ikkun vilde kunne gaas frem efter Forordningen af 16. November 1836 § 6 in fine, sammenholdt med Forordningen af 6. April 1842 § 4 og de sig dertil sluttende Lovbestemmelser.*)

10. Marts. **Bekjendtgjør. ang. Udfærdigelse af lithograferede Kopier af de i Indenrigsministeriet beroende minorerede Matrikulskort.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 209.

11. Marts. **Lov om Afdragstrettens Ophævelse i de dansk-vestindiske Besiddelser.** (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Danske Lows 5-2-76 til 79 ophæves for de dansk-vestindiske Besiddelser. -- Som Følge heraf vil der ved Formues Udsørsel fra de dansk-vestindiske Besiddelser til fremmede Stater og Lande, hvad enten saadan Udsørsel sker i Anledning af Udvandring eller af Arv, Legat, Medgift, Gave

*) Deptmtt. 1863 Side 420.

eller paa anden Maade, for Fremtiden ikke blive at erlægge¹¹. Marts. noget Afdrag eller nogen Bortflytningsafgift. — Derimod blive de Afgifter af Arb, som, uden Hensyn til om Gjenstanden for samme forbliver i Landet eller ikke, ere at erlægge paa lige Maade af Indlændinge og af Fremmede, fremdeles at opkræve ligesom hidtil.

Anordn. om Udvidelse til de dansk-vestindiske¹¹. Marts. Besiddelser af Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have ladet Os af Vor Finansminister allerunderdanigst foredrage den af Kolonialraadet for Vore vestindiske Besiddelser indgivne allerunderdanigste Forestilling angaaende Udvidelsen til bemeldte Besiddelser af Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug, ville Vi allernaadigst have fastsat som følger: Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug udvides til de dansk-vestindiske Besiddelser med de Afvigelser, der følge af de eiendommelige Forhold paa Derne, paa den i det følgende fastsatte Maade, og skal i Henhold hertil Enhver være berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for Donstolene, og Censur være affattet.

1—10.)*) . . . . .

11. Enhver der i et periodisk Skrift anser sig personlig angreben, eller som ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordrø uden Betaling

---

*) Disse Paragrafer ere overensstemmende med de tilsvarende §§ i Lov 3. Januar 1851. Mulikterne ere i den vestindiske Anordning fastsatte til de samme Beløb i vestindiske Daler som i Presse-loven i Abdlv.

11. Marts. optagen en Bekjendtgjørelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saavel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere end $\frac{1}{4}$ Numer, eller en Henvisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. Denne Optagelse skal ske i et af de to første Numere af Skriftet, som udgives, efter at Optagelsen bevislig er forlangt; dog skal Udgifveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Numer at optage flere saadanne Bekjendtgjørelser eller Berigtigelser, end der kunne faa Plads paa en Fjerdedel af Numeret. Undladelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder fra 20 til 100 vestindiske Daler, og den begjærte Optagelse kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Retteus Kjendelse.

12-16. *) .....

17. Denne Anordning træder i Stedet for de tidligere givne Bestemmelser om Pressens Brug.

11. Marts. **Anordn., indeholdende nogle Bestemmelser ang. Forhandlingerne m. m. af stemplet Papir og Stempelmærker fra 1. April 1862. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 211.

*) Overensstemmende med Lov 3. Januar 1851 §§ 12-16, kun at den Justitsministeriet i Loven af 1851 §§ 13 og 14 tillagte Myndighed i Anordningen er gaaet over til Guvernøren for de dansk-vestindiske Besiddelser, og at der i Anordningens § 15 er tillagt Finansministeriet den efter Loven af 1851 § 15 Justitsministeriet tilkommende Myndighed. De i § 14 omhandlede Bekjendtgjørelser skulle foruden i „Berlingske Tidende“ indrykkes i de i Vestindien udkommende Blade St. Thomæ Tidende og St. Troix Avis.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Bornholm's Amt), at der ikke i offentlige Politisager kan gives Approbation paa et Tilbud om uden Dom at erlægge en Mulkt til en anden Kasse end den, Mulkten vilde tilfalde, hvis der gik Dom i Sagen.

I behagelig Skrivelse af 18. f. M. har Hr. Kammerherren forespurgt, om Amtet, naar Tilstalte i en offentlig Politisag i Henhold til Plakaten af 12. Januar 1821 § 3 tilbyder uden Dom at erlægge en Mulkt, men denne ifølge det gjorte Tilbud skal tilfalde en anden Kasse end den, Mulkten, dersom der gik Dom i Sagen, efter Lovgivningen vilde tilfalde — kan anses berettiget til ved Approbation at bestemme, hvilken Kasse Mulkten skal tilfalde, eller om der i saadanne Tilfælde ubetinget bør gaa Dom i Sagen.

I Gjenfald herpaa undlader man ikke tjenstligst at melde, at det er i sin Orden, at Amtet paaser, at den tilbudte Mulkt erlægges til den Kasse, den vilde tilfalde, hvis der gik Dom i Sagen, og at det kun er i Tilfælde af, at der fra den paagjældende selv skulde forekomme en bestemt Indsigelse mod, at hans Tilbud om Sagens Afgjørelse i Mindelighed tages til Følge, naar Mulkten saaledes erlægges til en anden Kasse end den af ham selv tilbudte, at Sagen bør henvises til Afgjørelse ved Domstolene.

Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer til Ombytning. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 212.

Bekjendtgjør. ang. det ifølge Lov af 19. Febr. 1861 udfærdigede Stempelpapir og dets Forhandling, om Stempelmærker og Reglerne for deres

24. Marts. **Anvendelse samt om Dokumentstempling.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 213.

25. Marts. **Lov ang. en Forandring i § 53 af Forfatningsloven for det danske Monarki's Fællesanliggender af 2. Oktober 1855.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 218.

26. Marts. **Institsmin. Cirk. (til Udskrivningschefer og Lægsforstandere) ang. en Overenskomst med Nederlandene om Børnepligten.**

Imellem den kongl. danske og den kongl. nederlandske Regjering er der indgaaet en Overenskomst, hvorefter nederlandske Underaatter, der have erhvervet fast Hjem i det danske Monarki, og danske Underaatter, der have erhvervet fast Hjem i Nederlandene, for Fremtiden ikke skulle være Børnepligt underkastede i den Stat, i hvilken de saaledes have bosat sig.

Hvilket under Henvisning til Lov om Børnepligt for Kongeriget Danmark af 2. Marts 1861 § 1 herved meddeles.

28. Marts. **Anordn. ang. Erlæggelse af Stempelafgift for Dokumenter, som udstedes i Hertugdømmet Slesvig, Hertugdømmet Holsten eller paa Den St. Kroix*)**

---

*) Ved Bekjendtgjørelse fra Finansministeriet af 15. April s. A. meddeltes det, at det maatte anses stemmende med Lovgivningens almindelige Grundsaetninger, 1) at et Dokument, som udenfor St. Kroix i en til det danske Monarki hørende Landsdel, for hvilken særligt Stempletpapirs Brug er anordnet

og derefter indkomme i Kongeriget, samt angaaende 28. Marts. denne Afgifts Fordeling imellem de paagjældende Landsdele. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 218.

Bekjendtgjør. om at den hidtil tilladte Ind-29. Marts. betaling til Forrentning i Statskassen af Umvndiges Midler, offentlige Stiftelses Midler, Skiftemidler og Sparekassemidler ophører fra 31. Marts 1862. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 219.

(Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, Hertugdømmet Holsten) er oprettet paa denne Landsdels stempelte Papir, kan ogsaa paa St. Kroix passere paa det saaledes brugte Papir; og 2) at de Stempelafgifter, som ere erlagte paa St. Kroix, tilhøre denne 2's Stempelintrader, selv om det paagjældende Dokument ikke bruges paa St. Kroix, medmindre det angaar Dispositioner over faste Eiendomme i en af de andre Landsdele, da i saa Fald Taxtbeløbet tilfalder vedkommende Landsdel, og at Beløbet, naar Dokumentet angaar Eiendomme, beliggende dels paa St. Kroix dels i en af de andre Landsdele, bliver at dele imellem dem efter Eiendommens Værdi og Dispositionernes Bestaendighed, saaledes at Sagen i hvert mødende Tilfælde afgjøres ved Mellemregning imellem vedkommende Bestyrelser. Overensstemmende med de under 2 anførte Regler er det derhos paalagt Guvernementet at paase det fornødne iagttaget af Administrationen med Hensyn til saabanne eller St. Kroix's Lovgivning sammesteds stempelpflichtige Dokumenter, som ere eller blive udfærdigede efter 1. April 1862. I Forbindelse hermed er Guvernementet derhos af Finansministeriet bemyndiget til at forelægge det første sammentrædende Kolonialraad et Udkast til en Anordning om Udvidelsen til St. Kroix af ovenmeldte Anordnings Indhold i det hele med de fornødne Modifikationer.

2. April. Kundgjør. ang. Raskfrihed for Personer, der ere hjemmehørende i Frankrig, Nederlandene, Belgien og de forenede Stater of Amerika. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 220.

7. April. Indenrigsmin. Cirk. ang. de Stempelvæsenet vedkommende, indtil videre gjældende reglementariske og instruksoriske Bestemmelser.

Efter at alle Foranstaltninger i Anledning af at Lov af 19. Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir den 1. April d. A. træder i Virksomhed ere truffene i Overensstemmelse med det Grundlag, som er givet ved Indenrigsministeriets til Amtmændene udsendte foreløbige Meddelelse, og efter at Ministeriet fra Lokalautoriteterne har modtaget de dem affordrede Erklæringer angaaende samme, har Ministeriet fundet det hensigtsmæssigt, i Forbindelse med dets under 24. f. M. udstedte Bekjendtgjørelse angaaende forskjellige Stempelvæsenet vedkommende Punkter, som ved Loven ere forbeholdte Ministeriets Afgjørelse, ved et Cirkulære at lade meddele en Oversigt over de Stempelvæsenet vedkommende, indtil videre gjældende reglementariske og instruksoriske Bestemmelser, der i enkelte Punkter modificere det i den foreløbige Meddelelse foreslaaede. I Henshold hertil meddeles efterfølgende, som søttes bragt til enhveres Kundskab, som i hvilken som helst Egenkab har med Stempelvæsenet at gjøre:

A. Om Stemplingen af Dokumenter.

1. Amtmanden resolverer i alle i hans Amt forekommende Stempelsager, hvad enten disse indkomme direkte til Amtet eller indsendes fra Retsbetjentene. Disse sidste maa selvfølgelig paase, at Sagerne ere saaledes oplyste, at

Amtet har de nødvendige Materialier til at bedømme Stempelplichten og dens Omfang. I Regelen bør hvert stempelplichtigt Dokument gjøres til Gjenstand for en Expedition; dog skal det være tilladt i enkelte Tilfælde, saasom naar der i et Bo forefindes eller anmeldes flere ensartede Dokumenter, der samtidig indsendes og tilbageleveres til samme Person eller Autoritet, da at samle disse i samme Expedition Ved Amtet holdes særskilt Journal over Stempelsager med fortløbende Numere, efter som Sagerne indkomme, for hele Finansaaret; efter dette begyndes en ny Nummerrække. Til dette Løbenummer bliver i alle Sagen vedkommende Expeditioner at henbise. Ved hver Sag udføres i den dertil bestemte Rubrik Beløbet af Stempet og eventualiter under samme den kjendte Bøde. Ere der flere Amtstuer i Amtet, maa en saadan Rubrik indrettes for hver af disse. Amtets Stempelresolution meddeles vedkommende gennem Retsbetjenten ved Skrivelser, hvortil Blanketter ere tilfillede Amtene. Resolutionen forsynes med Sagens Løbenummer. Retsbetjenten har at paase, at det i paakommende Tilfælde kan godtgjøres, at Resolutionen er meddeelt rette vedkommende, samt naar dette er sket. Samtidig med Resolutionen udfærdiges Indtægtsordre (ligeledes forsynet med Sagens Løbenummer) til Amtstuerne efter de fremsendte Blanketter. Med denne Ordre, som lyder paa alt hvad der skal betales, baade Stempeltaxt og Bøde, følger det stempelplichtige Dokument, som øverst til høire, saavidt gjørligt, har Amtets Paategning af Stempelbeløbet, men ikke af Bøden. Amtstuen udleverer ikke Dokumentet, uden at Kommunikationen afleveres, som tydeligt skal vise, hvo der er berettiget til at modtage Dokumentet. Da Amtmanden skal kjende de lovbestemte Bøder, selv om han finder Anledning til Fritagelse, følger det af sig selv, at Dokumentets Expedition alligevel gaar for sig efter Resolutionen. Naar der derefter ansøges hos Ministeriet om

7. April.

7. April. Nedsættelse eller Eftergivelse og denne bevilges, sfer det ved en Udgiftsordre til Amtstuen paa det eftergivne Beløb. Paa samme Maade forholdes, naar Ministeriet bevilger Godtgjærelse for ubenyttet stemplet Papir. I det Tilfælde, hvor en Amtmand har Betænkelighed ved at resolvere i en Sag og indsender samme til Ministeriets Afgjørelse, bliver dettes Resolution meddelt Amtet, fra hvilket Sagen expederes paa sædvanlig Maade under det Løbenummer, med hvilket Sagen er anført i Journalen.

2. Amtstuen er ene benyndiget til for Distriktets Vedkommende at foretage Stempeling af Dokumenter efter Amtets Resolution. Naar det beordrede Beløb er betalt, forsynes Dokumentet med det Amtstuen til dette Tiemed leverede Stempel og udleveres til den, der ifølge den medbragte Kommunikation fra Øvrigheden, der afleveres til Amtstuen og forbliver ved samme, er berettiget til at modtage det. Den, som betaler en Bøde, er berettiget til at fordrø en særskilt Tilstaaelse for denne; for Taxtbløbet kvitteres kun ved Stemplets Paatrykning. Den Kjendelse af 16 Sk., som kan beregnes for Stempelingen ved Amtstuen, kan ikkun affordres for de Dokumenter, der frivillig indsendes efter § 11. For Paaklæbning af Stempelmærker kan ingen Kjendelse beregnes. Betæggelse kan, ifølge § 10, ikke finde Sted ved Amtstuen. Saafremt Dokumentet ikke er indløst inden 4 Uger efter den i Kommunikationen givne Frist af 6 Uger, bliver det at sende tilbage til Amtet til videre Foranstaltning. I de maanedlige Ekstrakter af Forhandlingsregnskabet ansøres hvad der ved Dokumentstempeling er indkommet kun med Angivelse af de berigtigede Ordreers Numere med Bedføielse af Stempelafgiftens og Bødernes samlede Beløb. Med det aarlige Regnskab derimod indsendes en Fortegnelse over de stemplede Dokumenter og Beløbene af disses Taxter med Bøder, samt over Restancer. Fortegnelsen attesteres af Amtet. Bevilger Ministeriet Efter-

givelse eller Nedsættelse af Bøder, eller Godtgjørelse for 7. April. ubenyttet stempelt Papir, føres Betsbet til Udgift under Paaberaabelse af Ministeriets Udgiftsordre.

B. Om Stempelpapirshandlingen.

Amtstuen har Hovedforhandlingen af det stemplede Papir i Distriktet. De under samme ansatte Fikialforhandlere besikkes af Amtet og stille den Kaution, som af Amtet forlanges. De kunne opsiges eller selv opsigte Forhandlingen med 3 Maaneders Varfel. Fikialerne erholde deres Forraad af Papir fra Amtstuen og aflægge Regnskab til denne; men Amtstuen har intet Ansvar for Fikialernes Beholdninger af Penge eller Papirer, uagtet disse Beholdninger med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen betragtes som en Del af Amtstuens Beholdning, der legitimeres ved Beviser fra Fikialerne for det modtagne og dettes Taxtværdi. Hvad Fikialen indbetaler for solgt Papir affrives paa dens Konto i Amtstuens Bøger, det Papir, som efterhaanden sendes den, tilskrives samme. Naar Forraad af enkelte Taxter begynder at svinde, har Amtstuen at sørge for dets Supplering ved betimelig derom at henvende sig umiddelbart til Stempelbureauet. Af stempelt Papir vil der foreløbig ikke blive udeleveret Forhandlingerne høiere Taxtnumere end til Nr. 50, hvorimod de høiere Numere i hvert enkelt Tilfælde begjæres fra Stempelbureauet. Enhver Forhandling er pligtig at føre sit Regnskab saaledes, at der til enhver Tid kan gjøres Rede for, hvor meget der er udeleveret af hvert enkelt Taxtnummer og hvor meget der skal være i Behold. Som Følge heraf har saavel Amtstuen som Fikialen at føre Regnskab over Beholdningen, over Til- og Afgang ved samme. Forhandlingerne ere pligtige at underkaste sig den Kontrol, som maatte findes fornøden. Ethvert Stykke stempelt Papir, hvis Taxt er over 2 Rdlr., skal, forinden det udgaar fra Udsalget, betegnes med Forhandlerens Navn

7. April. Baafrift umiddelbart ved Stempleet. Dog kan det tillades, at Forhandleren hemhvidiger en anden til at underskrive paa hans Begne. Embedsmænd kunne hertil benytte deres fast antagne, anerkjendte Fuldmægtig; andre maa hertil erhverve Amtets Samthkke og i saa Fald skal der i Udsalget være opflaaet en Bekjendtgjørelse om denne Bemyndigelse. Forhandleren er i ethvert Tilfælde ansvarlig for hvad Fuldmægtigen i denne Egenkab foretager. Flere Stykker stempelt Papir til en lavere Taxt kunne sammenlægges og benyttes i Stedet for eet Stykke til den lovbestemte høiere Taxt, men Forhandleren skal da give hine Baa-tegning ved Siden af Stemplerne om at de saaledes i Forening gjælde i Stedet for det høiere Stempel. Ligeledes kan sliq Sammenlægning fordres i Henhold til Loven af 19. Februar 1861 § 3 i Slutningen til Brug til Dokumenter, som lyde paa en Sum, hvortil der ikke svarer noget Stempelnummer. F. Ex. der fordres Papir af 1. Klasse for 1,540 Rdlr.; dertil udfordres 4 Ark Papir, og gives da det største, Nr. 27, følgende Baa-tegning: „Gjælder med Nr. 7, 2 og 1 for et Dokument af 1. Klasse paa 1,540 Rdlr.“ (eller: til Taxt 10 Rdlr. 28 St.) De tre sidstnævnte Ark maa tilsvarende Baa-tegninger gives. Denne vidtløftige Fremgangsmaade kan undgaas ved, at det første Ark forsynes med Stempelmærker a 48, 32, 8 og 4 St., som af Forhandleren kasseres, hver for sig. Forhandleren er berettiget til paa Blanketter eller ikke underskrevne Dokumenter og paa ubeskrivet Papir at paasætte Stempelmærker og selv kassere disse paa foreskreven Maade ved Navn og Datum. Dette kan ogsaa paa Forhandlerens eget Ansvar ske ved hans Fuldmægtig (se ovenfor). Det kan ikke nok som indskræpes enhver, hvem det er tilladt at paasætte og kassere Mærker, at han ved Kassationen med sit Navns Underskrift bevidner, at det paa Mærket tegnede Datum er den Dag, paa hvilken Mærket er paasat. Ud-

7. April.

salget af Stempelpapir skal, hvor det er overdraget Embedsmænd, som holde offentligt Kontor, være tilgængeligt for Publikum i deres sædvanlige Kontortid; for andre Forhandlere bestemmes Udsalgstiden af Amtet. Udsalget bør forsynes med et Opflag eller Skilt, der tillige angiver, paa hvilken Tid Udsalget er aabent. Forhandleren er forpligtet til i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 8 at give rent Papir i Bytte for makuleret af samme Tagt, dog ikke naar Papiret bevislig er kjøbt hos en anden Forhandler. For hvert Stykke Papir, som saaledes ombyttes, affordres vedkommende en Kjendelse til Statskassen af 4 Sk. Det saaledes tilbyttede Papir forbliver indtil videre ved Beholdningen. Med Hensyn til Regnskabsformen for disse Ombytninger og for de i Anledning af samme erlagte Kjendelser vil nærmere Bestemmelse blive givet. Ved Ombytningen af bestadiget Papir maa erindres, at det er en Betingelse, at intet Stykke, hvorpaa noget skriftligt kan have været udfærdiget, mangler, da det intet Steds er paabudt, at et Dokument's Text skal begyndes umiddelbart under Stemplet, og denne altsaa kan være skrevet nederst paa samme Side eller endog paa det andet Blad. For Papir, som lovsig er sammenlagt af flere Ark, eller hvis Tagt er suppleret med Mærker, betales kun som for Ombytning af et enkelt Ark. Naar det i § 8 hedder, at Godtgjørelse af erlagt Tagtbetaling kun kan ske ved Stempelbureauets Hovedkontor i Kjøbenhavn, da vil det kun sige, at Tilladelsen udfærdiges gennem samme; Udbetalingen vil derimod finde Sted ved Amtstuerne efter særlig Udgiftsordre. Forhandleren maa ikke give Kredit. Ei heller kan nogen Rabat tilstaaes, da Ministeriet ikke for Tiden finder Anledning til at gjøre Brug af den ved Loven af 19. Februar 1861 § 6 i saa Henseende givne Bemyndigelse. Det er Filialforhandleren tilladt til enhver Tid ganske eller tildels at indsejnde til Amtstuen sin kontante Beholdning; naar denne har naaet

7. April. en Størrelse af 500 Rdlr., skal den indsendes. For Forseelser imod de foreskrevne Regler om betimelig Indsendelse af Beholdninger kan af Amtmanden dikteres Mulkt af 10 Rdlr. For enhver Indbetaling meddeler Amtstuen Kvittering in duplo. Fikialforhandleren er forpligtet til at have Udsalg paa det Sted, som er ham anvist ved hans Antagelse, medmindre Amtet tillader, at Udsalget flyttes; og han tør ikke uden Tilladelse have Udsalg paa andre Steder og ved andre. For Forhandlingen tilstaaes 2 pCt. af det solgte Værdi, dog ikke i Brøf af Skillingen, men for Salget ved Fikialforhandlingerne tillægges Amtstuen endvidere 1 pCt. for Regnskabsføring. Disse Vederlag bringes i Afregning ved hver Maanedes Opgjørelse. De maanedlige Afregninger indsendes fra Amtstuerne direkte til Stempelbureauet. De indbrettes i Overensstemmelse med de Amtstuerne tidligere tilfillede Schemata, med Hensyn til hvilke bemærkes, at for det stemplede Papir ansøres Værdien af det solgte efter Stykketallet af hvert Taxtnummer, medens for Stempelmærker Værdien ifkun ansøres med en samlet Sum. Fra Fikialforhandlingerne indsendes til Amtstuerne maanedlige Specifikationer over de solgte Numere af stempelt Papir og solgte Stempelmærker in duplo, hvoraf det ene Exemplar vedlægges Amtstuens Exrakt. Slutningen af Schematet indeholder en Opgjørelse af Værdien af den Papirbeholdning, som gaar over til næste Maaned. Fikialen maa afflutte og affende sin Afregning saa betimeligt, at den kan optages i Amtstuens. Paa hvilken Dag dette skal ske, afhænger af lokale Forhold og bliver i hvert enkelt Tilfælde at bestemme af Amtsforvalteren. Det kan foreses, at de vedtagne foresøbige Bestemmelser efterhaanden ville ndergaa saadanne Forandringer, som Erfaringen maatte vise at være tilraadelige. Ministeriet forventer, at de lokale Autoriteter ville henvende Opmærksomheden paa forekommende Tilfælde, der kunde indeholde Grund til en

forandret eller en Tillægsbestemmelse, og maa særligt an= 7. April.
befale, at der føres Tilshu med, om de vedtagne Kontrol=
bestemmelser — fornemmelig med Henshu til Stempelmærker
— i enkelte Tilfælde maatte findes udfyldstgjørende. For=
saavidt der ad administrativt Vei kan træffes Bestemmelser
i saa Henseende, ville disse ved paafølgende Cirkulærer
bringes til alle vedkommendes Kundskab.

**Lov om Bidrag til Apanage for Hs. kongl. 16. April.
Høihed Prinds Christian Frederik Wilhelm Carl til
Danmark. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs=
raadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

Som Bidrag til Apanage for Hans kongl. Høihed
Prinds Christian Frederik Wilhelm Carl til Dan=
mark bevilges aarligt 10,000 Rdlr. fra den 3. Juni 1861
at regne. — Forsaavidt Hans kongl. Høihed maatte ind=
træde i Statsstjenesten, skal han ikke derfor nyde særligt
Vederlag, saalænge han oppebærer Apanage.

**Lov indeholdende Bestemmelser til Forberedelse 16. April.
af en Reform af Lovgivningen for de dansk-vest=
indiske Besiddelser i finansiel Henseende, samt om
Forandring af nogle Skatter og Afgifter i bemeldte
Besiddelser. (Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 220.

**Lov ang. Skibsfart og Handel paa St. Thomas. 16. April.
(Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 221.

22. April. Finansmin. Skr. (til Justitsministeriet) ang. Betydningen af Fornhelsen af et fuldstændigt ophævet Egttefab, navnlig med Hensyn til Enkens Ret til Pension.

Toldassistent Peter Wilhelm M. indgik i 1832 Egttefab med Barbara Christine P., hvilket Egttefab efter foregaaende Separation blev fuldstændig ophævet ved allerh. Bevilling af 20. Februar 1858. Under 21. April 1860 blev M. paa Grund af Alder og Svagelighed afstediget med Pension, og han er derefter død den 17. December f. A., men forinden var bemeldte Egttefab i Henshold til allerh. Resolusion af 26. September 1861 fornyet paa den ved kongl. Resolusion af 20. September 1815 fastsatte Maade. Hvorvidt Enken kan faa Pension, vil væsentligt bero paa, hvilken Betydning der maa tillægges den stedfundne Fornhelse af det fuldstændig ophævede Egttefab, om nemlig denne Fornhelse i alt væsentligt maa betragtes som et nyt Egttefab, hvis Indgaaelse kun paa Grund af det særegne tidligere Forhold er forbundet med særegne Betingelser og Former, eller om Bevillingen til Egttefabets Fornhelse alene er en Kassation af den ældre Bevilling til Egttefabets Ophævelse, saa at altsaa ved denne Bevilling det ældre Egttefab eo ipso træder i Kraft igjen og fortsættes, thi under førstnævnte Forudsætning vilde, da Pensionsloven udelukker de Enker, hvis Egttefab først er indgaaet efter Mandens Afstedigelse, og saadant her var Tilfældet med Egttefabets Fornhelse, Enken ikke kunne faa Pension. Finansministeriet maa nu vistnok holde for, at Sagen maa opfattes saaledes, at der to Gange er indgaaet Egttefab mellem de samme Personer, og at den nye Bevilling ikke indskrænker sig til en blot Annullation af den tidligere Skilsmissebevilling, da dog i Følge kongl. Resolusion af 20. September 1815 Egte-

ffabets Fornhelse ikke indtræder eo ipso ved Bevillingen, 22. April. men fuldbyrdes ved en kirkelig Handling, hvis Foretagelse saaledes netop er Bevillingens Gjenstand; da der, forinden denne foretages, skal stilles Forlovere, hvoraf følger, at Egteffabets Fornhelse trods Bevillingen kan blive umulig, og altsaa ikke kan være stet ved Bevillingen selv; da Resolutionen af 20. September 1815 udtrykkelig bestemmer, at den sædvanlige Vielsesformular dog ikke skal anvendes af Præsten, hvilken Bestemmelse vilde være baade overflødig og umotiveret, hvis der overhovedet slet ikke stiftedes noget Egteffab, og da endelig Fornhelsen af et ved Dom ophævet Egteffab i Følge den oftere citerede Resolution sker ganske paa samme Maade, medens det dog i saa Tilfælde formentlig ikke kan antages, at Bevillingen direkte stulde gaa ud paa at annullere Dommen.

Efter som Spørgsmaalet dog ikke synes hævet over enhver Tvivl, og da dets Afgjørelse i sin Almindelighed henhører under Justitsministeriets Resport, skal Finansministeriet, forinden videre foretages, tjenstligst ubbed sig sammes behagelige Ytring derom*).

*) Efter at have brevvevlet om Sagen med Kirkeministeriet svarede Justitsministeriet bl. a. under 26. Mai 1863, at Rancelliet i sin Motivering af Indstillingen, der gif forud for Resolutionen af 20. September 1815, aldeles bestemt havde udtalt sig for den Mening, at Gjenoptagelsen af Samlivet mellem frastilte Egtefæller ikkun var en Fortsættelse af det tidligere Egteffab og ikke et nyt Egteffab, og at der kun burde foregaa en Formalitet, hvorved det kunde blive Kirken, gennem hvilken Egteffabet var stiftet, bekendt, at Forbindelsen paa ny var sat i Kraft. Der var saaledes i det af Finansministeriet omhandlede Tilfælde ikke Tale om Meddelelse af nogen Bevilling til Egteffabets Fornhelse, men kun om Tillabelse til Ektismissebevilling.

26. April. **Bekjendtgjor. ang. Klager over Fyrene.** (Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 230.

gens Kassation, og at den forudgaaende kirkelige Handling var Betingelsen for denne — altsaa ikke nogen Vielse. Justitsministeriet tilføiede, at Spørgsmaalet i øvrigt henhørte under Domstolenes Afgjørelse. Under 7. August 1863 svarede Finansministeriet, at det ikke kunde tilægne sig den Anskuelse, at der ikke skulde være vægtige Tvivlsgrunde, som med Hætte kunde gjøre sig gjældende ved Spørgsmaalets Besvarelse. Da nu paa den ene Side ikke blot Pensionsspørgsmaalet, men ogsaa det almindelige Spørgsmaal om Betydningen af Ægtefæltets Fornøjelse, hvoraf Pensioneringen ene og alene afhang, henhørte under Domstolenes Raakjendelse, men paa den anden Side dette Spørgsmaal slet og ret var et Lovfortolkningsspørgsmaal, og der selv med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet ikke fandtes andre faktiske Forudsætninger end hvad der havde Notorietet, forekom det Finansministeriet, at denne Sag fra alle Sider set bedst vilde egne sig til at undergives Betænkning af Højesteret. I Anledning heraf meddelte Justitsministeriet under 29. August 1863 Finansministeriet, at det var Ministeriet bekendt, at Højesteret ikke afgiver Betænkning i Tilfælde som det foreliggende. Spørgsmaalet blev derefter indbragt for Domstolene og afgjordes ved Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Dom af 16. Juli 1866 derhen, at de frastilte Ægtefæltets Gjenforening ikke kunde anses for nyt Ægtefælt, og at Enken derfor var berettiget til Pension efter Manden. (Utsings Reskriptionsamling for 1862 Side 116—121 og Juridisk Ugeskrift for 1866 Side 637—643.

**Foreløbige Bestemmelser om Grønlændernes 7. Mai.
Kasse- og Forstanderskaber i Sydgrønlands Inspek-
torat *). (Indenrigsministeriet.)**

Grønlændernes Kasse.

1-4. ....

Forstanderskabet.

5-9. ....

Kolonikassen.

10-15. ....

Fælleskassen.

16-19. ....

Retspleie.

20-25. ....

**Bekjendtgjør. ang. Stempelmærkers Benyttelse 24. Mai.
til Transporter af Anvisninger m. m. (Indenrigs-
ministeriet.)**

Indm. Samf. pag. 231.

*) Disse foreløbige Bestemmelser faa vel som de tilsvarende for Nordgrønland af 1. Mai 1863 hævedes ved § 25 i foreløbige Bestemmelser af 31. Januar 1872, til hvilke her kan henvises for de enkelte Afsnits Vedkommende.

30. Mai. **Bekjendtgjor. for Søfarende ang. at Sømarker og Vagere ikke maa bestadiges eller flyttes.** (Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 231.

4. Juni. **Lov om Udredelsen af Bederlaget for Stader=Brunnshausen=Toldens Afløsning.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Fuldstigjøreelse af den under 22. Juni f. A. afsluttede Traktat om Afløsningen af Stader=Brunnshausen=Tolden bevilges 0,7869 af 208,929 preussiske Thaler med 4 pCt. aarlig Rente fra 1. Oktober 1861 til Betaling sker.

Udgifterne herved anslaaes til 228,000 Rigsdaler Rigmønt.

14. Juni. **Indevrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring Amt) ang., hvilke fremmede Staters Undersaatter der efter Lov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4 er hjemlet særlig Adgang til at drive Kæring her i Landet.**

I et med Hr. Amtmandens Skrivelse af 8. f. M. til Justitsministeriet indkommet og derfra hertil oversendt Andragende har By- og Herredsfoged N. N. i Hjørring, med Hensyn til den i Næringslov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4, 2. Membrum, indeholdte Bestemmelse, hvorefter den i Paragrafens 1. Membrum indeholdte Hovedregel angaaende Indfødsret eller et femaarigt Ophold her i Riget som Betingelse for Berettigelse til at vinde Borgerskab eller

Næringsbevis er navnendelig i saadanne Tilfælde, hvor 14. Juni. traktatmæssige Bestemmelser give et fremmed Lands Under- saatter samme Afgang til at ned sætte sig og drive Næring her i Landet, som tilkommer Landets egne Børn, fore- spurgt, om der bestaar nogen saadan Traktat imellem Preussen og Danmark.

I Anledning heraf skulde man herved tjenstligst melde, at det ved Bestemmelsen i Lov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4. fremskaldte Spørgsmaal om, hvilke fremmede Sta- ters Undersaatter der ved Traktater maatte være hjemlet en særlig Afgang til her at ned sætte sig og under samme Be- tingelser som Landets egne Børn at drive Næring, har været Gjenstand for Brevvevling imellem Udenrigsministeriet og dette Ministerium, og at man er bleven enig om, at de bestaaende Traktater i den omhandlede Henseende lede til følgende Resultater, nemlig:

- 1) at der kun med Hensyn til Handelsnæring bliver Spørgsmaal for fremmede Staters Undersaatter om en Fritagelse fra den i Lov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4, 1. Membrum, angivne almindelige Be- tingelse;
- 2) at de nordamerikanske Fristaters og Grækenlands Undersaatter med Hensyn til Handelsnæring i Følge Traktaterne have Afgang til lige med Indsødte at ned sætte sig her og drive Handel;
- 3) at de øvrige i Følge Traktaterne „mest begunstigebe“ Nationer, nemlig Storbritannien, Rusland, Preus- sen, Brasilien, Østerrig, Venezuela, Oldenborg, Med- lenborg = Schwerin, Sicilien, Sardinien og St. Domingo, kun for saa vidt kunne gjøre Krav paa Begunstigelse med Hensyn til Lov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4, som dausse Undersaatter i disse Stater med Hensyn til Handelsnæring behandles som de indsødte Undersaatter, samt

14. Juni. 4) at andre fremmede Undersaatter henhøre under Bestemmelsen i den nævnte Paragrafs 1. Membrum.

Det fremgaar dernæst af de til nærmere Oplysning om, hvorvidt danske Undersaatter i de ovenfor under 3) henhørende Stater i den her omhandlede Henseende blive behandlede lige med disses indfødte Undersaatter, fra de paagjældende fremmede Staters Regjeringer gennem Udenrigsministeriet indhente Erklæringer, at danske Undersaatter, som nedsatte sig i Storbritannien, Rusland, Sardinien, Neapel, Venezuela, Brasilien og St. Domingo samt i det under Storhertugdømmet Oldenborg hørende Fyrstendømme Birkenfeldt for at drive Handelsnæring, behandles med Hensyn til Afgang og Udøvelse heraf efter de samme Regler som Landets egne Børn, hvorimod en saadan Ligeberettigelse ikke synes at være indrømmet Danske i den øvrige Del af Storhertugdømmet Oldenborg eller i Preussen, Mecklenborg-Schwerin og Østerrig, hvorfor disse sidste Landes Undersaatter maa henhøre under Bestemmelsen i den oftnævnte Lovbestemmelses 1. Membrum.

24. Juni. **Bekjendtgjør. ang. Passfrihed for danske Undersaatter i Nederlandene og Belgien.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 231.

25. Juni. **Patent for det danske Monarki ang. en med den ottomanniske Port afsluttet Handelskræftat.** (Udenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. fundet Os foranlediget til at afslutte en Handelskræftat med den ottomanniske Port, og bringes bemeldte Kræftat, efter at Ratifikationerne gjensidigen ere udveglede,

herved til offentlig Kundskab. Svorefter alle vedkommende 25. Juni. sig allerund. have at rette.

.....

Art. 1. Alle de Rettigheder, Begunstigelser og Friheder, som ved tidligere Kapitulationer og Traktater have været tilstaaede danske Undersaatter og Skibe, ere stadfæstede, med Undtagelse af de Bestemmelser i de nævnte Traktater og Kapitulationer, som nærværende Traktat har til Hensigt at forandre, og er man endvidere udtrykkelig kommen overens om, at alle de Rettigheder, Begunstigelser og Friheder, som den høie Port for Tiden tilstaar eller i Fremtiden maatte indrømme eller hvis Nydelse den maatte tillade en anden fremmed Magts Undersaatter, Skibe, Handel eller Skibsfart skulle ligeledes indrømmes danske Undersaatter, Skibe, Handel og Skibsfart, saaledes at Udvølsen og Nydelsen deraf med Rette tilkommer samme.

Art. 2. Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter eller deres Befuldmægtigede kunne i alle det tyrkiske Riges Provindser tilforhandle sig alle Varer, være sig Frembringelser af Jordbunden eller af Landets Industri, uden Undtagelse, hvad enten de dermed drive Handel i Landet selv eller de have til Hensigt at udføre saadanne. Da den høie Port ved Artikel 2 af Traktaten af 1. Mai 1841 udtrykkelig har affattet alle Monopoler paa Agerdyrkningsprodukter og andre hvilke som helst Frembringelser af dets Territorium, og da samme ligeledes har givet Afstald paa Licencer (Teskérés), som forlangtes af Lokal-Ovrighederne for at kunne kjøbe disse Varer eller føre dem fra et Sted til et andet, efter at de vare kjøbte, vil ethvert Forsøg som af en eller anden Ovrighed maatte blive gjort for at tvinge danske Undersaatter til at forsyne sig med saadanne Tilbedelser (Teskérés), være at betragte som et Brud paa Traktaterne, og vil den høie Port ufortøvet med Streng-

25. Juni. heb straffe enhver Embedsmand, der maatte have gjort sig skyldig i et saadant Trud, saunt holde danske Undersaatter skadesløse for de Tab eller Ulemper, som de af den Grund bevislig maatte have lidt.

Art. 3. Danske Handlende eller deres Befuldmægtigede, som kjøbe en eller anden Gjenstand, være sig en Frembringelse af tyrkisk Jordbund eller Industri, for atter at sælge samme til Forbrug i det Indre af det ottomanske Rige, skulle ved Kjøbet eller Salget eller hver anden Handelsforretning, som har Hensyn til disse Gjenstande, betale de samme Afgifter, som under lignende Forhold betales af tyrkiske Undersaatter eller af de mest begunstigede Fremmede, der drive Indenrigshandel.

Art. 4. Ingen Vare skal i de høie kontraherende Parters Stater kunne underkastes andre eller høiere Afgifter og Byrder ved Udførselen til den anden Stat, end saadanne, som ere eller kunne blive at erlægge ved samme Vares Udførsel til hver anden fremmed Stat. Ligeledes skal intet Forbud mod Udførsel af en eller anden Vare fra den ene eller den anden af de høie kontraherende Parters Stater til den andens Lande kunne paalægges, uden at saadant Forbud udvides til Udførselen af samme Vare til alle andre fremmede Stater. Ingen som helst Afgift eller Skat skal kunne fordres af en Vare, være sig en Frembringelse af tyrkisk Jordbund eller Industri, der kjøbes af danske Undersaatter eller deres Befuldmægtigede hverken der, hvor Kjøbet er foregaaet, eller ved dens Transport derfra til Udførselsstedet. Ankommen dertil skal den være undergivet en Udførselstold, som ikke maa overstige 8 (otte) pCt. af Varens Værdi i Havnen, og som er at erlægge ved Udførselen. Ingen Vare, hvoraf Udførselstold een Gang er erlagt, kan, selv om den er gaaet over i andre Hænder, senere underkastes nogen saadan i noget

som helst af de ottomanniske Lande. Man er endvidere 25. Juni. kommen overens om, at fornævnte Afgift af 8 pCt. skal nedsættes aarligt med 1 pCt., indtil den endelig er falden ned til en fast Afgift af 1 pCt. af Værdien, der er bestemt til at afholde de almindelige Administrations- og Soldatopholdsomkostninger.

Art. 5. Ingen som helst Frembringelse af Danmarks Jordbund eller Industri, ligegyldigt hvorfra den kommer og om den indføres til Søs eller til Lands i Hans Keiserlige Majestæt Sultanens Stater, og omvendt ingen som helst Frembringelse af Tyrkiets Jordbund eller Industri, ligegyldigt hvorfra den kommer og om den indføres til Søs eller til Lands i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater, skal i Hans Keiserlige Majestæt Sultanens Stater eller i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater kunne underkastes andre eller høiere Afgifter end saadanne, som ere eller maatte blive at erlægge ved Indførselen af den samme Vare, naar den er en Frembringelse af hvilken som helst anden fremmed Stats Jordbund eller Industri. Ligeledes skal intet Forbud kunne ramme Indførselen af nogen Vare, som er Frembringelse af den ene eller den anden af de høie kontraherende Parters Jordbund eller Industri, uden at dette udstrækker sig til Indførselen af samme Vare, produceret af hvilket som helst andet fremmed Lands Jordbund og Industri. Hans Keiserlige Majestæt forpligter sig endvidere til, paa følgende Undtagelser nær, ikke at forbyde Indførselen i sine Stater af nogen Vare, som er Frembringelse af Danmarks Jordbund eller Industri, ligegyldigt hvorfra indført, samt til at de Afgifter, der ere at opkræve af danske Jordbunds- eller Industrigjensstande, naar de indføres i Hans Keiserlige Majestæt Sultanens Stater, i intet Fald overstige en enkelt og fast Afgift af 8 pCt. af Værdien, eller en særlig tilsvarende ved fælles Overenskomst fastsat Afgift. Denne Afgift skal

25. Juni. beregnes efter Varernes Værdi paa Indførselsstedet og betales ved Losningen, naar de indtræffe søveis fra, og ved det første Toldsted, naar de komme landveis. Naar Varerne, efter at ovennævnte Told af 8 pCt. er erlagt, sælges enten paa Ankomststedet eller i det Indre af Landet, skal der hverken afkræves Sælger eller Kjøber nogen yderligere Afgift. Men dersom de ikke blive solgte til Forbrug i Tyrkiet og derimod atter udføres inden 6 Maaneder, ere de at betragte som Transitgods og at behandle som nedenfor bestemt i Artikel 12. I dette Tilfælde er Toldvæsenet forpligtet til ved Gjenudførelsen at tilbagebetale til den Handlende, som godtgjør at Indførselstolden af 8 pCt. er erlagt, Forstjællen imellem denne Told og den i fornævnte Artikel omhandlede Transittold.

Art. 6. Man er kommen overens om, at fremmede Indførselsartikler med Bestemmelse til de forenede Fyrstendømmer Moldau-Wallachiet og til Fyrstendømmet Serbien, som transitere de øvrige Dele af det ottomanniske Rige, kun skulle erlægge Told ved deres Ankomst til disse Fyrstendømmer, og omvendt, at fremmede Indførselsartikler, som transitere disse Fyrstendømmer for at forsendes til andre Dele af det ottomanniske Rige, kun skulle erlægge ovennævnte Afgifter ved første Toldsted, som direkte sorterer under den høie Port. Paa samme Maade skal forholdes med disse Fyrstendømmers Forbunds- eller Industri-frembringelser, saa vel som ogsaa med det øvrige ottomanniske Riges Produkter, der ere bestemte til Udførsel og som skulle erlægge Toldafgifter, de første til Toldvæsenet i disse Fyrstendømmer, de sidste til den ottomanniske Statskasse, saaledes at Indførsels- og Udførselstold i intet Tilfælde skal kunne opkræves mere end een Gang.

Art. 7. De høie kontraherende Parterers Undersaatter 25. Juni. skulle i den andens Stater behandles paa samme Maade som de indfødte Undersaatter med Hensyn saa vel til Dplagsretten som til at drive Handel og Industri, samt med Hensyn til Pakhus- og Dplagsleie, Præmier, Udsørfelsgodtgjørelser og Toldblettelser.

Art. 8. Enhver Vare, som lovlig kan eller i Fremtiden vil kunne indføres i Hans Keiserlige Majestæt Sultansens Stater i ottomanniske Skibe, skal ligeledes kunne indføres i danske Skibe, uden at underkastes andre eller høiere Afgifter eller Paalæg af hvad Navn nævnes kan, end om denne Vare blev indført i ottomanniske Skibe, og omvendt enhver Vare, som lovlig kan eller vil kunne indføres i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater i danske Skibe, skal ligeledes kunne indføres i tyrkiske Skibe, uden at være andre eller høiere Afgifter og Byrder af hvad Navn nævnes kan underkastet, end om denne Vare blev indført i danske Skibe. Denne gjensidige Lighed i Behandling skal finde Sted, ligegyldigt om Varen kommer direkte fra Produktionsstedet eller fra hvilket som helst andet Land. Der skal ligeledes finde fuldkommen Gjensidighed Sted med Hensyn til Udsørfelsen saaledes, at ved Udsørfelsen af en Vare, som lovlig kan udføres, skal den samme Udsørfelstold erlægges og de samme Præmier, Lettelse og Toldgodtgjørelser indrømmes i den ene eller den anden af de høie kontraherende Parterers Stater, hvad enten Udsørfelsen sker i et ottomannisk eller dansk Skib, eller Varens Bestemmelsessted er en af de høie kontraherende Parterers Havne eller hvilken som helst tredie Magts Havn.

Art. 9. Ingen Skibs-, Havne-, Lods-, Fyr- eller Skarantæne- eller anden lignende eller tilsvarende Afgift af hvilken som helst Natur og Benævnelse, som opkræves til Fordel for Regjeringen, offentlige Embedsmænd, Private,

25. Juni. Korporationer eller Stiftelser, skal i den ene af de to Landes Havne kunne paalægges den andens Skibe, med mindre den ligeledes og under samme Forhold i lignende Tilfælde rammer de indenlandske Skibe; denne Lighed i Behandling skal gjensidigt komme til Anvendelse paa de to Landes Skibe, fra hvilken Havn eller hvilket Sted de end maatte komme og hvorhen de end maatte være bestemte.

Art. 10. Ethvert Skib, som efter den ottomanniske Lovgivning er at betragte som ottomannisk Skib, og ethvert Skib, som efter dansk Lovgivning er at betragte som dansk, skal med Hensyn til nærværende Traktat respektive anses som ottomannisk og som dansk.

Art. 11. Ingen som helst Afgift skal opkræves af danske Forbunds- eller Industriefrembringelser indladede i danske eller andre Skibe, eller af Varer, som ere et hvilket som helst andet fremmed Lands Forbunds- eller Industriefrembringelser, indladede i danske Skibe, naar disse Skibe passere Stræderne ved Dardanellerne og ved Bosphorus, ligegyldigt om de komme gennem disse Stræder i de Skibe, hvormed de ere hidførte, eller de ere omladede i andre Skibe eller om de ere solgte til Udsørsel og skulle oplægges i Land for et begrændset Tidrum, indtil de blive omladede i andre Skibe for at gaa videre. I sidste Tilfælde skulle Varerne oplægges i Konstantinopel i Soldvæsenets Transit-Pakhus og hvor der ikke er noget Oplagssted skulle de være under Soldbestyrelsens Opsyn.

Art. 12. Da den høie Port sukker ved gradvise Indrømmelser at tilstaa Landtransitten enhver mulig Lettelse, har man bestemt og er man kommen overens om, at den Afgift af 3 pCt., som hidtil har været opkrævet af Varer indførte i Tyrkiet med Bestemmelse til andre Lande, skal ned sættes til 2 pCt., at betale, ligesom hid-

indtil Treprocentsafgiften, ved Barens Indførsel i det 25. Juni. ottomanniske Rige; ved Slutningen af det 8. Mar, at regne fra den Dag, da nærværende Traktat træder i Kraft, skal den indskrænkes til en fast og endelig Afgift af 1 pCt., som ligesom Udsørselsstolden paa ottomanniske Produkter ene opkræves for at dække Registreringsomkostningerne. Den høje Port erklærer paa samme Tid at forbeholde sig Ret til ved et særligt Reglement at bestemme de til Forebyggelse af Svig nødvendige Forholdsregler.

Art 13. Danske Undersaatter eller deres Befuldmægtigede, som i det ottomanniske Rige drive Handel med fremmede Landes Jordbunds- eller Industriprodukter, skulle svare de samme Afgifter og nyde de samme Rettigheder, Privilegier og Friheder som fremmede Undersaatter, der handle med deres eget Lands Jordbunds- eller Industri-frembringelser.

Art. 14. Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Artikel 5 er Tobak i enhver Form og Salt undtaget fra de Varer, som danske Undersaatter have Adkomst til at indføre i det ottomanniske Rige. Som Følge heraf ere danske Undersaatter eller deres Befuldmægtigede, som købe eller sælge Salt og Tobak til Forbrug i Tyrkiet, undergivne de samme Forrifter og skulle erlægge de samme Afgifter som ottomanniske Undersaatter, der drive Handel med disse to Slags Varer, men som Stadesløsholdelse for Forbudet mod Indførsel af disse to Produkter, skal for Fremtiden ingen Afgift opkræves af disse to Artikler, naar de fra Tyrkiet udføres af danske Undersaatter. Ikke desto mindre skulle danske Undersaatter være forpligtede til for Toldvæsenet at gjøre Anmeldelse om det Kvantum Tobak og Salt, som de ville udføre, og de nævnte Toldautoriteter have som hidtil Ret til at føre Opsyn med Udsørselen af disse Artikler, uden

25. Juni. dog derfor at være besfiede til at paalægge dem nogen som helst Afgift.

Art. 15. De to høie kontraherende Parter ere komne overens om, at den høie Port forbeholder sig Besfiielsen og Retten til at lægge et almindeligt Forbud paa Indførsel i det ottomanniske Riges Stater af Krudt, Kanoner, Krigsvaaben eller Ammunition. Dette Forbud gjælder kun for saa vidt som det officielt er kundgjort og kan kun omfatte de i Forbudsdekretet nævnte Gjenstande. Den eller de af disse Artikler, hvis Indførsel saaledes ikke er forbudt, skulle ved Udfibningen i en ottomannisk Havn blive behandlede efter de lokale Reglementer, med mindre Hans Majestæt Kongen af Danmarks Gesandtskab maatte undtagelsesvis forlange en Indførselstilladelse, hvilken skal blive tilstaaet, naar ikke alvorlige Grunde forhindre det. Krudtindførselen i Særdeleshed skal, naar den tillades, være følgende Bestemmelser undertastet:

- 1) Det maa ikke sælges af danske Underfaatter udover det ved de lokale Reglementer foreskrevne Kvantum.
- 2) Naar en Ladning eller et betydeligt Kvantum Krudt ankommer i et dansk Skib til en ottomannisk Havn, er Skibet forpligtet til at ankre paa et bestemt af Lokaløvrigheden nærmere betegnet Sted, samt til i Oplagene eller andre ligeledes af Øvrigheden anviste Steder og under dennes Tilfyn at udfibe Krudtet, hvortil Bedkommende skulle have Udgang i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser.

Under nærværende Artikels indskrænkende Bestemmelser er ikke indbefattet Sagtgeværer, Pistoler, Luxusvaaben ligesom heller ikke et ringe Kvantum Sagtkrudt, forbeholdt privat Brug.

Art. 16. De Firmaner, som fordres af danske Han- 25. Juni.
delskibe ved Gennemseilingen af Dardanellerne og Bos-
porus, skulle altid udbleveres dem saaledes, at der paadrages
dem mindst muligt Ophold.

Art. 17. Førerne af danske Handelskibe, som om-
bord have Varer bestemte til det ottomanniske Rige, ere,
ufortøvet efter deres Ankomst til Losningsstedet, forpligtede
til hos Toldvæsenet at aflevere en nøjagtig Afsskrift af deres
Manifest.

Art. 18. Indsmuglede Varer ere underkastede Kon-
fiskation til Fordel for den ottomanniske Statskasse, men
en Beretning eller et Forhør angaaende den paastaade
Indsmugling skal, saa snart, de nævnte Varer ere anholdte
af Øvrigheden, optages og meddeles den Konsul, under
hvilken den fremmede Undersaat, hvem de for Indsmugling
mistænkte Varer tilhøre, sorterer, og ingen Vare kan kon-
fiskeres som indsmuglet, saa længe Toldsvigen ikke er fuld-
stændigt og lodligt bevist.

Art. 19. Det ottomanniske Riges Jordbunds- eller
Industriprodukter, indførte i Danmark, skulle behandles
som de tilsvarende Produkter fra de mest begunstigede
Lande. Alle Rettigheder, Privilegier og Friheder, som den
danske Regjering nu indrømmer eller maatte indrømme
eller hvis Nødhede den i Fremtiden maatte tilstaa enhver
anden fremmed Magts Undersaatter, Skibe, Handel og
Skibsfart, skulle ligeledes indrømmes ottomanniske Under-
saatter, Skibe, Handel og Skibsfart, der med fuld Ret skulle
have Udvælsen og Nødheden deraf.

Art. 20. Saa snart nærværende Traktat er bleven
ratificeret skal den træde i Stedet for den imellem de høie
kontraherende Parter den 1. Mai 1841 afsluttede Konvention
og gjælde i 28 Aar at regne fra den 1/13 Marts 1862.
De høie kontraherende Parter forbeholde sig imidlertid Be-
føielse til ved Slutningen af det 14. eller 21. Aar at fore-

25. Juni. Saa de Forandringer, som Erfaringen maatte tilraade, eller til at opfige den, i hvilket sidste Tilfælde Traktaten op-
hører at være forbindende for de høie kontraherende Parter
efter et Aars Forløb at regne fra Opfigelsesdagen. Denne
Traktat skal gjælde for alle det ottomanniske Riges Pro-
vindser, det vil sige for Hans Keiserlige Majestæt Sul-
tanens Besiddelser beliggende i Europa, i Asien, i Ægypten
og de øvrige Dele af Afrika som tilhøre den høie Port,
for Serbien og de forenede Fyrstendømmer Moldau og
Wallachiet.

Art. 21. Det er en Selvfølge, at Hans Majestæt
Kongen af Danmarks Regjering ikke ved nogen af nær-
værende Traktats Artikler har til Hensigt at betinge sig
noget udover de anvendte Udtrykks naturlige og klare
Mening, eller paa nogen Maade at lægge Hans Keiser-
lige Majestæt Sultanens Regjering Hindringer i Veien
i Udøvelsen af dens Rettigheder med Hensyn til den
indre Bestyrelse, for saa vidt som disse Rettigheder
dog ikke gjøre et aabenbart Brud paa Bestemmelserne
i ældre Traktater eller paa de Begunstigelser, som nær-
værende Traktat indrømmer danske Undersaatter eller deres
Eiendom.

Art. 22. . . . .

Art. 23. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ra-
tifikationerne udveksles i Konstantinopel inden 2 Maaneder,
eller om muligt før, og træde i Kraft fra $\frac{1}{13}$ Marts 1862.

Givet i Konstantinopel $\frac{1}{13}$ Marts Aar Aften Hundrede
og To og Tredstue.

12. Juli. Anordn. ang. hvilke upræparerede Medicinal-
varer det i Henshold til Lov om Haandværks- og
Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. af
29. December 1857 § 46 skal være Apothekerne

forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele. (Su= 12. Juli.
stitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 232.

Bekjendtgjør. ang. nogle Forhandlingene af præ= 12. Juli.
parerede Medicinalvarer vedkommende Bestemmelser.
(Sustitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 236.

Konvention ang. Forholdsregler til Forhindring 19. Juli.
af Snighandel paa Grændsen mellem det holstenfke
Loldforeningsgebet og den lybeckfke Stat.

.....

Art 1. Der Hohe Senat der Freien und Hansestadt Lübeck gestattet, daß die Zollbeamten, denen die Bewachung der Grenze des Holsteinischen Zollvereinsgebietes obliegt, unter den in den nachfolgenden Artikeln enthaltenen Beschränkungen und näheren Bestimmungen die Macheise über die Grenzen des Herzogthums Holstein und des Fürstenthums Lübeck hinaus auf dem angrenzenden Lübeckischen Gebiete ausüben dürfen.

Art. 2. Demzufolge soll den gedachten Zollbeamten die Befugniß zustehen, Schmuggler og Zollbetruganten, welche im Herzogthum Holstein oder im Fürstenthum Lübeck auf der That betroffen und, um der Anhaltung zu entgehen, auf Lübeckisches Gebiet übergetreten sind, auf leichteres zu verfolgen und daselbst mit den Gegenständen der Konvention und den Transportmitteln anzuhalten. Tritt ein solcher Fall der Verfolgung und Anhaltung ein, so ist davon durch die Zollbeamten dem nächsten zuständigen Ortsvorstande oder dem nächsten Polizeibeamten sofort Anzeige zu machen, und, soweit erforderlich, deren

19. Juli. Mitwirkung zu beantragen, welche stets gewährt werden wird.

Art. 3—6. ....

Art. 7. Der Hohe Senat verspricht, daß wenn die gedachten Zollbeamten bei ihrem berechtigten Betreten des Lübeckischen Gebietes wörtlich oder thätlich beleidigt werden, oder Widersetzlichkeit gegen sie angewandt wird, solche Fälle von der zuständigen Lübeckischen Behörde dergestalt erledigt werden sollen, als ob die Beleidigung oder Widersetzlichkeit gegen einen in der Ausübung seines Amtes begriffenen Lübeckischen Zollbeamten verübt worden wäre.

Art. 8—15. ....

6. Aug. Regulativ for Afleggelsen af de i Lov af 29. December 1857 ommeldte frivillige Svendeprover i Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 245.

15. Aug. Bekjendtgjør. om Udstedelsen af de i Børneplichtsloven af 2. Marts 1861 § 45 ommeldte Søfartsbøger. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 250.

21. Aug. Bekjendtgjør. om en Forandring i de ved den i Henhold til allerh. Resolution af 13. September 1858 af Indenrigsministeriet udfærdigede Bekjendtgjørelse af 30. f. M. givne Bestemmelser med Hensyn til Noteringen af Kursen paa Kjøbenhavns Børs. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 251.

**Instruktion for Lokomotivers Benyttelse paa 21. Aug.
Veie og Gader i Henhold til Lov af 23. Januar
1862. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 251.

**Bekjendtgjør. om, at de i Kongeriget Spanien 25. Aug.
hjemmehørende Skibe, som beseile Island og Fær-
øerne, for der at drive Handel, ere fritagne for at
erlægge den i kongl. Resolution af 1. April 1856
fastsatte Tillægsafgift af 2 Rd. pr. dansk Kommerce-
løst. (Justitsministeriet)**

Indm. Saml. pag. 255.

**Ardordn. ang. Handelsstedet Akureyris Oprettelse 29. Aug.
til en Kjøbstad og sammes økonomiske Bestyrelse.
(Justitsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Anordning angaaende Handelsstedet Akureyris Oprettelse til en Kjøbstad og sammes økonomiske Bestyrelse, byde og befale Vi som følger:

1. Handelsstedet Akureyri med dets nuværende Grændser skal for Fremtiden udgjøre en særskilt Kommune med særskilt Jurisdiktion og kaldes Kjøbstad, dog forbeholdes det vedkommende Ministerium, efter indhentet Betænkning fra Kommunalbestyrelsen, at henlægge den saakaldte Odderyri til Kjøbstadgrunden. Bestyrelsen af alle Byens kommunale Anliggender, der ikke ere undtagne ved andre Bestemmelser, tilkommer Byfogden og Byens Repræsentanter i Forening under Tilsyn af Amtmanden i Nord- og Ost-Amtet og vedkommende Ministeriums Overbestyrelse. Den For-

29. Aug. bindelse, som hidtil har bestaaet mellem Handelsstedet Akureyri og Grafnagils Kæp, skal som Følge heraf være ophævet, dog skal Adskillelsen, hvad Fattigvæsenet angaar, først indtræde saa snart ste kan, efter at denne Anordning er bleven bekendtgjort paa begge Steder. Den Akureyri og Grafnagils Kæp i Forening tilhørende Formue, saa vel som alle de paa samme hvilende Byrder, bliver at dele mellem Kjøbstaden og Kæppen efter Forholdet 4:5. Denne Deling bliver at foretage af Sysselmanden i Vffjord Syssel, samtlige Kjøbstadens Repræsentanter og lige saa mange delegerede Mand fra Grafnagils Kæp, der vælges paa et Valgmøde for Sysselmanden med Stemmemæghed af alle de til Fattigvæsenet kontribuerende Bønder i Kæppen.

2. Antallet af Repræsentanter for Akureyris Kjøbstad bestemmes til 5, der vælges af de i Følge denne Anordning valgberettigede Beboere af Kjøbstaden.

3. Valgberettigede ere, med de i § 5 anførte Undtagelser, alle fuldbmyndige Mænd, der ikke staa i personligt Tjenesteforhold, naar de have haft fast Dphold i Kjøbstaden det sidste Aar og erlægge i kommunale Afgifter et Beløb af i det mindste 2 Rd. aarlig.

4. Valgbar til Borgerrepræsentant er enhver, der i Følge foranstaaende Paragraf er valgberettiget.

5. Ingen kan deltage i Valget af Repræsentanter eller blive valgt, som ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse eller er sat under Tiltale for en saadan Forbrydelse og ikke ved endelig Dom er bleven aldeles frifunden for samme; ei heller den, som er sat under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Fallitbehandling, eller som i øvrigt er undergivet nogen Retsfølgning, der efter Lovens betager ham Raadigheden over alt sit Gods. Ascendenter og Descendenter kunne ikke paa een Tid have Sæde i Kommunalbestyrelsen. Den,

som er valgt til Borgerrepræsentant, skal ikke fratræde 29. Aug. denne sin Post, fordi han senere mister de Kvalifikationer, som hjemle ham Valgbarhed i Følge §§ 3 og 4; men hvis et saadant Tilfælde indtræder, som i Overensstemmelse med nærværende Paragraf betager ham sin Habilitet til foransførte Post, bliver han midlertidig at udelukke fra Forretningerne, indtil Forhindringen er ophørt, eller den gaar over til en vedvarende Forhindring. Det tilfalder Byfogden og Repræsentanterne at afgjøre de Spørgsmaal, der kunne opstaa i nysnævnte Henseender, eller naar nogen af Repræsentanterne ellers har gjort sig skyldig i saadanne Pligtovertredelser, som gjøre hans Udtrædelse nødvendig, dog at Udgang til at andrage Sagen for høiere Autoriteter staar vedkommende aaben.

6—26. ....

Kongl. Resol. ang. Benaadning af Straffan- 29. Aug.
ger. (Justitsministeriet.)

Der meddeles allern. Justitsministeriet Bemhændigelse til i de Tilfælde, i hvilke det ved Straffangers Benaadning i Benaadningsresolutionen er bestemt, at den paagjældende uden Dom vil være at gjenindsætte, naar han gjør sig skyldig i nogen Forbrydelse, der ikke medfører større Straf end den Forbrydelse, for hvilken han tidligere er dømt, at tillade, at Løsgængeri og Betleri, hvori den benaadede maatte have gjort sig skyldig, maa paa fjendes uden Hensyn til det ved Resolutionen tagne Forbehold.

Bekjendtgjør. ang. den grevelige Hjelmstjerne-No- 1. Septb.
senroustke Stiftelse. (Stiftelsens Direktion.)

Ved allerh. Resolution af 6. Februar d. A. har det behaget Hs. Majest. Kongen allern. at bifalde, at den

1. Septb. grevelige Hjelmsjerne-Rosencroustke Stiftelse træder i Virksomhed. I Følge den af afdøde Grevinde Rosencrone under 12. Januar 1822 underskrevne og derefter den 12. April s. A. allern. konfirmerede Fundats for Stiftelsen, har denne til Hensigt at lindre usor skyltd Træng, bidrage til lykkelige Ægtefæbers Formivelse i Næringsstanden, understøtte fremadstræbende uformuende Ungdom, udbrede Kultur og Videnskabelighed, samt opmuntre Talenters heldige Udvikling. I Overensstemmelse med disse Diemed indbefatter Stiftelsen fem Klasser, af hvilke den første Klasse understøtter gamle Tjenestefolk af begge Kjønn, der formedelst Alder og Svaghed ere uskikede til Tjeneste, den anden Klasse udstyrer uformuende Piger, der gifte sig i Næringsstanden, den tredie Klasse sigter til at hjælpe trængende Enter at opdrage usorsørgede Børn, den fjerde Klasse har til Formaal at befordre videnskabelige Bestræbelser, den femte Klasse virker til Videnskabeligheds Fremme igjennem det danske Videnskabernes Selskab og til Talenters Udvikling blandt Kunstnere og Haandværkere. De Personer, som have Udgang til at erholde Understøttelse af nogen af Stiftelsens tre første Klasser, maa være enten fødte og opdragne eller bosatte og hjemmehørende i Kjøbenhavn eller en Kjøbstad i Sjælland eller en i Nørrejylland. For at have Udgang til Understøttelse af første Klasse for gamle Tjenestefolk, der formedelst Alder og Svaghed ere uskikede til videre Tjeneste, udfordres paalidelige Vidnesbyrd om en sædelig, god og upaaklagelig Opførsel, ligesom ogsaa flere Aars Tjeneste hos een Person eller i een Familie. Saadanne trængende hjælpes enten med en aarlig Pension eller med en Gave, hvis rigtige Anvendelse kunde bringe en sliq Person i en passende Næringsvei. De, som enten ere forsørgede af dem, de have tjent, eller som fra andre Steder nyde en saadan Understøttelse, som efter Omstændighederne maa

anses tilstrækkelig til at sikre dem for Mangel, kunne ikke 1. Septb.
vente Hjælp i denne Klasse. Med Hensyn til anden
Klasse, hvis Siemed er at udstyre uformuende Piger,
der gifte sig i Næringsstanden, maa de, som kunne vente
Udgang til at tilstaas Udstyr, have nydt en sædelig Op-
dragelse og vise et saadant Forhold, at der kan være
grundet Formodning om, at de ville blive gode Hus-
mødre. Det paaligger derfor saadanne Personers For-
ældre eller Bærger at tilveiebringe paalidelige Attester om
deres Børns eller Myndlingers sædelige og gode Opførsel,
samt ligeledes om, at de Mænd, med hvilke Ægteskaber
maatte indgaas, ere i en saadan Næringsvei og vise et
saadant Forhold, at det kan være rimeligt, de ville kunne
ernære en Familie. I Henseende til tredie Klasse, der
har til Hensigt at understøtte trængende Enker til at op-
drage uforsørgede Børn, er Børnenes gode og hensigts-
mæssige Opdragelse Hovedsiemedet for Understøttelsen.
Hjælpen gives uden Hensyn til Stand. Naar Opdragelsen
er tilendebragt og Børnene komme til den Alder, at de selv
bør kunne fortjene deres Underholdning, i det seneste naar
de have opnaaet det 18. Aars Alder, ophører Under-
støttelsen. Den fjerde Klasse's Indtægter blive for inde-
værende Aar at anvende til at fremkalde videnskabelige
Ophøvsninger og Berigtigelser i Fædrelandets ældre og
nyere Historie. Af den femte Klasse's aarlige Ind-
tægter tilskilles den ene Trediedel det danske Videnskaberne's
Selskab i Kjøbenhavn for at anvendes til saadanne videns-
skabelige Gjenstande, som dette Selskab maatte finde pas-
sende. De øvrige to Trediedele af Indtægterne anvendes
for indeværende Aar til gavnligge Opfindelser af nye eller
lettere Veie og Midler i Kunster og Haandværker. Der
maa ikkun meddeles saadanne Kunstnere Understøttelse, der
godtgjøre ved Vidnesbyrd fra det kongelige Kunstakademi,
eller, om de ere Mecanici, ved saadanne Vidnesbyrd fra

1. Septb. bekendte duelige og fagkyndige Mænd, at de have gjort heldig Fremgang i den Kunst, de dyrke. Da Stiftelsen af forskjellige Marsager i flere Aar ikke vil kunne træde i fuld Virksomhed, saa ville Understøttelserne i de forskjellige Klasser for Aaret 1862 indskrænke sig til: første Klasse 1,273 Rd. 77 β., anden Klasse 1,273 Rd. 77 β., tredje Klasse 1,273 Rd. 77 β., fjerde Klasse 1,436 Rd. 89 β., femte Klasse (til det danske Videnskaberne's Selskab) 478 Rd. 93²/₃ β., til Understøttelser 957 Rd. 91¹/₃ β., 1,436 Rd. 89 β. Ansøgninger om Understøttelse af Stiftelsen blive at indgive til undertegnede Direktion. Der vil kun blive taget Hensyn til de i de skriftlige Ansøgninger opgivne Momenter, og Direktionens Medlemmer ønske derfor, at Ansøgerne og de Personer, som maatte interessere sig for disse, hverken mundtlig eller skriftlig uleilige sig med yderligere at henvende sig til dem. For Aaret 1862 blive Ansøgningerne at indsende inden den 1. November d. A. Ansøgningerne ville, for saa vidt de angaa Understøttelser af Stiftelsens forannævnte første, anden og tredje Klasse, være at ledsage af et behørigt udfyldt og underskrevet Skema, hvortil Blanket udelæveres fra Stiftelsens Kontoir her i Staden, Bag Børsen Nr. 10, i Stuen til venstre. Sammensteds afleveres Ansøgningerne om ethvert af Legaterne. Udbetalingen af Understøttelserne sker til hvert Aars 11. December Termin paa de Dage, som nærmere hver Gang ville blive bekendtgjorte.

2. Septb. Justitsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) aug. Betydningen af Anerkjendelsen af fremmede Trosskamsfund m. m.

Bed at fremsende den med Bilag hoslagt tilbagefølgende Ansøgning, hvori Christian Willerup her af Staden, der efter den biskoppelig-methodistiske Kirkes Ritus er ind-

viet til Superintendent for samtlige bemeldte Kirkes Me= 2. Septb. nigheder i de nordiske Riger, anholder om Hans Majestæt Kongens Anerkjendelse af fornævnte Kirke og Trossamfund her i Landet, har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i behagelig Skrivelse af 1. Februar d. A. ytret, at samme antager, at den i Grundlovens § 82, jvfr. Lov af 13. April 1851, omhandlede Anerkjendelses Bæsen bestaar i Afgang for det paagjældende Religionsamfund til at der tillægges de for samme bestillede Præster Ret til at foretage kirkelige Handlinger, navnlig Ægtevielser, med borgerlig Gyldighed samt til at de af dem udfærdigede Attestationer eller Udskrifter af deres Kirkebøger erholde borgerlig Troværdighed. En saadan Anerkjendelse indeholder imidlertid, efter velbemeldte Ministeriums Formening, ingenlunde ligefrem en Berettigelse for de ved Trossamfundet ansatte Præster til at foretage Vielse osv. med borgerlig Virkning, men alene Afgang for Samfundet til paa nærmere Andragende under visse Forudsætninger og med nærmere Bestemmelser at erholde den dertil fornødne Anerkjendelse af de enkelte Præster eller Regjeringens Autorisation for hver af disse til at fungere som Præst med borgerlig Virkning i Henseende til de kirkelige Handlinger, der berøre det borgerlige Liv, saaledes at det i hvert enkelt Tilfælde maa bero paa Regjeringen efter de oplyste Omstændigheder at meddele eller nægte Præsten Anerkjendelse, saa vel som at knytte denne til de nærmere Betingelser, der maatte findes betryggende. Velbemeldte Ministerium har derhos bemærket, at der som Betingelser for Anerkjendelsen af et fremmed Religionsamfund maa fordres, dels at der hverken i dets Lære eller i Formerne for dets Gudstjeneste findes noget, der strider imod Sædeligheden eller den offentlige Orden, dels at det paagjældende Samfund har udpræget sin Tilværelse og Karakter i en bestemt Betydelse og Organisation, der indeholder ikke blot dets

2. Septb. Berettigelse til at erkjendes for et selvstændigt kirkeligt Samfund, men tillige Garantien for dets fortsatte Bestaaen under faste ordnede Forhold, i hvilken Henseende det navnlig maa være af Bigtighed, at der baade have Anstalter til tilhørlig Uddannelse af vordende Præster og bestemte og betryggende Regler for disses Kaldelse eller Bestikkelse, og de is endelig at det til en fremmed Religionsbekjendelse hørende Menighedssamfund her i Landet, om hvis Auerkjendelse der bliver Spørgsmaal, maa have konstitueret sig som en selvstændig Menighed, som maa forudsættes og i fornødent Fald maa oplyse at være i Besiddelse af de fornødne Midler til sin Subsistens som saadan og i sin Spidse maa foruden Præsten have Forstandere eller Repræsentanter, der ere berettigede til paa Menighedens Vegne at indgive Andragender til Regjeringen, og til hvilke denne i fornødent Fald kan holde sig navnlig med Hensyn til Kirkebøgernes betryggende Førelse. I det Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet derhos med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Auerkjendelse bør ske ved Lov eller kan foregaa administrativt ved en allers højeste Resolution, har henvist til de i Folkethinget i den sidste Rigsdagssession i Anledning af en Interpellation foregaaede Forhandlinger, hvorunder Deres Excellence blandt andet har udtalt, at Auerkjendelsen kunde foregaa administrativt, har velbemeldte Ministerium fluttelig ytret den Formening, at Spørgsmaalet om Meddelelse af en saadan Auerkjendelse, naar dennes Betydning bestemmes paa den ovennævnte Maade, maa afgjøres gjennem Justitsministeriet, eller at dets Afgjørelse i ethvert Tilfælde maa afhænge af, hvorvidt Justitsministeriet maatte finde, at der med Hensyn til de borgerlige Interesser, hvis Varetagelse er henlagt under samme, intet er at erindre imod, at den omspurgte Auerkjendelse meddeles. I Henhold hertil har

velbemejdede Ministerium henstillet, om Justitsministeriet 2. Septb. maatte finde, at der er Føie til at foretage videre Skridt i nærværende Sag, idet samme har ytret, at det, naar Hensynet indskrænkes til de kirkelige Betragtninger, der maa komme under Overveielse, i Besskaffenheden af det kirkelige Samfund, til hvilket de herværende methodistiske Menigheder slutte sig, ikke for sit Bedkommende kan finde noget at erindre imod, at den ansøgte Anerkjendelse maatte blive dem til Del, men at Ministeriet, naar den borgerlige Side af Sagen tillige tages i Betragtning, maa formene, at der, forinden der meddeles disse Menigheder den ansøgte Anerkjendelse, maatte foreligge nærmere Oplysninger om deres Besskaffenhed og at i alt Fald deres Anerkjendelse eventualiter maatte knyttes til nærmere Bestemmelser betræffende deres Organisation og Repræsentation ligeoverfor Regjeringen saa vel som angaaende Betingelserne for den specielle Anerkjendelse af deres Præster.

Foranlediget heraf skulde jeg ikke undlade tjenstligst at melde, at Ministeriet, der gauste maa tiltræde hvad Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har ytret i Henseende til Anerkjendelsens Væsen og Betydning, er enigt i, at Anerkjendelsen maa ske administrativt ved en allerh. Resolution. Idet hverken Grundloven eller nogen af de senere Love, der forudsætte, at fra Folkekirken afvigende Trossamfund kunne anerkjendes og give Forskrifter for dens Bedkommende, indeholder noget, der viser hen til, at Anerkjendelsen hører ind under Lovgivningsmagten, saa lidt som der antydes, at den kan udgaa fra Administrationen, maa en Betragtning af selve Anerkjendelsens Væsen være det, hvorefter Spørgsmaalet om det er nødvendigt at henvende sig til Lovgivningsmagten bliver at afgjøre. Medens nu i Følge det i det foregaaende anførte Anerkjendelsens Væsen ligger i en Udgang for Trossamfundet

2. Septb. til at faa en af samme dertil indstillet Præst, naar han af Regjeringen findes at have den fornødne Kvalifikation, erklæret berettiget til at foretage kirkelige Handlinger med samme borgerlige Retsvirkning som Folkelirkens Præsters, m. m., skjønnes Anerkjendelsens Meddelelse ikke at ligge udenfor Grændserne af en Kongen tilkommende Myndighed, hvorved bemærkes, at der ikke til Anerkjendelsen knytter sig andre Virkninger, som maatte gjøre det nødvendigt at bringe den ind under Lovgivningens Omraade, og at den saa meget mindre kan medføre noget, der kunde præjudicere en fremtidig Ordning af de afvigende Trossamfunds Forhold efter Grundlovens § 83, som det er en Selvfølge, at en eventuel Lov maatte blive bindende ogsaa for de allerede ved dens Emanation anerkjendte Samfund. Ogsaa fra en anden Side frembyder sig en Betragtning, der efter Ministeriets Mening maa lede til at anse Kongen besjætt til at meddele et Trossamfund Anerkjendelse. Den Stilling, hvori Kongen stod til Kirken førend Grundloven udkom, vedbliver med de af samme og senere Love flydende Forandringer og Lempelser at være den samme, indtil den forandres ved Lov, og det har sig med den Kongen førend Grundloven gaves tilkommende Myndighed i Henseende til kirkelige Anliggender som med den ved Grundlovens Emanation med Hensyn til andre Forhold gjældende Lovgivning, at den nemlig vedbliver at være i Kraft for saa vidt den ikke ved Grundloven eller andre Love er hævet. Ligesom det heraf er en Følge, hvad der ogsaa er anset for givet, at der i Overensstemmelse med de tidligere fulgte Regler kan meddeles af Kongen selv eller ad mandatum Bevillinger og Dispensationer vedkommende kirkelige Forhold, saaledes maa det formentlig ogsaa antages, at Kongen fremdeles er i Besiddelse af den Myndighed, i Medfør af hvilken det reformerte, katolske og mosaiske Trossamfund i sin Tid ere blevne anerkjendte, naar dette ikke er i

Strid med Grundlovens eller de senere Loves Bestemmelser, 2. Septb. men det er saa langt fra, at disse antyde, at heri er gjort Forandring og at Anerkjendelsen skal ske gjennem Lov, at meget mere Grundlovens § 82 og Lov af 18. April 1851 ved den Naade, hvorpaa de stille et Trossamfunds Anerkjendelse som Betingelse eller Forudsætning for de paa-gjældende Bestemmelser's Anvendelighed, synes at vidne om, at Anerkjendelsen ikke er betragtet som en Akt, der skulde henhøre under Lovgivningsmagten, hvilket der i alt Fald havde været stor Opfordring til at udtale. Hvad angaar Betingelserne for et Trossamfunds Anerkjendelse deler Justitsministeriet den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet udviklede Anskuelse, der maa anses saa fuldkomment hjemlet ved de Forholds Natur, hvorom Talen er, at man, naar det først antages, at Anerkjendelsen ikke skal ske ved Lov, men ad administrativ Veie, ikke finder, at den Omstændighed, at der ei findes lovbestemte Forrifter angaaende Betingelserne, hvorunder Anerkjendelse vil kunne meddeles, frembyder nogen Betænelighed ved at tage Bestemmelse om, hvorvidt Anerkjendelse i de enkelte foreliggende Tilfælde kan finde Sted. For saa vidt betræffer Spørgsmaalet om Anerkjendelsen skal ske igjennem Kirke- og Undervisningsministeriet eller igjennem Justitsministeriet, holder jeg for, at den bør foregaa gjennem førstnævnte Ministerium, paa Grund af sammes Stilling til de kirkelige Hensyn, der fortrinsvis maa komme i Betragtning, hvor Talen er om et Trossamfunds Anerkjendelse. I den Forudsætning, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet tiltræder denne Formening, skal jeg htre, at Justitsministeriet, efter de Oplysninger, der foreligge angaaende det omhandlede Methodistsamfund ikke finder noget at erindre mod dets Anerkjendelse, naar denne knyttes til den Betingelse, at der til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indgives og af samme appro-

2. Septb. beres Forslag til Samfundets Repræsentation ligeoverfor Regjeringen, og at det skal være pligtigt at underkaste sig de Regler, der maatte foreskrives i Henseende til Indretningen og Førelsen af Kirkebøger, Udskrifter af disse, Indberetninger, m m. Sluttelig vedlægges en fra Willerup modtagen Skrivelse af 16. Juli d. A., hvori han ytrer sig angaaende den eventuelle Dannelse af et Forstanderskab for det oftnævnte Trossamfund her i Landet.

10. Septb. **Bekjendtgjor. ang. Behandlingen af uindløste Breve.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 256.

24. Septb. **Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. Betydningen af Ordet „Firma“ i Lov af 23. Januar 1862 § 1 og af Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lovens §§ 1 og 8.**

J behagelig Skrivelse af 14. Juli d. A. har Kjøbenhavns Magistrat forespurgt, dels om Lov om Benyttelsen af Firmaer samt af Fuldmagter til at underskrive per procura m. m. af 23. Januar d. A. § 8 kan antages at have paabudt Anmeldelse for Dyrigheden om Fuldmagter til at underskrive per procura fra saadanne Næringsdrivende, der ikke føre noget Firma i den i bemeldte Lovs § 1 angivne Betydning, dels om der ved Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lovens §§ 1 og 8 er ment den Næring, som i Følge Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29. December 1857 § 1 som bunden Næring kun kan drives i Følge Borgerskab eller Næringsbevis, eller om der skal ses hen til det noget videre Begreb, der har ligget til Grund for den her i Staden nu ophævede,

men i andre Rjbstæder endnu bestaaende Nærings= 24. Sept.
stats Paaligning, under hvilken Stat ogsaa frie Nærin-
ger ere blevne indbragne, jvfr. Lov af 29. December 1857
§ 70.

Foranlediget heraf skulde man, efter over Sagen at
have brevveilet med Indenrigsministeriet, ikke undlade
tjensligst at melde, at Ministeriet saa vel efter det al-
mindelige Udtryk „nogen“ i § 8 som efter de paa Rigs-
dagen stedsfundne Forhandlinger, hvoraf fremgaar, at Ordet
„Firma“ i den citerede Paragraf ikke er at forstaa alene
om det Forretningsnavn, der er forskjelligt fra vedkom-
mendes eget Navn, skjøndt kun et saadant efter § 1 bliver
at anmeldes for den vedkommende Dvirighed, men at der-
under ogsaa indbefattes det Tilfælde, at nogen driver en
borgerlig Næring under sit eget Navn, maa antage, at den
omspurgte Bestemmelse i § 8 ogsaa finder Anvendelse paa
saadaane Fuldmagter, hvorved nogen, der driver borgerlig
Næring uden dertil at benytte andet Forretningsnavn end
sit eget Navn, bemyndiger en anden til at underskrive paa
sine Vegne i de Næringen eller Forretningen vedkommende
Anliggender. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om
Betydningen af Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lovens
§§ 1 og 8, da kan Ministeriet saa meget mindre antage, at
der herved er sigtet udelukkende til bunden Næring, som
Begrebet om saadan Næring i Følge Næringslovens § 1
er periodisk Forandring underkastet, jvfr. ogsaa Bestemmel-
sen i samme Lovs § 70, hvorefter de, der drive en fri Næ-
ring som selvstændigt Erhverv, kunne ansættes til Nærings-
stat, om de end ikke have taget Borgerskab, hvorimod Mini-
steriet maa holde for, at Begrebet maa tages i den videre
Betydning, hvori det omfatter enhver Handels-, Kommis-
sions-, Haandværks- eller Fabrikdrift, der drives som selv-
stændigt Erhverv.

25. Sept. Bekjendtgjør. ang. de Regler, der i Kongeriget Danmark blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandſkabs Tjenſtdygtighed m. v. (Suſtitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 256.

25. Sept. Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet. (Suſtitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 265.

28. Sept. Kundgjør. ang. en med det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland affluttet Konvention om gjensidig Udlevering af Forbrydere. (Suſtitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. sundet Os foranlediget til med Hendes Majeſtæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland at afflutte en Konvention angaaende gjensidig Udlevering af Forbrydere, og bringes bemeldte Konvention, efter at Ratifikationerne ere udveylede, herved til offentlig Kundſkab. Svorefter alle vedkommende ſig have at rette.

.....

Art. 1. De høie kontraherende Parter forpligte ſig til, paa derom i Deres Navn gennem Deres diplomatifke Agenter fremsat Begjæring, at udlevere Perſoner, ſom, anklagede for eller overbeviste om at have indenfor den Parts Territorium, der begjærer Udleveringen, begaaet Mord (derunder indbefattet Snigmord, Forældre- og Frændemord, Foftermord og Giftmord) eller derpaa at have gjort Attentat, Falſk (derunder indbefattet Eſtergjøven af Bant-

sedler, Statspapirer eller Penge) eller svigagtig Fallit, 28. Sept. maatte blive antrufne indenfor den anden Parts Territorium, forudsat at saadanne Personer ikke ere den Parts Undersaatter, til hvilken Begjæringen om Udlevering er rettet. Det fastsættes fremdeles, at en Person, der er anklaget for en Forbrydelse, kun kan fordrøs udleveret, naar der er tilveiebragt et saadant Bevis for Udsørelsen af denne, at der efter det Lands Love, hvor den undvegne eller for en Forbrydelse anklagebe antræffes, heri vilde indeholdes tilstrækkelig Hjemmel til at paagribe ham og stille ham for Retten, hvis Forbrydelsen var begaaet i det paagjældende Land; samt at Udleveringen af en domsfældt Person alene skal finde Sted, naar en bekræftet Gjenpart af Dommen er bleven fremlagt, og hans Identitet er bleven godtgjort. Som en Følge heraf skal fra den danske Regjerings Side Udleveringen alene finde Sted, naar det Ministerium, under hvilket Retspleiens Ledelse henhører, dertil har givet sit Samtykke, og efter at, dersom Personen er sat under Anklage, en Arrestordre eller andet tilsvarende Retsdokument er blevet tilveiebragt, udfærdiget af en Domstol eller anden kompetent Myndighed i det Forenede Kongerige og indeholdende en klar Angivelse af de Handlinger, i hvilke den undvegne Person formenes at have gjort sig skyldig; eller, dersom Personen er domsfældt, efter at en bekræftet Gjenpart af Dommen er bleven fremlagt, og hans Identitet er bleven godtgjort. Fra den storbritanniske Regjerings Side skal Udleveringen alene finde Sted, for en anklaget Persons Bedkommende, mod Tilveiebringelse af et Arrestdekret eller andet tilsvarende Retsdokument, udfærdiget til Paagribelse af den undvegne af en Domstol eller anden offentlig Myndighed i Danmark, som er berettiget til at anstille Undersøgelser om de Handlinger, der lægges den undvegne til Last, samt af behørigen bekræftede Udsagn eller Forklaringer, afgivne under Eds Tilbud for

28. Sept. en saadan Domstol eller en offentlig Myndighed og indeholdende en tydelig Angivelse af disse Handlinger, eller af andet saadant Bevis, som i Overensstemmelse med Englands Love indeholde Hjemmel til at paagribe den indvegne og stille ham for Retten, dersom Handlingerne vare blevne begaaede i bemeldte Land; eller, for en domsfældt Persons Bedkommende, mod Tilveiebringelsen af en bekræftet Gjenpart af Dommen og af Bevis for hans Identitet.

Art. 2. Dersom en Person, anklaget eller domsfældt for nogen af de i foregaaende Artikel nævnte Forbrydelser, skulde være undvegen fra en Koloni eller Besiddelse tilhørende den ene af de høie kontraherende Parter og blive antruffen i en Koloni eller Besiddelse tilhørende den anden Part, skal Udleveringen, dog ikkun under de i foregaaende Artikel fastsatte Betingelser, finde Sted paa en af den ene Kolonis Guvernør til den anden Kolonis Guvernør direkte rettet Begjæring. Det skal staa den Guvernør, til hvem Begjæringen er rettet, frit for enten at indrømme Udleveringen eller at henstille Sagen til sin Regjerings Afgjærelse.

Art. 3. Omkostningerne ved en i Overensstemmelse med ovenstaaende Artikler stedfunden Anholdelse og Udlevering skulle bæres og udredes af den Regjering, i hvis Navn Begjæringen er fremsat.

Art. 4. Nærværende Konvention skal træde i Kraft, saa snart den fornødne Sanktion af den lovgivende Magt er tilveiebragt. Hver af de høie kontraherende Parter skal til enhver Tid være berettiget til at opsigte den anden Part denne Konvention, der i saadant Tilfælde skal ophøre at være gjældende sex Maaneder fra Opsigelsens Dato.

Art 5. Nærværende Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udveksles i London om en Maaned, eller tidligere, hvis ske kan.

..... Givet i London den femtende April Aar efter Christi Byrd atten hundrede og to og trefindsthye.

Nuordn. ang. Adgang for dem, der have løst 2. Oktb.
Sognebaand, til at benytte deres egen Sognekirke
og Kirkegaard. (Kirke- og Undervisningsmini-
steriet.)

Indm. Saml. pag. 272.

Nuordn., indeholdende nærmere Bestemmelse af 2. Oktb.
Forbudet i kongl. Resolution af 20. August 1790
imod Fartoiers Indløben eller Landing udenfor de
rette Løsse- og Ladesteder paa Den St. Croig.
(Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 273.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense 15. Oktb.
Amt), at Loven af 6. April 1855 ikke er til
Hinder for, at der i Pantebreve, der angaa Begæ-
ljæld, tages den ved Begælforsordningen hjemlede
høiere Rente.

Med behagelig Erklæring af 23. August d. A. har
Deres Excellence tilstillet Indenrigsministeriet en af dette
Ministerium til Justitsministeriet oversendt Skrivelse, hvori
By- og Herredsfoged Møller i Middelfart, næst at ind-
berette, at der i et mellem Handelshuset Meyer, Bernhardt
& Co. i Hamborg ved Procurator Sæspersen i Odense og
Kjøbmand Niels Holm Iversen af Middelfart den 9. Juli
d. A. indgaaet Forlig er betinget 6 pCt. Rente fra For-
faldsdagen af en sidstnævnte paahvilende forfalden Begæ-
ljæld, uagtet der ved Forliget er givet Pant i en fast
Eiendom, forespørger mod hvem Tiltalen for den saaledes
formentlig begaaede Mager skal rettes.

15. Okth. I den Aaledning skulde man ved hoslagte Bilags Tilbage- sendelse til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Loven af 6. April 1855 ikke kan antages at have forandret den Kreditor ved Forordningen af 18. Mai 1825 § 45 og § 59 hjemlede Ret til fra Bøvelens Forsaldsdag at oppebære de i den nævnte Lovbestemmelse omhandlede høiere Renter, hvilken Ret ikke var betinget af, at der ikke til Sikkerhed for Fordringen var givet Pant i faste Eiendomme, jfr. ogsaa Justitsministeriets Skrivelse af 21. August 1855.
28. Okth. Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer til Ombytning. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 276.
12. Novb. Lov om en Forøgelse af Assessorernes Antal i Landsøver- samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn og Landsøverretten i Viborg. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 276.
20. Novb. Bekjendtgjør. om Forstaelsen af Udtrykket „borgerlig Næring“ i Lov om Firmaer af 23. Januar 1862, m. m. (Kjøbenhavns Magistrat.)
Indm. Saml. pag. 277.
29. Novb. Justitsmin. Skr. ang., at Alimentationsbidrag, som det i Medhold af Lovgivningen er paalagt Moderen til et nægte Barn at yde til dets Underholdning, ikke kan foranstaltes affonet med Fængsel paa Baud og Brød*).

En Amtmand havde beværet sig over, at Kjøbenhavns

*) Deptutid. for 1863 pag. 947.

Magistrat havde nægtet at efterkomme et fra Forstander= 29. Novb. skabet for N. N. Sogn fremkommet Andragende om, at et i Kjøbenhavn tjenende Fruentimmer, hvem det ved Kjøbenhavns Overpræsidents Resolution var paalagt at yde et aarligt Underholdningsbidrag til sit i bemeldte Kommune forsørgelsesberettigede nægte Barn, maatte komme til at affone det for det første halve Aar forfaldne, men ikke erlagte Bidrag.

Efter i denne Anledning at have indhentet Erklæring fra Overpræsidenten i Kjøbenhavn og derefter over Sagen at have brevvevlet med Indenrigsministeriet, svarede Justitsministeriet, at der, i Følge hvad der er udtalt i Motiverne til Forordningen af 16. November 1836, jfr. Kanc. Skr. 25. Mai 1841, ikke høves nogen Hjemmel til at foranstalte det omhandlede Bidrag, der i Medhold af Lovgivningen er paalagt Moderen, jfr. Kanc. Skr. 8. Mai 1830, affonet med Fængsel paa Vand og Brød.

Benfabs-, Handels- og Skibsfartstraktat med 19. Decb. Republiken Venezuela *).

Lov ang. en forlænget Varighed af Loven af 29. Decb. 12. Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 277.

Lov indeholdende Forandring i Forordningen af 29. Decb. 26. Marts 1845. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 278.

*) Se Patent 10. August 1863.

29. Decb. Lov ang. Opførelsen af en fast Bro over Guldborgsund. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 278.
29. Decb. Lov om det kongl. naturhistoriske Museums Overgang til Kjøbenhavns Universitet m. m. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 279.
29. Decb. Lov om Forandring i Lov af 24. April 1860 om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelsers, Seminariefondets og det benificerede Bøndergods. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 280.
29. Decb. Lov, indeholdende midlertidige Bestemmelser om Lovgivningen for de dansk-vestindiske Besiddelser i finansiel Henseende. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 280.

 1863.

---

15. Jan. Traktat ang. Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caroline Marie Charlotte Louise Julie til Danmarks Høgtæst med Hans kongl. Høihed Prinds Albert Edward af Wales.

I den hellige og høilovede Treenigheds Navn! Det bringes herved til almindelig Kundskab, at, saasom Hans Majestæt Kongen af Danmark paa den ene Side og Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Stor-

britannien og Irland paa den anden Side, allerede sam- 15. Jan.
mentknyttede ved Venstabs Baand, have fundet for godt at
stifte en Forbindelse mellem Deres respektive kongel. Huse
ved Indgaaelsen af et fra begge Sider bifaldet Ægteskab
imellem Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caro-
line Marie Charlotte Louise Julie, Hans kongl. Høihed
Prinds Christian til Danmarks ældste Datter, og Hans
kongl. Høihed Albert Edward Prinds af Wales, Hertug
af Sachsen, Prinds af Sachsen-Coburg og Gotha etc. etc.,
Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige
Storbritannien og Irlands og Hs. kongl. Høihed Prinds-
gemalen, Prinds Albert af Sachsen-Coburg og Gothas
ældste Søn, saa have, efter at de to Høie Forlovede saa
vel som Hans kongl. Høihed Prinds Christian til Danmark
og Høisammes Gemalinde, Hendes kongl. Høihed Prind-
sesse Louise Wilhelmine Frederikke Caroline Augusta Julie,
have givet Deres Samthkke til den ommeldte Forbindelse,
Hans Majestæt Kongen af Danmark paa den ene Side og
Hendes Britiske Majestæt paa den anden Side til Deres
Besuldmægtigede til Opnaaelsen af hint saa ønskelige For-
maal, samt for at underhandle om, afslutte og vedtage de
nærmere Bestemmelser vedkommende det omhandlede Ægte-
skab, udnævnt:

.....
hvilke, efter at have meddelt hinanden deres respektive Fuld-
magter, som befaantes i god og rigtig Form, ere komne
overens om og have afsluttet følgende Artikler:

Art. 1. Det er besluttet og vedtaget, at Ægteskabet
imellem Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caro-
line Marie Charlotte Louise Julie, Hans kongl. Høihed
Prinds Christian til Danmarks ældste Datter, og Hans
kongl. Høihed Albert Edward Prinds af Wales, Hertug af
Sachsen, Prinds af Sachsen-Coburg og Gotha etc. etc.,

15. Jan. Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irlands og Hans kongl. Høihed Prinds-gemalen, Prinds Albert af Sachsen-Coburg og Gotha selvste Søn, skal indgaas personlig, saa snart som det lader sig gjøre, i den Del af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, der kaldes Storbritannien, i Overensstemmelse med de engelske Loves Forrifter, samt efter den engelske Kirkes Ritus og Ceremonier.

Art. 2. Hendes Britiske Majestæt lover, at Hans kongl. Høihed Albert Edward, Prinds af Wales, Hertug af Sachsen, Prinds af Sachsen-Coburg og Gotha etc. etc., skal sikre Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caroline Marie Charlotte Louise Julie af Indtægter, der tilhøre Hans kongl. Høihed eller maatte blive Deres kongl. Høiheder tilstaaede af Parlamentet, en aarlig Sum af Ti Tusinde Pund, at betale under Deres kongl. Høiheders Ægteskab til Hendes kongl. Høihed halvaarlig til Hendes udelukkende og særskilte Brug, saaledes at bemeldte Sum ikke udbetales forskudsvis.

Art. 3. Hendes Britiske Majestæt forbynder sig til at foreslaa sit Parlament, at Hendes Majestæt sættes i Stand til at sikre Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra Caroline Marie Charlotte Louise Julie, for det Tilfælde, at Hendes kongl. Høihed skulde have den Ulykke at blive Enke efter Hans kongl. Høihed Prindsen af Wales, den aarlige Sum eller Udbetaling af Tredive Tusinde Pund Sterling, Storbritannisk Mønt, som Livgeding, saaledes at bemeldte Sum, i det omhandlede Tilfælde bliver at udbetale i kvartalsvise Rater til Hendes nævnte kongl. Høihed eller Hendes Befuldmægtigede.

Art. 4. Nærværende Traktat skal ratificeres af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland,

og Ratifikationerne skulle udvekses i Kjøbenhavn saa snart 15. Jan. som muligt.

Til Bekræftelse heraf have de fra begge Sider Befuldmægtigede undertegnet bemeldte Traktat og forshnet samme med et Astryk af deres respektive Waaben.

Saaledes sket i Kjøbenhavn den femtende Dag i Januar Maaned, i Herrens Aar Et Tusinde Otte Hundrede og Tre og Treksindsthyve.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over 15. Jan. Præstø Amt) ang. hvilke Bevisligheder Præsten skal affordre Bedkommende for at undgaa Ansvar efter Forordningen af 30. April 1824 § 3 Nr. 10.

I Anledning af det med Amtets Skrivelse af 3. d. M. tilbagefulgte Andragende, hvori Sognepræst N. N. i Borningborg har forespurgt, hvilke Bevisligheder han skal affordre Bedkommende, der ønske Bielse, for at være ansvarsløs ligeoverfor Fattigvæsenet, skulde man tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at naar Sognepræsten efter de foreliggende Legitimationsdokumenter ei har Anledning til at antage, at Mandspersonen i de sidste 5 Aar har nydt Fattigunderstøttelse, og i øvrigt sikrer sig ved Forlovere, vil yderligere Undersøgelse, navnlig for at udfinde Forsørgelseskommunen og skaffe Attest fra samme, ordentligvis være ufornudden, men at Præsten dog selvfølgelig er undergivet Ansvar for Domstolene.

Lov om Tilbagebetaling af det af Statskassen 19. Jan. bevilgede Laan paa 25,000 Rgd. til Opførelse af St. Johannes Kirke paa Nørrebro.

Indm. Samf. pag. 281.

19. Jan. Lov ang. nærmere Bestemmelser vedrørende D. L. 2—22—64 og Lov om Kirkeshu m. m. af 19. Februar 1861 §§ 33 og 34.

Indm. Saml. pag. 282.

19. Jan. Lov om Forandring af Lov 10. Marts 1861 § 2.

Indm. Saml. pag. 283.

19. Jan. Plak. ang. Autorisation af 3 Handelssteder i Island.

Indm. Saml. pag. 283.

5. Febr. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang. at et af et Par separerede Ægtefolk avlet Barn er ægte og at Separationsbevillingen bliver ugyldig ved Ægtefolkernes senere Kjønnsforbindelse.

Bed at tilbagefende det Hr. Kammerherren til Betænkning tilfillede Andragende, hvori Sognepræsten for N. N. Menigheder N. N. forespørger, om et af N. N. af N. N., der ved Bevilling er separeret i Henseende til Bord og Seng fra sin Mand, født Barn, til hvilket Moderen har udlagt sin Mand som Fader, uden at denne nægter Paterniteten, skal indføres i Kirkebogen som ægte eller som nægte født, har De i behagelig Skrivelse af 24. f. M. — næst at fremsende Udskrift af Randers Amts Forhandlingsprotokol, hvoraf fremgaar at Manden ogsaa for Amtet har vedgaaet Paterniteten til det omhandlede Barn — for saa vidt angaar Spørgsmaalet om, hvilken Indskyldelse den Omstændighed, at Forældrene saaledes have fornyet Kjønns-

forbindelsen, bør tillægges paa den tidligere bevilgede Separation, henstillet, om ikke det i sin Tid indgaaede Forlig om Formuesvilkaarene for Separationen fremdeles maa staa ved Magt, da det ikke ses noget Dieblit at have været Parternes Mening at sætte dette ud af Kraft. De har derhos, da Konen i det hele søfter Separationen opretholdt, henstillet, om der ikke atter bør foretages geistlig og verdslig Mægling, samt om Amtet ikke, hvis Manden nægter sit Samtykke til Separationen, maatte bemyndiges til, mulig ved en Paategning paa den ældre Bevilling paany at sætte denne i Kraft.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at Separationsbevillingen efter det passerede har tabt enhver Gyldighed, og at ny Separationsbevilling kun kan meddeles under fornøjet Prøvelse af de foreliggende Omstændigheder.

Judeurigsmin. Str. (fra Ministeriets første til 10. Febr. dets andet Departement) ang., hvorvidt der kan foretages Arveafgift af Forlagsret m. v.

Ved at fremsende det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Konferentsraad og Høiesteretsassessor N. N. blandt andet forespørger, hvorvidt der ved Beregningen af Arveafgifter m. v. i Boet efter afgangne Etatsraad og Professor i de nordiske Sprog ved Kjøbenhavns Universitet N. N. Petersen og ligeledes afdøde Hustru vil være at tage Hensyn til den Indtægt, der ved Udgivelsen af fornævnte Etatsraad Petersens Skrifter kan tilflyde den af ham og Hustru ved det blandt Bilagene værende Testament af 23. April 1862 indsatte Arving, har Judeurigsministeriets 2. Departement i behagelig Skrivelse af 9. f. M. begjært dette Departements Ytringer, om den ved Testamentet indsatte Arving kan antages at have en ved Lovgivningen hjemlet Rettighed til at udgive de nævnte Skrifter, samt i bekræftende Fald, om denne Rettighed kan

10. Febr. betragtes som en Formuesgjenstand, af hvilken der kan fordres Arveafgift.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst tilbagemelde, at efter Forlagsrettens særegne Natur og den Maade, hvorpaa dens Omgang ved Testament er hjemlet i Loven af 29. December 1857 § 3, kan den, der ganske i Almindelighed indsættes til testamentarisk Universalarving efter en Forfatter, formentlig ikke antages derved tillige at være indsat til Arving af hans Forlagsret, og at man saaledes efter det foreliggende Testaments Udtryk maa formene, at det første Spørgsmaal bør besvares benægtende (jvfr. Grams Thingsret 2. Udg. S. 418). Da fremdeles Forlagsretten ikke er en egentlig Formueret, men efter sit Væsen er en personlig Ret, hvilken der kun ved en positiv Lov er givet en vis begrændset Varighed efter den oprindelige Indhavers Død, kan den Omstændighed, at bemeldte Ret i et givet Tilfælde forskaffer en Indtægt for den, til hvem den ved Testament eller ab intestato er gaaet over, ikke bringe den ind under Begrebet af en Formuesgjenstand, hvoraf der skal svares Arveafgift. Denne Indtægt er for saa vidt nærmest analog med en Overlevelsesrente eller en Pension, som en afdød ved Udbetaling af Penge i levende Live eller ved sin Virksomhed i offentlig eller privat Tjeneste har forskaffet sine Efterladte. At Forlagsretten væsentlig er en personlig Ret, synes ogsaa anerkjendt ved Loven af 29. December 1857 § 3, idet denne paa den ene Side ikke har indrømmet den afdøde Forfatters Kreditorer Ret til at søge Fyldestgjørelse i Forlagsrettens Provenu, og paa den anden Side ved at give Bestemmelse om dens Omgang til andre efter Forfatterens Død ikke har bragt de almindelige Arveregler til Anvendelse, men nærmest har taget Hensyn til at bringe den i saadanne Personers Hænder, om hvilke det maa formodes, at de ved dens Benyttelse ikke blot ville se paa det

pekuniære Udbytte, men tillige værne om Forfatterens 10. Febr. literære Ære. Herfra hidrører det, at Forfatterens Testament ubetinget udelukker Intestatarvingerne, at den efterladte Ægtefælle udelukker Livsarvingerne, og at fjernere Slægtninge end Sødsfende aldeles ikke kaldes til Arv. Man maa saaledes, selv affet fra de i det ommeldte Andragende paapegede praktiske Vanskeligheder ved i dette Forhold at anvende de almindelige Forrifter om Arveafgiftens Beregning, antage, at ogsaa det andet af de fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Lov indeholdende Tillæg til Loven af 8. Marts 11. Febr. 1856 ang. Oprettelsen af en Veterinær- og Landbohøiskole. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 284.

Lov om en Forandring i Lov om Kulæg og 11. Febr. Drift af Jernbaner i Kongeriget af 10. Marts 1861 § 2. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 284.

Lov ang. Forandring i Lov om Søneringen af 11. Febr. 19. Februar 1861. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 284.

Lov om Begunstigelser i Henseende til Brugen 11. Febr. af stemplet Papir. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 285.

11. Febr. Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 287.
11. Febr. Lov indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn m. v. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 296.
11. Febr. Lov ang. Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 301.
2. Marts. Justitsmin. Str. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang. at Børn af Forældre af samme anerkjendte Trossamfund skulle opdrages enten i Forældrenes eller Folketirkens Tro.
- Bed at tilstille Justitsministeriet det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Kommissionen for de katolske Skoler her i Staden besværer sig over et den i Henhold til Kirke- og Undervisningsministeriets Resolution af Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn givet, imod Grundloven formentlig stridende Tilhold om paa Grund af konfessionelle Forhold at bortvise visse Elever af de herværende katolske Skoler, har velbemeldte Ministerium i behagelig Skrivelse af 16. December s. A. ytret, at der af den i Slutningen af § 9 i Lov af 13. April 1851 indeholdte Bestemmelse, at Børn af Forældre, der høre til forskjellige Trossamfund, i ethvert Tilfælde skulle opdrages i en Trosbekjendelse, til hvilken en af Forældrene

hører, eller i Folkekirkens Tro, med Sikkerhed synes at 2. Marts. kunne udledes et Princip, der ogsaa maa finde Anvendelse paa Ægtefæder, hvor begge Ægtefæller høre til samme anerkjendte Trossamfund, nemlig at Børnene skulle opdrages enten i Forældrenes eller i Folkekirkens Tro, og at det selvfølgelig ikke staar Forældrene frit for at lade Børnene opdrage i hvilken som helst Religion de ville, og har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i fornævnte Skrivelse begjært Justitsministeriets Ytringer om, hvor vidt samme maatte være enigt i velbemeldte Ministeriums Opfattelse af Lovgivningens Bestemmelser om det anførte Punkt.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade herved tjenstligst at høre, at Justitsministeriet deler den Betragtningensmaade i Henseende til det omhandlede Forhold, for hvilken Kirke- og Undervisningsministeriet har erklæret sig, idet man ikke skjønner rettere, end at de Hensyn, der have motiveret den i Slutningen af § 9 i Lov af 13. April 1851 indeholdte Forskrift for det Tilfælde, at Forældrene høre til forskellige Trossamfund, maa medføre, at Børn af Ægtefæller, der høre til samme Trossamfund, jaafremt de ikke opdrages i Forældrenes Trosbetjendelse, skulle opdrages i Folkekirkens Tro, hvilket da ogsaa har til Følge, at lutheriske Forældre ikke ere berettigede til at lade deres Børn opdrage i den katolske Religion.

Bekjendtgjor. ang. Pædsfrihed for Personer, der 5. Marts. ere hjemmehørende i Spanien.

Indm. Saml. pag. 306.

11. Marts. **Justitsmin. Estr.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang. Fattigvæsenets Straffemyndighed overfor Fattiglemmer.

Foranlediget af det med Deres Excellences paategnede Erklæring af 20. December f. A. hertil indsendte Andragende, hvori Herredsfogden i Bjerge-Nasum Herreder forespørger, hvorvidt den Sogneforstanderskaberne i Følge Plakat 14. December 1810 §§ 21, 22 og 23, jfr. Plakat 21. December 1825 § 5, tilkommende Myndighed til i Forening med Stedets Politimester at diktere Straf af indtil 4 Ugers Tvangsarbejde for Fattiglemmer, der gjøre sig skyldige i Opsætsighed m. v., kan antages bortfalden ved Lov om Straffen for Løsgængeri og Betleri af 3. Marts 1860, skulde man, efter at have brevvevlet med Indenrigsministeriet om Sagen, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at man med Deres Excellence er enig i, at den omspurgte Myndighed ikke kan anses bortfalden ved Lov 3. Marts 1860.

12. Marts. **Indenrigsmin. Estr.** (til samtlige Amtmænd) ang. Anvendelsen af Lov af 23. Januar 1862 ved Udstykninger af tiendepligtige Eiendomme.

Da Ministeriet har bragt i Erfaring, at der i flere Henseender herfter Tvivl om, hvorledes de i Lov om lettet Afgang til at erholde Tiendevederlagets Størrelse og Ydelsesmaade oplyst og berigtiget m. v. af 23. Januar f. A. indeholdte Bestemmelser ved foresaldende Udstykninger af de tiendepligtige Eiendomme blive at bringe i Anvendelse, skulde man til Veiledning herved meddele følgende:

1) Naar der i Overensstemmelse med Lovens § 6 paa en Eiendoms Konto i Registerne til Skjøde- og

Panteprotokollerne er ffet Tilførel om den samme paa 12. Marts. hvilende Tiendebyrde, maa denne for Fremtiden betragtes som hæftende paa samtlige de til Eiendommen hørende, for Ager og Engs Hartkorn skuldsatte Forder, uden Hensyn til om nogle af disse i Følge den ældre Lovgivning hidtil have været at anse som tiendefrie; selv om derfor en eller flere af de ved en saadan Eiendoms Udskiftning udlagte Parceller alene eller tildels maatte bestaa af forhen tiendefrie Forder, bliver ikke destomindre den paa den samlede Eiendom hvilende Tiendebyrde af den, som udfører Udskiftningsforretningen, at fordele ogsaa paa disse Parceller i samme Forhold som Hartkornet.

2) Naar der til den Eiendom, der udstykses, og paa hvilken Lovens § 6 bliver at bringe i Anvendelse, hører Andel i en Fælleslod, bliver den paa den samlede Eiendom hvilende Tiendebyrde at fordele paa hver enkelt af de udlagte Parceller efter det Forhold, hvori Parcellens Hartkorn staar til den samlede Eiendoms Hartkorn, deri indbefattet en til Andelens Størrelse svarende Kvotabel af hele Fællesloddens Hartkorn, dog saaledes, at ved Beregningen af denne Kvotabel ikke mindre Dele end $\frac{1}{4}$ Album medregnes. Paa samme Maade udfindes Hartkornet for den Parcel, til hvilken Andelen agtes henlagt.

3) Da Lovens § 6 ifkun nævner Udskiftning og Omdeling af Fæstegods som de Tilfælde, i hvilke den foreskrevne Fordeling af den en Eiendom paahvilende Tiendebyrde skal finde Sted, er det heraf en Følge, at der, naar i Henhold til Lov om Lørvemosers Udskiftning af 30. December 1858 Græsningsslobder udlægges til de Lørvestærberettigede eller naar i Følge Forordningen af 27. September 1805 Skovgrund ved Udskiftning af Skovfællesstab udlægges til Overflovseierne, ikke bliver Spørgsmaal om en saadan Fordeling, uanset at den Eiendom, fra hvilken

12. Marts. Grund saaledes afgives, herved kommer til at lide Afgang i Hartkorn.

4) Ved Hartkorn forstaas i Lovens § 6 ifkun nyt Ager og Engs Hartkorn, og der bliver saaledes ved Eiendebyrdens Fordeling intet Hensyn at tage til det en Eiendom endvidere muligen paahvilende Stobskjoldshartkorn eller til de andre Arter af Hartkorn, hvortil visse Dele af Eiendommen eller særlige til samme knyttede Indtægtskilder ved den gamle Matrikul ere ansatte.

5) Bestemmelsen i Lovens § 6 om, at der ved Deling af Tiendeafgifter ikke maa antages mindre Brøker end $\frac{1}{4}$ Fdk., er at forstaa saaledes, at ingen af de ved Delingen fremkomne nye Brøker maa erholde en større Nævner end 4. Derimod er det en Selvsølge, at for saa vidt det den samlede Eiendom paahvilende Tiendevederlag indeholder en Brøk med en større Nævner, maa ogsaa for een af Parcelernes Vedkommende en saadan Brøk tilstedes.

6) Naar Tiendeafgiften for Føl, Kalve, Lam, Rid og Bispvarme samt Smaaredsel overensstemmende med Loven af 19. Februar 1861 er bleven forandret til en Afgift i Byg og derefter noteret paa den i fornævnte Lov af 23. Januar f. A. § 9 nærmere forestkrevne Maade, bliver denne Afgift ved fremtidige Udskytninger af de afgiftspligtige Jordbrug samt ved Omdelinger af de paagjældende Fæsteeiendomme at fordele paa samme Maade, som i sidstnævnte Lovs § 6 er fastsat.

7) Ved i Cirkulære af 15. Marts f. A. at foreskrive, at enhver til Ministeriet indsendt Ansøgning om Approbation paa en foretagen Udskytning eller om Notering i Matrikullen af stedfundne Omdelinger af Fæstegods skal være ledsaget af en udtrykkelig Erklæring om, hvor vidt der paa den paagjældende Eiendoms Konto i Registerne til Skjøde- og Panteprotokollerne er sket nogen saadan Tilførsel om den Eiendommen paahvilende Tiendebyrde, som i

Loven af 23. Januar næstforhen § 5 er ommeldt, eller ikke, 12. Marts. har Ministeriet forudsat, at denne Erklæring, i alt Fald i mange Tilfælde, vil kunne afgives enten af Eieren selv eller af vedkommende Landinspektør efter Forhandling med Eieren. Saafrømt imidlertid Ansøgeren til Oplysning i den omhandlede Henseende maatte foretrække at erhverve en Attest fra Retskriveren, antager Ministeriet, at denne i Følge fornævnte Lovs § 8 in fine er pligtig til at efterkomme det til ham derom rettede Forlangende. For denne Attest, der i Henhold til Lovens § 11 kan skrives paa ustemplet Papir, tilkommer der, hvad enten den gaar ud paa at angive, hvorledes den paa Eiendommens Konto skete Tilførsel om Tienden lyder, eller ifkun paa at ingen saadan Tilførsel endnu har fundet Sted, i Følge den citerede Bestemmelse i § 8 Retskriveren en Betaling af 12 Sk.

Foraanstaaende skulde man tjenstligst anmode Hr. Amtmanden om at meddele de i det Dem anbetroede Amt værende Landinspektører og autoriserede Landmaalere til fornøden Efterretning og Sagttagelse.

Lov om Opførelsen af en ny Banegaard ved 13. Marts. Kjøbenhavn og om en Forandring i den Kjøbenhavn = Korsør'ske Jernbanes Retning. (Sudenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 306.

Anordn. indeholdende nogle forandrede Bestemmelser med Hensyn til Forhandlingen af stemplet Papir og Stempelmærker i Kjøbenhavn. (Sudenrigsministeriet.) 13. Marts.

Indm. Saml. pag. 307.

19. Marts. Bekjendtgjør. ang. Indkaldelse af visse Statsobligationer til Dumbytning. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 307.

25. Marts. Bekjendtgjør. ang. Dokumentstemplingen i Kjøbenhavn samt Stempling af rent Papir efter Privates Begjæring. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 308.

27. Marts. Bekjendtgjør. ang. de „Industribanken i Kjøbenhavn“ og Sparekassen „Den lille Bixube i Tjustrup og Haldagerlille Pastorat“ tilstaaede Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 309.

30. Marts. Allerh. Kundgjørelse ang. Hertugdømmet Holstens Forfatningsforhold *). (Konseilspræsidiat.)

Indm. Saml. pag. 309.

31. Marts. Bekjendtgjør. ang. Passfrihed i Frankrig for danske Rejsende. (Tustitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 312.

*) Sat ud af Kraft ved Patent 4. December 1863.

**Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. 1. April.
närmere Regler for Meddelelse af Pas til Klude-
amlere.**

Da Ministeriet har anset det for hensigtsmæssigt nærmere af bestemme og tildeels modificere de hidtil gjældende Regler for Meddelelse af Pässe til Kludeamlere, skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at de ved det forhenværende kongelige danske Kancellis Cirkulærer af 1. Marts og 2. September 1823 i saa Henseende givne Bestemmelser herved sættes ud af Kraft, og at der derimod for Fremtiden ved Meddelelse af Pässe til Kludeamling bliver at forholde paa følgende Maade:

1) Deslige Pässe maa ikkun udstedes efter Papirværkseieres Begjæring og kun til virkelig bosatte Personer af uberygtet Vandel.

2) Disse Pässe maa ikkun lyde paa en enkelt Person, ikke gjælde for et større Distrikt end en enkelt Jurisdiktion og ikkun meddeles til et eller flere vedkommende Politimesters Sjøn passende Antal Personer.

3) Naar Papirværkseiere ønske et saadant Pas udstedt for nogen Kludeamler, have de derom skriftlig at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvori Kludeamlingen attraas Personen overdraget. Saafremt Politimesteren ikke finder noget at erindre imod et saadant PASSES Udstedelse, bør han lade Personen tilfjætte til at møde for sig og, dersom denne dertil findes kvalificeret, uden Betaling udfærdige og meddele ham Passet, der bør indeholde en nøie Beskrivelse af Kludeamlerens Person, ligesom det derhos tillige i Passet bør anføres, at det ikke gjælder for længere Tid end 3 Maaneder fra dets Udstedelsesdag.

1. April. 4) Den Politimester, der udsteder saadant Pas til Kludesafling, bør strax sende en Gjenpart af Passet til den eller de Amtmænd, under hvem han forterer.

5) Derfor en Kludesafler maatte ønske det ham meddelte Pas udvidet til at gjælde for en anden Jurisdiktion end den, for hvilken det er udstedt, har han derom at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, til hvilken Passet ønskes udvidet, og saafremt Tilladelse til Kludesafling der ikke allerede maatte være meddelt et passende Antal Personer, bør vedkommende Politimester da uden Betaling meddele Passet Paategning om, at det ogsaa maa afbenyttes i den ham undergivne Jurisdiktion, og derom meddele Amtet Underretning.

6) Naar de 3 Maaneder, paa hvilke Passet lyder, ere forløbne, bør samme tilbageleveres til Udstederen, og vil den Kludesafler, der ikke tilbageleverer Passet i rette Tid, ikke senere kunne vente det fornyet.

1. Mai. **Foreløbige Bestemmelser om Grønlandernes Kasse og Forstanderskaber i Nordgrønlands Inspektorat*.)**
(Indenrigsministeriet.)

26. Mai. **Lov ang. Bidrag til Brudeudstyr for Hendes kongl. Høihed Prindsesse Alexandra til Danmark.**
(Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. & v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Som Kongerigets og Hertugdømmet Slesvigs Bidrag til Brudeudstyr for Hendes kongl. Høihed Prindsesse

*; Se Noten Side 123.

Alexandra Caroline Marie Charlotte Louise Julie til Danmark 26. Mai.
 i Anledning af Høifstannemes Formæling med Hans
 kongl. Høihed Prinds Albert Edward af Wales bevilges
 herved en Sum af 78,690 Rb.

Nabent Brev ang. Modtagelsen af det paa Hans kongl. Høihed Prinds Vilhelm faldne Valg til Græfernes Konge*). 10. Juni.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at
 en af den græfte Nationalforsamling hidsendt Deputation
 har overrakt Os Nationalforsamlingens Dekret af 1⁵/₃₀
 Marts d. A., hvorved Hans kongl. Høihed Prinds Christian
 Vilhelm Ferdinand Adolph Georg, næstældste Søn af Hans
 kongl. Høihed Prinds Christian til Danmark, er bleven
 valgt og proklameret som Græfernes konstitutionelle Konge,
 og da Frankrigs, Englands og Ruslands Gesandter, for-
 samlede i Konference i London, have tilkjendegivet deres
 respektive Hoffers Tilslutning til dette Valg i deres Egen-
 skab af det græfte Riges Skytsmagter, have Vi modtaget
 ligesom Vi paa Hans kongl. Høihed Prinds Christian Vil-
 helm Ferdinand Adolph Georgs Vegne herved modtage den
 arvelige Souverænitæt over Kongeriget Grækenland, paa
 Betingelse af, at de joniske Øer blive forenede med det
 græfte Rige.

*) Ovenstaaende allerh. af Konseilspræsidenten Unden-
 rigsminister Hall kontrasknerebe Nabne Brev, tillige-
 med Dylskning om de forudgaaende Forhandlinger,
 de af Repræsenterne for Grækenlands tre Skyts-
 magter: Frankrig, Storbritannien og Rusland den
 16. og 27. Mai 1863 i London undertegnede Pro-
 tokker, den af samme Repræsenter under 5. Juni
 1863 undertegnede Protokol med dertil hørende Noter
 (Annex A og B) samt den græfte Nationalforsamlings
 Dekret og de ved dets Overlevering holdte Taler
 findes i Dep. Tid. f. 1863 S. 485—92.

12. Juni. **Regulativ for Kjøbenhavns Politis Indretning og Bestyrelse. (Justitsministeriet.)**

1. Kjøbenhavns Politis Myndighed omfatter Staden Kjøbenhavn og dens Grund samt de Dele af Kjøbenhavns Amts Grund, som for Tiden ere henlagte under Kjøbenhavns Politii, hvorhos den af Kongen kan udvides til at omfatte Fæstningsværkerne og Citadellet Frederikshavn samt Nyboder. Staden og dens Tilliggende efter det foregaaende inddeles i 6 Politikredse (hvoraf 1 for Udenbys-Vester og 1 for Udenbys-Klædebo Kvarter), der erholde Numer fra 1—6. I hver Kreds skal være en Station med tilhørende Vagtskue, Kontor for Politiasistenten samt Opholdssted for anholdte. Politiasistenten skal bo Stationen saa nær som muligt efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. Politiets Hovedkontor med tilhørende Kontor er paa Politikammeret. Samtlige Stationer skulle holdes aabne Dag og Nat. Der indrettes Bolig i det hele for mindst 50 ugifte Politibetjente og 6 Overpolitibetjente. Om Kredsinddelingen og Stationernes Beliggenhed udstedes offentlig Bekjendtgørelse.

2. Under Politidirektøren og Vicepolitidirektøren ansættes: 3 Politiinspektører, 6 Politiasistenters, 27 Overpolitibetjente, 210 Politibetjente. Assistenternes, Overbetjentenes og Betjentenes Antal kan forsøges, naar Midler dertil blive bevilgede ved Kommunens Budget. Ved Politiet ansættes en Læge, der har at yde Lægehjælp til Overbetjente og Betjente og at udføre de Lægeforretninger, der ellers forefalde ved det udøvende Politii.

3. Overbetjentene og Betjentene fordeles til Tjeneste i Stadens 6 Kredse og paa Politikammeret, ved Retten og Politiets Kontor. Blandt de dygtigste af dem kan Politidirektøren udvælge saa mange, som han finder det hensigtsmæssigt, til særligt at give sig af med at efterspore For-

brydelse, og kan til dette Diemed, naar fornødent gjøres, 12. Juni. fritage dem for andre Forretninger. Af det hele Antal Politibetjente skulle mindst 174 regelmæssig anvendes til Patroniering i Kredsene og deraf mindst 36 i Udenbys-Bester og Udenbys-Klædebo Kvarterer.

4. 3 Politiets Kontor ansættes: 1 Kontorchef, der tillige udfører Kassereforretningerne, 3 Fuldmægtige, 1 Inventariefskriver, der tillige er Fyrbøder og Portner, samt det i øvrigt fornødne Kontorpersonale.

5. Ved Stadens Arresthus ansættes: 1 Vagtmester og det fornødne Antal Vægtere og kvindelige Medhjælpere.

6. Politinspektørerne, Politiets Læge, Politiasfistenterne, Kontorchefen og Fuldmægtigene bestikkes efter Politidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efter at denne derom har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. Det øvrige Politidirektørens underordnede Personale antages af ham paa 3 Maaneders Opsigelse. Den, som ønsker at antages i Politiets Tjeneste, har til Politidirektøren at indgive en af Ansøgeren selv skreven Ansøgning, indeholdende usigtelig Oplysning angaaende hans Alder, Opdragelse og tidligere Forhold og bilagt med Vidnesbyrd om hans Opsørelse i de Stillinger, i hvilke han tidligere har været.

7. Ingen kan ansættes ved det udøvende Politii, der

- 1) er under 22 eller over 40 Aar gammel;
- 2) lider af nogen legemlig Mangel, der gjør ham uskikket til Polititjenesten;
- 3) ikke kan læse og skrive, og
- 4) har været straffet for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

8. Besættelsen af de høiere Poster i det udøvende Politis Tjeneste, jvfr. § 2, bør i Regelen ske ved Oprykning fra de lavere Klasser. Oprykningen sker alene

12. Juni. efter Duelighed, ikke efter Tjenestealder. Til ingen af Posterne, med Undtagelse af Vægens, udfordres nogen Examen.

9. Lønningerne for de ved det udøvende Politi ansatte, jvfr. § 2 ere:

.....	
Den Overpolitibetjent, der faar Bolig for sig og Familie, astortes i Lønningen.....	7 Rd.
Der: Overpolitibetjent, der faar Bolig til sig alene.....	4 —
Den Politibetjent, der kasereres.....	3 —

alt maanedligt.

Den Betaling, der gives for Politihjælp ved private Foretagender eller andre særlige Anledninger, saasom for Tilsyn ved Theatrene, ved Bryllupper, Begravelser og deslige, tilfalder Kommunens Kasse, hvorimod Politipersonalets anordningsmæssige Andel i Bøder og deres andre løbhjemlede tilfældige Indtægter fordeles imellem de vedkommende efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. Om denne Fordeling gjøres Forklaring ved det aarlige Regnskab over Politivæsenets Udgifter. Overordentlige Udgifter, der nødvendiggjøres ved Udsøvelsen af en Tjenestepolit, erstattes den vedkommende efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. I Sygdomstilfælde erholde Overbetjentene og Betjentene uden Afkortning i deres Løn frit Lægetilsyn og Medicin samt i fornødent Fald fri Kur og Pleie paa et Hospital.

10—11. ....

12. Overpolitibetjente og Politibetjente skulle altid, naar ikke anderledes befales, bære Uniform i Tjenesten, og saa vel overordnede som underordnede skulle være i Uniform ved alle Leiligheder hvor de lige over for Befolkningen have at virke til Ordens Overholdelse.

I øvrigt bruges som Kjendingstegn, hvor et saadant be- 12. Juni.
høves, det nu anordnede Politifisk eller den saakaldte Po-
litihæand. Overbetjentene og Betjentene indøves efter mili-
tær Skik og Brug.

13. ....

14. Til Brug ved Tjenesten leveres der Overbetjen-
tene og Betjentene en Uniformsfrakke, der skal vare
1½ Aar (første Gang kun i 1 Aar), og en Overkjole, der
skal vare i 3 Aar, samt hvert Aar 1 Halsbind og 1 Par
Bentklæder (det første Aar 2 Par); hvilke Gjenstande efter
de fassatte Terminers Udløb blive deres Eiendom. Des-
uden leveres dem Hat, Hue, Hætte, Handsker og Regn-
kappe til Tider, der nærmere bestemmes ved Bud-
gettet. Enhver af de i Politiets Tjeneste ansatte erholder
et Exemplar af nærværende Regulativ samt vedkommende
Instruer.

15. Politiinspektørerne, Politiets Læge, Politiasstent-
terne, Kontorchefen og Fuldmægtigene affædiges efter Po-
litidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efter at denne
har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. Det af Politi-
direktøren antagne Personale kan af ham affædiges med 3
Maaneders Barsel. Hvor der bliver Tale om Udredelsen
af en Pension af Kommunens Kasse, skal Politidirektøren
dog forinden Affædigelsen derom høre Kjøbenhavns samlede
Magistrat. Enhver, der gjør sig skyldig i nogen grov
Forseelse eller Forsømmelse i sine Pligters Udførelse, kan
strax affædiges, og skal Affædigelse altid finde Sted i Til-
fælde af betydelig Misbrug af Myndighed. For ringere
Forseelser kan der af Politidirektøren anvendes Straf af
Lønningsaffortning, Bøder indtil 20 Rd. eller Suspension
indtil 2 Maaneder.

16. Kontorchefen, Fuldmægtigene, Politiinspektørerne,
Politiets Læge og Politiasstentterne ere, naar de affædiges
formedelsf Alder eller Svagelighed eller anden dem util-

12. Juni. reguelig Marsag, berettigede til Pension af Kommunens Kasse fra den Tid, de ere indtraadte i en af de nævnte Stillinger, og fastsættes Pensionen efter de i Vedtægt af 30. December 1857 § 25 givne Regler, der ligeledes finde Anvendelse i Henseende til deres Enfers Pensionering. Inventariefkriveren, Overbetjentene og Arrestvagtmesteren have, naar de affædiges, som nys anført Ret til Pension af bemeldte Kasse, saafremt de før Affædigelsen i mindst 15 Aar uafbrudt have tjent i en af disse Stillinger eller som Politibetjente. Med Hensyn til deres og deres Enfers Pensionering forholdes ligeledes efter den nævnte Vedtægt. Gaar nogen over fra en af de sidst nævnte til en af de først nævnte Stillinger, regnes den Tid, hvori han forud i en af de sidst nævnte Stillinger eller som Politibetjent har tjent, ham til Gode ved eventuel Pensionsberegning. Den, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa affædiges, erholder stedse, uden Hensyn til Tjenestetid eller Stilling, i Pension to Trediedele af det Beløb, som hans Indtægt af Kommunen efter Gjennemsnit af de forudgaaende 5 Aar har udgjort. Der er forbeholdt de tidligere under Politidirektøren ansatte Embedsmænd og Betjente, der efter den nye Ordning forblive i Politiets Tjeneste, saa vel som deres eventuelle Enfer Ret til ved en senere dem utilregnelig Affædigelse at erholde en Pension i det mindste af den Størrelse, hvortil de efter de tidligere gjældende Bestemmelser maatte have været berettigede, hvorhos den Tid, de før Omordningen ansatte Betjente, der gaa over i pensionsberettigede Stillinger, have tjent som saadanne, regnes dem til Gode ved eventuel Pensionsansættelse.

17. I Spidsen for Kjøbenhavns Politl. staar Politidirektøren, der beskiftes af Kongen og lønnes af Statskassen. Han giver de fornødne Befalinger med Hensyn til Udførelsen af de Politiet paahvilende Forretninger, sørger

for, at de til Tjenesten antagne Personer uddannes for 12. Juni. denne, og træffer Bestemmelse angaaende deres Fordeling til Tjeneste.

18. Kontortjenesten ordnes ved en af Politidirektøren udfærdiget Instrux; dog skal den Instrux, der af ham maatte blive udfærdiget for Kontorchefen i hans Egenkab af Kasferer, forud være Gjenstand for Forhandling med den Borgermester, under hvem Bestyrelsen af Kommunens Kasse- og Regnskabsvæsen er henlagt. Politidirektøren bestemmer, til hvilke Tider Politikontoret skal være aabent, hvorom offentlig Bekjendtgjørelse skal finde Sted.

19. Politidirektøret er berettiget og, naar han annodes, pligtig til at overvære saa vel Magistratens som Borgerrepræsentanternes Forhandlinger om de Afdelinger af Kommunens Budget og Tillægsbevillinger, som vedkomme hans Forretningskreds. De til Udgifter for Politiet og øvrige ham underlagte Forretninger bevilgede Summer anvender han under sit Ansvar til de Diemed, hvori de enkelte Poster ere bevilgede. Det af Politiets Kasferer forfattede aarlige Regnskab over samtlige af ham modtagne Indtægter og betalte Udgifter bliver af Politidirektøren at forshne med Erklæring om dets Rigtighed og i øvrigt at behandle efter Reglerne for Revisionen og Decisionen af de kommunale Regnskaber.

20. Vicepolitidirektøren, der bestiftes af Kongen og lønnes af Statskassen, udfører paa eget Ansvar de Politidirektøren i Følge Forordningen af 28. Februar 1845 § 4 paahvilende Forretninger med Hensyn til Aktions Anlæg i kriminelle Sager og de affagte Dømmes Fuldbgyrdelse eller Indankning, dog uden at Politidirektøren derfor er udelukket fra, naar han dertil maatte finde Anledning, selv at besørge disse Forretninger. Han understøtter derhos, for saa vidt fornævnte hans Forretninger dertil levne ham

12. Juni. Tid, Politidirektøren i Politiets Bestyrelse, og fungerer i Politidirektørens Forsald i hans Sted. Naar Politidirektøren fritages for de ham ved Forordningen af 28. Februar 1845 tillagte Amtmandsforretninger, bortfalder Vicepolitidirektørens Embede.

21. Kontorchefen sørger for den forsvarlige Udførelse af Kontorforretningerne, de Pasvæjenet vedkommende derunder indbefattede. Han fungerer tillige som Kasserer og oppebærer som saadan de ham til Politiets Udgifter anviste Beløb, Betalinger, der erlægges af andre Kommuner eller af private og deslige. og udbetaler ligeledes de Politidirektørens Forretningskreds vedkommende mindre og ubestemte Udgifter. Ingen Indtægt maa af ham modtages, ei heller nogen Udgift afholdes uden Politidirektørens skriftlige Ordre, der af Kassereren bliver at opbevare og fremlægge som Bilag til hans Regnskab. Han opgjør i Slutningen af hver Maaned en Status, som udbiiser, hvad han for den næste Maaned vil have at indbetale i eller erholde udbetalt fra Stadens Hovedkasse, og aflægger ved hvert Aars Udgang behørigt dokumenteret Regnskab over samtlige af ham modtagne Indtægter og betalte Udgifter. For de ham betroede Oppebørseler stiller han en Kaution af 1,000 Rd. i anordningsmæssige Effekter. Endelig fører Kontorchefen fornødent Tilsyn med, at den ham underordnede Inventarieskriver forsvarligen udfører de ham overdragne Forretninger.

22. Inventarieskriveren, der tillige er Portner og Fyrbøder, drager Omsorg for Opbevaringen af og fører nøiagtig Fortegnelse over stjaalne og fundne Sager, samt besørger Anskaffelsen af Uniformsstykker til det udøvende Politi og af Inventaristykker for Politiet og Arresthuset, og opbevarer de deraf ei i Brug værende Beholdninger. Med Hensyn til Udførelsen af de ham overdragne Forretninger er han undergivet Kontorchefens Kontrol og pligtig

at rette sig efter de ham af denne givne Anvisninger. San 12. Jnni. aflægger aarlig dokumenteret Inventarieregnskab.

23. Det til det udøvende Politi hørende Personales Tjenesteforhold og Pligter bliver nærmere at bestemme ved Instruxer, der udfærdiges gjennem Justitsministeriet efter Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Ligeledes maa saadan Forhandling finde Sted, forinden der af Justitsministeriet kan ske Forandring i eller Tillæg til Instruxerne.

24. Dette Regulativ træder i Kraft den 1. Juli 1863. Fra samme Tid inddrages Paskontoret, den nuværende Politikaserverpost og de til Vægtervæsenet hørende Embedsposter, samt ophæves Vægterkorpsen og affædiges dets Mandskab. Ligeledes ophører fra den nævnte Tid Politipersonalets Inddeling i Politi-, Patrouille- og Opsigtsbetjente. De Godtgjørelser eller Understøttelser, som enkelte af Politipersonalet for særlige Forretninger eller som Husleiehjælp have haft af Politiets eller Kommunens Kasse eller af de Politidirektøren underlagte Fonds, for hvis Anvendelse Regnskab ikke aflægges, bortfalde. De af Kommunen hidtil ubredede Udgifter til Taarnvægterne bortfalde. Den hidtil under det udøvende Politi nuværende Portnerpost inddrages, hvorhos den nuværende Portnerbolig anvendes til Detentionslokaler og anden Brug for Politiet. Den under Politiet hørende Veierbod henlægges under Magistraten. Alle nugældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Regulativ, træde ud af Kraft.

Midlertidige Bestemmelser.

18. Juni. Justitsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang. at der ikke som Betingelse for Udlændinges Vielse kan fordres andre Bevisligheder end de i Lovgivningen almindelig hjemlede.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har i behagelig Skrivelse af 12. f. M. meddelt Justitsministeriet, at Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig har henledet Kirke- og Undervisningsministeriets Opmærksomhed paa, at der oftere er indtruffet det Tilfælde, at Udlændinge, der havde midlertidigt Ophold i en slesvigsk Kommune og derpaa agtede at indgaa Ægteskab sammesteds, men uden at kunne opnaa Tilladelse dertil paa Grund af, at de ikke kunne tilvejebringe det i Patentet af 5. November 1841 § 5 foreskrevne Bevis fra Hjemstedskommunen, have begivet sig til et nærliggende kongerigsk Sogn for der at lade sig vie og umiddelbart efter Vielsen ere vendte tilbage til deres tidligere Opholdssted i Hertugdømmet. For at sikre de slesvigiske Kommuner imod, at Udlændinge saaledes stifte Familie, og kort efter, som sædvanlig sker, falde Fattigvæsenet til Byrde, hvoraf Følgen bliver, at Manden maa sendes til vedkommende Hjemstedskommune og Konen ligeledes til den Kommune, hvor hun har Forsørgelsesret, har det slesvigiske Ministerium ikke troet at kunne foreslaa noget bedre Middel, end at det formenes Præster i Kongeriget at vie Udlændinge, om hvem de have grundet Anledning til at formode, at Vielsen blot begjæres udført af dem, paa Grund af, at Vielsen i de paagjældendes tidligere Opholds-kommune efter Bestemmelserne i det ovennævnte Patent af 5. November 1841 ikke kan opnaas. Forinden imidlertid videre i denne Anledning foretages, har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, ved at fremsende det slesvige Ministeriums ovennævnte Skrivelse tilligemed en

fra Biskoppen over Ribe Stift indhentet Erklæring med 18. Juni. Bilag, begjært sig Justitsministeriets Ytringer over Sagen meddelte.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet ved at remittere de oversendte Bilag tjenstligst ytre følgende: Naar Personer, der andensteds fra ere komne ind i Kongeriget og her have taget Ophold, begjære at vies, har vedkommende Præst i Henseende til Bielsen og hvad der skal gaa forud for den at forholde sig efter de her i Almindelighed gjældende Lovbestemmelser, og har navnlig ikke at affordre paagjældende andre Legitimationer og Bevisligheder end de, for hvilke han har Hjemmel i Lovgivningen, som ikke indeholder nogen Forfrist om eller Anthydning af, at Præsten skal i Henseende til Beviser og Oplysninger stille særegne Fordringer til de paagjældende, fordi der maatte være Omstændigheder til Stede, som vække Formodning om, at de ikke ville vedblive at have Ophold i Kongeriget. I det, der saaledes antages at maatte gjælde med Hensyn til hvad Præsterne have at iagttage, kan der efter Justitsministeriets Forne- ning ikke ad administrativ Vej gjøres nogen Forandring i den af Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig betegnede Ret- ning, og til at søge Forandringen bevirket igjennem en Lov forekommer der ikke Justitsministeriet at være tilstrækkelig Anledning, i hvilken Henseende man for øvrigt ikke skal tilbageholde den Bemærkning, at en Bestemmelse, der gik ud paa, at det skulde være Præsterne forment at vie Udlæn- dinge, om hvilke de havde grundet Anledning til at for- mode, at Bielsen blot begjæres udført af dem paa Grund af at Bielsen i de paagjældendes tidligere Opholdskommune ikke kan opnaas, utvivlsomt vilde fremkalde mange Ulemper, navnlig som Følge af den Ubestemthed, hvoraf en saadan Forfrist vilde komme til at lide, idet det maatte overlades til Præsten i ethvert enkelt Tilfælde at afgjøre, om de for- haanden værende Omstændigheder maatte kunne retfærdig- gjøre en Vægning ved at foretage Bielsen.

30. Juni. **Bekjendtgjor. om Ophævelse af den ved Lov 19. Februar 1861 om en forandret Inddeling af Handelsvægten i Kongeriget Danmark § 4 midlertidig tilladte Tustering af Vægtlodder paa $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ og $\frac{1}{32}$ Pund, samt Forbud mod Benyttelse af visse ældre Ferulodder af den i Lovens § 5 nævnte Art. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 313.

4. Juli. **Lov om Told- og Skibsafgifter. (Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 314.

13. Juli. **Traktat med China*).**

13. Juli. **Traktat ang. Prinds Vilhelm til Danmarks Bestigelse af den græske Throne.**

Au nom de la Très Sainte et Indivisible Trinité! Leurs Majestés l'Empereur des Français, la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et l'Empereur de toutes les Russies, désirant aplanir les difficultés survenues dans le Royaume de Grèce, placé sous Leur commune garantie, ont jugé nécessaire de S'entendre sur les arrangements à prendre, afin de réaliser les vœux de la nation Grecque qui appellent le Prince Guillaume de Danemark au trône Hellenique. De Son côté, Sa Majesté le Roi de Danemark, Se rendant à l'invitation de Leurs dites Majestés, a consenti à Leur prêter Son concours en vue de ce résultat, conforme aux intérêts de la paix générale. En conséquence, Sa Majesté le Roi de Danemark, d'une part, et Leurs Majestés l'Empereur des Français, la Reine du Royaume-Uni de la Grande-

*) Se Patent 12. November 1864.

Bretagne et d'Irlande et l'Empereur de toutes les Russies, de l'autre, ont résolu de conclure un Traité, et, à cet effet, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires: savoir:

.....
 Lesquel, après avoir échangé leur pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté et signé les articles suivants:

Article I. Sa Majesté le Roi de Danemark, d'accord avec le Prince Christian de Danemark, agissant en qualité de tuteur de Son fils puiné le Prince Christian Guillaume Ferdinand Adolphe George, accepte pour ce Prince, encore mineur la Souveraineté héréditaire de la Grèce, qui Lui est offerte par l'Assemblée Nationale de la Grèce au nom de la nation Hellénique.

Article II. Le Prince Guillaume de Danemark portera le titre de George I, Roi des Grecs.

Article III. La Grèce, sous la souveraineté du Prince Guillaume de Danemark et la garantie des trois Cours forme un Etat monarchique, indépendant, constitutionnel.

Article IV. Les limites du territoire Grec, déterminées par l'arrangement conclu à Constantinople entre les trois Cours, et la Porte Ottomane, le 21. Juillet 1832, recevront une extension par la réunion des Iles Ionniennes au Royaume Hellénique, à l'époque ou cette réunion, proposée par le Gouvernement de Sa Majesté Britannique, aura été trouvée d'accord avec les vœux du Parlement Ionien, et où elle aura obtenu l'assentiment des Cours d'Autriche, de France, de Prusse et de Russie.

13. Juli. Article V. Les Iles Ioniennes, lorsque leur réunion au Royaume de Grèce aura été effectuée, seront comprises dans la garantie stipulée par l'Article III du présent Traité.

Article VI. Dans aucun cas la Couronne de Grèce et la Couronne de Danemark ne pourront se trouver réunies sur la même tête.

Article VII. Conformément au principe de la Constitution Hellenique, reconnu par le Traité signé à Londres, le 20. Novembre 1852, et proclamé par le décret de l'Assemblée Nationale de la Grèce du 30. Mars 1863, les successeurs légitimes du Roi George I devront professer les dogmes de l'Eglise Orthodoxe d'Orient.

Article VIII. La majorité du Prince Guillaume de Danemark, fixée par la loi de la Famille Royale à dix-huit ans révolus, c'est-à-dire au 24. Décembre 1863, sera considérée comme accomplie avant cette époque, si un décret de l'Assemblée Nationale en reconnaissait la nécessité.

Article IX. A l'époque où la réunion des Iles Ioniennes au Royaume Hellénique aura lieu, aux termes de l'Article IV du présent Traité, Sa Majesté Britannique recommandera au Gouvernement des Etats-Unis des Iles Ioniennes d'affecter annuellement une somme de dix mille livres sterling à augmenter la liste civile de Sa Majesté George I, Roi des Grecs.

Article X. Chacune des trois Cours fera abandon, en faveur du Prince Guillaume de Danemark, de quatre mille livres sterling par an, sur les sommes que le Trésor Grec s'est engagé à payer annuellement à chacune d'Elles, en vertu de l'arrangement conclu à Athènes par le Gouvernement Grec, avec le concours des Chambres, au mois de Juin 1860. Il est

expressément entendu que ces trois sommes, formant 13. Juli. un total de douze-mille livres sterling annuellement, seront destinées à constituer une dotation personnelle de Sa Majesté le Roi, en sus de la liste civile fixée par la loi de l'Etat.

Article XI. L'avènement du Prince Gnillaume au Trône Hellénique n'apportera aucun changement aux engagements financiers que la Grèce a contractés par l'Article XII de la Convention signée à Londres, le 7. Mai 1832, envers les Puissances garantes de l'emprunt. Il est entendu également que les Puissances veilleront, d'un commun accord, à l'exécution de l'engagement pris par le Gouvernement Hellénique au mois de Juin 1860, sur la représentation des trois Cours.

Article XII. Les trois Cours s'emploieront dès-à-présent à faire reconnaître le Prince Guillaume de Danemark en qualité de Roi des Grecs par tous les Souverains et Etats avec lesquels Elles se trouvent en relations.

Article XIII. Sa Majesté le Roi de Danemark Se réserve de prendre les mesures les plus propres à faciliter l'arrivée du Roi George I dans Ses Etats, le plus tôt que faire se pourra.

Article XIV. Les trois Cours porteront le présent Traité à la connaissance du Gouvernement Grec et lui prêteront tout l'appui qui pourra dépendre d'Elles, dans l'attente de l'arrivée prochaine de Sa Majesté le Roi.

Article XV. Le present Traité sera ratifié, et les Ratifications en seront échangées à Londres dans le délai de six semaines, ou plus tôt, si faire

13. Juli. se peut. En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Londres le treize Juillet, l'an de grâce mil huit cent soixante-trois.

(L. S.) (signé) Bille. (L. S.) (signé) Bon Gros.
 (L. S.) (signé) Russell.
 (L. S.) (signé) Brunnow.*

---

*) Umiddelbart efter Ratifikationernes Udvevling blev af de Befuldmægtigede underskrevet en Protokol af følgende Indhold:

Le Principal Secrétaire d'Etat de Sa Majesté Britannique pour les Affaires Etrangères ayant ouvert la séance, Monsieur le Ministre de Sa Majesté le Roi de Danemark a donné lecture de la déclaration suivante: Sa Majesté le Roi George I voulant Se conformer aux usages qui prévalent en Grèce et S'identifier autant que possible à Sa patrie d'adoption, croit devoir déclarer aux Puissances protectrices de la Grèce, qu'Il désire prendre désormais le titre de Roi des Hellènes. Les Plénipotentiaires de France et de la Grande-Bretagne n'ayant présenté aucune observation à ce sujet, et désirant se rendre au voeu exprimé au nom de Sa Majesté le Roi George I par Monsieur le Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Danemark, se sont engagés au nom de leurs Cours respectives à reconnaître à Sa Majesté George I, Roi des Hellènes, le nouveau titre qu'Il vient de prendre. Le Plénipotentiaire de Russie s'est réservé de porter la déclaration du Plénipotentiaire de Danemark à la connaissance de sa Cour.

Bon Gros. Russell. Brunnow. Bille.

Baron Brunnow blev Dagen efter ad telegrafisk Vei bemyndiget til i den kejserlig russiske Regjerings

Traktat ang. Afløsning af Schelde-Tolden. *) 16. Juli.

Kuudgjør., at intet Bygningsarbejde maa udføres mellem Kjøbenhavn og Christianshavns Fæstningsværker og Demarkationslinien. (Kjøbenhavns Magistrat.) 22. Juli.

Indm. Saml. pag. 408.

Justitsmin. Skr. (til Udenrigsministeriet) ang. Eksekution her i Landet af Domme, affagte ved udenlandske Retter. 24. Juli.

Ved at fremsende en Afskrift af en Note, hvori den herbørende interimistiske kongelig belgiske Chargé d'Affaires, ifølge Ordre fra sin Regjering begjærer Meddelelse af de positive Love eller i Mangel af saadanne om den ved de danske Domstole gjældende Praxis med Hensyn til Eksekution her i Landet af en ved en fremmed Ret affagt Dom i en civil Sag eller i en kriminel Sag, for saa vidt der ved denne maatte være tillagt den privat fornærmede noget, har Udenrigsministeriet, næst iøvrigt at henvise til den nævnte Afskrift af den omhandlede Note, i behagelig Skrivelse af 26. Marts d. N. anmodet Justitsministeriet om for Kongeriget8 Vedkommende at forsyne samme med de fornødne autentiske Oplysninger til videre Meddelelse.

Navn ligeledes at anerkjende Kong Georg den Førstes Titel af Hellenernes Konge. (Dep. Tid. f. 1863 S. 765—69.)

*) Ved denne Traktat, hvoraf Ratifikationerne ere udvekslede i Briissel den 12. August 1863, er Afsløsningssummen for Schelde-Tolden fastsat til 17,141,640 Gylden, hvoraf den paa Danmark falvende Andel udgjorde 1,096,800 Gylden.

24. Juli. Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligst at melde, at det, som velbemeldte Ministerium bekendt, efter forudgaaende Forhandlinger med den kongelig svenske Regering, ved Lov af 19. Februar 1861, hvoraf nogle Exemplarer vedlægges, blev tilladt, at Domme og Kjendelser affagte ved svenske Retter, uden nogen foregaaende Revision eller Stadfæstelse her i Landet, maatte, for saa vidt de bestemme andet end Straf, fuldbyrdes her ved Eksekution i Gods, paa Vilkaar, at en lignende Bestemmelse blev truffet for Sverrigs Vedkommende med Hensyn til danske Domme, men ligesom den danske Lovgivning ikke indeholder lignende Bestemmelser med Hensyn til Domme affagte i andre fremmede Lande, saaledes savnes der i det hele Bestemmelser om, hvilke Virkninger der kunne tillægges deslige Domme her i Landet. De danske Fogedretter, til hvem Requisitioner om Eksekution af Domme skulle stiles, ville imidlertid ikke, uden udtrykkelig Hjemmel i den positive Lovgivning, kunne tage Hensyn til Requisitioner, der støtte sig til fremmede Domme, saa længe disse ikke ere stadfæstede af dertil kompetente danske Autoriteter, og da den danske Lovgivning ikke foreskriver, under hvilken Form en saadan Stadfæstelse skal søges, maa Domhaveren i deslige Tilfælde henvises til, overensstemmende med de sædvanlige her gjældende Regler for en Retsfags Behandling, at indklage domfældte for vedkommende Forligelseskommission, for saa vidt Sagen egner sig til Behandling samme steds, og eventualiter gjøre Sagen anhängig ved de hævrende Domstole, for saaledes at erhverve et erigibelt Forlig eller Dom for sin Fordring. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvilken Virkning de danske Domstole i deslige Tilfælde ville tillægge den Afgjørelse af Parternes Retsforhold, som har fundet Sted ved den i Ublandet afsagte Dom, da skal jeg tillade mig at bemærke, at det efter fra Høiesteret i denne Anledning indhentet Oplysning maa

antages, at dette Spørgsmaal ikke hidtil har fundet sin 24. Juli. Afgjørelse ved Højesterets Dom og, saa vidt Ministeriet bekjendt, har det kun i meget saa Tilfælde foreligget de underordnede Domstole, navnlig Overretterne, til Afgjørelse. Ministeriet kan derfor ikke udtale sig med Bestemthed om, hvilke Regler de danske Domstole ville følge i deslige Tilfælde, men efter de Præjudikater, der høves, antager jeg, at de, naar ingen Indsigelse fremsættes mod den udenlandske Domstols Kompetence eller Dommens formelle Gyldighed, ville betragte den Afgjørelse af Parternes Retshold, som har fundet Sted ved den i Udlandet affagte Dom, som endelig ogsaa her i Landet. Endnu mindre tør jeg høre nogen bestemt Formening om, hvilke Regler de danske Domstole ville følge ved Afgjørelsen af de Indsigelser, som maatte blive fremsatte mod den fremmede Domstols Kompetence og Dommens formelle Gyldighed, men skal indskrænke mig til at fremhæve, at det ved en her i Staden i 1855 affagt Højesteretsdom er bleven statueret, at det ikke er tilstrækkeligt, at det godtgøres, at Dommen er erhvervet under Former, der ere hjemlede ved den vedkommende fremmede Lovgivning, men at det ogsaa maa fordras, at disse Former ikke staa i Strid med den danske Lovgivnings Bestemmelser i denne Henseende. For saa vidt den kongelig belgiske Chargé d'Affaires har ønsket Oplysning om, paa hvilke Maader Domme kunne eksekveres her i Landet, tilføies, at naar Dommen gaar ud paa, at en Pengesum skal udredes af domfældte, sfer Eksekutionen derved, at Domhaveren ved Fogdens Hjælp lader udtage saa meget Gods hos Debitor, at Forpligtelsen ved dets Realisation kan fyldestgøres, og derefter under visse Lovbefalede Former lader dette realisere; og naar Fyldestgørelse ikke ved Hjælp af Eksekution i den paagældendes Gods kan opnaas, kan han hensesættes i Gjældsængsel,

24. Juli. hvorved bemærkes, at dette Tvangsmiddel ikke kan anvendes for et mindre Beløb end 50 Rd., ligesom Debitor kun kan holdes i Gjældsængsel i en vis bestemt Tid, der retter sig efter Forbringens Størrelse og Beskaffenhed. Gaar Dommen derimod ud paa, at domfældte skal foretage en Handling, er der ordentligvis ved Dommen fastsat en Mulkt for hver Dag, eller andre efter Sagens Omstændigheder valgte Tidsrum, domfældte sidder Dommen overhørig, og denne Mulkt kan da paa sædvanlig Maade inddrives hos domfældte; og i forskjellige Tilfælde vil, f. Ex. hvor det, den domfældte skal foretage, er at fravige Besiddelsen af en fast Egen- dom eller udlevere Domhaveren visse Ting, Forholdet stille sig saaledes, at Fogden umiddelbart kan sætte Domhaveren i Besiddelse deraf. For saa vidt Dommen endelig gaar ud paa, at domfældte er uberettiget til at foretage en vis Handling, kan Domhaveren, naar en saadan Handling desuagtet er foretaget, sagsøge den paagjældende til at udrede Erstatning og efter Omstændighederne at anses med Straf.

6. Aug. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. Forstaelsen af Cirkulære af 1. April 1863 om Paa for Kludesaamlere.

Med behagelig Erklæring af 8. d. M. har Hr. Kammerherren hertil indsendt en Skrivelse med Bilag, hvori Kancelliraad, By- og Herredsskriver N. N. i Rudbøbing forespørger:

- 1) om Justitsministeriets Cirkulære af 1. April d. A. angaaende Udstedelsen af Paa til Kludesaamling ikke

alene angaar de Poste til Kludfamling, der ere 6. Aug. udsedte efter Papirværkseiernes Begjæring, og saaledes slutter sig til de disse tilstaaede Begjæringelser, og om Forordningen af 23. April 1845 § 6, uagtet de almindelige Udtryk i Cirkulærets § 1, ikke vedblivende maa anses gjældende for Kludfamling i Almindelighed, og

- 2) om det maa anses fornødent, at vedkommende Papirværkseiere tilstille Politimesteren egenhændig eller af en Fuldmægtig under skrevne Begjæringer, eller om Cirkulæret kan anses fyldestgjort derved, at Eierne udsende lithograferede Blanketter, som vedlagte hoslagt tilbagefølgende Blanket, til Kjøbmænd og andre i Provindserne, som modtage de til Fabrikkerne opkjøbte Klude, til Afbetjening, saa at disse Blanketter, efter at være udfyldte, blive tilstillede Politimesteren.

Foranlediget heraf skulde man herved tjenstligst melde:

- ad 1) at Ministeriets ovennævnte Cirkulære alene angaar de af Papirværkseierne udsendte Kludfamlere, med Hensyn til hvilke Forordningen af 23. April 1845 § 6 lader det indtil videre forblive ved de gjældende Bestemmelser, og at Cirkulæret saaledes lader de øvrige Forskrifter i Forordningen af 23. April 1845 § 6, altsaa ogsaa for saa vidt den angaar Kludeindkjøb, aldeles uforandrede, og
- ad 2) at Ministeriet, saa længe der ikke har vist sig nogen Ulempe deraf, anser de ovennævnte lithograferede Dekvisitioner tilstrækkelige.

10. Aug. Patent for det danske Monarki ang. en med Republiken Venezuela afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat. (Udenrigsministeriet.)

Hans Majest. Kongen af Danmark og Republiken Venezuela, ledede af Lustet om at afslutte en ny Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat, for ved alle mulige Midler fastere at knytte de Venskabsbaand, som til alle Tider have bestaaet imellem de to Lande, have udnævnt til deres Befuldmægtigede, nemlig .....

hvilke, efter gjensidigen at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, som bleve befundne i god og rigtig Form, have fastsat følgende Bestemmelser:

Art. 1. Der skal for Fremtiden, ligesom hidtil, herske en ukrænkelig Fred og et oprigtigt Venskab imellem Hans Majest. Kongen af Danmark og hans Undersaatter paa den ene og Republiken Venezuela og dens Borgere paa den anden Side.

Art. 2. Danske Undersaatter i Venezuela og venezuelanske Borgere i Danmark kunne gjensidigt og med fuldkommen Frihed, i Lighed med de indfødte Undersaatter, med deres Stibe og Ladninger Løbe ind til alle Steder, Havne og Floder, som ere eller maatte blive aabne for den udenlandste Handel. De kunne ligesom de indfødte Undersaatter rejse eller opholde sig i de respektive Lande, der drive Handel, saavel en gros som en detail, leie og bebo Huse, Magasiner og Butiker, hvorfor de maatte have Brug, foretage Transport af Varer og Penge, og modtage Konfignationer saavel fra Indlandet som fra fremmede Lande. De skulle nyde fuldstændig Frihed i alle Kjøb og Salg, kunne fastsætte og bestemme Priserne paa Gods, Varer og alle Arter Gjenstande, saavel indførte som indenlandste, hvad enten de sælge dem i Indlandet eller bestemme dem til Udsæjse, naar de isøvrigt iagttage Landets Love og Be-

stemmelse. De skulle ligeledes have fuldkommen Frihed til 10. Aug. selv at besøge deres Forretninger, selv at afgive deres Toldangivelser eller til at lade sig repræsentere af hvem de ville, som Befuldmægtigede, Faktorer, Agenter, Konfignatører eller Tolle, være sig ved Kjøb eller Salg af deres Gods, Effetter eller Varer, eller ved Ladning, Losning eller Expedition af deres Skibe. De skulle ligeledes have Ret til at udføre alle de Hverv, som maatte blive dem betroede af deres Landsmænd eller af Fremmede eller af de Indsødte, i Egenkab af Befuldmægtigede, Faktorer, Agenter, Konfignatører eller Tolle. Endelig skal der ikke i noget Tilfælde paalægges dem andre Byrder, Skatter eller Paalæg end saadanne, som de Indsødte eller den mest begunstigede Nations Undersaatter ere underkastede.

Art. 3. De respektive Undersaatter eller Borgere skulle i begge Stater nyde en bestandig og fuldstændig Beskyttelse for deres Personer og Eiendele. De skulle paa Grund heraf have en fri og let Afgang til Domstolene til Forsølgelse og Forsvar af deres Rettigheder og det under de samme Betingelser, som gjælde for Borgerne i det Land, hvor de opholde sig. De skulle iøvigt være fritagne for enhver personlig Tjeneste saavel i Landarmeen som til Orlogs og i Borgervæbningen eller Militisen, ligesom ogsaa for enhver Krigskontribution, for Bidrag til Tvangslaan, Rekvizitioner eller Ydelse til Hæren af hvilken som helst Art, og i alle andre Tilfælde skulle de med Hensyn til deres Eiendomme saavel faste som løsøre ikke underkastes andre Byrder, Afgifter eller Paalæg end saadanne, som de Indsødte eller den mest begunstigede Nations Undersaatter og Borgere uden Undtagelse ere undergivne. I Tilfælde af en Regjeringsforandring eller Borgerkrig skulle de kontraherende Staters Undersaatter og Borgere i den anden Stats Territorium have Ret til Erstatning for den Skade eller Forurettelse, som de maatte lide med Hensyn til deres

10. Aug. Eiendomme, og hvortil de faktiske Øvrigheder eller den militære Magt, som staar under disse, give Anledning, efter de Bevisligheder, som de Skadelidte gjøre gjældende i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning.

Art. 4. Hver af de kontraherende Parters Undersaatter, som opholde sig i den andens Lande, skulle med Hensyn til Religion og Gudsdyrkelse nyde alle de Friheder, Garantier og al den Beskyttelse, hvoraf de Indfødte ere i Besiddelse.

Art. 5. Skibe, Mandstaber, Varer, Effekter, Befordringer og Dyr, som tilhøre den ene af de kontraherende Parters Undersaatter eller Borgere, skulle ikke i den andens Territorium kunne anholdes eller tilbageholdes til nogen militær Expedition, eller til noget som helst offentligt Brug, imod Eiernes eller deres Agenters Villie.

Art. 6. De to Landes Undersaatter og Borgere skulle i de respektive Lande have Ret til at besidde faste Eiendomme og til ved Salg, Gave, Bytte, Testament eller paa hvilken som helst anden Maade at raade over de Eiendomme, som de maatte besidde. Danske Undersaatter skulle i Lighed med Venezuelanerne paa Venezuelas Grund være berettigede til efter Landets Love at oppebære og overdrage Arvemidler saavel ab intestato som ved Testament, uden i deres Egenstaaelse af Ublændinge at være noget Paalæg eller nogen Afgift underkastede, som ikke ligeledes maatte ramme de Indfødte. Omvendt skulle Venezuelanerne i Danmark nyde Ret til at oppebære og overdrage Arvemidler saavel ab intestato som ved Testament, ligesom danske Undersaatter efter Landets Love, og uden, i deres Egenstaaelse af Fremmede, at være nogen Afgift eller Byrde underkastede, som ikke ligeledes maatte ramme de Indfødte.

Art. 7. Alle Varer og Handelsgjenstande, være sig Frembringelser af Forbunden eller af Kunstsilden i de to kontraherende Stater eller i hvilket som helst andet Land, hvis Indførsel ved Lov er tilladt en anden fremmed Nation,

selv om dette kun undtagelsesvis er Tilfældet, kunne lige- 10. Aug.
ledes indføres i danske eller venezuelanske Skibe, uden at
der kan paalægges dem andre eller høiere Afgifter, af hvad
Navn nævnes kan, end saadanne, som vilde være at erlægge,
hvis Indførselen skete i nationale Skibe. Denne Lighed i
den gjensidige Behandling skal uden Forskjel komme til An-
vendelse, hvad enten Varerne komme direkte fra Produktions-
stedet eller fra hvilket som helst andet Sted. Den samme
Lighed i den gjensidige Behandling skal finde Sted med
Hensyn til alt, som angaar Udførsler eller Gjenudførsler
uden Hensyn til Varernes Afgang- eller Bestemmelsessted,
ligesom og med Hensyn til Præmier, Vettelser og Afgifts-
godtgjørelser, som Lovgivningen i de to Lande har bestemt
eller i Fremtiden maatte bestemme.

Art. 8. Forestaaende Artikel er ikke anvendelig paa
Kystarten, som ordnes i de to Lande efter de respektive
Love; men man er kommen overens om, at Indbyggerne i
begge Lande gjensidigt skulle nyde alle de Rettigheder, som
i denne Retning maatte tilstaaes den mest begunstigede
Nation. Det skal imidlertid være hvert af de to Landes
Skibe tilladt, saalænge de respektive Love ikke forbyde saa-
dant, at løsse en Del af deres Ladning i en Havn og
derpaa begive sig til andre Havne paa den anden Stats
Grund, som ere aabne for udenrigs Handel, enten for der
at fuldende Losningen eller for at fuldstændiggjøre deres
Returladning, uden i hver Havn at erlægge andre eller
høiere Afgifter end dem, som under lignende Forhold svares
af nationale Skibe.

Art. 9. Som danske Skibe i Venezuela og som
venezuelanske Skibe i Danmark skulle alle Skibe anses, som
fare under de respektive Flag, og som føre de efter hvert
Lands Lovgivning for sig fornødne Papirer til at godtgjøre
et Handelsfløis Nationalitet.

Art. 10. De respektive Skibe og Fartøier af hvilken

10. Aug. som helst Drægtighed eller Bygningsmaade, som løbe ind i den ene eller den anden af de høie kontraherende Parters Havne, eller som løbe ud af disse, det være sig i Ballast eller med Ladning, skulle ikke underkastes andre eller høiere Skibsafgifter, Fyrsgifter, Havnepenge, Lodspenge, Karantænegebyr eller andre Afgifter, som ramme Skibet, af hvad Slags eller Benævnelse det maatte være, end saadanne, som ere eller blive paalagte de nationale Skibe i de to Lande.

Art. 11. Den danske Handel i Republiken Venezuela og Venezuelas Handel i Danmark er med Hensyn til Toldafgifter, være sig ved Indførsel eller Udførsel, at behandle paa samme Maade som den mest begunstigede fremmede Nations.

Art. 12. Indførsels- eller Udførselsafgifter, som i den ene af de to kontraherende Stater paalægges Produkter af den andens Jordbund eller Kunstflid, kunne ikke være andre eller større end saadanne, som ere eller maatte blive paalagte de samme Varer, som komme fra hvilket som helst andet Land. Intet Forbud og ingen Indskrænkning i Indførsel eller Udførsel kan finde Sted med Hensyn til de to Landes gjensidige Handel, medmindre en saadan ligeledes udvides til alle andre Nationer; og de Formaliteter, som maatte udfordres for at godtgjøre de respektive i det ene eller det andet Land indførte Varers Oprindelse eller Afgangssted, skulle ligeledes være fælles for alle andre Nationer.

Art. 13. Naar noget af de to kontraherende Parters Skibe maatte strande, lide Skibbrud, eller nogen anden Skade, som maatte nøde dem til at løbe ind i den andens Havne, til dens Kyster eller under dens Jurisdiktion, skulle de gjensidige Undersaatter eller Borgere, saa vel selv som med Hensyn til deres Skibe og Varer nyde den samme Bistand, som bliver det Lands Indvaanere, hvor Ulykken sker, tildel; og de skulle ikke underkastes andre eller større Skibsafgifter, under hvilken Benævnelse disse end gjensidigt ere fastsatte,

end saadaane, som under lignende Forhold hæves af de 10. Aug. nationale Skibe, forudsat at de omhandlede Skibe ikke foretage nogen Ladning eller Løsning af Varer. I Tilfælde af, at de respektive Skibe paa Grund af Søfæde blive nøbde til at losse de Varer, hvoraf Ladningen bestaar, eller til at overføre disse paa andre Skibe for at forebygge, at de forværres, skal der ikke afkræves dem andre Afgifter end saadanne, som i lignende Tilfælde paalægges nationale Skibe. I alle begge Parter's Lande og Besiddelser skal der tilstaaes den andens Skibe, hvis Besætninger paa Grund af Sygdom eller af hvilken som helst anden Aarsag ere blevne formindskede, Ret til at forhyre de Søfolk, som de bruge for at fortsætte Reisen, forudsat at de rette sig efter de stedlige Bestemmelser, og at Forhyringen er frivillig.

Art. 14. Skibe, Varer og Gjenstande, som tilhøre den ene af de kontraherende Parter's Undersaatter, og som maatte blive tagne af Sørovere, ligegyldigt om det sker indenfor Grændserne af deres Landshøjhed eller i aaben Sø, og som føres til og findes i den andens Havne, Floder, Ahebe, Bugter eller Besiddelser, skulle tilbagegives Eieren mod Erlægge af de mulige Omkostninger ved Tilbagetagelsen, forudsat at Eiendomsretten bevises for Domstolene samt efter derom stillet Krav fra de interesserede Parter, disses Befuldmægtigede eller deres Nations Agenter, hvilken Forbring er at indgive inden et Aar.

Art. 15. Den ene af de to Magter's Krigsskibe kunne løbe ind til, opholde sig og udbedres i de af den anden Magts Havne, hvortil Udgang er den mest begunstigeede Nation tilstaaet; de skulle der være undergivne de samme Bestemmelser og nyde de samme Fordele.

Art. 16. De to kontraherende Parter antage i deres gjensidige Forhold til hinanden følgende Grundsætninger: 1) Neutralt Flag dækker fjendtligt Gods, med Undtagelse af Krigskontrebande. 2) Neutralt Gods, med Undtagelse

10. Aug. af Krigskontrebande, kan ikke beslaglægges under fjendtlig Flag. 3) En Blokade skal være virkelig for at være forbindende, det vil sige, opretholdes af en tilstrækkelig Styrke til i Virkeligheden at lukke Udgangen til fjendtlig Grund. I Kraft af den første af disse Grundsætninger skulle, naar den ene af de to Parter forbliver neutral, medens den anden fører Krig med en tredje Magt, de Varer, som beskyttes af det neutrale Flag, med Undtagelse af Krigskontrebande, betragtes som neutrale, selv om de tilhøre den anden kontraherende Parts Fjender. Man er ligeledes kommen overens om, at Flagets Beskyttelse ogsaa gjælder for de Personer, som findes ombord paa de neutrale Skibe, medmindre de maatte være Militære og gjøre Tjeneste hos Fjenden. Man er fremdeles enig om, at neutral Eiendom, med Undtagelse af Krigskontrebande, som findes ombord paa et fjendtligt Skib, ogsaa skal anses som neutral. De to kontraherende Parter ville ikkun bringe disse Grundsætninger i Anvendelse paa de Magter, af hvilke samme anerkjendes.

Art. 17. I det Tilfælde at den ene af de kontraherende Parter skulde komme i Krig med en tredje Magt, skal intet af den ene eller den anden Nations Skibe kunne opbringes paa Grund af, at det fører Krigskontrebande, saafremt Eieren, Føreren eller Superfargoen paa Skibet afleverer disse Artikler til den, som anholder Skibet, medmindre de ere tilstede i en saa betydelig Mængde og indtage et saadant Rum, at de ikke uden stor Ulempe kunne modtages ombord i det Skib, som har foretaget Anholdelsen. I dette sidste Tilfælde, ligesom ogsaa i saadanne, som lovligt hjemle Opbringelse, skal det standsede Skib sendes til den bekvemteste, sikreste og nærmeste Havn for der at dømmes i Overensstemmelse med Lovene. Ligeledes skulle det andet Lands Undersaatter eller Borgere kunne fortsætte deres Handel med de krigsførende Magter, alene med Undtagelse

af de Byer eller Havne, der i Virkeligheden maatte være 10. Aug. blokerede eller beleirede. Det er en Selvfølge, at denne Ret til at drive Handel og Skibsfart ikke kan udvides til Varer, anertjendte som Krigskontrebande. I intet Tilfælde kan et Handelskfib, som tilhører det ene af de to Landes Under- saatter eller Borgere, og som sendes til en Havn, der er blokeret af den andens Krigsmagt, anholdes, opbringes eller prisedømmes, dersom det ikke forinden af et af Blokade- eskadrens eller Divisionens Skibe har modtaget en Med- delelse eller Underretning om Blokadens Tilstedeværelse. Og for at man ikke skal kunne paasthyde en formentlig Uvidenhed, og for at det Skib, som paa lovlig Maade har modtaget en Advarsel, skal kunne opbringes, dersom det paany under Blokaden skulde vise sig foran den samme Havn, skal Føreren af det Krigskfib, som først antræffer det, visere dets Papirer samt angive Dagen naar, Stedet og Tiden hvor han har visiteret det og givet det den om- meldte Underretning, hvilken iøvrigt skal indeholde de samme Data som Visaen. Alle, den ene af de to kontraherende Parter tilhørende Skibe, som maatte løbe ind i en Havn, førend den er bleven beleiret, blokeret, eller indesluttet af den anden Magt, kunne med deres Ladninger uden For- hindring forlade en saadan Havn; og dersom disse Skibe befinde sig i en Havn efter Stadens Overgivelse, skulle de lige saa lidt som deres Ladninger kunne konfiskeres, men blive at gjengive deres Eiere.

Art. 18. Hver af de kontraherende Parter skal have Ret til at ansætte Generalkonsuler, Konsuler og Vizekonsuler i den andens Havne og Byer, hvor denne maatte finde det passende at tilstede fremmede Magters Konsuler Afgang. Disse Agenter skulle imidlertid ikke kunne træde i Virk- somhed, uden at have erholdt Exekvatur af det Lands Re- gjering, hvor de skulle residere. De skulle i de to Lande i alle Henseender nyde de samme Friheder, Begunstigelser og

10. Aug. Fortrin som enhver anden begunstiget Nations Konsular-agenter af samme Klasse. De respektive Konsulatararkiver og Papirer skulle være ukrænkelige og kunne ikke under noget som helst Paastud beslaglægges eller undersøges af den stedlige Øvrighed.

Art. 19. Overholdelsen af den indre Orden paa begge Nations Handelsflåde er de respektive Konsuler og Vicekonsuler udelukkende overdragen, og den stedlige Øvrighed kan i saa Henseende ikke træde til, uden at de stedfunde Uordener ere af den Natur, at den offentlige Ro forstyrres enten i Land eller ombord i Skibene. De skulle have Ret til at anholde Desertører fra deres Nations Krigs- eller Handelsflåde og til at jende dem ombord eller hjem. I den Anledning skulle de skriftlig henvende sig til vedkommende stedlige Øvrighed og godtgjøre ved Fremlæggelse af Mandstabslisten eller Mønsterrullen, eller, dersom Skibet maatte være affeilet, ved lovligt bekræftede Afskrifter af disse Papirer, at de Personer, som fordres udleverede, udgjorde en Del af Besætningen. Paa et saaledes begrundet Forlangende skal Udleveringen ikke kunne nægtes; der skal isørigt ydes dem al Hjælp og Bistand for at efterspore, paagribe og fængsle saadanne Desertører, som paa Konsulernes Forlangende og paa deres Beføstning skulle holdes fast i Landets offentlige Fængsler, indtil disse Agenter have fundet en Leilighed til at aflevere eller hjemfende dem. Dersom en saadan Leilighed ikke maatte findes inden Udløbet af 3 Maaneder, at regne fra Anholdelsesdagen, skulle Desertørerne, efterat Konsulen 3 Dage forinden herom er bleven underrettet, sættes i Frihed og kunne ikke oftere anholdes for den samme Sag. Dersom imidlertid Desertøren i Land maatte have begaaet nogen Forseelse, kan den stedlige Øvrighed opfætte hans Udlevering, indtil Domstolen har affagt sin Dom, og denne fuldstændig og i enhver Henseende er fuldbyrdet. De kontraherende Parter ere komne overens om,

at Matroser og andre Skibsfolk, som ere det Lands Under= 10. Aug. jaatter, hvor Desertionen er foregaaet, skulle være undtagne fra denne Artikels Bestemmelser. medmindre de ikke have kunnet opfylde de af dem indgaaede Pengesforpligtelser.

Art. 20. De respektive Konsuler og Vicekonsuler have Ret til at affige Domme og Boldgiftskjendelser i Tvistigheder, som maatte være opstaaede paa Søen eller i Havnen imellem Kaptainen, Styrmandene og Besætningen paa den Nations Skibe, hvis Interesser de varetage, navnlig forsaavidt angaar Hyens Erlæggelse eller Opsyldelsen af gjensidig indgaaede Forpligtelser, uden Indblanding af den stedlige Øvrighed, medmindre at Mandskabets, Officerernes eller Skibsførernes Opsørsel maatte forstyrre Landets Orden og Ro. Dette er imidlertid saaledes at forstaa, at denne Slags Domme eller Kjendelser ikke kan berøve de sridende Parter den Ret, som de have, til ved deres Hjemkomst at ty til deres Lands Domstole.

Art. 21. De respektive Konsuler eller Vicekonsuler kunne, naar deres Landsmænd afgaa ved Døden uden at have efterladt et Testamente, eller naar der ikke ere Arvinger tilstede (eller efterladende umyndige Arvinger), ei heller udnævnte Testamentssekretorer med lovlig Myndighed:

1) Enten paa Embedsvegne eller paa Opfordring af de interesserede Parter forsegle den afsødes Løssøre og Papirer, naar, forinden denne Handling foretages, den stedlige Øvrighed herom er underrettet, hvilken skal kunne være tilstede og, dersom den finder for godt, tilføie sin Forsegling, og i saa Fald kan denne dobbelte Forsegling kun brydes efter fælles Overenskomst;

2) Ligeledes i Nærværelse af vedkommende Øvrighed, dersom denne finder sin Nærværelse for nødvendig, optage et Inventar over Arvemassen;

3) I Overensstemmelse med Landets Brug lade det til Arvemassen hørende Løssøre sælge, hvis dets Værdi ved Opsæt-

10. Aug. telse maatte være udsat for Forringelse, eller Konsulen maatte anse Salget fordelagtigt for den afdødes Arvinger; og

4). Uden den stedlige Øvrigheds Indblanding personlig bestyre og ordne, eller under eget Ansvar udnævne en Agent til at bestyre og afflutte Boet, medmindre en eller flere af Landets eller en tredie Magts Borgere have Rettigheder at gjøre gjældende i Boet; fordi i sidste Tilfælde, dersom der opstaar Vansteligheder, disse da skulle afgjøres af Domstolene, og Konsulen kun handler som Repræsentant for Boet, der ikke kan betragtes som sluttet, førend Domstolene have affagt deres Kjendelse, eller en mindelig Overenskomst maatte være truffen.

Bemeldte Konsuler skulle være forpligtede til at anmelde deres Landsmænds Død i en af de Tidender, som udgives i deres Distrikts Omraade, og kunne ikke udlevere et Bo eller dets Indkomster til de lovlige Arvinger eller disses Befuldmægtigede uden først at have betalt af den Gjæld, som den afdøde maatte have paadraget sig i Landet eller efter et Mars Forløb fra Dødsfaldets Bekjendtgjørelse, uden at nogen Fordring har været anmeldt i Boet. Det er en Selvfølge, at, i det Tilfælde at Arvingerne selv maatte indfinde sig i Landet, Konsulen eller Vicekonsulen skal være forpligtet til at aflægge Regnskab for dem og, saafremt de fordre det, at afgive Boets Bestyrelse i deres Hænder. Der skal forholdes paa samme Maade, dersom Arvingerne ved en lovformelig Akt befuldmægtige een eller flere Agenter til at handle i deres Navn. I alle Tilfælde skal den endelige Opgjørelse og især Salget af Fordegods ikke kunne finde Sted inden et Mars Forløb efter Arveladerens Død, medmindre Konsulen eller Vicekonsulen af Arvingerne særlig er bemyndiget til at forkorte denne Tidsfrist.

Art. 22. I alle de Tilfælde, hvor ikke modsatte Bestemmelser i god og behørig Form ere fastsatte mellem Rheder, Afsladere og Assurandører, skulle Havarier, som de to Landes Skibe maatte lide i de respektive Havne, ordnes af

deres Nations Konsuler, medmindre Beboerne i det Land, 10. Aug. hvor Konsulerne ere ansatte, ere interesserede i disse Havavrier; thi i dette Tilfælde skulle de ordnes af Øvrigheden paa Stedet, med mindre mindelig Overenskomst kan opnaas imellem Parterne.

Art. 23. Alt, hvad henhører til Bjergning af Skibe, tilhørende den ene af de kontraherende Stater, og som ere strandede eller have lidt Skibbrud paa den andens Kyster, skal være under Opfyn af den Nations Konsularagenter, hvem Skibet tilhører, medmindre dette er konfigureret til en bestemt Person. En Indblanding fra de stedlige Øvrigheds Side kan i begge Lande finde Sted for at opretholde Ordenen, varetage Bjergernes Interesser, saafremt disse ikke høre til den skibbrudne Besætning, og sikre Opfyldelsen af de Bestemmelser, som ere at iagttage med Hensyn til Ind- og Udsørsel af de bjergede Varer. Under Konsulernes eller Vicekonsulernes Fraværelse og indtil deres Ankomst, skulle de stedlige Øvrigheder for øvrigt tage alle nødvendige Forholdsregler til Beskyttelse af Personerne og Bevarelse af det strandede Gods. Man er endvidere kommen overens om, at der ikke skal paalægges de bjergede Varer nogen Afgift, medmindre de ere bestemte til Forbrug i Landet og med Undtagelse af de i de to kontraherende Staters respektive Lovgivninger udtrykkelig betegnede Tilfælde.

Art. 24. Nærværende Traktats Bestemmelser skulle ligeledes finde Anvendelse paa Hans Majest. Kongen af Danmarks Kolonier, forsaavidt som Venezuelanske Borgere der skulle nyde de samme Rettigheder, hvoraf enhver anden begunstiget Nation nu er eller fremtidig maatte komme i Besiddelse.

Art. 25. Dersom i Fremtiden en af de kontraherende Parter maatte indrømme nogen anden Nation i Henseende til Handel, Skibsfart, diplomatisk eller konsulære Privilegier nogen særdeles Begunstigelse, skal denne uophødelig ud-

10. Aug. strækkes til den anden Part og det uden Bederlag, dersom Indrømmelsen er ubetinget, eller mod den samme Godtgjørelse, dersom Indrømmelsen er betinget.

Art. 26. Dersom ved et Sammenstød af uheldige Omstændigheder Uenighed mellem de to høie kontraherende Parter skulde medføre en Afbrydelse af deres venstfabelige Forhold, og dersom de have udtømt en venstfabelig og forsonlig Diskussion uden at have naaet Maalet for deres gjensidige Fordringer, skulde de ved fælles Overenskomst paafalde en tredie venstfabelig og neutral Magts Bølgift, førend de skride til den beklagelige Anvendelse af Vaabenmagt. Herfra er det Tilfælde undtaget, naar den Part, som tror sig fornærmet, ikke inden 3 Maaneder, at regne fra den Dag Indbydelsen derom sker, kan opnaa Enighed med den anden om Valget af en Mægler, eller, i Mangel af en saadan Enighed, om Afgjørelse ved Lodtrækning. Man er enig om, at ved Afbrydelsen af Forbindelsen eller ved et fuldstændigt Brud, den ene af de høie kontraherende Parter's Borgere, som ere bosatte eller opholde sig i den andens Stater og der drive Handel eller hvilken som helst privat Haandtering, skulde have Ret til at forblive der og fortsætte deres Haandtering eller Forretninger, uden at forstyrres i Nydelsen af deres Frihed og af deres Gods, forudsat at de opføre sig fredeligt og ikke overtræde Landets Love; og deres Gods og Varer skulde ikke beslaglægges eller sekvestreres og ikke paalægges nogen Afgift, som Landets Borgere ere fritagne for at svare af Gods af samme Bestaffenhed. Handlende og andre Personer, som bo ved Kysterne, skulde have 6 Maaneder til at opgjøre deres Regnskaber og tage Bestemmelse med deres Gods, dersom de have til Hensigt at forlade Landet; de, som bo i det indre, skulde have en Frist af et Aar, og et Leidebrev skal udleveres dem, for at de kunne indstibe sig i en Havn efter eget Valg. I intet Tilfælde skal der kunne lægges Beslag paa

privat Gjæld, offentlige Papirer eller Aktier tilhørende 10. Aug. Handelssejlskaber, ei heller kunne disse sekvesteres eller konfiskeres.

Art. 27. Nærværende Venskabs-, Handels- og Skibs-fartstraktat skal bestaa i 10 Aar, at regne fra Udvevlingen af Ratifikationerne, og dersom ingen af de kontraherende Parter et Aar førend Udløbet af denne Tidsfrist tilkjendegiver sin Hensigt at lade den ophøre, vedbliver den at være forbindende for de to Parter indtil Udløbet af et Aar, efter at en saadan Tilkjendegivelse er sket.

Art. 28. Denne Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne udvevles i Caracas saa snart som ske kan *).

Dette til Bekræftelse have de respektive Besuldmægtigede undertegnet nærværende Traktat samt paatrykt samme deres private Segl.

Sket i Caracas den 19. December 1862.

Handels- og Skibsfartstraktat med Belgien**). 17. Aug.

Bekjendtgjør., indeholdende Forholdsregler til 23. Septb. Sagttagelse af Førere af Damp- og Seilskibe, for at undgaa Paaseiling. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 409.

Bekjendtgjør. ang. Anvendelse af Disciplinær- 26. Septb. straffe paa det til Landtjeneste ved Søetaten ansatte værnepligtige Mandskab. (Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 413.

*) Ratifikationerne udvevledes den 13. Juni 1863.

**) Patent for det danske Monarki om denne Traktat udkom under 4. December 1863 (s. n.).

22. Oktb. **Bekjendtgjør. ang. Sporveien fra St. Annæ-
plads til Frederiksberg. (Kjøbenhavns Politi.)**

Indm. Saml. pag. 414.

4. Novb. **Indenrigsmin. Etr. (til Amtmanden over
Sjælland Amt) ang. Forstaaelse af Næringslovens
§ 16.**

I et med Amtets Skrivelse af 8. f. M. hertil indkommet Andragende har By- og Herredsfoged Uttenreitter i Sjælland forespurgt:

1) om Haandværkere i Kjøbstaden, der uden at have taget Borgerskab udøve den ved Næringslovens § 16 tilladte Virksomhed, ere berettigede til ikke blot at udføre Arbejder efter Bestilling, men ogsaa til uden foregaaende Bestilling at forfærdige Arbejder og forhandle dem fra Butikker og paa Markeder ligesom de Haandværkere, der have løst Borgerskab, samt til at have Udhængsskilt, og 2) om den ved fornævnte Lovsted hjemlede Næringsret ogsaa tilkommer dem, der paa Grund af Umyndighed eller af andre Grunde ikke vilde kunne erhverve Borgerskab.

I den Anledning skal man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde:

ad 1) at det efter Næringslovens § 16 ikke kan formenes Vedkommende at arbejde lige saa vel for egen Regning som efter Bestilling, og at forhandle de forfærdigede Gjenstande fra Bopæl (Værksted) og paa Markeder, ligesom det heller ikke kan formenes dem at have Skilt, naar derved ikke betegnes, at de holde Butik, og

ad 2) at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Uvent Brev, hvorved Kong Christian den Niendes¹⁶ Novb. Thronbestæelse kundgjøres. (Konseilspræsidiet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Det haarde Slag, som saa uventet har rammet Fædrelandet, idet den Almægtige har kaldet Kong Frederik den Syvende til sine Fædre, har ikke kunnet træffe nogen smerteligere end Os, thi ingen af Hans Undersaatter skyldte Ham mere end Vi, hvem Han har kaldet til Sin Efterfølger paa Thronen. Idet Vi tiltræde det alvorfulde Kald, Forshnet har paalagt Os, er det Vor faste Bestlutning ubrødeligen at holde Rigets Forfatningslove og at yde alle Vore Undersaatter lige Retfærdighed og Velvillie. Naar Folket med Tillid til Vor redelige Villie vil understøtte Vor Stræben, vil Gud skjænke den sin Velsignelse. Det er Vor Villie, at alle offentlige Forretninger skulle have deres ustandsede Gang, og at de af Vor forevigeede Forgjænger beskiftede eller stadsfæiede Embedsmænd indtil videre skulle vedblive deres Bestillinger under den af dem aflagte Trofsæd.

Grundlov for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. 18. Novb. (Konseilspræsidiet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Grundlov for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender.

I.

1. Regeringsformen er indskrænket-monarkisk. Kongemagten er arvelig. Arvesølgen er den i Thronfølge-loven af 31. Juli 1853 for hele det danske Monarki fastsatte.

2. Kongen kan ikke uden Rigsraadets Samthkke være Regent i andre Lande end dem, som høre til det danske Monarki.

18. Novb. 3. Kongen skal høre til den evangelist-lutheriske Kirke.

4. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18. Aar. Det samme gjælder om de kongelige Prindsler.

5. Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, afgiver han skriftlig til Geheimestatsraadet den edelige Forsikring ubrødeligen at holde Rigets Forfatningslove. Har han alt som Thronfølger aflagt denne Ed, tiltræder han umiddelbart Regjeringen. Af Forsikringsakten udstedes tvende lige-lydende Originaler, af hvilke den ene nedlægges i Geheimearkivet, den anden overgives til Rigsraadet for at opbevares i sammes Arkiv.

Indtil Eden er aflagt, føres Regjeringen af Geheimestatsraadet, med mindre anderledes bestemmes ved Lov.

6. Bestemmelser angaaende Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom, eller Fraværelse fastsættes ved Lov. Er saadan Lov ikke givet, føres Regjeringen, naar Tilfældet indtræder, midlertidigt af Geheimestatsraadet. Dette skal da uophødelig indkalde Rigsraadet, som beslutter det fornødne.

7. Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statseiendele der skulle henhøre til Civillisten. Civillisten kan ikke behæftes med Gjæld.

8. For Medlemmerne af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Kongens Samtykke nydes udenfor Monarkiet.

II.

9. Kongen har med de i det følgende fastsatte Indstrænkninger den højeste Myndighed over Rigets Fællesanliggender og udøver den gjennem sine Ministre.

10. Kongen er ansvarsfri. Hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Førelse.

11. Kongen udnævner og affediger sine Ministre. 18. Novb. Han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af en eller flere Ministres Underskrift. Enhver Minister, der har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen.

12. Ministrene for de sælles Anliggender udgjøre i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggender Geheimestatsraadet, hvori Thronfølgeren, naar han er myndig, og den eller de af de øvrige kongelige Prindsjer, som Kongen dertil maatte kalde, tage Sæde.

Kongen fører Forsædet med Undtagelse af de i §§ 5 og 6 nævnte Tilfælde.

13. Alle Love og vigtigere Regjeringsforanstaltninger behandles i Geheimestatsraadet.

Er Kongen i enkelte Tilfælde forhindret fra at holde Geheimestatsraad, kan han lade Sagerne forhandle af Ministerraadet. Dette bestaar af samtlige Ministre under Forsæde af den, hvem Kongen har udnævnt til Konseilspræsident. Denne forelægger den over Forhandlingerne førte Protokol for Kongen, som derefter bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde Ministerraadets Indstilling eller lade sig Sagen foredrage i Geheimestatsraadet.

14. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang, som hidtil. Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfødsret.

Kongen kan affedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven. Den Embedsmand, som forflyttes mod sin Villie, har Ret til at fordrø Afsted med Pension.

Forandringer i det Omfang, hvori Kongen kan ansætte, affedige og forflytte Embedsmænd, kunne ske ved Lov.

15. Kongen erklærer Krig og slutter Fred samt indgaar og ophæver Forbund og Handelsstraktater. Dog kan

18. Novb. kan ikke uden Rigsraadets Samtykke afstaa nogen Del af Riget eller indgaa nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretslige Forhold.

16. Kongen kan benaade og give Amnesti.

17. Kongen kan dels umiddelbart, dels gennem vedkommende Regjeringsmyndigheder meddele saadanne Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som enten efter de nu gjældende Regler ere i Brug, eller hvortil Bemyndigelse fremtidig kan ved Lov maatte indrømmes.

III.

18. Den lovgivende Magt i Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender er hos Kongen og Rigsraadet i Forening.

En af Rigsraadet vedtagen og af Kongen stadfæstet Lovs Virksomhed i Kongeriget og Slesvig kan kun ved en i Loven optagen udtrykkelig Bestemmelse gjøres afhængig af en tilsvarende Lovs Vedtagelse for et andet Lovgivningsomraade eller for en enkelt Landsdel.

19. Fællesanliggender ere alle Anliggender, som ikke udtrykkelig ere bestemte at skulle være særlige for Landsdelene.

Opstaar der Tvist mellem Rigsraadet og en Landsdels Repræsentation om, hvor vidt et Anliggende er fælles eller særligt, skal Sagen først behandles i Ministerraadet. Enhver Minister skal da afgive sit Votum til Protokollen. Denne forelægges derefter i Geheimestatsraadet for Kongen, som afgjør Sagen. Kongens Beslutning medunderskrives af de Ministre, som ere enige i samme.

20. Rigsraadet bestaar af et Folkething og et Lands-thing.

Folkethinget har 130 Medlemmer, hvoraf 101 ere valgte i Kongeriget og 29 i Slesvig.

Landsstinget bestaar af 83 Medlemmer, hvoraf 52 18. Novb. vælges i Kongeriget, 13 i Slesvig og 18 udnævnes af Kongen.

21. Valgret til Folkethinget har enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 30. Aar, med mindre han

- a) uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold;
- b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten estergiven eller tilbagebetalt;
- c) er ude af Raadighed over sit Bo;
- d) ikke har haft fast Bopæl i eet Aar i den Valgkreds eller Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar.

22. Valgret til Landsstinget har i Kongeriget og Slesvig enhver, som har Valgret til Folkethinget, — dog at der kun fordres fast Bopæl i eet Aar i vedkommende Landsstingsvalgkreds — naar han i det sidste Aar har svaret 200 Rd. i direkte Skat eller Afgift til Staten eller Kommunen eller godtgjør at have haft en ren aarlig Indtægt af 1200 Rd.

Valget udøves paa Færøerne af Lagthinget.

23. Valgbar til begge Rigsraadets Afdelinger er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, er bosat i Riget og har fyldt sit 25. Aar, med mindre han er ude af Raadighed over sit Bo.

24. Folkethingets Medlemmer vælges umiddelbart i mindre Valgkredse. Valgkredsens Fordeling og Valgmaanden fastsættes i Valgloven.

Valget er gyldigt for 4 Aar.

25. Af Landsstingets Medlemmer vælges 51 i Kongeriget og 13 i Slesvig ved umiddelbart Valg i større

18. Novb. Valgtredse. Valgloven bestemmer Valgtredsene, det Antal Landstingsmænd, der skal vælges i hver af dem, og Valgmaaden.

For Færøerne vælges et Medlem af Lagtinget.

Valget gjælder for 8 Aar; men ved Udløbet af hvert fjerde Aar afgaa de for Halvdelen af Valgtredsene valgte efter den i Valgloven fastsatte Fordeling.

26. De øvrige 18 Medlemmer udnævnes af Kongen, og skulle paa den Tid, Udnævnelsen foregaar, 12 være boplatte i Kongeriget og 6 i Slesvig.

Udnævnelserne gjælde for 12 Aar, som for hvert Medlem regnes fra Udnævnelsesdagen.

Disse Udnævnelseres Gyldighed ophæves ikke ved Landstingets Opløsning. De nuværende kongevalgte Rigsraadsmedlemmer tage Sæde i Landstinget, indtil de 12 Aar ere udløbne for hvert af dem.

27. Kongen sammentkalder Rigsraadet til en ordentlig Samling hvert andet Aar. Efter Forløb af 2 Maaneder kan Kongen slutte dets Møder.

28. Kongen kan udsætte Rigsraadets ordentlige Samling paa bestemt Tid, dog uden Rigsraadets Samtykke ikke længere end paa 4 Maaneder og ikke mere end een Gang i Tidsrummet indtil næste ordentlige Samling.

29. Kongen kan indkalde Rigsraadet til overordentlige Samlinger, hvis Nødvendighed beror paa hans Bestemmelse.

30. Kongen kan opløse Rigsraadet eller een af dets Afdelinger. Opløses kun eet af Tingene skal det andet Things Møder udsættes, indtil hele Rigsraadet atter kan samles. Dette skal ske inden 4 Maaneder efter Opløsningen.

I et Tidsrum af 2 Aar kunne ikke flere end 2 Opløsninger finde Sted.

31. Saa længe Rigsraadet er samlet, kan intet Medlem uden Samtykke af det Thing, hvortil han hører, hæftes for Gjæld, ei heller fængsles eller tiltales, med mindre han er greben paa ferst Gjerning.

For sine Ytringer i Rigsraadet kan intet Medlem uden vedkommende Things Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

32. Rigsraadets Medlemmer ere ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Bølgere.

Embedsmænd, som vælges til Medlemmer af Rigsraadet, behøve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

33. Rigsraadets Medlemmer erholde et dagligt Bederlag.

34. Kjøbenhavn er Rigsraadets Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde det til et andet Sted i Riget.

35. Ethvert af Thingene afgjør selv Gylbigheden af sine Medlemmers Valg.

Ethvert nyt Medlem underskriver en edelig Forsikring om ubrødeligen at ville holde Rigets Grundlov. Bægrer han sig ved at aflægge denne Ed, bortfalder hans Valg. Det samme sker, hvis han udebliver og ikke indsender Eden inden 14 Dage, efter at den til Underskrift er tilstillet ham af Formanden.

36. Kommer den gylbigen valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget sthørende Ret.

37. Ethvert af Thingene vedtager selv sin Forretningsorden.

38. Ethvert af Thingene vælger selv sin Formand og den eller dem, som i hans Forsald skal føre Forsædet.

18. Novb. 39. Thingenes Møder ere offentlige. Dog kan Regjeringen eller Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjør, om Sagen skal forhandles i et offentligt eller hemmeligt Møde.

40. Rigsraadets Beslutninger udfærdiges paa Dansk. Under Forhandlingerne kunne de Medlemmer, som ville det, betjene sig af det tydske Sprog. Protokollen føres i begge Sprog.

41. Samtlige Ministre have Udgang til hvert af Thingene og ere berettigede til under Forhandlingerne at erholde Ordet, saa ofte de ville, idet de i øvrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udøve de kun, for saa vidt de ere Medlemmer af vedkommende Thing.

42. Ingen Beslutning kan tages i noget af Thingene, med mindre en Trediedel af dets Medlemmer er til Stede.

43. Ethvert Rigsraadsmedlem kan i det Thing, hvortil han hører, med detses Samtykke bringe ethvert til Rigsraadets Omraade hørende offentligt Anliggende under Forhandling og derom æfte Ministrenes Forklaring.

44. Intet Androgende maa overgives noget af Thingene uden igjennem et af dets Medlemmer.

45. Ethvert af Thingene er berettiget til angaaende Fællesanliggender at indgive Adresser til Kongen.

46. Lovforslag indbringes af Regjeringen efter Kongens Befaling.

Ethvert af Thingene er berettiget til at foreslaa og for sit Vedkommende at vedtage Love.

47. Intet Lovforslag kan endelig vedtages af noget Thing, forinden det 3 Gange der har været behandlet.

48. Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, 18. Novb. skal det i den Form, hvori det er vedtaget, tilstilles det andet Thing. Hvis det der vedtages i usforandret Stikfelse, tilstilles det Regjeringen for at forelægges Kongen til Stadfæstelse.

Vedtages Lovforslaget i det andet Thing med Forandringer, vender det tilbage til det første Thing, hvor det underkastes en eneste Behandling. Vedtages det her med Forandring, gaar det atter til eneste Behandling i det andet Thing. Opnaas ei heller da Enighed, er Lovforslaget forkastet, med mindre et af Thingene fordrer Fællesudvalg. Fællesudvalget, som skal bestaa af et lige Antal Medlemmer fra hvert af Thingene, afgiver en fælles Betænkning over Uoverensstemmelse. I Henhold til dets Indstillinger finder den endelige Afgjørelse Sted i hvert Thing for sig.

Med Hensyn til de finansielle Bevillingslove gjælder den i § 56 fastsatte Regel.

IV.

49. Ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov.

50. Ingen Fællesstat kan paalægges, forandres eller ophæves, ei heller noget fælles Statslaan optages uden ved Lov.

51. Enhver ordentlig eller overordentlig Udskrivning af Mandstab til Hæren eller Flaaden skal være hjemlet ved Lov.

52. Ingen fælles Domæne kan afhændes, ei heller nogen saadan erhverves uden i Følge Lov.

53. Kongens Ret til at slaa Mønt udøves i Overensstemmelse med Loven.

18. Novb. 54. For de ordinære Fællesindtægter og Fællesudgifter gjælder det foreløbige Normalbudget af 28. Februar 1856 med de senere ved Lov deri foretagne Forandringer. Naar en Indtægts eller Udgifts Gjenstand ophører at være fælles for hele Monarkiet, ophører ogsaa ved Finansperiodens Slutning Normalbudgettets Gyldighed for samme. Det bliver da ved Lov at bestemme, om Indtægten eller Udgiften skal optages paa Normalbudgettet eller bevilges ved Tillægslove for den toaarige Finansperiode. Normalbudgettet kan forandres og ganske eller tildels hæves ved Lov.

For hver toaarig Finansperiode bevilges de extraordinære Indtægter og Udgifter ved Tillægslove, selv naar der om den Gjenstand, de angaa, gives en særlig Lov.

Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i de ovennævnte finansielle Love.

55. Det Beløb, hvormed de for Kongeriget og Slesvig fælles Udgifter overstride de for disse Landsdele fælles Indtægter, dækkes af deres særlige Indtægter, saaledes at Kongeriget deraf udreder 79,⁶¹ pCt. og Slesvig 20,³⁹ pCt.

Forandring i Forholdstallet sker ved Lov.

56. Saa snart Rigsraadets ordentlige Samling er aabnet, forelægger Regjeringen hvert af Thingene en samlet Oversigt over samtlige Fællesindtægter og Fællesudgifter for den kommende Finansperiode i Henhold til Normalbudgettet og Forslagene til Tillægslove.

Tillægslovene kunne forelægges saa vel for Landstinget som for Folkethinget, og skulle fordeles imellem dem i et saa vidt muligt ligeligt Forhold.

Naar en Tillægslov anden Gang er bleven oversendt til det Thing, der behandler den sidst, og Enighed ei heller

da opnaas, skal der steds nedfattes et Fællesudvalg, hvortil 18. Novb. hvert Thing vælger 15 Medlemmer, idet Valgene foretages overensstemmende med de ved den foreløbige Valglov af 2. Oktober 1855 for Rigsraadsvalgene forefrevne Regler, med de nærmere Bestimmelser i Henseende til Udsørelsesmaaden, som af hvert Things Formand fastsættes. Dette Fællesudvalg forhandler da om Uoverensstemmelserne og tager for Rigsraadets Bedkommende den endelige Beslutning. I Udvalget skal i Tilfælde af Stemmelighed Formandens Stemme gjøre Udslaget. For øvrigt vedtager det selv sin Forretningsorden.

57. Statsregnskabsrets endelige Afslutning sker ved Lov. Forslaget til denne forelægges først i Folkethinget.

For Revisionen og Decisionen af de forskjellige Forvaltningsgrenes Regnskaber oprettes ved Lov en Regnskabsret. Denne skal tillige vaage over, at ingen Udgift afholdes uden tilstrækkelig Hjemmel (§§ 54 og 58), og afgive Betænkning over Statsregnskabet.

Indtil Regnskabsretten er oprettet, afgives denne Betænkning af fire lønede Revisorer, af hvilke hvert Thing udnævner tvende. Revisorerne kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger meddelte.

Betænkningen forelægges Rigsraadet tilligemed Lovforslaget om Statsregnskabsrets Afslutning.

58. Under særdeles paatrængende Omstændigheder kan Kongen, naar Rigsraadet ikke er samlet, beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede. Forslaget til en saadan Beslutning skal være vedtaget af Ministerraadet under den i § 19 forefrevne Form, forinden det i Geheimstatsraadet forelægges for Kongen. Kongens Beslutning medunderskrives af de Ministre, som deri ere enige.

18. Novb. Beslutningen skal forelægges for Folkethinget i den første derpaa følgende Samling, og afgjør samme, hvor vidt noget Ansvar skal gjøres gjældende for Rigsretten mod de Ministre, som have medunderskrevet Beslutningen.

59. Paa samme Maade kan Kongen i særdeles paatrængende Tilfælde, naar Rigsraadet ikke er samlet, efter Ministerraadets Forslag (jvfr. § 58) udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Forfatningen. De skulle stedse forelægges det først sammentrædende Rigsraad til Beslutning.

V.

60. Rigsretten bestaar af Landstthinget og 9 af Landsdelenes højeste Dommere, hvoraf Kongerigets Høiesteret vælger 6 Medlemmer og Slesvigs Appellationsret 3, alle blandt disses egne Medlemmer. Valget sker paa 8 Aar.

Indtil Rettergangsmaaden er ordnet ved Lov, følges Loven af 3. Marts 1852 med de Vempelser, som den forskjellige Sammensætning gjør fornødne, og som Retten selv bestemmer.

61. Rigsretten paafjender de af Kongen eller af Folkethinget mod Ministrene for deres Embedsførselse anlagte Sager.

Kongen kan ikke uden Folkethingets Samtykke benaade Ministrene for de af Rigsretten dem idømte Straffe.

62. For Rigsretten kan Kongen ogsaa lade andre tiltale for Statsforbrydelser, som findes særdeles farlige, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke.

63. Spørgsmaal om Ørighedsmyndighedens Grændser skulle være undergivne Domstolenes Afgjørelse.

Dog kan ingen ved at indbringe Sagen for Domstolene 18. Novb. unddrage sig fra foreløbigen at efterkomme Øvrighedens Befaling.

64. Den dømmende Myndigheds Udøvelse kan kun omordnes ved Lov.

VI.

65. Forandringer i denne Grundlov kunne kun vedtages af Rigsraadet, naar over Halvdelen af hvert Things samtlige Medlemmer stemmer for dem.

66. Denne Grundlov træder i Kraft den 1. Januar 1864.

Midlertidige Bestemmelser.

Indtil Forholdet mellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig paa den ene Side og de til det tydske Forbund hørende Hertugdømmer Holsten og Lauenborg paa den anden Side med Rigsraadets Samtykke er blevet ordnet, skulle derom for Kongerigets og Slesvigs Bedkommende gjælde nedenstaaende midlertidige Bestemmelser, som dog kunne forandres ved Lov.

- 1) Nugaar et Fællesanliggende, som tillige omfatter Hertugdømmet Holsten, Forhold, hvori Fællesskabets Opretholdelse kræver en ensartet Lovgivning, og vedtager Rigsraadet derom en ny Lov med den udtrykkelige Betingelse, at den kun skal træde i Kraft for Kongeriget og Slesvig, saa fremt en tilsvarende Lov samtidig kan udstedes for Holsten, kan den ikke stadfæstes af Kongen, forinden Betingelsen er opfyldt.

Øffes dette og stadfæster Kongen derefter Loven, vedbliver Fællesskabet under de tvende nye, samstemmende Love. Stadfæstes Loven ikke inden næste ordentlige Rigsraadsamling, bortfalder den.

18. Novb. 2) Vedtager Rigsraadet om et Fællesanliggende af fornævnte Bestaffenhed en Lov uden saadan Betingelse, og stadfæster Kongen samme, uden at der er tilveiebragt en tilsvarende Lov for Hertugdømmet Holsten, bliver dens Gjenstand et Fællesanliggende for Kongeriget og Slesvig alene. Der skal i saa Fald træffes de Foranstaltninger, som ere en Følge af, at det tidligere Fælleskab med Holsten for saa vidt er ophørt.
- 3) Angaar et Fællesanliggende Forhold, hvori en Forskjellighed i Lovgivningen er forenelig med det bestaaende Fælleskabs Opretholdelse, kunne Love derom vedtages af Rigsraadet og stadfæstes af Kongen for Kongeriget og Slesvig alene, uden at Fælleskabet derved ophører.
- 4) De for hele Monarkiet fælles Udgifter afholdes af dets fælles Indtægter. Give disse et Overskud, tilgodeskrives deraf 78,69 pCt. Kongerigets og Slesvigs Fælleskasse.
- 5) De Tillæg til Normalbudgettets Udgiftsposter, som ifølge samme og senere Tillægslove forlods afholdes af Indtægterne, bevilges af Rigsraadet alene, for saa vidt de angaa de vedkommende Anliggendes Forvaltning i Kongeriget og Slesvig.
- 6) De Tillæg, som behøves til Normalbudgettets øvrige Udgiftsposter til Anliggender, som ere fælles ogsaa for Holsten, bevilges af Rigsraadet med et Beløb, som svarer til 78,69 pCt. af det hele Beløb.

Er Bevillingen betinget af, at de manglende 21,31 pCt. af det hele Beløb udredes af Holsten, skal dette udrykkes ved selve Bevillingen. Opfyldes Betingelsen ikke, bortfalder Bevillingen.

- 7) Er Bevillingen derimod givent uden saadan Betingelse, skal det tilsvarende Tilskud for Holsten ligesfuldt søges tilveiebragt.

Lykkes dette ikke eller kun for en Del, kan det af Rigsraadet bevilgede Beløb dog anvendes overensstemmende med Bevillingen; men i saa Fald skal den Del af Udgiften, som er udredet uden tilsvarende Bidrag fra Holsten, opføres som en Fællesudgift for Kongeriget og Slesvig alene.

Hvor vidt nogen Gjenstand eller noget Anliggende som Følge heraf skal udgaa af det bestaaende Fællesskab, bestemmes ved Lov.

- 8) Med Hensyn til Hertugdømmet Lauenborgs retlige Stilling i Monarkiet skal det have sit Forblivende ved det hidtil bestaaende Forhold

Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 18. November 1863.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

E. Hall. Steen Ville. Wolfhagen. D. G. Monrad.
Caspe. Fenger. Orla Lehmann. E. C. Lundbye.

Bekjendtgjør. ang. Sørgebragt i Anledning af 19. Novb. Høifalig Kong Frederik den Syvendes Død*). (Sustitsministeriet.)

I Anledning af Høifalig Kong Frederik den Syvendes

---

*) Under 16. November vare to Bekjendtgjørelser udkomne henholdsvis om, at alle offentlige Forlystelser

19. Novb. døbelige Afgang har det behaget Hans Majestæt Kongen allern. at tilkjendegive, hvorlunde han forventer, at ogsaa de af hans Undersaatter, for hvilke der ikke paa Grund af deres særlige Stilling alt er truffet særlig Anordning, ville ved i et halvt Aar efter Evne og Leilighed at bære Sørgebragt lægge deres Deltagelse i Landesorgen for Dagen.

21. Novb. **Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Thisted Amt) ang. Fattigvæsenets Myndighed over Fattiglemmerne.**

I et med Amtets behagelige Skrivelse af 23. f. M. hertil indkommet Andragende har Sogneforstanderskabet for N. N. og N. N. Sogne til Ministeriets Afgjørelse indstillet forskellige Spørgsmaal vedrørende Fattigvæsenets Myndighed over de dets Forsørgelse undergivne Personer, nemlig: 1) om der, naar en Familie nyder Understøttelse af Fattigvæsenet, men Manden viser sig aldeles uvillig til ved eget Arbejde at bidrage til Familiens Underholdning, eller vel endog forpøder den af Fattigvæsenet ydede Understøttelse, tilkommer Sogneforstanderskabet Ret til at foranstalte en saadan Mand indsat i en i Amtet værende Dvaugsarbejdsanstalt; 2) om samme Ret tilkommer Forstanderskabet, naar Manden vel ikke aldeles tilfidsætter sin Forpligtelse til at bidrage til sin Families Underholdning, men han dog efter

---

stelser indtil videre skulde ophøre, og om at der i Kirkerne skulde ringes med alle Klokkerne hver Dag to Timer om Formiddagen fra Kl. 10—12 og to Timer om Eftermiddagen fra Kl. 4—6, saa længe indtil Kongens Lig blev bisat, samt at alt Spil i Kirkerne ligeledes i samme Tid skulde ophøre. Ved Bekjendtgørelser af 14 December for Slesvig og Holsten og 15. f. M. for Danmark blev fra den 20. f. M. at regne det nævnte Forbud mod Forlystelser ophævet.

Forstanderskabets Skjøn ikke i saa Henseende præsterer hvad 21. Novb. han kunde og burde; 3) om en Kommune, naar den indretter sig et Fattighus, der er stort nok til at optage alle, som nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, kan tvinge enhver, som begjærer Fattighjælp, til at indtræde i Fattighuset, og 4) om Kommunen, naar et saadant Fattighus som under Nr. 3 omhandlet er indrettet, er berettiget til at disponere over de i samme indsatte Fattiges Arbeidskraft til Fordel for Fattigvæsenet saa vel i som udenfor Fattighuset.

3 Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst meddele følgende: ad 1 og 2) Naar en Familiefader, som nyder fast Understøttelse af Fattigvæsenet, viser sig forsømmelig i efter Evne at bidrage til Familiens Fornødenheder, maa Sogneforstanderskabet anses berettiget til som Betingelse for den ydede Understøttelse at paalægge ham Arbejde, samt til at anwise ham dette i en for vedkommende Distrikt autoriseret Tvangsarbejdsanstalt, og han vil da kun kunne fri sig for at indtræde i en saadan Anstalt ved strax at give Afkald paa yderligere Fattighjælp; er han allerede indtraadt i Arbejdsanstalten, vil han derimod ikke atter kunne forlade den uden efter forudgaaende Anmeldelse om, at han renuncerer paa Fattighjælp, ledsaget af Forklaring om, paa hvilken Maade han formener fremtidig selv at kunne forsørge sig og Familie; Antageligheden af det oppgivne Selverhverv bliver at bedømme af Fattigvæsenets Bestyrelse eller, saafremt den paagjældende skulde være utilfreds med denne Afgjørelse, af vedkommende Politimester, jvfr. Plakat af 19. December 1832. De ovenangivne Regler maa ogsaa gjælde, naar en Familiefader vel ikke har begjært Fattighjælp eller naafte endog har protesteret imod denne, men Fattigvæsenet dog har været nødsaget til at tage sig af Familien, fordi det er notorisk, at han lader denne lide Mangel. Naar derimod en Mand enten er retlig separeret fra sin Hustru eller faktisk lever adskilt fra sin Familie, og denne derover bliver

21. Novb. trængende til offentlig Understøttelse, vil Fattigvæsenet være henvist til efter sædvanlig Dmgang at søge ham tilpligtet til at yde et passende Bidrag til Familiens Underholdning, men er ikke i saa Tilfælde berettiget til at foranstalte ham indsat i en Evangsarbeidsanstalt. I øvrigt er det en Selvfølge, at der ved Anvendelsen af den fornævnte, Fattigvæsenet tilkommende Nødvighed vil være at tage de fornødne Billigheds- og Humanitetshensyn. ad 3) I Fattig- og Arbeidsanstalter, oprettede for en enkelt Kommune, kunne imod deres Billie ordentligvis ligeledes ifkun faa ste Almisselemmer indsættes, dog saaledes, at ogsaa for disses Bedkommende Humanitetshensyn, navnlig Hensynet til Familiens naturlige Krav paa ikke at blive adspaltet, kunne kræve Undtagelser. ad 4) Forinden en kommunal Fattig- og Arbeidsanstalt tages i Brug, vil der være at udarbejde et Reglement for sammes Bestyrelse og Ordning, paa hvilket Ministeriets Approbation maa erhverves, og som da ogsaa vil indeholde Reglerne for Benyttelsen af Lemmernes Arbeidskraft. Til Oplysning om de af Ministeriet i denne Henseende fulgte Principer bemærkes kun, at det i Reglen ikke kan ventes tilstedet at benytte Lemmerne udenfor Anstalten til andre end kommunale Arbeider.

27. Novb. **Lov om Udløbet af Funktionstiden for de middelbart og umiddelbart valgte Medlemmer af nærværende Rigstraad.** (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigstraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Funktionstiden for de Medlemmer af nærværende Rigstraad, som ere valgte for 3 Aar eller for den tilbageværende Del af den 8-aarige Valgperiode, udløber den 31. December 1863.

Koloniallov for de dansk-vestindiske Øer. (Finans- 27. Novb. ministeriet.)

1—19. Indm. Saml. pag. 415.

20. Valgene foretaas i hver Valgkreds af en Valgbestyrrelse, der bestaar af Jurisdiktionens Underdommer som Formand og tvende Indvaanere i Kommunen, den ene udnævnt af Overøvrigheden, den anden af Kolonialraadet. Er ingen udnævnt af Kolonialraadet, eller har nogen af de udnævnte Forfald paa Valgdagen, tiltager Formanden en anden Indvaaner som midlertidigt Medlem af Valgbestyrrelsen. Valgbestyrrelsen forsynes med en af Overøvrigheden autoriseret Valgbog, hvortil de til Bestyrrelsen indløbne Skrivelser og Valglisterne fremlægges. I Valgbogen optegnes det væsentlige Indhold af Valgbestyrrelsens Forhandlinger og Udfaldet af Valghandlingerne. Valgbogen underskrives af Valgbestyrrelsen efter hvert Møde og opbevares af Formanden. I Tilfælde af Meningsforskjellighed mellem Valgbestyrrelsens Medlemmer gjør Stemmeskerhed Udslaget, men Mindretallet har Ret til at erholde sin Mening tilført Valgbogen.

21. Valgene foregaa i Henshold til Lister over de Valgberettigede, der aarligen optages. Som det ene Grundlag for disse Lister har Stattekommissionen i Kommunen i December Maaned at tilstille Formanden i hver Valgbestyrrelse en Fortegnelse over alle dem, der eie Eiendomme i Kommunen, som ifølge den senest forudgaaede Ansættelse af de aarlige Leiesummer til Beregning af Procentleieafgifterne ere anslaaede at kunne indbringe den i § 18 nævnte aarlige Leiesum, samt over dem, der eie Eiendomme i Kommunen, som vel ikke svare Procentleieafgift, men som ifølge en af Stattekommissionen, i Forening med tvende paa sædvanlig Maade udnævnte kyndige Mænd, efter samme Grundfætninger foretagen Ansættelse ere anslaaede at ville

27. Novb. kunne indbringe mindst den nævnte aarlige Leiesum. I Fortegnelsen maa derhos ved Siden af Eiernes Navne angives de vedkommende Eiendommens Numere og de anslaaede Leiesummer. Besiddes en Eiendom i Fællesskab af flere, beregnes Leiesummen enhver af disse tilgode i samme Forhold, som han er lodtagen i Eiendommen.

22. Valgbestyrelsens Formand opfordrer derhos i Begyndelsen af December Maaned ved en offentlig Bekjendtgjørelse, og, hvor det maatte anses fornødent, tillige ved omsendte Schemata, dem, der maatte formene at have den i § 18 nævnte aarlige Indtægt og i øvrigt at være valgberettigede, til inden Maanedens Udgang fristligen at angive saadant til ham, hvilke Angivelsers Rigtighed bedømmes af Valgbestyrelsen. Ved Dpgjørelsen af den rene Indtægt skulle de med hver enkelt Indtægtskilde forbundne Byrder fraregnes. Saaledes vil ved Beregningen af Indtægten af en fast Eiendom ikke blot Skatter og Afgifter samt Vedligeholdelses- og Driftsomkostninger, men ogsaa Reuterne af de i samme indestaaende Pantefordringer være at fradrage; fra Indtægterne af en borgerlig Næringsvei drages de Udgifter, som dens Drift medfører; fra Embedsindtægter drages de med Embedet forbundne Udgifter til Kontoirchold m. m. I øvrigt komme ikke blot de egentlige Pengeindtægter, men ogsaa Naturalydelse, fri Bolig og andre saadanne Emolumenter efter deres Pengeværdi i Betragtning. Ved Indtægten Dpgjørelse bliver fremdeles at iagttage, at det ikke er tilstrækkeligt, at nogen i det sidste Aar har havt en ren Indtægt af den udfordrede Størrelse, men denne Indtægt maa tillige hidrøre fra saadanne Kilder, at den kan anses for aarlig eller antages at ville aarlig vende tilbage med omtrent det samme Beløb.

23. Efter at de fornødne nærmere Oplysninger, som behøves til Bedømmelse af de paagjældendes Valgberet-

tigelse, ere blevne erhvervede af Valgbestyrelsens Formand i 27. Novb. Løbet af Januar, træder Valgbestyrelsen sammen i de første Dage af Februar og forfatter Valglisten inden Udløbet af 8 Dage. Valglisten skal i forskjellige dertil indrettede Kæffer indeholde de Valgberettigedes fulde Navn, Alder, Livsstilling, om de besidde Indsødsret eller have opholdt sig paa de dansk-vestindiske Øer i 5 Aar, Tidsrummet, hvori de have haft fast Bopæl i Kommunen og i Valgkredsens, samt om de besidde en Eiendom af den fastsatte Leieværdi eller have den udfordrede aarlige Indtægt De, for hvilke Betingelserne i Henseende til Alder, Ophold paa Øerne eller i Valgkredsens vel endnu ikke finde Sted, men kunne ventes at ville indtræde i Løbet af det Aar, for hvilket Valglisten skal gjælde, opføres paa et Tillæg til Listen med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, naar Betingelserne ville være opfyldte.

24. Den saaledes forfattede Valgliste skal fra den 15. til den 28. Februar, begge Dage indbefattede, fremligge til almindeligt Estersyn paa Thingstedet for Valgkredsens i 6 Timer hver Søndag. Fremlæggelsens Tid og Sted betjendtgjøres med mindst 3 Dages Varjel paa den for offentlige Kundgjørelser ellers brugelige Maade.

25. Enhver, som tror sig uden Fjæde at være udeladt af Valglisten, eller som formener, at en uberettiget herpaa er optaget, har inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, hvori Valglisten fremligger til Estersyn, skriftligen til Valgbestyrelsens Formand at fremsætte sin Begjæring om Optagelse eller sin Paastand om en andens Udskiftelse, ledsaget af en kort Angivelse af de Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget. De mod Valglisten saaledes fremkomne Indsigelser paa kendes af Valgbestyrelsen i et offentligt Møde, der afholdes i Løbet af de paafølgende 14 Dage, efter at dens Formand paa den hurtigste og simpleste Maade har indhentet de for-

27. Novb. nødne Oplysninger til Indsigelsernes Bedømmelse. Til dette Møde tilfiges saavel de, der have fremsørt Indsigelser, som og de, hvem flige Indsigelser angaa, til hvilke derhos en Gjenpart af den med Hensyn til dem fremkomne Skrivelse skal leveres. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de af dem fremstillede Vidners Forklaringer, i Forbindelse med de Oplysninger, som Valgbestyrelsens Formand har tilveiebragt, afgjøres de opstaaede Spørgsmaal, hvorom en kort Kjendelse tilføres Valgbogen. Den derefter berigtigede Valgliste underskrives af den samlede Valgbestyrrelse.

26. Den, som er utilfreds med Valgbestyrelsens Kjendelse, hvorved Valget er nægtet ham, kan fordrø sig en Udskrift af samme meddelt uden Betaling, og indbringe Spørgsmaalet til Afgjørelse ved Rettergang. Saadanne Sager behandles i første Instans ved den vestindiske Landsoverret, og Parterne ere saavel ved denne Ret som under de Thingsvidner, der maatte blive optagne ved Underretterne til Sagernes Oplysning, fritagne for at erlægge Retsgebyrer og for Brugen af stemplet Papir, ligesom der af det Offentlige skal bestiktes en Sagfører for den indstævnedes Valgbestyrrelse. Opnaar Vedkommende Dom for at være valgberettiget, skal han optages paa Valglisten, saasnart han foreviser en Udskrift af Dommen.

27. Valglisterne, som hvert Aar paa foreffreven Tid og Maade blive at berigtige og fuldstændiggjøre, gjælde fra 1. April til 31. Marts i det paafølgende Aar. Efter samme foretages alle i dette Tidsrum foresaldende Valg, dog saaledes, at det paases, at de paa Tillægslisten (§ 23) opførte Mænd kun ere stemmeberettigede, dersom de inden Valgdagen have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder, Ophold paa Verne og i Valgkredsens.

28. Dagen til det offentlige Valgmødes Afholdelse, 27. Novb. saavel som Mødestedet, bestemmes af Overøvrigheden. Dog bør, naar ingen Hindringer ere iveien derfor, Valgkredsens Thingsted bestemmes til Mødested. Ved almindelige Valg i en Kommune bør Valgene, saavidt muligt, foregaa i tvende paa hinanden følgende Dage, saaledes som Brugen af de fælles Thingsteder kan tilstede. Valgbestyrelsens Formand bekjendtgjør i det mindste 8 Dage før Valgmødet Stedet, hvor det skal holdes, samt Dagen og Klokkeslettet, naar det skal begynde. Bekjendtgjørelsen sker paa St. Croix og St. Thomas i den Tidende, hvori offentlige Bekjendtgjørelser indrykkes, men paa St. Jan ved Opflag paa Cruzbay og Koralbey samt en Mundskrivelse til de Valgberettigede.

29. Valgbestyrelsen møder til Valghandlingen paa den bestemte Dag og Time. Dens Formand aabner Valghandlingen og drager Omsorg for, at Valgene fremmes i god Orden. Forhandlingsbogen og Valglisten for Valgkredsen skulle være tilstede. Enhver, der vil benytte sin Valgret, skal personligen møde paa Valgstedet. Naar han fremtræder til Valg, nævner han saa mange Mænd, som der for Valgkredsen skal vælges Medlemmer, og opgiver derved deres fulde Navn og Livsstilling, og, dersom Valgbestyrelsen maatte finde det fornødent til nærmere Betegnelse af nogen af dem, tillige deres Bopæl. Stemmerne indføres i 2 af Overøvrigheden autoriserede Bøger, hvoraf hver føres af et af Valgbestyrelsens Medlemmer, saaledes at i den ene Bog indføres hver Vælgers Navn, og ved Siden deraf de Mænds Navne, paa hvilke han stemmer, og i den anden deres Navne, paa hvilke der stemmes, og under hvert af disse de vedkommende Vælgers Navne. Tilførslerne oplæses for Vælgeren, bekræftes af denne og sammenholdes indbyrdes. Om en Vælger stemmer paa nogen, som Valgbestyrelsen

27. Novb. ikke anser for valgbar, kan den dog ikke nægte at indføre Stemmen.

30. Modtagelsen af Stemmer kan ikke slutes, forinden 3 Timer fra Valghandlingens Begyndelse ere forløbne. Naar efter Udløbet af den Tid ingen, uagtet Formandens Opfordring, mere begjærer at deltage i Valget, tilføre Valgbestyrelsens Medlemmer, forsaavidt de selv ere valgberettigede, deres egne Stemmer, og underskrive de tvende Afstemningsbøger, hvormed Afstemningen er sluttet. Efterat Stemmerne for hver af de Mænd, paa hvilke der er bleven stemt, ere optalte, bekendtgjøres Udfaldet for de tilstedeværende. De Mænd, som have erholdt de fleste Stemmer, erklæres for valgte. Have flere lige mange Stemmer, gjør Lodtrækning, der foretages af Formanden, Udslaget.

31. De Mænd, som ere blevne valgte, skal der af Valgbestyrelsens Formand strax meddeles skriftlig Underretning om deres Valg. Enhver, som er valgbar i Kommunen, er pligtig at modtage Valg til Medlem af Kolonialraadet, med mindre han har en gyldig Undskyldningsgrund. Den, som er 60 Aar gammel, eller som i Løbet af de sidst forudgaaende 6 Aar har været Medlem enten af et af de hidtilværende Borgerraad eller af noget af de ved denne Lov oprettede Kolonialraad med en Funktionstid af mindst 4 Aar, kan undslaa sig for at modtage et paa ham faldet Valg. Det samme gjælder om enhver Embedsmand. Derfom den valgte ikke inden 8 Dage efter Valghandlingen, hvis han for Tiden er til Stede paa den Ø, hvor Valget er foregaaet, men ellers inden en af Valgbestyrelsen i hvert enkelt Tilfælde fastsat Frist, fremsætter skriftligen sin Undskyldningsgrund til Valgbestyrelsen, kanses han for at have modtaget Valget. Fremsettes derimod betimeligen en Undskyldningsgrund, har Valgbestyrelsen i et dertil afholdt Møde at afgjøre, hvor vidt Undskyldningsgrunden

kan anses for fyldestgjørende, og erkjendes dette at være Til= 27. Novb. fældet, bør Omvalg finde Sted efter de foreskrevne Regler. Naar Valget er modtaget, eller den af den valgte fremsatte Undskyldningsgrund er bleven forkastet af Valgbestyrelsen, udsærdiger denne et Valgbrev for ham og tilstiller ham dette. Underretning om Valgene bliver derhos at meddele Oversørigheden. Valgbrevene udsærdiges efter en af Guvernøren foreskreven Form.

32. Viser nogen Forjømmelighed i Udførelsen af de ham efter §§ 20—31 paahvilende Forretninger, bliver han, for saa vidt han ikke efter Lovgivningens Bestemmelser har gjort sig skyldig til en høiere Straf, at anse med en Bøde fra 10 indtil 200 vest. Dir.

33. Efter at Folkevalgene have fundet Sted, tager Kongen Bestemmelse om, hvem han vil vælge til Medlemmer af vedkommende Kolonialraad ifølge § 14. For saa vidt Kongen ikke umiddelbart vil foretage Valget, kan han overdrage det til Guvernøren. Med Hensyn til Forpligtelse til at modtage Valg og Undskyldningsgrunde derfor gjælder det samme, som ved Folkevalg, men Undskyldningsgrundenes Antagelighed bedømmes af Guvernøren med Forbehold af den valgte Ret efter § 46.

34. Kommer nogen, der gylbigen er valgt til Medlem af Kolonialraadet, i et Tilfælde, der betager ham Valgbarhed, udtræder han af Raadet, hvorfra dog undtages de Tilfælde, at han ophører at være Eier af en Eiendom af den fastsatte Leieværdi eller at have den fastsatte aarlige Indtægt. Bortreise for længere Tid end 4 Maaneder eller anden midlertidig Forhindring, som vedvarer over den Tid, medfører ligeledes Udtrædelse. Naar et Medlem afgaar, foranstaltes strax nyt Valg. Dog udsættes de nye Valg i Anledning af Afgang i de 3 sidste Maaneder forinden det

27. Novb. almindelige Valg indtil dette, med mindre flere end 3 Medlemmer afgaa.

35. De almindelige Valg foregaa ordentligvis hvert andet Aar paa Halvdelen af Kolonialraadets Medlemmer. Saa vel i dette Tilfælde, som naar et Kolonialraad er opløst, gjælde Valgene, saa vel de først foretagne som de mulige Omvalg, fra de almindelige Valgdage. Efter et Valg paa Grund af et Medlems Afgang, gjælder det nye Valg for den samme Tid, i hvilken den afgaaede efter de sædvanlige Forhold vilde have havt Sæde i Raadet.

36—85. Indm. Saml. pag. 419—430.

27. Novb. Lov om en midlertidig Forbedring af Lønningen for Embedsmænd og Betjente under Fællesministerierne i Finansperioden 1864—66. (Finansministeriet.)

27. Novb. Lov om Ophævelse af Ekstrapoststationer i Kjøbstæderne. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 431.

3. Decb. Justitsmin. Skr. (til Kirke- og Undervisningsministeriet) ang. hvilken Religion Vorn af Egteskaber, hvor Manden ikke hører til noget anerkjendt Trossamfund, skulle opdrages i.

I en hertil indkommet Skrivelse har Amtmanden over Ringkjøbing Amt begjært Ministeriets Resolution i Anledning af en af Justitsraad Herredsfoged Fedderjen gjort Forespørgsel om, hvorvidt der kan være noget til Hinder

for, at D. B. F., der efter de af ham meddelte Oplysninger om hans Trosbekjendelse ikke kan siges at henhøre til noget her i Landet bestaaende anerkjendt eller ikke anerkjendt Trossamfund, og Anna U. G. fødes til at indgaa borgerligt Ægteskab, navnlig med Hensyn til den af bemeldte D. B. F. i Genhold til Lov af 13. April 1851 § 9 udstedte Erklæring om at ville opdrage de Børn, der maatte blive en Frugt af dette Ægteskab, i den Tro, hvortil han selv bekjender sig.

Efter at man i den Anledning har modtaget Kirke- og Undervisningsministeriets Ytringer i behagelig Skrivelse af 12. f. M.*), har Justitsministeriet, der maa tiltræde, hvad der af velbemeldte Ministerium i den nævnte Skrivelse er ytret, under D. D. tilskrevet Amtmanden over Ringkjøbing Amt, at den ommeldte, af den paagjældende afgivne og af hans tilkommende Hustru tiltraadte Erklæring, hvorefter de Børn, der maatte fødes i deres Ægteskab, ikke skulle opdrages i Folketirken, maa antages for gyldig overensstemmende med Loven af 13. April 1851 § 9.

---

*) Kirke- og Undervisningsministeriets Ytringer gif ud paa, at § 9 i Loven af 13 April 1851 formentlig vel ikke er ligefrem anvendelig i dette Tilfælde, hvor Manden ikke kan siges at høre til noget egentligt, anerkjendt eller ikke anerkjendt, Trossamfund, men at Ministeriet, saa vel efter de Principer, der dels ere forudsatte, dels udtrykkeligt gjorde gjældende i Loven af 13. April 1851, som efter den hderligere Udvikling, Lovgivningen angaaende disse Forhold senere har modtaget, antager, at der ikke findes Hjemmel for Staten til med Hensyn til Børn, der fødes i saadanne Ægteskaber som det her omhandlede, at stride ind, naar Ægtefællerne ere enige angaaende deres Børns religiøse Opdragelse, ved at forlange dem opdragne i Folketirkens eller i det anerkjendte Trossamfunds Tro, til hvilket den ene af Forældrene hører.

4. Decb. Lov om Frilagere og Fridokker. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 431.

4. Decb. Patent for det danske Monarki ang. en med Kongeriget Belgien afsluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat. (Udenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da Hans Majestæt Høifalig Kong Frederik den Syvende havde fundet sig foranlediget til at afslutte en Handels- og Skibsfarts-Traktat med Kongeriget Belgien, saa bringes bemeldte Traktat, efter at Ratifikationerne gjensidigt ere udveglede, herved til offentlig Kundskab. Hvorefter alle vedkommende sig allerund. have at rette.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Belgien, lige bejælede af Ønsket om at lette og udvide Skibsfarts- og Handels-Samkvæmmet mellem deres Stater, samt af Villien til, for at naa et saa nyttigt Maal, at fjerne de Hindringer, som hæmme Handelsforholdene, have besluttet til den Ende at afslutte en Traktat og have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

.....
som, efter at have medtelt hinanden deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1. Der skal nu og for Fremtiden bestaa gjensidig Handelsfrihed mellem alle de tvende høie kontraherende Parters Stater, Besiddelser og Kolonier, og den enes Undersaatter skulle i den andens Lande og Besiddelser, i deres hele Udstrækning, med Hensyn til Handel, Skibsfart og Fiskeri nyde de samme Rettigheder, Privilegier, Friheder, Begunstigelser, Fritagelser og Lettelser, hvori de mest begunsti-

gede Nationers Undersaatter nu ere eller fremdeles maatte 4. Decb. blive delagtige.

Art. 2. Den ene af de høie kontraherende Parters Undersaatter, der ere bosatte i den andens Lande, Besiddelser eller Kolonier, skulle gjensidigen have fuld Frihed til, i Lighed med de paa Stedet indfødte, enten selv at ordne deres Anliggender, eller betro dem til hvilke som helst andre Personers Omfjerg, saasom Mæglere, Fuldmægtige, Agenter og Tolle. De skulle ikke være bundne i deres Valg, ei heller pligtige at erlægge noget Salær eller Godtgjærelse til dem, som de ikke have fundet for godt at benytte i den omhandlede Henseende, efterdi det skal staa Sælger og Kjøber fuldkommen frit for at komme overens om deres Handelsforetagender, samt bestemme Prisen paa alle Varer og Gjenstande, som enten ere indførte eller bestemte til Udsjælf, under Betingelse af, at de holde sig Landets Anordninger og Toldlove efterrettelige.

Art. 3. Danste i Belgien og Belgiere i Danmark skulle være fritagne for Krigstjeneste, saa vel i Land- og Søhæren, som i Nationalgarden og Borgervæbningen, og skulle ikke være andre, være sig Løssøre- eller Grundskat ei heller andre Byrder, Indskrænkninger, Afgifter eller Paalæg underkastede end saadanne, der tillige ramme selv de paa Stedet indfødte.

Art. 4. Alle Skibe, som efter danske Love betragtes som danske, og alle Skibe, som efter belgiske Love betragtes som belgiske Skibe, erklæres gjensidig for danske og belgiske.

Art. 5. Ingen Last-, Havne-, Fyr-, Lods-, Avarantæne- ei heller lignende eller tilsvarende Afgift af hvilken Art eller Navn, som nævnes kan, hvad enten den oppebæres for Statens, offentlige Betjentes, Kommunernes eller hvilke som helst Korporationers og Indretningers Regning

4. Decb. eller i deres Navn, skal i hvert af de to Landes Havne, med Indbegreb af deres Besiddelser og Kolonier, aftræbes den anden Nations Skibe, der anløbe en Havn eller anden Plads, eller som seile fra Havn til Havn, med mindre den i lignende Tilfælde tillige udredes af indenlandske Skibe.

Art. 6. I alt, som vedkommer Anvisning af Plads til Skibe, deres Ladning og Losning i de to Landes Havne, Bastiner, Dokker, Kæde, Udhavne eller Floder, skal ingen Forrettighed indrømmes de indenlandske Skibe, uden i lige Maade at blive den andens Skibe tilstaaet, efterdi det er de to høie kontraherende Parters Villie, at deres respektive Skibe ogsaa i denne Henseende skulle blive satte paa en fuldkommen lige Fod med hinanden.

Art. 7. Danske Skibe, der løbe ind i en af Belgiens eller belgiske Besiddelsers og Koloniers Havne, og omvendt belgiske Skibe, der indgaa til en af Danmarks, eller danske Besiddelsers og Koloniers Havne, uden der at ville løse mere end en Del af deres Ladning, kunne, forudsat de rette sig efter vedkommende Stats Love og Anordninger, beholde ombord den Del af Ladningen, der maatte være bestemt til en anden, det være sig inden- eller udenlandsk Havn, samt bortføre den uden Forpligtelse til deraf at erlægge nogen anden Told end Afgift til Toldopsyn, der i øvrigt kun kan affordres i den for indenlandske Skibe bestemte Maalestok.

Art. 8. Alle Slags Varer, hvis Indførsel til danske Havne, med Indbegreb af Danmarks Besiddelser og Kolonier, er eller maatte vorde lovsig tilladt i danske Skibe, hvorfra disse end komme og om de gaa fra Havn til Havn, kunne i lige Maade indføres dertil i belgiske Skibe, uden at være andre eller højere Afgifter, af hvilken Art

eller Navn nævnes kan, underkastebe, end om de samme 4. Decb. Varer vare indførte i indenlandske Skibe. Omvendt kunne Varer af enhver Art, hvis Indførsel til belgiske Havne, med Indbegreb af Belgiens Besiddelser, er eller maatte vorde lovlig tilstedelig i belgiske Skibe, hvorfra disse end komme, og om de gaa fra Havn til Havn, ligeledes indføres dertil i danske Skibe uden at erlægge andre eller høiere Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, end om de samme Varer vare indførte i indenlandske Skibe. Fra nærværende Overenskomst's Bestemmelser ster kun Undtagelse med Hensyn til de Begunstigelses, der i det ene eller det andet af begge Lande ere eller maatte blive Udbyttet af de indenlandske Fiskerier til Del. Smidstertid forpligter hver af de høie kontraherende Parter sig til i denne Henseende at behandle den anden lige med de mest begunstigede Nationer.

Art. 9. Varer af enhver Art, der udføres fra Danmark, dets Besiddelser og Kolonier, i belgiske Skibe eller fra Belgien og dets Besiddelser i danske Skibe, ligegyldig hvorhen de ere bestemte, skulle ikke underkastes andre Afgifter, eller Udførselsformaliteter, end om de vare udførte i indenlandske Skibe, og skulle, i begge Tilfælde, delagtiggjøres i alle Præmier eller Toldgodtgjørelser, eller andre Begunstigelses, som, i hvert af de to Lande, ere eller maatte vorde den indenlandske Skibsfart tilstaaede.

Art. 10. I den ved hvert af de to Landes Love for Vare-Drag bestemte Tid skulle Varerne, indtil de igjen udføres til Transit eller Gjenudførsel, eller de sættes i Forbrug, fra begge Sider behandles i Lighed med de under indenlandst Flag indførte Varer. I intet Fald skulle de omhandlede Gjenstande være en høiere Dlagsafgift eller andre Formaliteter underkastebe, end om de havde

4. Decb. været indførte under indenlandsk eller et mest begunstiget Lands Flag.

Art. 11. National Behandling er ligeledes fra begge Sider hvert af de to Lande tilfiktet med Hensyn til Transittten. Smidlertid er Gjennemgangen af Krudt forbudt i Belgien, og de to høie kontraherende Parter forbeholde sig at betinge Gjennemførselen af Krigsvaaben ved særlige Bemyndigelser.

Art. 12. Tilladelsen til at drive Kystfart i begge Staters Lande, Besiddelser og Kolonier skal være de gjældende Love og Forskrifter underkastet. Smidlertid ere begge de høie kontraherende Parter komne overens om, at den enes Skibe og Undersaatter i den andens Lande, Besiddelser og Kolonier i alle Maader skulle nyde de Begunstigelser og Forrettigheder, som ere eller maatte blive de mest begunstige Nationer tilstaaede.

Art. 13. Hverken den ene eller den anden af de høie kontraherende Parter vil paalægge den anden Parts Jordbunds- eller Kunstflidsfrembringelser andre eller høiere Indførsels-Afgifter, end dem, som ere eller maatte blive de samme Varer paalagte, naar de komme fra en hvilken som helst anden fremmed Stat. Hver af de to Parter forpligter sig til at lade den anden nyde godt af enhver Handels-, Skibsfarts- eller Fiskeribegunstigelse, af enhver Forrettighed eller, det være sig Indførsels-, Udførsels- eller Gjennemførselstoldnedsættelse paa Varer, hvad enten de i nærværende Traktat ere nævnte eller ei, som den ene af dem maatte indrømme en tredie Magt. De forpligte sig fremdeles til ikke den ene overfor den anden at fastsætte nogen Toldsats eller det være sig Indførsels-, Udførsels- eller Gjennemførselsforbud, der ikke samtidig maatte ramme andre Nationer. Som Følge deraf forpligter Belgien sig til paa Danmark at anvende den Tarif, som fremgaar af

den med Frankrig under 1. Mai 1861 affluttede Traktat 4. Decb. under de samme Betingelser, hvorunder samme er bleven udstrakt til England ved Traktaten af 23. Juli 1862. Ligeledes skulle til Danmark udstrækkes de Toldnedsættelser, der ere blevene iværksatte ved de mellem Belgien paa den ene og Schweiz, Italien, Nederlandene, Frankrig og Sverrig-Norge paa den anden Side, henholdsvis 11. December 1862, 9. April 1863, 12. Mai 1863, 12. Mai 1863 og 26. Juni 1863 affluttede Traktater. Særlig er man kommen overens om, at efterdi Danmark har samtykket i at stille det belgiske Flag fuldkomment lige med Landets eget ei blot i Farten paa og Handelen med Kongeriget, men ogsaa i Farten paa og Handelen med dets Besiddelser Island og Færøerne, samt dets Kolonier i Vestindien og Grønland, naar dette sidste maatte blive aabnet for fremmed Handel, saa overtager Belgien, næst i denne Henseende at tilstaa det danske Flag fuldkommen tilsvarende Behandling, den Forpligtelse til Gunst for det danske Flag at ophæve det belgiske Skibe forbeholdte Monopol paa Salt, samt, til Fordel for Fisk fra danske Fiskerier, at nedsætte Indsørfjelstolden paa Fisk af fremmed Oprindelse til følgende Satser:

1. Fersk Fisk og Lorf, 200 Pund . . . . . 4 frcs.
2. Al anden Slags, med Indbegreb af Storfisk, og med Undtagelse af Hummer, Østers og andre Skalfisk pr. 200 Pd. . . . . 1 —
3. Hummer og Østers pr. 200 Pd. . . . . 10 —
4. Andre Skalfisk . . . . . fri.

Art. 14. De høie Kontraherende Parter have Ret til i hinandens Lande, Besiddelser og Kolonier at udnævne Konsuler, Vicekonsuler og Konsularagenter. De saaledes udnævnte Bestillingsmænd skulle der nyde alle de Forrettigheder, Friheder og Begunstigelser, som ere eller maatte

4. Dech. blive Agenter af samme Rang og Titel, der udnævnes eller bestikkes af den mest begunstigede Nations Regjering, tilstaaede. Forinden en Konsul kan optræde som saadan, bør han paa sædvansmæssig Maade være antagen og anerkjendt af den Regjering, hvorhen han er sendt, og hver af de høie kontraherende Parter er berettiget til fra Konsulers Opholdssted at undtage de særlige Pladser, som de maatte finde for godt.

Art. 15. Alle Foranstaltninger, vedrørende Bjergning af danske Skibe, der maatte strande eller lide Skibbrud paa Belgiens eller belgiske Besiddelsers Kyster, skulle ske under danske Konsularagenters Opsyn, og omvendt skulle Belgiens Konsularagenter have Tilsyn med de Foranstaltninger, der træffes til Bjergning af deres Nations Skibe, der maatte lide Skibbrud eller strande paa Danmarks, dets Besiddelsers og Koloniers Kyster. Imidlertid skal Ordningen af Strandingsfager overlades til de interesserede Parter, hvis disse ere til Stede, eller hvis Skipperne ere udrustede med tilstrækkelige Juldmagter. De stedlige Myndigheders Mellemkomst skal kun finde Sted for at opretholde Ordenen, varetage Bjergernes Liv, hvor disse ere fremmede for Besætningen, samt betrygge Esterlevelsen af de for Ind- og Udsørselen af det bjergede Gods gjældende Bestemmelser. I Konsularagenternes Fraværelse og indtil deres Ankomst skulle de stedlige Myndigheder isørigt gribe alle til Beskyttelsen af Personerne og Bevarelsen af det strandede nødvendige Forholdsregler. Det bjergede Gods skal ikke erlægge nogen Told, med mindre det indgaar til Forbrug i Landet.

Art. 16. Begge Landes Konsuler kunne lade Søfolk, der maatte rømme bort fra deres Nations Skibe i et andet Lands Havne, paagribe og sende, være sig ombord eller til deres Hjemsted, naar disse ikke ere det Lands Underfaatter,

hvor Desertionen har fundet Sted. Til den Ende skulle de 4. Decb. skriftlig henvende sig til vedkommende stedlige Øvrighed og ved Fremlæggelse af Mønsterrullerne eller Mandstabslisterne, være sig i Original eller legaliseret Afsskrift, eller ved andre officielle Bevisligheder godtgjøre, at de Personer, der fordres udleverede, hørte til Besætningen. Naar Forbringens Berettigelse saaledes er bevist, skal Udleveringen ikke kunne nægtes dem. Der skal blive ydet dem al mulig Bistand til Eftersporingen og Paagribelsen af de omhandlede Desertører, der endog paa Konsulernes Forlangende og deres Bekostning skulle blive anholdte og holdte fast i Landets Fængsler, indtil de nævnte Bestillingsmænd kunne finde en Leilighed til at skaffe dem bort. Skulde denne Leilighed imidlertid ikke frembyde sig i Løbet af 2 Maaneder fra Paagribelsens Datum, blive Desertørerne satte paa fri Fod og kunne ikke mere anholdes for den sanne Sag. Hvis Desertøren i Land har begaaet en Forbrydelse eller Forseelse, skal hans Udlevering opsættes, indtil vedkommende Domstol har paaføjet Sagen og Dommen er fuldstændig fuldbjort.

Art. 17. Skibe, Varer eller Gjenstande, tilhørende danske eller belgiske Undersaatter, som indenfor en af de to kontraherende Parters Jurisdiktionsgrændser eller i rum Sø maatte blive tagne af Sørovere og derpaa bragte til eller fundne i den anden kontraherende Parts Havne, Rihede, Bugter, Udhavne og Floder, skulle tilbagegives Ejerne, om fornødent, imod Erlæggelse af Tilveieffasningsomkostningerne, der, efter at Eiendomsretten er bevist for Domstolene, skulle bestemmes af vedkommende Ret, samt paa derom inden et Mars Forløb fra de interesserede Parters, deres Befuldmægtigedes eller vedkommende Regjerings Agenters Side indgivet Forlangende.

4. Decb. Art. 18. I alt, hvad som angaar Skibsfart, Handel og Fiskeri kunne de høie kontraherende Parter ikke indrømme en anden Stat nogen Forret, Begunstigelse eller Fritagelse, uden at denne med det samme bliver udstrakt til deres gjensidige Undersaatter.

Art. 19. De høie kontraherende Parter erklære, at de gjensidig tilkjende alle Handelskompagnier og andre kommercielle, industrielle eller finansielle Foreninger, naar disse ere stiftede og godkjendte efter hvert af de to Landes gjældende Love, Net til indenfor Grændserne af deres Riger og Lande og overensstemmende med disses Love at udøve alle deres Rettigheder, og møde for Retten, være sig som Saggiver eller Sagvolder. Det er forstaaet, at foregaaende Bestemmelser finde lige saa vel Anvendelse paa de Foreninger og Kompagnier, der ere blevne stiftede og godkjendte før Afslutningen af nærværende Traktat, som paa dem, der herefter maatte komme i Stand.

Art. 20. Udførelsen af de gjensidige Forpligtelser, som ere indeholdte i nærværende Traktat, er udtryffeligt betinget ved Opfyldelsen af de ved begge Landes Forsatningslove henholdsvis paabudne Former og Regler. De to Regjeringer forpligte sig til med den kortest mulige Tidsfrist at fremkalde deres Anvendelse.

Art. 21. Med det Maal for Die at gjøre Ende paa de Misligheder af forskjellig Art saa vel for Handel og Skibsfart som for Regjeringerne, der flyde af Uensartetheden af de for Tiden gjældende Skibsmaalingsystemer, ville de tvende høie kontraherende Parter indbyde Sømagerne til at komme overens om en fælles almindelig Skibsmaalingsinstruktion.

Art. 22. Nærværende Traktat bliver i Kraft i 12 Aar og 10 Dage efter Ratifikationernes Udvevling. I

Tilfælde af, at ingen af de tvende høie kontraherende Parter 12 Maaneder før den nævnte Fristis Udløb har opsiget Traktaten, skal denne blive i Kraft endnu 1 Aar fra Opfigelsens Datum. De høie kontraherende Parter forbeholde sig Ret til efter fælles Overenskomst i denne Traktat at foretage alle de Forandringer, der ikke stride imod dens Aand eller Principper, og hvis Rette Erfaringen maatte godtgjøre.

Art. 23. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne snarest muligt udvekles i Kjøbenhavn eller Brüssel*).

Dette til Bekræftelse have de Befuldmægtigede underskrevet og med deres Vaabensegel befestet Traktaten.

Givet i Kjøbenhavn i tofald Udfærdigelse den 17. Dag i August Maaned i Herrens Aar et tusind otte hundrede tressindstøve og tre.

(undertegnet.)

C. Hall.

(L. S.)

(undertegnet.)

Bosch-Spencer.

(L. S.)

Bedføjiet Erklæring.

De to høie kontraherende Parter forbeholde sig ved en yderligere Overenskomst, hvis Bestemmelser skulle have samme Gyldighed som de i nærværende Traktat indeholdte, at ordne alt, hvad der vedrører Behandlingen af den ene af de to Nationers Fabrikker, Kjøbmænd og Handelsreisende, naar de reise i den andens Lande, Besiddelser og Kolonier, saa vel med Hensyn til Patentrettigheder som midlertidig Toldfrihed for indførselstoldpligtige Gjenstande, naar disse indføres som Prøver, i hvilken Henseende de

*) Ratifikationerne udvekledes i Brüssel den 29. September 1863.

4. Decb. for at sikre Gjenudførselen eller Dplaget af de omspurgte Gjenstande fornødne Toldformaliteter ved fælles Aftale skulle foreskrives, lige saa vel som alt, hvad der angaar Eiendoms-, Brugs- og Besiddelsesretten til Tegninger, Modeller og Fabrik- eller Handelsmærker, tilhørende den ene Stats Underaatter i den andens Lande, Besiddelser og Kolonier, under Efterlevelse af de stedlige Love og Anordninger.

d. u. s.

(undertegnet)

C. Hall.

(L. S.)

(undertegnet)

Bosch-Spencer.

(L. S.)

4. Decb. Lov ang. Bølgene til Rigsraadet. (Konseilspræsidiet.)

1-9. ....

10. Ved Beregningen af det anførte Afgiftsbeløb medtages ikke blot alle de direkte Skatter og Afgifter, som vedkommende i Bøge have erlagt til Statskassen, Amtsrepartitionsskatten, Sogneskommunen eller til særegne kommunale Niemed — derunder dog ikke indbefattet Tienden eller den Del af Bankhæftelsen, for hvilken der ikke gives Godtgjørelse i Landskatten — men ogsaa Bærdien af de direkte Afgifter, der til Stat eller Kommune ere erlagte i Naturalbidder, udreguede efter gangbare Priser. Saa medregnes og i Slesvig skildsat Kanon og Herrepenge.

Afgifter af faste Eiendomme betragtes som udbredte af Eieren, med mindre de ved selve Lovgivningen ere paalagte Brugeren.

I Fællesskabet mellem Egtefolk betragtes Manden som Eier. I alt andet Fællesskab beregnes Skatterne for enhver af Deltagerne i samme Forhold, hvori han er lodtagen i Eiendommen.

11-24. ....

Pensionslov for de under Kolonialbestyrelsen 4. Decb.
hørende Embedsmænd og disses Efter og Børn,
(Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende og H. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Enhver af Kongen udnævnt og fremtidig af nogen af Kolonialkasserne lønnet Embedsmand, som afstediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov, for saa vidt hans Pensionsret ikke er bestemt ved Pensionsloven af 24. Februar 1858.

Lovgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd udnævnes af Kongen; men hvor saadan Bestemmelse mangler, vil dette ske i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opsigelse give ikke Pensionsret.

2. For saa vidt vedkommende i sin hele Tjenestetid under Kolonialbestyrelsen eller dog i de sidste 12 Aar af denne har nydt sin Lønning af samme Kolonialkasse, afholdes Pensionen af denne. Har han derimod, indenfor et Tidrum af 12 Aar før Afstedigelsen, til forskjellig Tid nydt Lønning af begge Kolonialkasser, skal hver af disse Kasser bære en Andel af Pensionen i Forhold til den Tid, indenfor den nævnte Grændse af 12 Aar, hvori den har

4. Decb. udredet hans Lønning. Dog kan der ikke falde den Kolonialkasse, af hvilken han ikke umiddelbart forinden Afstedigelsen oppebar Lønning, et større Beløb af Pensionen til Last end det, som hans Pension vilde have udgjort, dersom han var blevet afstediget paa den Tid, han ophørte at nyde Lønning af den.

De Lønninger, der hidtil ere betalte af Statskassen under Kolonialbudgettet, skulle betragtes som betalte af den eller de Kolonialkasser, der i Fremtiden vilde have at afholde disse Lønninger.

3. Pensionen beregnes efter vedkommendes hele Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand i forskellige Stillinger og efter Gjennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som han har havt i de sidste 5 Aar før Afstedigelsen, eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har været i 5 Aar. For Officerer og de med dem i Klasse staaende Embedsmænd bliver ved Beregningen af Tjenestetiden og Gjennemsnitsbeløbet det Aar, hvori vedkommende har gjort et Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, at regne for 2 Aar.

Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at
fra 0 — 2 Aars Tjeneste giver $\frac{1}{10}$ af Gjennemsnitsbeløbet
i Pension.

— 2 — 4	—	—	$\frac{2}{10}$	—	—
— 4 — 7	—	—	$\frac{3}{10}$	—	—
— 7 — 10	—	—	$\frac{4}{10}$	—	—
— 10 — 20	—	—	$\frac{5}{10}$	—	—
— 20 — 21	—	—	$\frac{31}{60}$	—	—
— 21 — 22	—	—	$\frac{32}{60}$	—	—
— 22 — 23	—	—	$\frac{33}{60}$	—	—
— 23 — 24	—	—	$\frac{34}{60}$	—	—
— 24 — 25	—	—	$\frac{35}{60}$	—	—

fra 25—26 Mars Tjeneste giver $\frac{36}{60}$ af Gjennemsnitbeløbet 4. Decb.
i Pension.

— 26—27	—	—	$\frac{37}{60}$	—	—
— 27—28	—	—	$\frac{38}{60}$	—	—
— 28—29	—	—	$\frac{39}{60}$	—	—
over 29 Mar	—	—	$\frac{40}{60}$	—	—

4. De Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Pensionsberegning, ere:

- 1) fast aarlig Gage, hvortil ogsaa henregnes Erstatning for Embedet tillagte Naturalydelse, for saa vidt denne er fastsat til en bestemt Pengesum;
- 2) personlige Tillæg;
- 3) Sportler, Gebhyrer, Procenter, Sriverpenge og lignende lovhjemlede visse Indtægter (Strafandele, Extrahonorarer, Laffel-, Kontorholds- samt Hesteholdspenge og deslige, samt Diæter, for saa vidt disse ikke ifølge Lov medregnes ved Fastsettelsen af Pension eller Bartpenge, herunder ikke indbefattede) saa og saadanne Naturalydelse (fri Bolig, Embeds-jord, Brændsel og Lys derunder indbefattede), der udtrykkelig ere tillagte vedkommende som Lønning eller Lønningsdel.

Ligesom den visse Embeder tillagte Kontorholdssum ikke bliver at medregne blandt Embedsindtægterne, saaledes bliver ved de med Kontorhold, Rejsudgifter og deslige forbundne Embeder, hvilke intet særligt er tillagt til saadanne Omkostningers Bestridelse, det Beløb, som dertil aarligt kan antages at medgaa, at fradrage i Embedets Brutto-Indtægter, og da navnlig først i de ovenfor nævnte visse Indtægter og Naturalydelse, for saa vidt saadanne ere Embedet tillagte og dertil kunne tilstrække.

4. Decb. Af de ubiisje Indtægters og Naturalhjælpsers saaledes udfundne Netto-Beløb fradrages en Trediedel. Dog bliver ved Embeder, hvilke enten ingen af de ovenfor under Nr. 1 og 2 anførte Indtægter er tillagt, eller hvor disse tilsammentagne ikke naa 1,000 vest. Dlr., kun at fradrage $\frac{1}{2}$ Del af det Beløb, hvormed Embedets samlede Netto-Indtægt overstiger denne Sum.

Naar vedkommende afflediges fra et af Statskassen i Moderlandet lønnet Embede, omsættes hans i en tidligere Embedsstilling i Kolonierne havde Indtægter fra vestindiske Daler til Rigsdaler N. N. efter den i § 6 givne Regel.

Hvad Gjennemsnitsbeløbet af Embedsindtægter, beregnet efter ovenstaaende Regler, overstiger 6,000 vest. Dlr., kommer ikke i Betragtning.

Jugen Pension tør overstige 3,000 vest. Dlr.

5. Den Embedsmand, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Stade, at han maa afflediges, faar steds $\frac{2}{3}$ af sin sidste Embedsindtægt i Pension.

Naar et Embede inddrages, har den, som betklæder det, Krav paa i 5 Aar at oppebære $\frac{2}{2}$ af sine Embedsindtægter i Bartpenge, imod Forpligtelse til igjen at modtage passende Ansættelse med i det mindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Har han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har staaet paa Bartpenge, tælles ved senere Pensionsberegning som Tjenesteaar, men Pensionen beregnes efter Beløbet af de Embedsindtægter, han oppebar, førend han kom paa Bartpenge. Hvor ikke anderledes er bestemt, forstaaes ved Embedsindtægt Gjennemsnitsbeløbet af samme beregnet efter de i de foranstaaende §§ 3 og 4 indeholdte Regler.

Den, der har fyldt sit 70. Leveaar, skal være beret= 4. Decb. tigt til at erholde sin Afsted med Pension efter nærværende Lov. Har en i Kolonierne ansat Embedsmand tjent sam= mesteds i 20 Aar, opnaar han denne Ret med det fyldte 65. Leveaar.

6. Naar en fra et Embede i Kolonierne med Pen= sion eller Bartpenge efter denne Lov affediget Embeds= mand forlader de dansk=vestindiske Der, forandres hans Pension eller Bartpenge, saa længe han er fraværende, fra vestindiske Daler til Rigsdaler R. M. paa følgende Maade:

af de første 1,000 vest. Daler forandres hver vest. Daler til	1½ Rd. R. M.
af de næste 1,000	1½ — —
af det øvrige Beløb	1 — —

Dog er vedkommende berettiget til i et Tidsrum af i det hele eet Aar og en Gang for alle at nyde sin fulde Pension i vestindiske Daler under sit Ophold i Mo= derlandet.

7. Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Ret= ten til Pension.

8. Naar en Embedsmand affediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets For= brydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Ag= telse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov eller Anordning.

9. Pension eller Bartpenge ophører:

- 1) naar den vedkommende igjen ansættes i et med Pensionsberettigelse forbundet Embede, eller af Kon= gen eller af Guvernøren konstitueres i et saadant.

4. Decb.

Modtager vedkommende saadan Ansættelse eller Konstitution i et Embede, der er mindre end det, hvorfra han er affædiget, bortfalder af Pensions- eller Wartpenge- Beløbet saa meget, som Halvdelen af det nye Embedes Indtægter udgjør, eller mere, hvis det tidligere Embedes Indtægter (hvilke, for saa vidt dette var et Embede i Kolonierne og vedkommende ansættes eller af Kongen konstitueres i Moderlandet, omsættes fra vestindiske Daler til Rigsdaler R. M. efter den i § 6 givne Regel) ellers vilde overskrides, og vil ved senere Pensionsberegning det øvrige af Pensions- eller Wartpenge- Beløbet være at betragte som personligt Tillæg.

Endvidere:

- 2) naar han uden Kongens Tilladelse modtager fremmed Tjeneste;
- 3) naar han tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
- 4) naar han i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise loblig Forhindring;
- 5) naar han ved Dom kjendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var i Embede, vilde have haft dets Forbrydelse til Følge, eller naar han overbevises inden sin Afsted at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold.

Naar en Embedsmand, efter at være affædiget med Pension eller Wartpenge, modtager Ansættelse i et nyt Embede, er han ved sin Afstedigelse fra dette berettiget til, for saa vidt der ikke maatte tilkomme ham en større Pension, at erholde den, han tidligere har havt eller hvorpaa han efter Wartpengenes Ophør vilde have havt Krav.

10. Hvo, som herefter bliver Enke efter en pensionsberettiget (jvfr. § 1), i Tjenesten eller paa Pension eller Bartpenge staaende Embedsmand, skal med de i § 11 anførte Undtagelser have Ret til Pension af den eller de samme Kasser som Manden, af hvilke den udredes forholdsvis paa samme Maade som foreskrevet i § 2.

Pensionen beregnes til $\frac{1}{3}$ s af Mandens Embedsindtægt, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 3, 4 og 5 anslaaes, naar den lægges til Grund for Beregningen af hans Pension. Dog kan den saaledes udkommende Enkepension ikke overstige 600 vest. Dir., og heller ikke den Pension, hvortil Manden havde været berettiget, eller som han oppebar ved sin Død.

Hvor Omstændigheder tale derfor, kan Kongen derhos for hvert af Enkens uforsørgede Børn bevilge et Pensionsstillæg af 10 til 50 vest. Dir. aarlig indtil hvert Barns 18. Aar; dog skal dette Pensionsstillægs Vedbliven gøres afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet det, vedblive at være til Stede, hvilket aarligt maa godtgøres i Kolonierne for Oberøvrigheden og i Moderlandet for Finansministeriet.

11. Uberettigede til Pension ere Embedsmænds Enker, hvis Ægtefælling er indgaaet efter Mandens 60. Aar, eller paa hans Dødsleie, eller efter at han var affædiget med Pension, eller hvis Ægtefælling var aldeles ophævet inden Mandens Død.

12. Embedsmænds Hustruer, som efter denne Lov ikke ere pensionsberettigede, men ifølge de hidtil gjældende Regler allerede have erhvervet Adgang til Pension inden Lovens Udgivelse, beholde for deres Personer Adgang til en Pension af den tilforn for hver især sædvanlige Størrelse, dog ikke ndover det Beløb, som ifølge ovenstaaende

4. Decb. Beregningsmaade (jvfr. § 10) kunde tilkomme den paa-gjældende.

13. Enkepensionen ophører:

- 1) naar Enken indgaar nyt Ægteskab;
- 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke;
- 3) naar hun i 3 Aar ikke har høvet samme, uden senere et kunne bevise lovlig Forhindring;
- 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening væærende Handling.

Hvis en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke.

14. Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaa hver en Pension af 20 indtil 100 vest. Dlr. aarlig, for saa vidt og saa længe de dertil ere trængende og værdige, dog ikke udover deres 18. Aar; deres Trang og Værdighed maa aarligt godtgøres i Kolonierne for Overøvrigheden og i Morderlandet for Finansministeriet.

15. Naar en Enke eller fader- og moderløse Børn, der have erholdt Pension efter denne Lov i vestindiske Daler, forlade de dansk-vestindiske Der, forandres deres Pensioner saa vel som Pensionstillæggene, saa længe de ere fraværende, til Rigsdaler R. M. paa den i § 6 bestemte Maade. Dog ere vedkommende berettigede til i et Tidsrum af i det hele eet Aar og en Gang for alle at nyde de fulde Pensioner og Pensionstillæg i vestindiske Daler under Ophold i Morderlandet.

16. For de ved Kolonialbestyrelsen i Morderlandet ansatte Embedsmænd og disses Enker og Børn bestemmes Pensionen fremdeles efter Pensionsloven af 24. Februar

1858, men Beløbet udredes af Kolonialkasserne efter de af 4. Decb. mindelige Regler (jvfr. § 2).

17. Enhver Pension, hvad enten den bliver at udbetale i vestindiske Daler eller i Rigsmønt, fastsættes til et aarligt Beløb af hele Dalere, saaledes at den ved Beregningen udkomne Brøkt bortkastes.

18. Naar en Pension eller Bartpenge ikke i et helt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den eller de Kasser, som det paahviler at udrede samme, med mindre lovlig Forhindring senere bevises.

19. Spørgsmaalet om Embedsmænds Ret til Pension eller Bartpenge samt om deres Enkers Pensionsberettigelse kunne fordres afgjorte ved Domstolene.

20. For de ifølge nærværende Lov pensionsberettigede Embedsmænd skal Loven af 5. Januar 1851 være gjældende med Hensyn til den dem paahvilende Enkeforsørgelsespligt, dog saaledes at den pligtige Overlevelsesrente fastsættes til $\frac{1}{6}$ af Mandens ifølge nærværende Lovs § 4 ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægter (hvorved 1 vestindisk Daler regnes lige med 2 Daler Rigsmønt) og ikke skal overstige 800 Rigsdaler R. M. aarlig.

De i Loven af 5. Januar 1851 § 2 Nr. 1 og 2 givne Bestemmelser blive at hensees til nærværende Lovs Ikrafttræden.

De lutheriske Præster i Kolonierne ere forpligtede til Enkeforsørgelse ganske paa samme Maade som andre pensionsberettigede Embedsmænd sammesteds.

I Stedet for den i Loven af 5. Januar 1851 § 6 nævnte Forordning af 2. Juni 1830 blive de i Kolonierne om Inddrivelse af kongelige Skatter gjældende Bestemmelser at følge.

4. Decb. Det Bølsb, hvortil Overbølsbesrenten ifølge Loven af 5. Januar 1851 § 10 kan nedfættes, er $\frac{1}{6}$ af den vedkommende Embødsmand for Dpholdet i Kolonierne tillagte Pension.

21. Denne Lov træder i Kraft samtidig med Kolonialloven for de danst bestindifte Der.

15. Decb. Kundgør. om Indlevering af de igjennem Indenrigsministeriet udfærdigede Privilegier og andre Expeditioner til allerhøieste Stadfæstelse. (Indenrigsministeriet.)

Ifølge Hs. Majest. Kongens allerh. Befaling indkaldes herved :

1) Enhver, hvem der af Høisalig Kong Frederik den Syvende er blevet forundt noget Privilegium eller nogen anden Benaadning, hvorved der, for saa vidt Indenrigsministeriets Forretningskreds angaar, er hjemlet vedvarende Udbøvelse af særegne Rettigheder udenfor den almindelige Lovgivning, saa vel som enhver, hvem der af Høisamme er bleven meddelt allerh. Stadfæstelse paa nogen Benaadning af foransførte Bestaffenhed, samt

2) Enhver, hvem der ifølge allerh. Bemyndigelse i den Høisalige Konges Navn og under det kongl. Segl er bleven meddelt nogen af efternævnte Bevillinger eller Stadfæstelse paa samme :

- a) Bevillinger til paa Landet at drive Gjæstgiveri (Krohold), Bærtshushold, Restauration, Brændevins-handel, Brændevinsbrænderi, Bogtrykkeri, Guldflageri, Guldrækkeri og Guldsmednæring ;
- b) Bevillinger til Høsteflagterier ;
- c) Bevillinger til at falholde Varer paa Reiser ;
- d) Bevillinger til at udgive Stiftstidender ; og
- e) Translatørbevillinger ;

til, saafremt han agter fremdeles at ville nyde godt af det 15. Decb. ham meddelte Privilegium, Benaadning eller Bevilling, inden 1. Marts 1864, for saa vidt han boer eller opholder sig i Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig eller i Hertugdømmerne Holslen og Lauenborg, og inden 1. September 1864, for saa vidt han boer eller opholder sig andetsteds, at indgive allerund. Ansøgning til Indenrigsministeriet om allerh. Stadsfæstelse paa vedkommende Expedition. Med Ansøgningen maa indsendes saa vel det vedkommende originale Dokument som en Gjenpart af janne eller, hvis Originalen skulde være bortkommen, nøiagtig Oplysning om Dokumentets Datum og Indhold. Ligeledes blive alle af Høiselig Kong Frederik den Syvende udstedte eller stadfæstede Bestallinger, der henhøre under Indenrigsministeriets Forretningskreds, for saa vidt de ikke allerede ere indsendte ifølge Ministeriets Cirkulære af 19. November d. A., inden fornævnte Tid at indsende til Ministeriet, for at forelægges Hs. Majest. Kongen til allerh. Stadsfæstelse.

Lov ang. Bidrag til Kong Christian den Niendes Civilliste. (Finansministeriet.) 17. Decb.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Som Bidrag til Kong Christian den Niendes Civilliste bestemmes for Kongerigets og Hertugdømmet Slesvigs Vedkommende 500,000 Rd. aarlig, der udbetales med $\frac{1}{12}$ maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse.

2. Under Civillisten henhøre følgende Slotte og Palæer:

17. Decb. 1) den Del af Christiansborg Slot med Tilbygninger, som var overtagen af Højsalig Kong Frederik den Syvendes Civilliste,
- 2) Et af Palæerne paa Amalienborg,
- 3) Palæet Matriful-Nr. 123 i Amaliegaden,
- 4) Bernstorff Slot,
- 5) Fredensborg Slot, og
- 6) Glücksborg Slot.

§ Henseende til Bernstorff Slot og Parken ved samme faa vel som den i Parken værende Avlsgaard har det sit Forblivende ved de ved allerh. Resolution af 8. Mai 1854 givne Bestemmelser. Ved de øvrige ovenfor nævnte kongl. Slotte og Palæer bliver den indvendige Vedligeholdelse at bekoste af Civillisten, Vedligeholdelsen paa Tag og Fag derimod af Statskassen. Lokalerne m. m. blive i tilbørlig Stand paa lovlig Maade at overlevere og i sin Tid igjen paa samme Maade at aflevere af Civillisten eller Kongens Vo. Paa samme Maade blive de ved de nævnte Slotte værende Haver, for saa vidt de tilhøre Monarkiet, at overlevere Civillisten til fremtidig Vedligeholdelse. Fremdeles overtager Civillisten Rosenborg Slots Driveri- og Blumisterihaver med alle dertil hørende Bygninger og med de samme Forpligtelser i Henseende til den ved disse Haver kongl. ansatte Gartner, som nu paahvile Statskassen. Civillisten afholder samtlige med de her nævnte Havers Drift samt Havernes og Bygningernes Vedligeholdelse i det hele forbundne Omkostninger.

§. Med Hensyn til samtlige Staten tilhørende Møbler og Inventarier i forskjellige Slotte og Palæer — det saakaldte Statsinventarium — bliver at forholde efter den Ordning af Forholdet mellem Staten og Højsalig Kong Frederik den Syvendes Civilliste, der er foreskrevet ved allerh. Resolution af 7. Januar 1862; og paaligger det Civillisten aarlig at afgive den Sum, som behøves til

Statsinventariets Vedligeholdelse og dets Erstatning med nyt 17. Decb. ifølge den nævnte Ordning.

Samtlige til den kongl. Staldetat hørende Heste, Vogne, Staldrevvisiter og øvrige Inventarier afgives til Civillisten i den Stand, hvori de nu befindes, og overleveres efter loblig Taxation, samt afleveres igjen i sin Tid paa samme Maade.

For saa vidt Værdien ved Afleveringen maatte findes at være ringere end ved Overleveringen, bliver det manglende at erstatte Statskassen af Civillisten eller Kongens Bo.

4. Kongen har lovmæssig Jagtret i samtlige Statsfjove og paa de under Domænerne hørende Søer. Civillisten afholder alle med Jagerne forbundne Udgifter. Det Wildt, som Kongen vil beholde, saa vel som andre Naturalpræstationer af Statens Eiendomme, betales af Civillisten.

5. De i §§ 2 og 3 omhandlede Overleverings- og Taxationsforretninger blive ved Afleveringen til Civillisten at bestå af Statskassen, men ved Tilbageleveringen af Civillisten eller Kongens Bo.

Lov om Bidrag til Apanage for Hs. kongl. 17. Decb. Høihed Kronprinds Christian Frederik Wilhelm Carl. (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadsfæstet følgende Lov:

Som Bidrag til Apanage for Hs. kongl. Høihed Kronprinds Christian Frederik Wilhelm Carl bevilges for Kongerigets og Hertugdømmet Slesvigs Vedkommende 25,000 Rd. aarlig fra den 1. December 1863 at regne.

17. Decbr. Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til foreløbig at udrede Pensioner og Understøttelser i Anledning af Thronskiftet. (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indtil det ved Lov bestemmes, hvilke Pensioner Statskassen skal udrede i Anledning af Thronskiftet, dog ikke udover Udgangen af Finansperioden 1864—66, bemyndiges Regjeringen til foreløbig at fastsætte og udrede den paa Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig faldende Andel af Pensioner til de i Anledning af Thronskiftet afskedigede Embedsmænd og Betjente, som have været lønede af Høifalig Kong Frederik den Syvendes Civilliste, for saa vidt de enten have været umiddelbart udnævnte af Kongen eller før 30. Mai 1849 vare ansatte i en saadan Stilling i Hofstaten, som efter de da gjældende Regler medførte Udgang til Pension af Statskassen. Disse foreløbige Pensioner blive at beregne efter Tjenestetid og Indtægt, overensstemmende med Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, dog saaledes, at derved ikke medregnes nogen Indtægt, som efter sin Væfaffenhed har været udelukket fra at komme i Betragtning ifølge de for den paagjældende Civilliste vedtagne Pensionsregler.

Endvidere bemyndiges Regjeringen til for samme Tid foreløbig at udbetale af Statskassen den paa Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig faldende Andel af de Pensioner til forhenværende Embedsmænd og Betjente under Civillisten samt til saadannes efterladte, som hidtil have været afholdte af Civillisten.

Til Kammerherre, Oberstlieutenant F. Blücher kan som Pension udbetales den paa Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig faldende Andel af saa stort et Betsøb, som behøves

til at supplere hans Pension som Officer til 3,187 Rd. 17. Decb. aarlig.

De saaledes af Statskassen udrede Pensioner blive at behandle efter Pensionslovens Forrifter, og da navnlig at inddrage eller nedsætte, naar vedkommende paany maatte ansættes enten i Statens eller det kongl. Hof's Tjeneste.

Til de under den Høifalige Konges Hofstat hørende Betjente, der ifølge foranstaaende ikke faa foreløbig Pension, kan der ved Afstedigelsen udbetales en Understøttelse, der dog, indtil Størrelsen for hver enkelt Vedkommende fastsættes ved Lov, ikke tør overstige 78,69 pCt. af 1 Aars fast Løn for en Tjenestetid af indtil 5 Aar og af 2 Aars Løn for en længere Tjenestetid.

Foreløbig Lov om Forsørgelse af tjenstgjørende 17. Decb. Militæres Familier*). (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da det er at befrygte, at den stedfundne Indkaldelse af Mandskab til Landhæren og Søværnet i mange Tilfælde vil udsætte de indkaldtes hjemmевærende Familier for en Trang, til hvis Afhjælpning de nødes at ty til det almindelige Fattigvæsen, men den Hjælp, som dette saaledes maa hde de fraværende Fædrelandsforvareres Hustruer og Børn, ikke bør have de Virkninger, som ellers følge af modtagen Fattigunderstøttelse, have Vi i Henhold til Grundlovens §

---

*) Stadfæstedes ved Lov 12. Marts 1864, Indm. Saml. pag. 438.

17. Decb. 30 fundet Os foranledigede til allern. at byde og befale som følger:

1. Den Understøttelse, hvortil de i Vor Militær-tjeneste til Lands eller til Søs fraværende Personers Hustruer og Børn paa Grund af denne deres Forsørgeres Fraværelse maatte blive trængende, skal ydes af den Kommune, hvor de paa den Tid, da Forsørgerne indkaldtes til Tjeneste, havde fast Ophold, uden at saadan Understøttelse skal kunne fordres erstattet af Forsørgelseskommunen, og uden at den skal kunne foranledige de paagældendes Anbringelse i en Arbejdsanstalt eller overhovedet medføre de Følger, som ellers flyde af en hos Fattigvæsenet modtagen Understøttelse.

2. Ovenstaaende Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til saadanne Understøttelser, som af fornævnte Grund efter den 15. November d. A. allerede maatte være ydede indkaldte Militærpersoners Hustruer og Børn.

21. Decb. Lov om et nyt Statslaan. (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Finansministeren bemyndiges til at søge optaget et Statslaan indtil en Sum af 10 Millioner Rigsdaler kontant at modtage, under sit Ansvar for Laanets Tilbeiebringelse paa hensigtsmæssigste og billigste Maade.

Bekjendtgjør. ang. Forandring i Beregningen af 5. Jan.
 Brandkontingentet af de i Landets almindelige Brand-
 forsikring indtegnede Bygninger, som ere belagte
 med afalterede Tappapper eller Filter. (Justits-
 ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 434.

Kundgjør. om Indsendelse af de gjenneem 14. Jan.
 Justitsministeriet udfærdigede Privilegier og andre
 Expeditioner til allerhøieste Stadsfæstelse. (Justits-
 ministeriet.)

Ifølge Hs. Majest. Kongens allerhøieste Befaling ind-
 kaldes herved:

1) Enhver, hvem der af Høifalig Kong Frederik den
 Syvende er bleven forundt noget Privilegium eller nogen
 anden Benaadning, hvorved der, for saa vidt Justitsmini-
 steriets Forretningskreds angaar, er hjemlet vedvarende Ud-
 øvelse af særegne Rettigheder udenfor den almindelige Lov-
 givning, saa vel som enhver, hvem der af den Høifalige
 Konge er bleven meddelt allerhøieste Stadsfæstelse paa nogen
 Benaadning af foransførte Bestaafenhed, samt

2) Enhver, hvem der ifølge allerhøieste Bemyndigelse
 i den Høifalige Konges Navn og under det konge-
 lige Segl er bleven meddelt nogen Bevilling til at
 drive Apothek og til at være Strandingsskmissionær,

til, saafremt han agter fremdeles at nyde godt af det ham
 meddelte Privilegium, Benaadning eller Bevilling, inden 1.
 April d. A., for saa vidt han boer eller opholder sig i
 Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig eller i Her-
 tugdømmerne Holsten og Lauenborg, og inden 1. September

14. Jan. d. A., for saa vidt han boer eller opholder sig andetsteds, at indgive allerund. Ansøgning til Justitsministeriet om allerhøieste Stadsfæstelse paa vedkommende Expedition. Med Ansøgningen maa indsendes saa vel det vedkommende originale Dokument, som en Gjenpart af samme, eller, hvis Originalen skulde være bortkommen, nøiagtig Dplysning om Dokumentets Datum og Indhold. Ligeledes blive alle af Højalig Kong Frederik den Syvende udstedte eller stadfæstede Bestallinger, der henhøre under Justitsministeriets Forretningskreds, for saa vidt de ikke allerede ere indsendte ifølge Ministeriets Bekjendtgjørelse af 19. November f. A., inden fornævnte Tid at indsende til Justitsministeriet for at forelægges Hs. Majest. Kongen til allerhøieste Stadsfæstelse.

16. Jan. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) blandt andet ang. Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Overlandvæsenstkommisssionerne at prøve Forlig i de til dem indkomne Sager.

.....

I Forbindelse hermed maatte det derhos tilkjendegives Overlandvæsenstkommisssionen, at Ministeriet opfatter tidnævnte Lovbestemmelses (Lov 30. December 1858) § 20 saaledes, at Overlandvæsenstkommisssionerne altid bør prøve Forlig, naar Parterne møde, og at man navnlig ikke skjønner, at Forligsmægling, saaledes som fra Overlandvæsenstkommisssionens Side paaberaabt, i det her omhandlede Tilfælde havde været umulig, da der ikke, som Overlandvæsenstkommisssionen synes at have antaget, til Forligsmægling behøves faste Holdepunkter i det foreliggende Materiale, idet de modsatte Ansuelser muligen gjennem Mæglingen kunne ledes til en af det tidligere passerede uafhængig Afgjørelse og Ordning af Sagen.

Forelobig Lov om nogle Forandringer i de ved 31. Jan. Lov af 4. December 1863 angaaende Valgene til Rigsraadet foreskrevne Lidsbestemmelser. (Finansministeriet)*).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da Forholdene kunne gjøre det nødvendigt, at Rigsraadet sammentalbes tidligere, end de ved Valgloven af 4. December f. A. foreskrevne Lidsbestemmelser tilstede, have Vi efter Vort Ministeriums Forslag i Henshold til Grundloven af 18. November f. A. § 59 besluttet med Hensyn til de forestaaende første Valg til Rigsraadet at forandre nogle af bemeldte Lidsbestemmelser. Thi byde og befale Vi som følger:

.....

Indenrigsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- 9. Febr. og Undervisningsvæsenet) ang. at Lov 23. Januar 1862 ikke er anvendelig med Hensyn til de Bederlag for Kvægtiende og Smaaredsel, der ere saftsatte ved konfirmerede Foreninger.

I behagelig Skrivelse af 16. f. M. har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet begjært Indenrigsministeriets Dtringer meddelte med Hensyn til at Provsten for Arts og Løve Herreder N. N. i en til samme indkommen Skrivelse har forespurgt, om det Bederlag for Kvægtiende og Smaaredsel, som forinden Emanationen af Lov af 19. Februar 1861 er særlig bestemt ved allerhøjest konfirmerede Foreninger, bør optages paa de i Lov af 23. Januar 1862

*) Stadfæstet ved Lov 26. Juli f. A. — jfr. Foreløbig Lov af 24. Februar f. A.

9. Febr. § 1 omhandlede Tiendefortegneller i Forbindelse med Bederlaget for Korntienden. Velbemeldte Ministerium har i Anledning af det saaledes reiste Spørgsmaal bemærket, at det, for saa vidt Kvægtienden og undertiden tillige Smaaredfelen ikke sjældent er bleven afløst i Forbindelse med Korntienden ved allerhøiſt konfirmerede Foreninger, formentlig er en Selvfølge, at bemeldte Lovs § 1 maa komme til Anvendelse med Hensyn til det hele saaledes stiplede Bederlag, og at samme derhos antager, at Lov af 23. Januar 1862 § 1 og § 9 analogiſt maa kunne bringes til Anvendelse i det sjældnere Tilfælde, at der ſærlig ſkulde være oprettet og konfirmeret Foreninger om Kvægtiende og Smaaredfel.

Foranlediget heraf ſkulde man tjenſtig tilbagemelde, at medens man med velbernelde Ministerium maa være enig i, at Lov af 23. Januar 1862, naar Kvægtiende og Smaaredfel er bleven afløst i Forbindelse med Korntienden, maa komme til Anvendelse paa det ſaaledes bestemte ſamlede Bederlag, antager man derimod ikke, at Lovens Bestemmelſer analogiſt lade ſig bringe til Anvendelse med Hensyn til de Bederlag for Kvægtiende og Smaaredfel, der ſærligt ere faſtſatte ved konfirmerede Foreninger, uden at diſſe Præſtationer efter Emanationen af Lov af 19. Februar 1861 paany ere bleve faſtſatte i Overensſtemmeſe med den i denne Lov foreſkrevne Fremgangsmaade. Ligeſom nemlig Lov af 23. Januar 1862 §§ 1—8 alene foreſkrive, hvad der ſkal iagttages for at erholde den en Eiendom paa hvilende Korntiende opløſt og berigtiget, ſaaledes er den Udgang, der ved Lovens § 9 er aabnet til at erholde de Afgifter, der ere traadte i Stedet for Kvægtiende og Smaaredfel, noterede paa det afgiftspligtige Jordbrugs Konto, efter Lovſtedets Indhold betinget af, at Afgifterne ere bleve faſtſatte i Henhold til Lov af 19. Februar 1861. Dette ſtaar ſaa meget klarere for Ministeriet, ſom man ved

Udarbejdelsen af denne Paragraf gik ud fra, at Lov af 19. 9. Febr. Februar 1861 ogsaa maatte komme til Anvendelse paa de Eiendomme, for hvilke Kvægtienden ydedes efter konfirmerede Foreninger, saaledes at Kvægtienden i saa Fald paaany maatte fastsættes paa den i nysnævnte Lov forefrevne Maade, og først senere under den med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet derom stedfundne Korrespondance erholdt Kundskab om, at velbemejnte Ministerium fandt ikke at kunne tiltræde denne Anskuelse, men forment, uanset den fra dette Ministeriums Side derimod fremsatte nærmere Begrundelse heraf, at burde fastholde den Opfattelse, at deslige Foreninger maatte staa ved Magt ogsaa efter Emanationen af Lov af 19. Februar 1861. Ministeriet skjønner saaledes ikke rettere, end at den Udgang til ved Noteringen paa vedkommende Eiendoms Konto at erholde Eiendomsafgiften sikret, som det var Lovens Hensigt at aabne for alle Eiendatagere, som Følge heraf er bleven affaaeren for dem, der forinden Emanationen af Lov af 19. Februar 1861 have erholdt deres Kvægtiende og Smaarebsejler bestemt ved allerhøist konfirmerede Foreninger.

Forelobig Lov ang. extraordinær Udskrivning til 11. Febr. Søkrigstjenesten. (Marineministeriet)*).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da det Antal af søværnepligtigt Mandskab, som efter Loven af 5. December f. A. om Udskrivning til Søkrigstjenesten for Aaret 1864 kan udskrives, ikke vil være tilstrækkeligt til de Udrustninger, som Krigsforholdene gjøre nødvendige, og Udtaft til Lov om en extraordinær Udskrivning ikke itide vil kunne blive Rigsraadet forelagt, have Vi fundet det

*) Stadfæstet ved Lov 3. August f. A.

11. Febr. nødbændigt, i Henhold til § 59 af Grundloven for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, ved en foreløbig Lov at bemyndige Vor Marineminister til at lade udskrive det Antal Bærnepligtige, som maatte behøves til bemeldte Udrustninger. Thi byde og befale Vi, som følger:

Vor Marineminister skal være bemyndiget til at foranstalte udskrevet et saadant Antal, saa vel af befarent som ubefarent Mandskab, som maatte udfordres til de Udrustninger, der foretages i Anledning af de nuværende Krigsforhold.

13. Febr. Foreløbig Lov om Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, betræffende opbragte fjendtlige eller mistænkelige Skibe. (Marineministeriet)*.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da Udkaft til Lov om Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, betræffende opbragte fjendtlige eller mistænkelige Skibe ikke forinden Fjendtlighedernes Udbrud har kunnet forelægges Rigsraadet, have Vi fundet det nødbændigt, i Henhold til § 59 i Grundlov for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, at træffe den fornødne Anordning ved foreløbig Lov.

Følge de Os af Vort Ministerraad foredragne Omstændigheder, byde og befale Vi, som følger:

1. Til at foretage den fornødne Undersøgelse af Sager betræffende opbragte fjendtlige eller mistænkelige Skibe anordnes herved, saa længe de nuværende Krigsforhold vedvare, i enhver Jurisdiktion, i hvilken der findes en Havn, en Undersøgelsesret. Den skal bestaa i Kjøbenhavn

*) Stadsfæstet ved Lov 3. August s. A.

af Formanden i Sø- og Handelsretten og i de øvrige Jurisdiktioner af Stedets Underret. Om alt, hvad der passerer i Retten, sker fornøden Tilførsel i en dertil af Retten selv autoriseret Protokol. Skriveriet bestrides i Kjøbenhavn af Sø- og Handelsrettens Justitssekretær og andet Sted af Underrettens Skriver, efter Omstændighederne med dertil af Dommeren tiltaget extraordinært Personale. I Kjøbenhavn og, hvor der ved Underretten findes en særlig af Kongen bestiftet Skriver, tiltages intet Bidne, ellers overbæres Forhøret af en af Dommeren mod et passende Honorar antaget uberhygtet, fuldmyndig Mand som Retsvidne. Retten kan ættes til enhver Tid og paa ethvert Sted i Jurisdiktionen og paa dens Soterritorium.

2. Til denne Undersøgelsesret har Opbringeren, saa snart han indkommer til en dansk Havn med et opbragt Skib, strax at melde sig. Retten bør uophødelig begynde Forhøret over Skipperen med Skibsfolk og Passagerer, hvorunder tillige Opbringeren og dennes Mandskab vil blive at afhøre. Forhøret fremmes med den størst mulige Hurtighed, og skal Retten navnlig drage Omsoarg for, at det opbragte Skibs Mandskab og Passagerer snarest muligt afhøres. Naar Afhøringen af det opbragte Skibs Mandskab og Passagerer er tilende, tilstedes dem frit Samkvem med Landet, saafremt ikke Undersøgelsens Fremme maatte lægge særlige Hindringer i Veien herfor.

3. Finder Retten, at den ikke uden større Arbeidskraft kan fremme Forhøret, skal udenfor Kjøbenhavn vedkomende Øvrighed og i Kjøbenhavn Justitsministeriet paa Andragende derom fra Retten tilforordne samme en eller flere retskyndige Mænd som Forhørsdommere.

4. Forhørsretten har at sørge for Sagens fuldstændige og nøiagtige Oplysning og er til dette Viemed i

13. Febr. Besiddelse af hele den en Forhørsret paa Stedet tilkommende Myndighed. Den har under Forhøret omhyggeligt at paase saa vel den opbragtes som det offentlige Løb og skal navnlig inden Forhøret sluttet opfordre den opbragte til at erklære, om han ønsker nogen yderligere Dplysning eller har noget videre at erindre, inden Sagen gaar over til Admiralitetsrettens Paafjendelse. Ved samme Leilighed tilkjendegives det, at Sagen vil blive forhandlet for Admiralitetsretten uden videre særlig Indvarsling.

5. Over Skib og Ladning lader Forhørsretten ved 2 af samme udmeldte, ebsborne, kyndige Mænd forfatte et nøiagtigt Inventarium. Herved bliver for Ladningens Bedkommende i Reglen alene at tage Hensyn til de samme betræffende Papirer, da ingen Losning skal finde Sted, med mindre det findes nødvendigt for Ladningens Bevaring, eller Retten maatte have begrundet Formodning om Misligheder, der ved Udlosningen kunde opdages.

6. Naar Sagen ved Undersøgelsesretten er tilendebragt, bør fornøden Udskrift af Rettens Protokol og Sagens øvrige Dokumenter af Retten uophødelig indsendes til Admiralitetsretten. Paa Forlangende bliver der at meddele det opbragte Skibs Fører en Udskrift af Forhøret.

7. Til at paafjende Opbringelsesager i 1. Instans oprettes indtil videre en Admiralitetsret i Kjøbenhavn, som skal bestaa af en retskyndig Formand og to andre Medlemmer, af hvilke den ene skal være en nuværende eller forhenværende Søofficer eller i Mangel deraf en anden søkyndig Mand, og de bestilles alle af Marineministeren. Retten beftikker selv en Skriver. Sagerne udsøres paa det offentlige Begne af Søkrigsproturøren.

8. Saa snart Admiralitetsretten fra vedkommende 13. Febr. Undersøgelsesret har modtaget Forhørsakten i en Opbringselsesfag, tilstiller den strax Søkrigsprokurøren samme til videre Behandling. Han har da i Reglen senest inden 8 Dage derefter at deducere Sagen i et skriftligt Indlæg og deri at nedlægge sin Paastand saa vel i Hovedsagen som angaaende Omkostninger m. m. Dog kan Retten, naar Omstændighederne maatte gøre saadant fornødent, paa Begjæring tilstaa en kort Anstand, saaledes at det ved Sagens Paaømmelse vil være nærmere at undersøge, hvorvidt Anstanden har været fornøden. Hvis paa den til Sagens Forhandling i et offentligt Møde af Rettens Formand fastsatte og paa det Sted, hvor Retten holdes, bekyndtgjorte Dag, vedkommende ikke personlig eller ved en Fuldmægtig giver Møde, optages Sagen strax til Paaafkjendelse. I modsat Fald gives der de mødende Leilighed til at gjøre sig bekjendt med det fremkomne Indlæg og den deri nedlagte Paastand, hvorefter de enten til Protokollen kunne lade tilføre, hvad de i den Anledning maatte have at bemærke, hvilket Søkrigsprokurøren da strax har at indbegaa, eller i fornødent Fald begjære Udsættelse til at svare paa det fremkomne, hvortil der bliver at tilstaa dem en Tid, som i Reglen ikke maa overstige 8 Dage. I det paaafølgende Retsmøde optages Sagen til Paaafkjendelse, efter at Søkrigsprokurøren har gjort sig bekjendt med det fremkomne Indlæg, og, hvis fornødent gjøres, indbegaaet samme ved Tilførsel i Protokollen. Finder Retten videre Oplysning i Sagen nødvendig, har den ved Kjendelse at foranstalte det fornødne i saa Henseende, efter hvis Sværfsættelse Sagen atter paa lige Maade foretages til endelig Afgjørelse, dog at de yderligere Bemærkninger, som fra nogen af Siderne i den Anledning kunne blive nødvendige, i Almindelighed blive at afgive ved Tilførsel til Retsprotokollen, uden at nogen Anstand i dette Diemed bliver

13. Febr. at tilstaa. Dommen skal derefter være affagt inden 8 Dage efter Sagens Optagelse med mindre særdeles Omstændigheder deri skulde have gjort Hinder, hvilket da paa Domsakten anføres.

9. Saa snart Dommen er affagt, foranstalter Søfriggsprokurøren strax Konklusionen af Dommen indrykket i den Berlingske politiske og Avertissementsstidende. En Udskrift af Dommen bliver derhos af Admiralitetsretten uopholdelig at tilstille den Ret, der har optaget Undersøgelsesforhøret. Denne Ret meddeler det opbragte Skibs Fører eller hans Fuldmægtig en Afskrift af Dommen, for hvis Modtagelse bør gives behørig Tilstaaelse. Er Skipperen bortreist uden at have for Retten anmeldt en Fuldmægtig, maa han tilskrive sig selv, at han ikke faar nogen Forkyndelse af Dommen. Ved Forkyndelsen betydes det vedkommende, at han, hvis han vil paaante Dommen, skal erklære dette inden trende Solemærker til den Ret, hvorfra Forkyndelse er stiet. Naar Undersøgelsesretten har modtaget en saadan Indankningserklæring, meddeler den strax Admiralitetsretten den fornødne Underretning herom.

10. Admiralitetsrettens Domme indankes for Overadmiralitetsretten. Angaaende denne Rets Sammensætning, samt i Henseende til Sagens Udførelse og Behandling ved denne Ret har det sit Forblivende ved Instrux af 30. April 1806 og dertil sig sluttende Bestemmelser.

11. Naar Dom er affagt ved Admiralitetsretten, har denne uopholdelig at indsende en fuldstændig Domsakt til Marineministeriet, der har at træffe Bestemmelse om, hvorvidt der i de Tilfælde, hvor det opbragte Skibs Fører ikke indanker Dommen, fra det offentliges Side skal finde en Indankning Sted, hvorom vil være at tage Beslutning i Løbet af 3 Dage efter Akternes Modtagelse.

For saa vidt Sørigsprofurøren paa det offentlige 13. Febr. Begne iværksetter Dommens Indankning, skal Stævningen udfærdiges inden 8 Dage efter Domsaktens Modtagelse og uopholdelig affendes til Forkyndelse. Erklæres derimod Appel af det opbragte Skibs Fører, skal Appellanten inden 4 Uger efter Dommens Affigelse have foranstaltet sin Stævning forkyndt for alle paagjældende, og bliver det udtrykkelig i Stævningen at bemærke, at det ved Forsømmelse heraf har sit Forblivende ved den affagte Dom.

12. Dersom Appel ikke fra nogen af de vedkommendes Side erklæres, træder Dommen strax i fuld Virksomhed.

13. Naar et opbragt Skib ved Admiralitetsrettens Dom er fritjendt, og Skipperen ønsker at raade over Skib og Ladning, uanset den iværksatte Paaankning af Dommen, skal saadant være ham tilladt, naar han stiller fuld Sikkerhed for Skibs og Ladnings Værdi. Alle Spørgsmaal om denne Gjenstand afgjøres af Admiralitetsretten inden 24 Timer ved en upaaankelig Kjendelse.

14. Naar et kondemneret Skib, eller en kondemneret Ladning skal bortsalges, bliver saadant at foretage ved offentlig Auktion.

15. Rettsgebyrerne i Opbringelsesfagerne blive, hvad Undersøgelsesforretningerne angaar, at beregne efter de almindelige for Sportler ved Underretterne gjældende Regler. Gebyrerne ved Admiralitetsretten beregnes efter Reglerne i Gjæsteretsfager ved Landsover samt Hof- og Stadsretten og ved Overadmiralitetsretten efter Instrux af 30. April 1806 III § 19.

16. Febr. **Reglement for de fjendtlige Havnes Blokade samt de fjendtlige og mistænkelige Skibes Opbringelse af danske Krydsere. (Marineministeriet.)**

I. Om Blokaden af fjendtlige Havne.

1. En fjendtlig Havn er blokeret, naar den ved et eller flere Krigsskibe er spærret saaledes, at intet Handelskib, uden øiensynlig Fare for at blive opbragt, kan løbe ind i eller ud af samme.

2. Naar vedkommende Skibschef er ankommen paa Blokadestationen, bekjendtgjør han Blokaden ved aabent Cirkulære til samtlige Magters Konsuler paa Stedet, og opfordrer derhos alle neutrale Skibe, som paa den Tid allerede befinde sig i vedkommende Havn, til at opgive en Termin, inden hvilken de atter kunne forlade samme, og naar denne Termin maatte anses rimelig, samt siden ikke overskrives, har han at lade disse Skibe frit udpasere af Havnen.

3. Det er paalagt Lodserne i Sundet og Belterne at meddele Førerne af de Skibe, der benytte deres Hjælp, et Exemplar af de Kundgjørelser, der maatte blive udfærdiget om Blokaden, og vil det af Lodserne for deres Foresatte uophødelig blive anmeldt, hvilke Skibe der have erholdt saadan Underretning. Det er Kongens Villie, at der ikke i noget Tilfælde anvendes Magt mod neutrale Skibe, med mindre de, efter at være underrettede om Blokaden, gjøre Forsøg paa at bryde samme. Udklarering til en blokeret Havn eller Skibets Kurs imod en saadan er derfor ikke tilstrækkelig Grund til Opbringelse af neutralt Skib, og selv Forsøg paa at bryde Blokadelinien medfører ikke denne Virkning, saa længe der som Følge af den korte Tid, der er forløben efter Blokadens Deklaration og Notifikation, er rimelig Grund til at antage, at det neutrale Skib

ikke har været vidende om Blokaden, den Gang Forsøget 16. Febr. gjordes. Men i dette Tilfælde har Chefen venstabelig at underrette vedkommende Skib om Blokaden, og efter derom at have gjort Paategning paa Skibspapirerne, navnlig det Dokument, der tjener til Bevis for Skibets Nationalitet, samt i Skibsjournalen, uden Opbringelse at bortvise Skibet og frit lade det gaa anden Kurs.

4. Skulde Skibet efter denne Advarsel paany søge at bryde Blokaden, eller, dersom det enten paa Grund af Tiden, da Skibet forlod Afgangstedet, eller af andre Grunde maa antages, at Skibet har maattet kjende Blokaden, da anses det ved Forsøget paa desuagtet at ville løbe ind i Havnen, forsætlig at have overtraadt Blokaden, og bliver at opbringe.

5. Den Skibschef, som overtræder fornævnte til de neutrale Skibes Sikkerhed givne Bestemmelser eller overhovedet til Skade for disse misbruger sin Magt, vil blive at anse med passende Straf efter Sagens Bestaffenhed, og kan derhos tilpligtes at erstatte den uretmæssig tilføiede Skade.

II. Om Opbringelse af fjendtlige og mistænkte Skibe.

6. Opbringelsen vil kun kunne finde Sted ved de kongelige Skibe, og skulle Skibscheferne være pligtige til saa vidt muligt at tage og opbringe:

- a) Skibe, som tilhøre de fjendtlige Stater eller disses Undersaatter, med indladet fjendtligt Gods; derimod er neutralt Gods ombord paa det fjendtlige Skib frit med Undtagelse af Krigskontrebande;
- b) Skibe, som imod Bestemmelserne i § 4 forsøge paa at bryde Blokaden med det i dem indladede Gods uden Hensyn til dettes Nationalitet eller Bestaffenhed;

16. Febr. c) Skibe, hvis Neutralitet ikke i Overensstemmelse med § 9 af dette Reglement behørig er legitimeret, eller imod hvilke der i øvrigt af nogen af de i § 10 nævnte Årsager høves vel begrundet Mistanke.

7. Skibe, tilhørende neutrale Magter og disses Undersaatter — hvem disse Skibes Ladning end maatte tilhøre — kunne ikke opbringes, naar de Skibet og Ladningen vedrørende Papirer befindes at være i Orden, og Skibet ikke er ladet med Krigskontrebande, bestemt til Fjenden, ei heller i øvrigt efter § 6 er Opbringelse underkastet.

8. Intet Skib kan anholdes eller opbringes paa neutralt Sjøterritorium.

9. De Papirer, som bør befindes i Orden paa neutrale Skibe, ere de, som efter vedkommende Skibs Hjemsteds Love udfordres for at legitimere dets Nationalitet.

10. Som mistænkte anholdes og indbringes til Underfølgelse:

- a) de Skibe, som have dobbelte eller og efter Tilnelighed falske Papirer;
- b) Skibe uden Papirer og Skibe, om hvilke det er bragt i Erfaring, at deres Papirer ere blevne kastede overbord eller paa anden Maade tilintetgjorte, især naar saadant er sket, efter at Krydseren var kommet dem i Sigte;
- c) de Skibe, som ikke lægge bi paa Krydserens Opfordring eller modsætte sig Efterskuet af saadanne Gjemmesteder, hvori Krigskontrebande eller Skibspapirer formodes at være skjulte.

II. Som gode Priser anses:

16. Febr.

- a) Skibe, som tilhøre de fjendtlige Stater eller disses Undersaatter;
- b) Skibe, som helt ere ladede med Krigskontrebande. Er derimod kun en Del af Ladningen Kontrebande, da kan Skipperen ved frivillig at losse samme enten paa Stedet eller i nærmeste Havn, undgaa Opbringe og efter Udlosningen seile videre med den øvrige Ladning;
- c) Skibe, som med Magt modsætte sig Anholdelsen;
- d) danste fra Fjenden gjenerobrede Skibe.

Lige med de i denne Paragraf behandlede Skibe behandles de i § 10 nævnte mistænkte Skibe, saafremt den imod dem opstaaede Mistanke ikke hæves.

12. Til Krigskontrebande (jvfr. §§ 7 og 11) henregnes: Kanoner, Mørser, Spingoler, alle Slags Baaben, Bomber, Granater, Rugler, Knaldhætter, Lunter, Krudt, Salpeter, Svovl, Kyradsjer, Armaturgjenstande, Sadler og Bidsejer samt overhovedet alle saadanne Gjenstande, som umiddelbart kunne anvendes til Krigsbrug, undtagen det Forraad af forannævnte Artikler, som kan behøves til Skibets eller dets Mandstabs Forsvar, alt under Forudsætning, at fornævnte Gjenstande ere bestemte til fjendtlige Havne.

13. Naar en Krydsjer møder et Handelskib, som ikke gaar under Konvoi, skal Chefen præie Skipperen for at lade ham komme ombord til sig med Skibspapirerne. Befindes disse at være i Orden, skal han strax lade Skibet uhindret fortsætte Reisen. Finder han derimod, at der er grundet Anledning til Mistanke om ulovligt eller svigagtigt Forhold, da bør han affende en Officer for usicre at undersøge Omstændighederne. Ved denne Visitation maa

16. Febr. Anholderne ikke aabne eller bryde Stabe, Aflukker, Kister, Strin, Tønder, Fustager eller andet, hvori noget af Ladningen kan være forbaret, ei heller egenmægtig gjennefsøge, hvad deraf ligger løst i Skibet. Men naar han har Mistanke om, at Krigskontrebande eller mistænkelige Papirer nogetsteds maatte være skjulte, skal han lade Skipperen aabne de Gjenmer, med Hensyn til hvilke der haves Mistanke. Den Officer, der forser sig mod ovenstaaende, bliver derfor at drage til Ansvar.

14. De neutrale Handelsstibe, som gaa under Konvoi af en neutral Magts Krigsstibe, ere ei Visitation underkastede, men en af Konvoichefen afgiven Erklæring om, at de konvoierede Stibes Papirer ere i Orden, og at de ikke have Kontrebande ombord, skal være tilstrækkelig.

15. Opbringes noget Skib, maa Opbringeren underlige Ansvar, som i § 13 er fastsat, hverken løse, sælge, forbytte eller i nogen Maade afhænde eller forkomme noget af Ladningen, men han bør i Forening med Skipperen eller Styrmanden paa det opbragte Skib saa vidt muligt forsegle eller laase hele Ladningen. Skibets Papirer blive af Opbringeren at indlægge i en med Skibschefens og Skipperens Segl forsynet Konvolut. Skibet indbringes derpaa med Ladningen uaabnet (for saa vidt Skipperen ikke med Hensyn til dens Bevarelse samtykker i dens Aabning) til et hvilket som helst dansk Toldsted, eller til det nærmeste Sted, hvor Opbringeren kan vente militær Beskyttelse. Til andre eller til fremmede Steder kan Skibet ei føres, med mindre Storm, Uveir, Mangel paa Provisioner eller fjendtlig Forsølgelse gjør det nødvendigt; og selv i dette Tilfælde skal Opbringeren, uden at bryde Lasten, være pligtig, saa snart Omstændighederne tillade det, at føre Skibet til et indenlandsk Toldsted.

16. Dog skal det, hvis Ladningen bestaar af Ict

fordærvelige Varer, eller Skibet formedelst Havari ikke 16. Febr. kan fortsætte sin Reise, være Opbringeren tilladt paa eget Ansvar eller med Skipperens Samtykke at foranstalte, hvad der til Skibets og Ladningens Bedste findes hensigtsmæssigt.

17. Saa snart Opbringeren indkommer til en dansk Havn med et opbragt Skib, skal han strax melde sig for den i foreløbig Lov af 13. dennes om Undersøgelse og Paakjendelse af Sager betræffende opbragte fjendtlige eller mistænkelige Skibe § 1 anordnede Undersøgelsesret.

III. Om det opbragte Skibs Mandstabs Underholdning, Forpleining osv.

18. Mandstabet paa et opbragt Skib underholdes og forpleies for Kongens Kasses Regning, indtil endelig Dom er falden i Sagen, dog at vedkommende Skipper har at stille Kaution for det hertil medgaaede Beløb, efter at Dom i første Instants er falden, naar det er fra hans Side, at Appel begjæres, da han, hvis Sagen i Overadmiralitetstretten gaar ham imod, har at udrede de under Appellen medgaaede Omkostninger.

19. Det Mandskab, som findes paa et opbragt og færdemmeret Skib, har Stedets Øvrighed at modtage og aflevere til nærmeste Fæstning som Krigsfanger, hvis de opbragte ere fjendtlige Undersaatter. Undersaatter af venstabelige eller neutrale Magter afleveres til deres respektive Konsuler.

20. Af dette Reglement bør et Exemplar stedsse forefindes paa enhver kongelig Krydser.

Foreløbig Lov ang. en Krigsstat paa Brænderi- 19. Febr.
driften og Vareindførselen. (Finansministeriet.)

24. Febr. **Foreløbig Lov, hvorved Finansministeriet be-
myndiges til at foretage Forandringer i de for For-
beredelserne til de forestaaende Rigsraadsvalg fore-
skrevne Frister samt til at forandre de foreskrevne
Valgdage. (Finansministeriet)*).**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da det
formedelst indtrufne Omstændigheder paa flere Steder har
vist sig umuligt at tilveiebringe Forberedelserne til Valgene
til Rigsraadet inden de i Valgloven af 4. December f. A.
og den foreløbige Lov af 31. Januar d. A. foreskrevne
Frister, og da Valgene saa vel paa Grund heraf som ifølge
andre Forhold ikke alle Begne vilde kunne foregaa paa de i
Bort allerh. aabne Brev af 31. Januar d. A. fastsatte
Dage, vilde Vi efter Bort Ministerraads Forslag i Genhold
til Grundloven af 18. November f. A. § 59 have bestemt
som følger:

.....

26. Febr. **Bekjendtgjør. om Indsendelse af de Finansmi-
nisteriets Forretningskreds vedkommende Privilegier
og andre Expeditioner til allerhøieste Stadfæstelse.
(Finansministeriet.)**

Ifølge Hs. Majest. Kongens allerh. Befaling indkalbes
herved, for saa vidt Finansministeriets Forretningskreds
angaar, enhver, hvem der af høifalig Kong Frederik den
Syvende er blevet forundt noget Privilegium eller nogen
anden Benaadning, hvorved der er hjemlet vedvarende Ud-
øvelse af særegne Rettigheder udenfor den almindelige Lov-
givning, saa vel som enhver, hvem der af den høifalige

---

*) Stadfæstet ved Lov 26. Juli f. A.

Konge er bleven meddelt allerh. Stadfæstelse paa nogen 26. Febr. Benaadning af foransførte Bestaafenhed, ligesom enhver, hvem der ifølge allerh. Bemyndigelse i den høisalige Konges Navn og under det kongl. Segl er bleven meddelt nogen Bevilling eller Benaadning, hvorved Rettigheder, som efter deres Natur ere Gjenstand for vedvarende og gjentagen Udøvelse, ere tillagte vedkommende, til, saafremt han agter fremdeles at nyde godt af det ham meddelte Privilegium, Benaadning eller Bevilling, inden 1. Mai d. A., for saa vidt han boer eller opholder sig i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig eller i Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, og inden 1. Oktober d. A., for saa vidt han boer eller opholder sig andetsteds, at indgive allerund. Ansøgning til Finansministeriet om allerh. Stadfæstelse paa vedkommende Expedition. Med Ansøgningen maa indsendes saa vel det vedkommende originale Dokument, som en Gjenpart af samme, eller, hvis Originalen skulde være bortkommen, nøiagtig Oplysning om Dokumentets Datum og Indhold. Ligeledes blive alle af høisalig Kong Frederik den Syvende udstedte eller stadfæstede Bestallinger, der henhøre under Finansministeriets Forretningskreds, for saa vidt de ikke allerede ere indsendte, inden fornævnte Tid at indsende til dette Ministerium for at forelægges Hs. Majest. Kongen til allerh. Stadfæstelse.

Bekjendtgjør. ang. de Toldafgifter, der fra den 27. Febr. 1. April 1864 ville være at beregne af forskellige Gjenstande, hvis Ansættelse til Told ved Lov ang. Told- og Skibafgifterne af 4. Juli 1863 er foreholdt allerhøieste Stadfæstelse. (Finansministeriet.)

12. Marts. Lov om Forsørgelsen af tjenstgjørende Militæres Familier. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 438.

12. Marts. Lov om Forandring i de i Forordningen af 24. Januar 1844 § 14 indeholdte Bestemmelser ang. den Godtgjørelse, som kan fordres for de Forplejningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andetsteds hjemmehørende Personer m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 439.

12. Marts. Lov ang. Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til at bevilge fritagelse for Brug af stemplet Papir til Tilstaaelser for haandsaaet Pant. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 441.

19. Marts. Foreløbig Lov ang. at Søetatens kombinerede Ret maa sættes med et mindre Antal Dommere end det i Krigsartikelsbrevet for Landtjenesten ved Søetaten af 29. Juli 1756 § 749 fastsatte. (Marineministeriet)*).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Paa Grund af de Os af Bort Ministerraad foredragne Omstændigheder og i Henhold til § 59 i Grundloven for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender af 18. November 1863 byde og befale Vi, som følger:

*) Stadsæftet ved Lov 3. August s. A.

Søetatens kombinerede Ret kan indtil videre behandle 19. Marts. og paafjende de under saamens Omraade hørende Sager, kjøndt det i Krigsartikelsbrevet for Landtjenesten ved Søetaten af 29. Juli 1756 § 749, sammenholdt med Lov af 21. Juni 1856 angaaende visse Jurisdiktionsforhold ved Søetaten, fastsatte Antal Dommere ikke er tilstede, naar i det mindste tvende Officerer foruden Auditsøren deltage i Botingen i enhver Sag; dog finder dette ikke Anvendelse paa de Tilfælde, der omhandles i det nævnte Krigsartikelsbrev § 752.

Kongelig Beslutning i Henhold til § 58 i Grundloven af 18. November 1863 om Afholdelsen af ikke bevilgede Udgifter *). 19. Marts.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da de ved Lov af 21. December f. A. til overordentlige Udgifter vedkommende Land- og Søværnet bevilgede Midler ikke ere tilstrækkelige til Bestridelse af de ved den stedfindende Krigstilstand i Finansperioden 1862—64 foranledigede Udgifter, og da Rigsraadet ikke vil kunne samles inden hemeldte Finansperiodes Udløb, have Vi, paa Forslag af Vort Ministerraad og efter at Sagen har været Os allerund. forelagt i Vort Geheimestatsraad, besluttet at gjøre Brug af den Os efter Grund-

---

*) Ovenstaaende kongl. Beslutning er, i Henhold til § 58 i Grundloven af 18. November 1863, kontrastgjort af Ministrene Monrad, Lundbøye, Lütken, Casse, Engelstoft, Muthorn, Quaade og Johansen. Beslutningen er forelagt Rigsraadets Folkething i overordentlig Samling 1864, hvor derom under 31. August 1864 fattedes følgende Beslutning: „Rigsraadets Folkething finder ikke Anledning til at gjøre Ansvar gjældende for Rigsretten mod de Ministre, som have medunderskrevet den allerhøieste Beslutning af 19. Marts d. A.“

19. Marts. Loven af 18. November f. A. § 58 tilkommende Ret til, under særdeles paatrængende Omstændigheder, naar Rigsraadet ikke er samlet, at beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede.

Thi byde og befale Vi som følger:

Til Udgifter i Anledning af Krigsforholdene bevilges for indeværende Finansperiode et ekstraordinært Tillæg, for Krigsministeriets Vedkommende med 1,573,800 Rd. og for Marineministeriets Vedkommende med 393,450 Rd. Fornævnte Beløb blive at afholde af Udbyttet af det i Henhold til Lov af 21. December f. A. optagne Statslaan.

21. Marts. Lov indeholdende en nærmere Bestemmelse ang. Loven af 19. Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen, (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 442.

21. Marts. Lov indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Ingen maa, saa længe de Krigsforhold, hvori Staten nu befinder sig, vedvare, ved Trykken offentliggjøre Efterretninger om forestaaende eller forventede Krigsforetagender, om vore Troppers Styrke, Stilling og Bevægelser, Krigsmateriels Transport, de overbefalendes Opholdssted og Reiser, ei heller om vore Krigsflådes Ankomst og Afgang, med mindre Efterretningen forud er meddelt af Krigsbestyrelsen.

2. Overtrædelse af foranstaaende Forbud straffes med 21. Marts Bøder, efter Omstændighederne fra 20 til 500 Rd., der tilfalde vedkommende Fattigtasse.

Lov om Krigsskat for Finansaaret 1864—65. 21. Marts. (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Af hver Tønde Ager og Engs Hartkorn bliver i Krigsskat i Finansaaret 1864—65 at udrede 3 Rd. og af hver Tønde Skovsklyds-Hartkorn 1 Rd. 48 ß.; dog undtages herfra det Staden Kjøbenhavn samt Verne Romø og Liff paahvilende Hartkorn. ....

2. Staden Kjøbenhavn svarer i Krigsskat i Finansaaret 1864—65 et Beløb af 540,000 Rd. Skattens samlede Beløb indbetales af Kjøbenhavns Kommune den 30. September 1864 og den 31. Marts 1865, hver Gang med det halve, og tilbeiebringes ved Ligning paa Stadens Indvaanere i Overensstemmelse med de Regler, som ere fastsatte for Ligning af Indkomstkatten i Lov af 19. Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

3. Af samtlige øvrige Kjøbstæder svares i Krigsskat i Finansaaret 1864—65 et Beløb af 390,000 Rd., hvilken Sum af Indenrigsministeriet fordeles mellem disse, $\frac{1}{3}$ efter Folketallet den 1. Februar 1860, $\frac{1}{3}$ efter Assurance-summen den 30. September 1863 og $\frac{1}{3}$ efter Gjennemsnittet af Kjøbstædernes ordinære Indtægter i de 4 sidste Aar, for hvilke fuldstændig Oplysning i saa Henseende have. Om Fordelingen udfærdiges gennem Indenrigsministeriet en offentlig Kundgjørelse. Det paa hver enkelt Kjøbstadkommune faldende Beløb indbetales i Statskassen

21. Marts. den 30. September 1864 og den 31. Marts 1865, hver Gang med det halve. Betsbet tilveiebringes ved Ligning efter Indkomst i Overensstemmelse med de Forskrifter, som nedenfor gives med Hensyn til Ligningen udenfor Kjøbstæderne. Ligningen foretages af de i Lov om de kommunale Valg i Kjøbstæderne af 31. Marts 1860 § 2 ommeldte Ligningskommissioner, der have at foretage alt, hvad der nedenfor er paalagt Sogneforstanderskaberne. For hver enkelt Kjøbstad eller for flere Kjøbstæder under eet besidder Indenrigsministeren en Overligningskommission af 3 Medlemmer.

4. 3 samtlige Landkommuner, derunder Frederiksberg, Frederiksværk, Nørre-Sundby, Løgstør og Silkeborg, svares i Krigsstat i Finansaaret 1864—65 et Betsbet af 630,000 Rd. Denne Sum fordeles af Indenrigsministeriet mellem Amtsraadskredsene halvt efter deres Hærforn og halvt efter deres Folketal den 1. Februar 1860 og Befolkningens Tæthed paa det dyrkede Areal. . . . .

5—6. . . . .

7. Indkomstskatten svares af al i Løbet af Aaret 1863 falden Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi, som anvendes enten til egen eller til Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formues Forøgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller bestige, saa og til Gaver. Undtagen er den Formueforøgelse, der sker ved Arv eller Forskud paa samme.

8—10. . . . .

11. Efter den 15. Mai ansætter Sogneforstanderskabet (Ligningskommissionen) Indtægten for samtlige skattepligtige i Kommunen. . . . .

12—13. . . . .

14. .... 21. Marts.

Sogneforstanderskabet udarbejder en Fortegnelse over Skattehyderne og den Indkomststat, hvori de ere satte, i den Form, som af Indenrigsministeren foreskrives; den henlægges til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa et for Kommunens Beboere beleiligt Sted efter Bekjendtgjørelse paa Kirkefæstevne eller anden i Kommunen brugelig Maade.

15. Efter disse 14 Dages Forløb kan enhver Skatteyder i 8 Dage meddele Sogneforstanderskabet de Bemærkninger, som han maatte have at gjøre ved sin Skatteansættelse. Forlanger han denne forhøiet, tages hans Begjæring til Følge uden videre Undersøgelse; gaar Begjæringen ud paa Nedsættelse, har Sogneforstanderskabet at overveie og bestemme, hvor vidt nogen saadan skal kunne finde Sted, og skal der, saafremt han ved sit Andragende om Nedsættelse har fremsat Onske derom, gives ham Leilighed til mundtlig for Sogneforstanderskabet at fremsøre de yderligere Forklaringer og Dplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget. Sogneforstanderskabets Bestemmelse, hvorved Nedsættelse enten nægtes eller bevilges i mindre Omfang end af Klageren begjært, sker ved en Kjendelse, der skal være ledsaget af Grunde.

16. Er Klageren utilfreds med Sogneforstanderskabets Kjendelse, kan han i 14 Dage efter dens Forhændelse for ham indgive en paa Grunde støttet Klage til Overligningskommissionen. Det samme staar den Skattehyder frit, som har benyttet Selvangivelse, naar denne ikke er bleven taget tilfølgende af Sogneforstanderskabet. Overligningskommissionen bestaar i hver Amtsraadskreds af Amtmanden og to andre Medlemmer, som Amtsraadet dertil vælger af sin Midte; dens Medlemmer ere forpligtede til at iagttage ubrødelig Tausked med Hensyn til de Dplysninger om Skattehydernes Formuesforhold, hvorom de ved Varetagelsen

21. Marts. af deres Hverv maatte komme til Kundskab. Sogneforstanderskabets Bestemmelse med Hensyn til den i § 12 omhandlede Lempelse kan ikke indankes for Overligningskommissionen. Derfor nogen ønsker personlig at møde for denne og afgive mundtlig Forklaring, da har han herom at ytre sig i selve Klagen, og vil hans Begjæring herom være at tage til Følge.

17. Overligningskommissionen afgjør endelig alle de Ansættelsen vedrørende Spørgsmaal, der indankes til den, med Undtagelse af de Tilfælde, i hvilke en Statteholders Ansættelse staar i nødvendig Forbindelse med hans Skatteansættelse i en anden Kommune udenfor Amtsradsstredsen; thi i saadanne Tilfælde indsendes Sagen til Indenrigsministerens Afgjørelse. For saa vidt Skatteansættelsen ikke beror paa faktiske Oplysninger, der lade sig efterregne, eller paa Lovens rette Forstaaelse, men paa et umiddelbart Skjøn af Sogneforstanderskabet, da har det sit Forblivende ved dette Skjøn, med mindre Klageren erklærer at ville meddele fuldstændige, saa vidt Forholdene tillade det, dokumenterede Oplysninger om sine Indtægter, hvorved Overligningskommissionen sættes i Stand til at danne sig en selvstændig Mening. Overligningskommissionen kan, naar den dertil finder Anledning, lade vedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med sin Ed. Den er berettiget til at antage Medhjælpere, som lønnes af Amtsrepartitionensfonden, navnlig for at staa den bi ved at gennemgaa de Aktstykker og Dokumenter, som skulle tjene til Oplysning ved Ansættelsen. Disse Medhjælpere have samme Taushedspligt som Overligningskommissionens Medlemmer.

Overligningskommissionens Kjendelser meddeles saa vel Klageren som vedkommende Sogneforstanderskab.

18—24. ....

Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder. (Inden= 31. Marts. rigsm. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 444.

Lov indeholdende nærmere Bestemmelser om Af= 31. Marts. holdelsen af de i Lov 23. Januar 1862, angaaende Foranstaltninger til Husdyr= og især Hesteavlens Fremme, foreskrevne Hingstestuer. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 447.

Lov ang. Havneafgift i Kjøbenhavns Havn. (St= 31. Marts. denrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 447.

Lov om Afgang for norske og svenske Under= 31. Marts. saatter til at fare som Styr mænd med danske Skibe. (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs= dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Norske og svenske Undersaatter, der godtgjøre, at de ere i Besiddelse af de Egenstaber, som efter deres Hjemsteds Lov udfordres til at fare som Styr mænd, skulle, saa længe de nuværende Krigsforhold vedvare, være berettigede til at lade sig forhyre som første eller eneste Styrmand med danske Skibe i den i Lov om Søneringen af 19. Februar 1861 § 5 (jfr. Lov af 11. Februar 1863 § 2) ommeldte Fart.

19. April. Lov om Maaden, hvorpaa Bekjendere af den mosaiske Tro skulle edfæstes inden Retten eller for Øvrigheden. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 448.

19. April. Lov ang. Tilveiebringelsen af Bygningsreglementer for Handels-, Lade- og Løsepladser. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 450.

19. April. Justitsmin. Skr. (til Finansministeriet) at der i Grundloven af 18. November 1863 § 15 havees tilstrækkelig hjemmel til, uden at indhente Rigsraadets Samtykke, at afslutte en Overenskomst om Ophævelsen af den i Traktaten mellem Danmark og Sverrig-Norge af 2. November 1826 Art. II indeholdte Indskrænkning i den de kontraherende Staters Skibe reciprokkt tilstaaede nationale Behandling, navnlig for saa vidt angaar Førselen af Salt og visse transatlantiske Varer*).

1. Mai. Traktat med Italien**).

9. Mai. Protokol over det af Konferencen i London afholdte Møde, i hvilket er afsluttet en Waabenhvile

*) Se nærmere Justitsmin. Skr. om det samme af 23. August 1864.

***) Se Patent 10. December 1864.

mellem Kongen af Danmark og Keiseren af Østerrig 9. Mai.
samt Kongen af Preussen.

.....
.....

Protocole Nr. 3 — Séance du 9. Mai, 1864.
Présents: MM. les Plénipotentiaires de l'Autriche; MM. les Plénipotentiaires du Danemark; M. le Plénipotentiaire de France; M. le Plénipotentiaire de la Confédération Germanique; MM. les Plénipotentiaires de la Grande Bretagne; MM. les Plénipotentiaires de la Prusse; M. le Plénipotentiaire de Russie, et M. le Plénipotentiaire de Suède et Norvège. La Conférence finit par tomber d'accord sur une suspension d'hostilités, dont les termes sont rédigés de la manière suivante: „Il y aura suspension d'hostilités sur mer et par terre, à dater du 12. Mai, pour l'espace d'un mois; le même jour le Danemark levera les blocus; la Prusse et l'Autriche s'obligent, pendant la suspension des hostilités, à ne pas entraver, dans les parties du Jutland occupées par leurs armées, le commerce, ni les communications, ni la marche régulière de l'administration; à ne point lever de contributions de guerre, mais à payer au contraire tout ce qui serait fourni aux troupes Allemandes, qui continueraient seulement à occuper leurs positions stratégiques actuelles; les parties belligérantes conviennent qu'elles conserveront leurs positions militaires respectives par terre et par mer; et s'interdisent de les renforcer, pendant la durée de la suspension des hostilités; notification officielle en sera faite aux Commandants des forces

9. Mai. belligérantes de terre et de mer par leurs gouvernements respectifs.“

(Signé)

Apponyi.	Biegeleben.	G. Quaade.	Bille.
Krieger.	La Tour D'Auvergne.	Beust.	
Russel.	Clarendon.	Bernstorff.	Balan.
Brunnow.	Le C ^{te} .	Wachtmeister.	

20. Mai. **Overenskomst om Skibsafgiften af danske Skibe i franske Havne.** Afsluttet i Kjøbenhavn af de i Kraft af Tillægskonvention af 9. Februar 1842 Art. 2 af den kongelig danske og den keiserlig franske Regjering udnævnte Kommissjærer, nemlig:

.....

1. I Betragtning af den ved Loven af 4. Juli 1863 stedfundne Redjættelse af Skibsafgifterne af franske Skibe i danske Havne, samt i Betragtning af Loven af 31. Marts 1864 om Havneafgifterne i Kjøbenhavns Havn, vil det danske Flag i franske Havne herefter kun have at erlægge 1 franc (i Stedet for tidligere 2 francs. 10 cts.) pr. tonneau, og beregnes 2,20 tonneaux som lige med 1 dansk Kommercelæst.

2. De respektive Regjeringers Samtykke til den ommeldte Ordning forbeholdes udtrykkelig.

4. Juni. **Foreløbig Lov om Stiftelsen af en svævende Statsgjæld.** (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Efter Bort Ministerraads Forslag ville Vi i Genhold til Grundloven af 18. November f. A. § 59 have bestemt som følger:

Finansministeren er bemyndiget til at tilveiebringe en 4. Juni. overordentlig Indtægt for Statskassen indtil et Beløb af 6 Millioner Rigsdaler ved at stifte en svævende Statsgjæld, under sit Ansvar for, at Gjælden stiftes paa hensigtsmæssigste og billigste Maade.

Bekjendtgjør. ang. *Baabenhvilens* Forlængelse. 10. Juni. (Udenrigsministeriet.)

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at i det i Gaar afholdte Konferencemøde i London er *Baabenhvilen* bleven forlænget indtil den 25. d. M. inkl.

Bekjendtgjør. ang. en ny Tarif for Akciseafgiften 13. Juni. i *Kjøbenhavn.* (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 451.

Plat. ang. Autorisation af et Handelssted ved 16. Juni. *Lambhusund* paa *Skipafaga* i *Borgarfjords* Sogndal inden *Islands* Sønderamt. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 453.

Bekjendtgjør. fra Armeens Overkommando, hvor- 5. Juli. **ved, ifølge den dertil meddelte Bemyndigelse, Fyen og nærliggende Der erklæres i Beleiringsstilstand.**

Anordning med Hensyn til Skibes og Personers 17. Juli. **Afgang til og Afreise fra Fyen.** (Armeens Overkommando.)

26. Juli. Bekjendtgjør. ang. en Forandring i Reglementet for Nationalbanken af 27. Juli 1818 § 8 Litr. e og Plakat af 3. April 1847. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 454.

1. Aug. Fredspræliminærer*).

Nærbørende: For Østerrig: Grev Nedyberg, Baron Brenner. For Danmark: Hr. Quaade, Hr. Oberst Kauffmann. For Preussen: Hr. v. Bismarck, Baron Werther.

Efter at de Befuldmægtigede for Østerrig, Danmark og Preussen i Dag havde samlet sig til en Konference i Udenrigsministeriet og produceret deres respektive Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere de komne overens om følgende Fredspræliminærer:

1. Hs. Majest. Kongen af Danmark renuncerer paa alle sine Rettigheder til Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg til Fordel for Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen, idet Allerhøiøstsamme forpligter sig til at anerkjende de Dispositioner, som de nævnte Majestæter ville træffe med Hensyn til disse Hertugdømmer.

2. Afstaaelsen af Hertugdømmet Slesvig omfatter alle de til dette Hertugdømme hørende Der lige saa vel som det paa Fastlandet beliggende Territorium.

For at simplificere Grændsereguleringen og for at gjøre Ende paa de Ulemper, der opstaa af de ydste Territors Beliggenhed som Enklaver i det slesvigste Territorium, afstaa Hs. Majest. Kongen af Danmark til Deres Majestæter Keiseren af

---

*) Afstaaede paa Fransk. Ovenstaaende danske Oversættelse meddeles efter Departementstidende for 1864 pag. 701—702.

Østerrig og Kongen af Preussen de jydste Befiddelser, der 1. Aug. ligge Syd for Distriktet Ribes paa Landkortet angivne sydlige Grændselinie, saasom det jydste Territorium Møgelstønder, Den Anrom, de jydste Dele af Serne Føhr, Silb og Rouø osv.

Derimod samtykke Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen i, at en tilsvarende Del af Slesvig, indbefattende foruden Den Værø Territorier, der tjene til at frembringe fornævnte Distrikt Ribes Sammenhæng med det øvrige Sylland og til at forrigere Grændselinien mellem Sylland og Slesvig henimod Kolding, bliver adskilt fra Hertugdømmet Slesvig og inkorporeret i Kongeriget Danmark. Den Værø danner kun i Forhold til sin territoriale Udstrækning en Del af denne Kompensation.

Enkeltighederne ved Grændseliniens Afstikning skulle ordnes ved den endelige Fredstraktat.

3. Den Gjæld, der er kontraheret enten for Kongeriget Danmarks, eller for et af Hertugdømmerne Slesvigs, Volfstens og Lauenborgs særlige Regning, vedbliver at falde hveri især af disse Lande til Last.

Den Gjæld, der er kontraheret for det danske Monarkis Regning, skal deles imellem Kongeriget Danmark paa den ene og de afftaaede Hertugdømmer paa den anden Side i Forhold til begge Deles respektive Folketal.

Undtagne fra denne Deling ere:

- 1) Det af den danske Regjering i December Maaned 1863 i England kontraherede Laan, der vedbliver at falde Kongeriget Danmark til Last.
- 2) De allierede Magters havte Krigsomkostninger, hvis Godtgjørelse overtages af Hertugdømmerne.

4. De høie kontraherende Parter forpligte sig til at slutte en Vaabensstilstand paa Grundlag af den militære Befiddelsestilstand fra 2. August at regne, hvilken Vaabensstilstands Vilkaar ere specificerede i den vedlagte Protokol.

1. Aug. 5. Saa snart disse Præliminærer ere undertegnede, vilde de høie kontraherende Parter træde sammen i Wien for at underhandle om en endelig Fredstraktat.

Stet i Wien den 1. August 1864.

1. Aug. **Protokol ang. Waabenstilstandens Betingelser *).**

Lil Sværfsættelse af Artikel 4 i Fredspræliminæerne, der ere undertegnede i Dag imellem Hs. Majest. Kongen af Danmark paa den ene Side og Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen paa den anden Side, ere de undertegnede Befuldmægtigede, der ere forsamlede i Konference, komne overens om følgende Bestemmelser:

1) Fra den 2. August førstkommande at regne skal der være en fuldstændig Standsning af Fjendtlighederne tillands og tilvands, som skal vare indtil Fredens Afslutning. I det Tilfælde, at imod al Forventning Fredsunderhandlingerne ikke skulde være lykkelig tilendebragte til den 15. September førstkommande, skal det fra denne Dag staa de høie kontraherende Parter frit for at opsigge Waabenstilstanden med 6 Ugers Varsel.

2) Hs. Majest. Kongen af Danmark forpligter sig til definitivt at lade Blokaderne ophæve fra den 2. August at regne.

3) Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen vedblive at holde Syland besat paa de nuværende Betingelser af uti possidetis, men erklære sig dog beredte til ikke at holde et større Antal Tropper i dette Land, end bemeldte Majestæter af rent militære Hensyn maatte anse for nødvendigt.

---

*) Protokollen er affattet paa Franff. Ovenstaaende danske Oversættelse er taget fra Departementstidende for 1864 pag. 703—704.

4) Opkrævningen af Kontributionerne stilles i Bero, 1. Aug. for saa vidt den endnu ikke er bleven iværksat. De Baver eller andre Gjenstande, som ere blevne beslaglagte som Sikkerhed for disse Krigskontributioner, og som ikke ere blevne solgte før den 3. August, skulle frigives. Nye Paalæg af Kontributioner maa ikke udskrives.

5) De allierede Troppers Forpleining skal ske paa Sjyllands Beføstning i Overensstemmelse med de Forpleiningsreglementer, der ere gjældende respektive for den preussiske og den østerrigiske Armee paa Krigsfod. Indkvarteringen af Tropperne og de med Armeerne sølgende Embedsmænd saa vel som de til Armeen fornødne Befordringsmidler skulle ligeledes ydes paa Sjyllands Beføstning.

6) Det Overflud af Sjyllands ordentlige Indkomster, der befindes i de offentlige Kasser i dette Land, efter at de forskjellige fornævnte Leveringer og Præstationer ere blevne betalte af disse samme Kasser til de Kommuner, hvem det bliver paalagt at efterkomme de militære Rekvistioner, og efter at de til Administrationens Gang nødvendige Udgifter ligeledes ere blevne afholdte af bemeldte Kasser, skal tilbagebetales enten i rede Penge eller ved Likvidation til den danske Regjering, naar Sjylland bliver rømmet.

7) De allierede Troppers Lønning, Felttillæget (Kriegszulage) derunder indbefattet, er undtaget fra de Udgifter, der skulle afholdes af Sjylland.

8) Krigsfangerne og de politiske Fanger skulle sættes i Frihed imod den Forsikring, at Krigsfangerne ikke mere skulle tjene i den danske Armee før Fredsslutningen. Fangeres Frigivelse skal ske snarest muligt i Havnene ved Svinemünde og Lübeck.

1. Aug. 9) De danske Soldater, der blive permitterede til Syland under Baabensstilstanden, skulle uden nogen som helst Hindring kunne vende tilbage til den danske Armee i Tilfælde af Fjendtlighedernes Gjenoptagelse, saa snart de igjen maatte blive indkaldte til Tjeneste.
Saaledes sket i Wien den 1. August 1864.
5. Aug. Lov ang. en Krigsstat paa Brænderidriften og Vareindførselen samt Stadfæstelse af forelobig Lov af 19. Februar 1864 ang. samme Gjenstand. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 451.
15. Aug. Forandringer i Regulativ af 6. August 1862 for Afleggelsen af de i Lov af 29. December 1857 ommeldte frivillige Svendeprover i Kjøbenhavn. (Sudenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 457.
16. Aug. Bekjendtgjor. ang. Anmeldelse om Kunstarbejders Benyttelse ved Brugsgjenstandes Forarbejdelse eller Udsmykning. (Sudenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 458.
20. Aug. Regulativ for Afleggelsen af de i Lov 29. December 1857 ommeldte frivillige Svendeprover i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. (Sudenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 459.

Justitsmin. Str. (til Finansministeriet) at der 23. Aug. i Grundloven af 18. November 1863 § 15 habes tilstrækkelig Hjemmel til uden Rigsraadets Samtykke at gjøre Forandring i Traktat 2. November 1826 Art. II.

Efter at det fra Justitsministeriets Side i en desau-
gaaende med Finansministeriet ført Brevvevling er blevet
gjort gjældende, at de i Traktaten mellem Danmark og
Sverrig-Norge af 2. November 1826 Art. II indeholdte
Indskrænkninger i den de ovennævnte Staters Skibe reci-
prokt tilstaaede nationale Behandling matte kunne forandres
ved en mellem Staterne udvevlet ministeriel Deklaration,
uden at det kunde anses fornødent fra dansk Side at tage
noget Forbehold af Rigsraadets Samtykke og sølgelig uden
senere at forelægge Deklarationen for Rigsraadet, skulde man
paa dertil givne Foranledning til nærmere Begrundelse ikke
undlade at bemærke følgende:

Den af Justitsministeriet ytrede Formening støttes
selvsølgelig fornemmeligt til Grundlov af 18. November
1863 § 15. Naar det i denne Bestemmelse, der er over-
ensstemmende med Lov af 2. Oktober 1855 § 17, hedder,
at Kongen indgaar og ophæver Forbund og Handelsstraf-
tater, og naar der til denne Bestemmelse knyttes den Ind-
skrænkning, at Rigsraadets Samtykke dog udfordres til
Aftaaelse af nogen Del af Riget eller Indgaaelse af nogen
Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretslige For-
hold, da skjønner Ministeriet ikke rettere, end at denne be-
stemte Angivelse af de traktatmæssige Forhandlinger, der
kræve Rigsraadets Samtykke, ifølge Forbindelsen med Be-
stemmelsens første Del i Henhold til almindelige Fortolk-
ningsregler giver Ret til den Slutning, at de øvrige under
Bestemmelsens første Del henhørende traktatmæssige For-
handlinger maa kunne afflattes uden Rigsraadets Samtykke.

23. Aug. Der maatte altsaa for i saa Henseende at statuere en Indskrænkning af de ample Ord i Forfatningslovens § 15, 1. Pasfus, fremsføres bestemte Grunde for en saadan indskrænkende Fortolkning, men saadanne Grunde ere efter Ministeriets Formening ikke tilstede. Det er vel i saa Henseende fra Finansministeriets Side, som det af Sagens Bilag ses, gjort gjældende, at den Kongen ifølge den anførte Bestemmelse tilkommende Ret maa finde sin nødvendige Begrænsning i den bestaaende Lovgivning, og at Hæddelsen af den Kongen i § 15 tillagte Ret uden anden Indskrænkning end den, der følger af Ordene i bemeldte Paragraf, vilde medføre en Indskrænkning i den Rigsraadet ifølge Forfatningslovens § 50 tillagte Ret, ifølge hvilken ingen Fællesskat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov. Herved er imidlertid at bemærke, at der intet er til Hinder for at forstaa § 50 som begrændset af den af den bogstavelige Fortolkning af § 15 følgende Indskrænkning, og der skjønnes ikke at være større Grund til at indskrænke det bogstavelige Indhold af § 15 af Hensyn til § 50 end til omvendt at indskrænke den ample Regel i Forfatningslovens § 50 af Hensyn til den af den forudgaaende § 15 flydende Regel. At dette sidste netop turde være Forfatningens Hensigt støttes navnlig ved en Sammenligning mellem Lov af 2. Oktober 1855 § 17 — af hvilken som anført Lov af 18. November 1863 § 15 er en Gjentagelse — og Grundlov af 5. Juni 1849 § 23. Ifølge denne sidste Bestemmelse er nemlig Kongens Ret til at indgaa og ophæve Forbund og Handelsstraktater indskrænket ved den Tilfælde, at han ikke uden Rigsdagens Samthkke kan raade over nogen Statsindtægt. Ibet denne sidste Bestemmelse er udeladt i Lov af 2. Oktober 1855 § 17, hvis Regel isøvrigt synes bygget paa Lov af 5. Juni 1849 § 23, skjønnes det ikke rettere, end at den af den bogstavelige Fortolkning af Lov af 2. Oktober 1855 § 17

fremgaaende Mening vinder en afgjørende Bekræftelse, og 23. Aug. at Forholdet mellem den den lovgivende Magt og den Kongen tillagte Myndighed viser sig at være dette, at medens Kongens Myndighed til at afslutte Handelstraktater ifølge Grundlov af 5. Juni 1849 § 23 i Henseende til Spørgsmaalet om Forandring af Statsafgifter begrænses af den Repræsentationen i samme Lovs § 51 tillagte Myndighed, saa er ifølge Lov af 2. Oktober 1855, og altsaa ogsaa ifølge Lov af 18. November 1863, Repræsentationens lovgivende Myndighed begrænset ved Kongens Ret til at afslutte Handelstraktater. Det skjønnes heller ikke rettere, end at den modsatte Fortolkning i alle Tilfælde vilde gjøre Rigsraadets Samtykke fornødent; det kan nemlig ikke ret vel forudsættes, at de af Kongen afsluttede Handelstraktater skulle gaa ud paa at paalægge Udlændinge større Indskrænkninger, men idet der saaledes altid vil være Spørgsmaal om at tilstaa dem Begunstigelser, og idet Udlændingenes tidligere Retsforhold stedse vil have været bestemt ved Landets Lovgivning, skjønnes det ikke rettere, end at enhver Handelstraktat under det af Finansministeriet hævdede Forhold mellem Forfatningslovens § 50 og § 15 vil udtræde Rigsraadets Samtykke, men under denne Forudsætning vilde formentlig Slutningsbestemmelsen i § 15 være overflødig og vildledende. Selv om man imidlertid ikke maatte tiltræde den ovenstaaende Udvikling af Forholdet mellem Forfatningslovens § 15 og § 50, saa at det af Hensyn til denne sidste Bestemmelse maatte statuere, at den almindelige Skattelovgivning ikke kan forandres ved de af Kongen afsluttede Traktater uden Rigsraadets Samtykke, maa Justitsministeriet dog formene, at det, for at ikke den Kongen ved Forfatningens § 15 tillagte Ret til at afslutte Handelstraktater skal blive betydningsløs, i alt Fald maa statuere, at saadanne særlige Bestemmelser, som vedrøre fremmede Landes Undersaatter, idet de nemlig stille

23. Aug. dem i et andet og mindre gunstigt Forhold end Landets Undersaatter, maa kunne modificeres og ophæves gjennem Traktater uden Rigsraadets Medvirkning — dog med den naturlige Begrænsning, at der ikke ved samme tilstaaes fremmede Begunstigelser fremfor Landets egne Under- saatter —, men til denne Art af særlige Bestemmelser hører netop den under nærværende Sag omspurgte. Til det ovenansførte skal jeg endnu sige en Henvisning til vor tidligere konstitutionelle Praxis, og skal jeg som Bestemmelser af den omspurgte Art, der ikke have været forelagte Rigs- raadet, navnlig fremhæve Deklaration af 1. Oktober, jvfr. Bekjendtgjørelsen af 19. November 1856 om en Udvidelse af Bestemmelserne i Handels- og Skibsartstraktat af 13. Ja- nuar 1846, ved hvilken de for direkte ankommende Skibe og Varer i Traktat 13. Januar 1846 indrømmede Be- gunstigelser udvides til Indførsel af alle Ladninger ved indirekte ankommende Skibe saa vel som til indirekte Ud- førsel med hvilken som helst Bestemmelse, og Deklara- tion af 16. April 1858, hvorved der tilstedes svenske og norske Skibe af over 15 Kommercelæsters Drægtighed Ud- gang til Kystfarten mellem danske Havne, Traktat med Persien af 24. September 1859 in specie Art. 4, Traktat med Siam af 3. Februar 1860 og flere, hvorhos det eneste Eksempel i modsat Retning, nemlig Traktaten om Sundtoldens Aflysning, saa vel paa Grund af Gjen- standens omfattende finansielle og politiske Betydning, som ogsaa fordi der selvsølgelig ikke er noget til Hinder for at en Traktat kan forelægges Rigsraadet, selv om dens Forelæggelse ikke er nødvendig, formentlig turde være naagjørende.

26. Aug. Lov om Forhøielse af de i Lov angaaende Pensionering af Militæretaternes Underklasser samt In-

valideforsørgelse af 9. April 1855 §§ 24 og 30 26. Aug. fastsatte Satser. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 465.

Lov om Udstedelsen af Kreditbeviser. (Finans- 26. Aug. ministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. Finansministeren bemyndiges til at udstede rentebærende Kreditbeviser for et Beløb af indtil 4 Millioner Rigsdaler, hvoraf Renten betales halvårsvis. Renten beregnes daglig og maa ikke overstige $1\frac{1}{3}$ p. for hvert Hundrede Rigsdaler.

2. Kreditbeviserne indløses med deres fulde paalydende Beløb inden den 31. December 1866.

3. Ifølge den Overenskomst, der for dette Tilfælde er truffen med Nationalbankens forenede Bestyrelse, modtages Kreditbeviserne ved alle kongl. Kasser i Betaling for deres fulde paalydende Beløb tilligemed Beløbet af de paaløbne Renter.

4. Det nærmere angaaende Kreditbevisernes Størrelse, Form, samt disses Indfrielse, saa vel som Renternes Betaling, overlades til Finansministeren, der herom vil lade udgaa de fornødne Bekjendtgjørelser.

Lov om Tilveiebringelse af extraordinære Mid- 12. Sept. **ler i Anledning af de politiske Forhold.** (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

12. Sept. Finansministeren bemyndiges til dels ved Afbenyttelse af Dresunds-fonden, dels ved Statslaan at søge tilveiebragt et Beløb af indtil 8 Millioner Rigsdaler kontant under sit Ansvar for, at saadant sker paa hensigtsmæssigste Maade.

19. Sept. Justitsmin. Skr. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn) at Prokuratorer ere pligtige efter Ordre ogsaa at udføre private Politifager.

J behagelig Skrivelse af 31. f. M. har Hr. Etatsraaden meddelt, at Landsover= samt Hof= og Stadsretsprokurator Winther, der i Henhold til meddelt beneficium processus gratuiti er bestiftet til paa N. N. Sogneforstanderskabs Vegne at sagsøge N. N. her af Staden til at betale Underholdningsbidrag til et af Fruentimmer N. N. af N. N. udenfor Ægteskab født Barn, har gjort Indsigelse mod den ham saaledes meddelte Ordre, hvilken han, paa Grund af, at den paagjældende Sag henhører under Politiretsbehandling, hverken anser sig pligtig eller kompetent til at efterkomme, og har Hr. Etatsraaden derhos henstillet det saaledes opstaaede Spørgsmaal til Ministeriets Afgjørelse.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligst at meddele, at Ministeriet maa fastholde den i Skrivelse af 2. December 1856 i Anledning af et lignende Tilfælde udtalte Formening, at en Sagsfører ikke er berettiget til at vægre sig ved at efterkomme en Ordre som den omhandlede, og at der derfor af Overpræsidenten, som derom er tilskrevet, paa nærmere Henvendelse fra Hr. Etatsraadens Side vil blive meddelt Dem fri Proces til Sags Anlæg mod Prokurator Winther i den omspurgte Anledning*).

*) Ved Landsover= samt Hof= og Stadsrettens Dom af 31. Juli 1865 (S. U. 1865 pag. 701—710) blev Prokurator Winther kjendt pligtig at efterkomme den ham givne Ordre.

Indeurigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 22. Sept.
ang. hvad der bør iagttages, naar ustemplede eller
utilstrækkeligt stemplede Dokumenter inden Udløbet
af den i Stempellovens §§ 10 og 11 fastsatte Frist
passere vedkommende Autoriteter.

Det er oftere Tilfældet, at Dokumenter, der anholdes
paa Grund af en med Hensyn til samme begaaet Stempel-
overtrædelse, ere forsynede med Paategninger eller ved Ind-
sendelsen ledsagede af Oplysninger, hvoraf fremgaar, at de
umiddelbart efter deres Oprettelse i en eller anden Anled-
ning have været forelagte en af de i Loven om Brugen
af stemplet Papir af 19. Februar 1861 § 83 nævnte Au-
toriteter, hvorefter de da maa antages atter at være til-
bageleverede vedkommende inden Udløbet af den i bemeldte
Lovs §§ 10 og 11 indrømmede Frist for Stempelafgiftens
Berigtigelse ved Dokumentets Belæggelse med stemplet Papir
eller efterfølgende Stempling.

Medens Ministeriet tidligere er gaaet ud fra, at det
ogsaa udenfor de i Stempellovens § 11 særligt omhandlede
Tilfælde, at et Dokument indleveres til Thinglæsning eller
fremlægges i nogen Ret, maatte paahvile de vedkommende
Autoriteter at drage Omsorg for, at slige Dokumenter be-
hørigt stempledes eller omstempledes, inden de udleveredes
paagældende, har man nu, efter at Spørgsmaalet herom
paa givne Anledning har været taget under fornøjet Over-
veielse, i Henhold til en fra Generalprokurøren indhentet
Betænkning fundet at burde fravige denne Anskuelse, idet
overveiende Grunde lede til at antage, at Stempelloven —
selvsølgelig fraregnet de ovenberørte i Lovens § 11 særligt
nævnte Tilfælde — ikke afgiver den fornødne Hjælp for
Autoriteterne til uden vedkommende privates Samtykke at
indeholde saadanne Dokumenter til Stempling eller Om-
stempling, naar der i øvrigt ikke er noget til Hinder for

22. Sept. deres Udlevering inden Udløbet af den ovennævnte Frist. Men, idet saaledes ustemplede eller ikke behørigt stemplede Dokumenter under den anførte Forudsætning ville kunne passere Autoriteterne uden nogen Berigtigelse af Stempelafgiften, maa man dog antage, at det væsentligt vil kunne bidrage til at forebygge Stempelovertrædelser, naar vedkommende Embedsmand ved Dokumentets Tilbagelevering til paagjældende henleder sammes Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at den i Henseende til Dokumentets Stempeling stedfindende Mangel betimeligt afhjælpes, og man skulde derfor herved tjenstligst have samtlige de i Stempellovens § 83 ommeldte Embedsmænd anmodet om enhver for sit Vedkommende at iagttage, at det, naar et ustemplet eller ikke behørigt stemplet Dokument, som umiddelbart efter dets Oprettelse er Autoriteterne forelagt, atter, uden at Stempelafgiften er berigtiget, udleveres vedkommende inden Udløbet af den i Stempellovens §§ 10 og 11 omhandlede Frist, særligt betydes ham, at han, for at Ansvar kan undgaas, maa drage Omhu for, at Dokumentet forsynes med behørigt Stempel inden Udløbet af tidnævnte Frist i Overensstemmelse med de i Stempellovens §§ 7, 10 og 11 givne Forstrifter.

30. Sept. Lov om Tillæg til Loven af 2. Mai 1855. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 465.

30. Oktb. Fredstraktat mellem Kongen af Danmark, Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen*).

---

*) Se Kundgjørelse af 16. November 1864.

Bekjendtgjor. ang. Indlemmelsen af en Del af 1. Novb.
Frederiksberg Sogns Landdistrikt under bemeldte
Sogns Bydistrikt. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 466.

Justitsmin. Cirk. (til Justitiarierne i de forskjel- 3. Novb.
lige Retter) at Bestallinger for de Dommere, der
ikke tillige have administrative Forretninger, ikke be-
høve Stadsfæstelse ved Thronskifte.

Da Ministeriet med Hensyn til Bestemmelserne i Grundlovens §§ 2 og 78 har næret Tvivl, om det kunde anses fornødent at forsyne Bestallingerne for de Dommere, der ikke tillige have administrative Forretninger, med allerhøieste Stadsfæstelse i Anledning af Thronskiftet, har Ministeriet forelagt Hs. Majest. Kongen denne Sag til allerhøieste Afgjørelse, og har det derefter behaget Hs. Majest. under 21. f. M. allern. at bifalde, at de af Justitiarierne og øvrige Tilforordnede i Høiestret, den kongl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret, den kongl. Viborgste Landsøverret og Kjøbenhavns Kriminal- og Politivet samt Formanden i Søs og Handelsretten i Kjøbenhavn til allerhøieste Stadsfæstelse indsendte Bestallinger maa tilbageendes med Tilkjendegivende, at allerhøieste Stadsfæstelse ikke er fornøden. Ved tjenstligt at melde foranstaaende undlader man ikke at lade følge de af (Tit.) i sin Tid hertil indsendte Bestallinger.

Patent for Kongeriget Danmark aug. en med 12. Novb.
Keiserdommet Sina afflutter Venstabs-, Handels- og
Skibsfarts-Traktat. (Udenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Vi have

12. Novb. allern. forsynet den af Hs. Majest. Høifalig Kong Frederik den Syvende med Keiseren af Kina affluttede Venstabs-, Handels- og Skibsfarts- Traktat med allerhøieste Ratifikation, og bringes bemeldte Traktat nu, efter at Ratifikationerne gjensidigt ere udveklede, herved til offentlig Kundskab.

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Kina, i lige Grad bejærede af Duset om trykt at begrunde og for alle kommende Tider at sikre venstabelige Forbindelser mellem deres respektive Lande, have besluttet at afflutte en Traktat eller almindelig Venstabs-, Handels- og Skibsfarts-Overenskomst, hvis Bestemmelser for Fremtiden skulle iagttages fra begge Sider i de to høie kontraherende Parters indbyrdes Samtvem og Forhold, og have til den Ende udnævnt og bestiftet til deres Besuldmægtigede, nemlig:

.....
som, efter gjensidig at have meddelt hinanden deres i god og rigtig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

1. Der skal for Fremtiden, ligesom hidtil, være Fred og Venstabs mellem Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Kina, og deres respektive Underfaatter skulle i de høie kontraherende Parters Besiddelser i lige Grad nyde ubelt og fuldstændig Beskyttelse for deres Personer og Eiendom.

2. For des bedre at bevare Enigheden i Fremtiden har Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Kina gjensidigt vedtaget, at, i Overensstemmelse med hvad der overalt er Skik og Brug imellem store og venstabelige Nationer, kan Hs. Majest. Kongen, hvis han finder for godt, ansætte en diplomatisk Agent hos Hs. Majest. Keiseren af Kinas Regjering, og Hs. Majest. Keiseren af Kina

kan ligeledes, hvis han finder for godt, ansætte en diplomatisk Agent hos Hs. Majest. Kongen af Danmarks Regjering. 12. Novb.

3. Hs. Majest. Keiseren af Kina tillader herved, at den saaledes af Hs. Majest. Kongen af Danmark ansatte diplomatiske Agent kan besøge Peking, saa ofte som Afgjørelsen af paatrængende vigtige Forretninger gjør saadant fornødent. Hs. Majest. Kongens Repræsentant skal nyde alle de Privilegier og Immuniteter, der tilkomme hans Stilling efter Folkeretten. Det skal staa ham frit for selv at vælge sit Tjende og sine Betjente, og maa der ikke tilføies disse nogen som helst Overlast. Enhver, der gjør sig skyldig i uærbødig eller voldsom Udsærd mod Hs. Majest. Kongens Repræsentant eller mod noget Medlem af dennes Familie eller Husstand i Ord eller Gjerning, vil blive alvorligt straffet af de kinesiske Øvrigheder.

4. Det er fremdeles vedtaget, at der ikke skal lægges nogen Hindring eller Baand paa Hs. Majest. Kongens Repræsentants eller paa nogen af hans Følges frie Bevægelser. Han skal fremdeles have fuldkommen Frihed til at sende og modtage sin Brevverling til og fra et hvilket som helst Punkt paa Søstien, som han dertil maatte udse, og hans Breve og Effekter skulle anses for hellige og ukrænkelige. Han kan til deres Befordring anvende særegne Kurverer, der skulle nyde den samme Beskyttelse og Lettelse for deres Reise, som de til at befordre Depescher for den keiserlige Regjering ansatte Personer, og skal han overhovedet nyde de samme Privilegier, som ere tilstaaede Embedsmænd af samme Rang efter Skik og Brug hos eller ifølge Overenskomst med de vestlige Nationer. Alle med den danske diplomatiske Mission forbundne Udgifter skulle bæres af den danske Regjering.

12. Novb. 5. Det er vedtaget, at Hs. Majest. Kongen af Danmarks Repræsentant skal i alle Forretningsforhold forhandle med Hs. Majest. Keiseren af Kinas Ministre, det være sig mundtligt eller skriftligt, som Eigemand med Eigemand.

6. Hs. Majest. Kongen af Danmark bifalder, at de herved tilstaaede Privilegier i hans Stater skulle indrømmes Hs. Majest. Keiseren af Kinas Ambassadører, Ministre eller andre diplomatiske Agenter, der maatte blive akkrediterede ved Hs. Majest. Kongens Hof.

7. Hs. Majest. Kongen kan ansætte en eller flere Konsuler i Keiseren af Kinas Stater, og skal det staa denne eller disse Konsuler frit for at bosætte sig i hvilken som helst af Kinas aabne Havne eller Stæder, som Hs. Majest. Kongen maatte anse for tjenlig for den danske Handels Interesser. De skulle behandles med skyldig Agtelse af de kinesiske Øvrigheder og nyde de samme Privilegier og Immuniteter, som den mest begunstigede Nations Konsulærembedsmænd. Konsuler og Vicekonsuler, der fungere som Konsuler, skulle rangere med Distriktsøvrigheder; Vicekonsuler, Vicekonsulatsbestyrere og Tolle med Præfekter. De skulle have Udgang til disse Embedsmænds officielle Boliger og forhandle med dem personligt eller skriftligt paa fuldkommen lige Fod, eftersom den offentlige Tjenestes Løn maatte udkræve det. Naar den danske Regjering ikke anser det nødvendigt at ansætte en Konsul i en aaben Havn, kan den betro det danske Konsulats Forretninger i denne Havn til en venstabelig Magts Konsul.

8. Danske Underfaatter, der bekjende sig til eller undervise i den christelige Religion, skulle have Krav paa de kinesiske Øvrigheders Beskyttelse; ei heller skulle de, naar de fredeligt følge deres Kald og ikke støde an imod Loven, være udsatte for Forsølgelse eller Fortrædiggelse.

9. Danſke Undersaatter bliver det herved tilladt at 12. Novb. reise for deres Fornøiſe eller i Handelsſiemed til alle Dele af det Indre med Pas, udstedte af deres Konſuler og kontraſignerede af Lokaløvrighederne. Diſe Pas maa paa Forlangende foreviſes paa de Steder, man reiser igjennem. Derſom Pasſet er i Orden. ſkal Ihændehaveren have Til-ladelse til at reise videre, og ſkal han uhindret kunne leie Folk eller Fartøier til Befordring af hans Reiſegods eller Handelsvarer. Er han uden Pas, eller gjør han ſig ſkyldig i nogen Lovovertrædelse, ſkal han afleveres til den nærmeste Konſul for at ſtraffes; men han maa ikke underkaſtes nogen ilde Medſart, der gaar ud over den nødvendige Evang. Perſoner, ſom begibe ſig paa Udflugter fra de for Handelen aabnede Havne i en Afſtand af ikke over 100 Li, og for et Lidsrum, der ikke overstiger 5 Dage, behøve intet Pas. Denne Artikels Beſtemmelſer vedkomme ikke Skibsbeſætninger, til hvis behørig Kontrol Regle-menter ville blive foreſkrevne af Konſulerne i Forening med de ſtedlige Øvrigheder. Til Nanking eller andre Steder, hvis Nølighed forſtyrres af Perſoner, der føre Vaaben imod Regjeringen, ſkal intet Pas udstedes, før de ere gjenerobrede.

10. Formen for Korreſpondancen mellem de danſke og kinesiske Autoriteter vil rette ſig efter deres reſpektive Rang og Stilling, grundet paa fuldkommen Ligeberettigelse.

.....

11. Det er vedtaget, at danſke Handelsſkibe maa anløbe alle de eſternævnte Havne, nemlig: Canton, Swatow, Amoy, Foo=Chow, Ningpo, Shanghai, Nanking, Chintiang, Kiutiang og Hankow ved Yang=ke Floden, Chefoo, Tientſin, Niuchuang, Tamsui og Taiwanfu paa Den Formoſa, ſamt Kiung=Chow paa Den Hainan. Det er danſke Undersaatter tilladt at drive Handel paa diſe Havne med hvem de lyſte og at reise til og fra dem efter

12. Novb. Behag med deres Fartøier og Handelsvarer, at bygge og leie Huse, at forpagte Jord paa Stedet, samt opføre Kirker og Hospitaller og anlægge Kirkegaard.

12. Danske Undersaatter, hvad enten de befinde sig i Havnene eller paa de andre Pladser, som ønske enten at opføre eller aabne Bygninger, Pathuse, Kirker eller Hospitaller eller at indrette Begravelsespladser, skulle erholde den Grund eller Bygning, som de behøve, for de mellem Mand og Mand gængse Priser, mod billig Vilkaar og uden nogen overdreven Fordel paa nogen af Siderne.

13. Den kinesiske Regjering vil ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at danske Undersaatter tage kinesiske Undersaatter i Tjeneste i nogen lovlig Egenkab.

14. Danske Undersaatter kunne leie hvilke som helst Baade de ønske, for at føre Gods og Passagerer, og skulle Parterne selv enes om Baadeleien uden Indblanding fra den kinesiske Regjering's Side. Baadenes Antal skal ikke være underkastet nogen Indskrænkning, heller ikke skal der bevilges nogen Eneret paa Drage eller Coolier, til at bære Godset. Hvis Smugleri finder Sted med saadanne Baade, vil Smugleren selvfølgelig blive straffet efter Loven.

15. Alle Tvistigheder imellem danske Undersaatter om Eiendoms- eller personlige Rettigheder skulle være danske Øvrigheders Jurisdiktion undergivne, og alle Stridigheder, som i Kina opstaa imellem danske og enhver anden fremmed Magts Undersaatter, skulle afgjøres i Henhold til de imellem Danmark og de respektive Stater bestaaende Traktater, uden Mellemkomst fra kinesisk Side. Men dersom kinesiske Undersaatter ere indviklede i saadanne Stridigheder som Parter, skulle de kinesiske Øvrigheder være Meddomsmænd i alle Retsager, saa som i de Tilfælde, som omhandles i denne Traktats Artikler 16 og 17.

16. Kinesiske Undersaatter, som maatte gjøre sig skyl- 12. Novb. dige i nogen forbryderisk Handling imod danske Under- saatter, skulle anholdes og straffes ved de kinesiske Øvrigheder i Overensstemmelse med kinesiske Love. Danske Undersaatter, som maatte begaa nogen forbryderisk Handling imod kinesiske Undersaatter, skulle anholdes og straffes af de danske Øvrigheder i Henhold til deres Lands Love under de Former og paa den Maade, som herefter vil blive bestemt af den danske Regjering. Den kinesiske Regjering vil paa sin Side ligeledes have Tilseende med kinesiske Under- saatter. Retfærdigheden skal fra begge Sider forvaltes med Billighed og Upartiskhed.

17. En dansk Undersaat, som har Anledning til at besvære sig over en Kineser, skal henvende sig til Konsulatet og fremsøve sin Klage; Konsulen skal undersøge Sagen og gjøre sig Flid for at ordne den i Mindelighed. Paa samme Maade, dersom en Kineser har Grund til at klage over en dansk Undersaat, skal Konsulen ligervis laane hans Besværing Ore og stræbe at ordne Sagen paa en venstabelig Maade. Dersom Stridigheder opstaa af en saadan Natur, at Konsulen ikke kan bilægge dem i Mindelighed, skal han søge de kinesiske Øvrigheders Hjælp, for at de i Forening kunne undersøge Sagens Omstændigheder og afgjøre den efter Billighed.

18. De kinesiske Øvrigheder skulle til enhver Tid hde danske Undersaatter den fuldstændigste Beskyttelse saa vel for Person som for Eiendom, naar disse maatte have lidt nogen Krænkelse eller Vold. I Tilfælde af Mispaasættelse eller Røveri skulle de stedlige Øvrigheder af egen Drift træffe de fornødne Foranstaltninger til Opbagelse af det røvede Gods, til Undertrykkelse af Uordener og til Anholdelse af de skyldige Parter, som de skulle straffe i Overensstemmelse med Loven. Men dersom de Øvrigheder, hvem saadant paaligger, undlade at anholde saadanne Personer,

12. Novb. som have gjort sig skyldige i ovennævnte Forbrydelser, kan intet videre fordres af den kinesiske Regjering, end at den straffer disse Øvrigheder i Henhold til de kinesiske Love.

19. Dersom noget dansk Skib i de kinesiske Farvande skulde blive plyndret af Røvere eller Pirater, skal det være de kinesiske Øvrigheders Pligt at anvende deres yderste Flid for at fange og straffe disse Røvere eller Pirater og erholde det stjåalne Gods tilbage, for at dette kan blive udleveret til Konsulen til Tilbagelevering til Eierne. Men dersom det ikke skulde lykkes den Øvrighed, hvem saadant paaligger, at paagribe de skyldige og at skaffe det røvede Gods tilveie, kan intet videre fordres af den kinesiske Regjering, end at den straffer den nævnte Øvrighed i Henhold til kinesiske Love; det paaligger den ikke at holde de bestjaalne Personer skadesløse.

20. Dersom et dansk Skib nogenstunde skulde strande eller lide Skibbrud paa Kinas Kyst eller blive nødt til at søge Nødhavn i Keiseren af Kinas Besiddelser, skulde de kinesiske Øvrigheder, saa snart de blive underretteede herom, øieblikkelig tage de fornødne Forholdsregler til dets Bjergning og Sikkerhed; Personerne ombord skulde behandles med Velvillie og, om fornødent, forshnes med Midler til Reise til den nærmeste Konsul.

21. Dersom kinesiske Forbrydere søge Tilflugt i danske Undersaatters Huse eller Skibe i de aabne Havne, maa de ikke der huses eller skjules, men de skulde udleveres paa Anfordring af de kinesiske Øvrigheder stilet til den danske Konsul.

22. Skulde nogen kinesisk Underjaat undlade at betale sin Gjæld til en dansk Underjaat eller svigagtig ijerne sig, skulde de kinesiske Øvrigheder gjøre deres Flid for at iværksætte hans Anholdelse og indkræve Gjælden. Paa samme Maade ville de danske Autoriteter gjøre deres

Yderste for at gjøre Rettskrav gjældende mod enhver danst 12. Novb. Underfaat, der svigagtig har fjernet eller unddraget sig for at betale sin Gjæld til en kinesist Underfaat. Men paa ingen af Siderne er Regjeringen pligtig til at stadesløsholde Kreditor.

23. Man er bleven enig om, at danske Underfaatter af alle, saa vel indførte som udsførte Varer, skulle erlægge den i Tarifen foreskrevne Told, men i intet Tilfælde skal der affordres dem andre eller høiere Toldafgifter, end de, som erlægges af en hvilken som helst anden Stats Underfaatter.

24. Indførselstold erlægges ved Varernes Udbøsning og Udsførselstold ved disses Indladning.

25. Danske Kjøbmænd, som indføre Varer til, eller udføre Varer fra en kinesist Havn, skulle erlægge Told deraf overensstemmende med den denue Traktat vedføjede Tarif.

26. Man er kommen overens om, at hver af de høie kontraherende Parter kan fordre en Revision af Tarifen og af Handelsartiklerne i denne Traktat ved Slutningen af Juni Maaned 1858, men hvis et saadant Forlangende ikke sker fra nogen af Parterne inden 6 Maaneder fra dette Tidspunkt, skal Tarifen være gyldig i 10 Aar endnu, fra ovennævnte Datum at regne; og saaledes skal det være ved Slutningen af hvert tiende Aar.

27. Enhver danst Underfaat, der ønsker at føre Varer, kjøbte inde i Landet, til en Havn, eller at føre importerede Varer fra en Havn til et Oplagsmarked, kan efter eget Duffe frigjøre sine Varer for al Transittold, ved en Gang for alle at erlægge den Afgift, der er foreskrevet i Regel 7 af de denne Traktat vedføjede Handelsartikler. Størrelsen af denne enkelte Afgift skal være det halve af den tarifmæssige Told, undtagen af toldfrie Varer, der ere underkastede en Transittold af 2½ pCt. af Værdien, som

12. Novb. foreskrevet i Regle 2 af de denne Traktat vedførte Handelsartikler. Det er en Selvfølge, at Erlægelsen af Transitold, enten ved Affindelse eller paa anden Maade, ingen som helst Indfyldelse har paa den tarifmæssige Told paa Ind- eller Udsørster, som vedblivende vil blive hævet særskilt og fuldstændig.

28. Danske Handelsstibe af over 150 Tons Drægtighed skulle erlægge 4 mace pr. Ton i Læsteafgift; dersom de ere af 150 Tons Drægtighed eller derunder, erlægge de 1 mace pr. Ton. Ved Beregningen af Læsteafgifterne skal 1 dansk Kommercelæst regnes lig med 2 Tons. Et hvert Skib, der udklares fra hvilken som helst af de aabne kinesiske Havne til hvilken som helst anden aaben Havn eller til Hongkong, skal paa Kaptainens Forlangende være berettiget til at erholde et særligt Certifikat fra Toldvæsenet, og ved Forevisning deraf være fritaget for al yderligere Erlægelse af Læsteafgift i enhver aaben Havn i Kina for et Tidsrum af 4 Maaneder fra Udklaringens Datum at regne.

29. Føreren af et dansk Skib kan inden 48 Timer efter Skibets Ankomst, men ikke senere, bestemme sig til at seile bort, uden at aabne Lasten, i hvilket Tilfælde han ingen Læsteafgift skal erlægge. Men efter Udløbet af disse 48 Timer bliver der at svare Læsteafgift. Ingen andre Gebyrer eller Afgifter skulle opkræves af Skibet ved Ind- eller Udgaende.

30. Ingen Læsteafgift svares af Baade, der af danske Underfaatter anvendes til at føre Dieisende, Dieisegods, Proviant eller andre toldfrie Artikler mellem de aabne Havne. Dog skulle alle Transportbaade, der føre toldbart Gods, erlægge Læsteafgift en Gang hver fjerde Maaned, 1 mace pr. Ton.

31. Konsulerne og de øverste Toldembedsmænd skulle raadslaa med hinanden om Opførelsen af Sømærker og

Fyr og Udlæggelsen af Bøier og Fyrskibe, efter som saadant 12. Novb. maatte gjøres fornødent.

32. Toldafgifterne skulle erlægges til de af den kinesiske Regjering dertil bemyndigede Bankiers, enten i sycee eller i fremmed Mønt, hvilken sidste skal modtages fra danske Kjøbmænd til samme Kurs, som fra andre Kjøbmænd, og i intet Tilfælde til en anden eller højere Kurs.

33. Overtolddirektøren skal til Konsulerne i hver Havn udlevere et Sæt justeret Vægt og Maal, forfærdiget paa samme Maade, som de af Departementet for de offentlige Indtægter til Toldboden i Canton afgivne. For at sikre Enhed og forebygge Forvirring, er det blevet fastsat, at ovennævnte Vægt og Maal skal gjælde som i Regel 4 af de denne Traktat vedføjede Handelsartikler opgivet.

34. Det skal staa ethvert dansk Handelskib, der ankommer til en af de aabne Havne, frit for at tage Lods til at komme i Havn. Paa samme Maade skal det, efter at alle loddbestemte Gebhyrer og Afgifter ere erlagte og Skibet er seilfærdigt, kunne vælge en Lods til at komme ud af Havnen.

35. Naar et dansk Handelskib ankommer til en af de aabne Havne, skal Tolddirektøren sende en eller flere Toldembedsmænd til Skibets Bevogtning. De skulle enten forblive i deres egen Baad eller ombord i Skibet, efter Forgødtbefindende. De skulle forsynes med Føde og andre Fornødenheder fra Toldboden, og de ere ikke berettigede til at oppebære nogen som helst Gebhyrer, hverken hos Skibets Fører eller dets Konsignatører. Hvis de overtræde denne Forskrift, skulle de straffes af Tolddirektøren i Forhold til det ulovlig oppebaarne Beløbs Størrelse.

12. Novb. 36. Inden 24 Timer efter Ankomsten skulle Skibspapirerne, Konnossementer etc. afgives til Konsulen, som inden andre 24 Timer vil have at sætte Tolddirektøren i Kundskab om Skibets Navn og Æstedebrægtighed, samt hvad Ladning det har inde. Hvis denne Regel, ved Skjedseløshed fra Kaptainens Side, ikke bliver efterkommet inden 48 Timer efter Skibets Ankomst, har Føreren at erlægge en Bøde af 50 taels for hver Dags Ophold, dog saaledes at hele Mulkens Størrelse ikke maa overstige 200 taels. Skibsføreren er ansvarlig for Manifestets Paa-lidelighed, og skal dette indeholde fuldstændig og nøiagtig Oplysning om den indehavende Ladning. Ved at forevise et falskt Manifest, vil han paadrage sig en Bøde af 500 taels, dog skal det være ham tilladt, inden 24 Timer efter at Manifestet er afgivet til Toldbetjentene, at rette enhver Feil, som han deri maatte opdage, uden at hjemfalde til ovennævnte Bøde.

37. Tolddirektøren skal, efter at have modtaget Konsulens Indberetning i behørig Form, give Skibet Tilladelse til at bryde Lasten og at begynde Udlosning af hvilke som helst Varer. Hvis Føreren uden en saadan Tilladelse bryder Lasten og begynder Udlosningen, skal han erlægge en Bøde af 500 taels, og alle de løsfede Varer konfiskeres.

38. Enhver dansk Kjøbmand, der har Varer at løse eller lade, skal henvende sig til Tolddirektøren for at erholde en særlig Tilladelse dertil; Varer, løsfede eller ladede uden en slig Tilladelse, hjemfalde til Konfiskation.

39. Ingen Omskibning af Varer fra det ene Skib til det andet kan foretages uden en særlig Tilladelse, og ville de omskibede Varer i modsat Fald blive konfiskerede.

40. Efter at alle Gebyrer og Afgifter ere erlagte, skal Tolddirektøren udstede et Klareringsbevis.

41. Hvis den danske Kjøbmand ikke kan blive enig 12. Novb. med den kinesiske Embedsmand om Værdiansættelsen af det Gods, hvoraf der ifølge Tarifen skal svares Værditold, skulle begge Parter, hver for sig, tilkalde to eller tre Kjøbmænd til at sene Varerne, og den høieste Pris, som nogen af disse Kjøbmænd maatte være villig til at give for Varerne, skal ansættes som deres Værdi.

42. Toldafgifterne skulle svares af Nettovægten af hver Vare, med Fradrag af Thara, Emballage osv. Hvis den danske Kjøbmand og den kinesiske Toldembedsmand ikke kunne blive enige om Fastsættelsen af Tharaen paa en Vare, saasom The, da skulle begge Parter udtage et vist Antal Rister af hvert Hundrede; disse skulle først veies Brutto, siden thareres, og den gjennemsnitlige Thara paa dem skal betragtes som Thara paa det hele Parti; efter dette Princip skal Tharaen paa alle andre Varer og Pakker fastsættes. Hvis der skulde være noget andet Punkt, hvorom der ikke kunde opnaas Enighed, maa den danske Kjøbmand bringe Sagen for sin Konsul, som vil underrette Tolddirektøren om Sagens Sammenhæng, for at den kan finde en billig Afgjørelse. Men denne Henvendelse maa ske inden 24 Timer, da den ellers ikke vil blive taget til Følge. Saa længe disse Punkter staa uafgjorte, skal Tolddirektøren opsætte at indføre dem i sine Bøger.

43. Paa alle beskadede Varer skal der ske Redfættelse i Tolden i Forhold til Beskadigelsen. Hvis Uenighed opstaar i denne Anledning, skal Spørgsmaalet afgjøres paa den i denne Traktats Artikel 41 angivne Maade, hvilken Artikel omhandler Varer, som erlægge Værditold.

44. Kinesiske Produkter kunne føres langs Kysterne i danske Skibe fra en aaben Havn til den anden, naar den tariffmæssige Told erlægges ved Indslibningen, samt Ryst-

12. Novb. fartstold — der skal beløbe det halve af Tariftolden — paa Udfibningsstedet Kinesiske Produkter, der ere indførte fra en anden Havn og igjen langs Kysten udføres inden 12 Maanedes, tilkommer der Godtgjørelse af Halvdelen af den erlagte Told, og ingen Udførselstold vil blive lagt paa Varerne ved Indfibringen; men den halve Tariftold eller Kystfartsafgift vil atter blive opkrævet paa Udfibningsstedet.

45. Hvis danske Kjøbmænd, der maatte have indført Varer til nogen af de aabne Havne og svaret Told deraf, ønske at gjenudsføre dem, skulle de, for at erholde Tilladelse dertil, være berettigede til at henvende sig til Tolldirektøren, som, for at forebygge Toldsvig, skal lade vedkommende Embedsmænd undersøge, om den Told, der ifølge Toldbøgerne er erlagt af disse Varer, svarer til den gjorte Opgivelse, og om Varerne beholde de oprindelige Mærker uforandrede. Hvis Tolldirektøren ved en sliq Undersøgelse opdager nogen Toldsvig, hjemfalde Varerne til Konfiskation af den kinesiske Regjering. Efter Opfyldelsen af disse Betingelser skal den danske Kjøbmand ved Gjenudførel af fremmede Varer til et fremmed Land eller til en anden kinesisk Havn være berettiget til at erholde Toldgodtgjørelsesbevis for det Beløb, der er erlagt i Indførselstold deraf; ved Gjenudførel af kinesiske Produkter til et fremmed Land inden 12 Maanedes Forløb skal den danske Kjøbmand være berettiget til at erholde Toldgodtgjørelsesbevis for den deraf erlagte Kystfartsafgift. Toldgodtgjørelsesbeviser skulle være gyldige Betalingsmidler for Indførsels- og Udførselstold til Toldvæsenet i den Havn, hvor de ere udstedte. Fremmede Kornvarer, der af danske Skibe ere indbragte til en kinesisk Havn, kunne uhindret gjenudføres, naar intet deraf er b det løst.

46. De kinesiske Autoriteter i hver Havn skulle anvende de Midler, som de maatte antage for mest passende for at forebygge Toldsvig og Smugleri. 12. Novb.

47. Danske Handelsfibe ere ikke berettigede til at søge andre Havne end dem, der ved denne Traktat ere erklærede aabne. De skulle ikke paa ulovlig Maade anløbe andre Havne i Kina eller drive Smughandel langs Kysterne. Ethvert Skib, der overtræder denne Bestemmelse, vil tillige med Ladningen blive konfiskeret af den kinesiske Regjering.

48. Bliver noget dansk Skib grebet i Smugleri, ere Varerne, hvilken deres Værdi eller Bestaffenhed end maatte være, hjemfaldne til Konfiskation af den kinesiske Regjering, og Skibet kan udelukkes fra yderligere Handel og blive sendt bort, saa snart som dets Regninger ere opgjorte og berigtigede.

49. Alle ifølge denne Traktat paalagte Bøder og Konfiskationer skulle tilfalde den kinesiske Regjering og anvendes i dens offentlige Tjeneste.

50. Alle officielle Meddelelser fra Hans Majestæt Kongens diplomatiske eller Konsularogenter, stiledes til de kinesiske Autoriteter, skulle affattes paa Engelsk. De ville for Eiden være at ledsage af en kinesisk Oversættelse, men det er forudsat, at hvis der skulde opstaa Meningsforstjelling mellem den engelske og den kinesiske Text, skal den danske Regjering holde den i den engelske Text udtrykte Mening for den rigtige. Denne Bestemmelse skal ogsaa være anvendelig paa nærværende Traktat, af hvilken Exemplarer baade paa Engelsk og Kinesisk skulle undertegnes og forsynes med de høie kontraherende Parters Befuldmægtigedes Segl.

12. Novb.

51. Det er blevet bestemt, at Tillægsordet 夷 „Barbar“ ikke skal anvendes paa Hans danske Majestæts Regjering eller Undersaatter i noget officielt kinesisk Dokument udstedt af kinesiske Autoriteter, det være sig i Hovedstaden eller i Provindserne.

52. Det skal staa danske Orlogsffibe, der komme i fredelig Hensigt eller ere i Færd med at forfølge Sørøvere, frit for at besøge alle Havne i Keiseren af Kinas Stater, og de skulle nyde enhver Lettelse med Hensyn til Indkjøb af Proviant, Forsyning med Vand og i paakommende Tilfælde til at foretage Reparationer. Cheferne paa disse Skibe skulle omgaaes de kinesiske Autoriteter paa lige Fod og med Høflighed.

53. I Betragtning af den Skade, der tilføies saa vel Landets egen som andre Nationers Handel ved det overhaandtagende Sørøveri i de kinesiske Farvande, have de høje kontraherende Parter besluttet i Forening at tage Forholdsregler til dets Undertrykkelse.

54. Det bliver herved udtrykkeligt fastsat, at der skal tilstaaes den danske Regjering og dens Undersaatter fri og ligeberettiget Nydelse af alle Begunstigelser, Rettigheder og Fordele, som af Hans Majestæt Keiseren af Kina maatte have været eller herefter maatte blive indrømmede nogen anden Nations Regjering eller Undersaatter.

55. Ratifikationerne af denne Traktat, henholdsvis forsynede med Hans Majestæt Kongen af Danmarks og Hans Majestæt Keiseren af Kinas Underskrift, skulle udveksles i Shanghai eller Tientsin inden et Aar fra Undertegnelse Datum.

Dette til Bekræftelse have de respektive Befuldmæg-

tigede underfrevet denne Traktat og paatrykt samme deres 12. Novb. Segl.

Sket i Tientsin den trettende Dag i Juli Maaned i Herrens Aar Et Tusind Otte Hundrede og Tre og Tredivstynde*).

Allerh. Kundgjørelse ang. den i Wien den 30. 16. Novb. Oktober 1864 afsluttede Fredstraktat med tilhørende Protokol ang. Sjællands Komning.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Efter at Rigsraadet har givet sit Samtykke, have Vi stadfæstet den mellem Os og Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen under 30. Oktober d. A. i Wien afsluttede Fredstraktat, der i Oversættelse lyder som følger:

I den allerhelligste og udelelige Treenigheds Navn! Hans Majestæt Kongen af Danmark, Hans Majestæt Keiseren af Østerrig og Hans Majestæt Kongen af Preussen have besluttet at forandre de den 1. August sidstleden undertegnede Præliminarier til en endelig Fredstraktat. Til den Ende have Deres Majestæter udnævnt til Deres Besuldmægtigede:

.....
 hvilke ere sammentraadte i Konference i Wien og, efter at have udvejlet deres Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

*) Til Traktaten er knyttet et her udeladt „Tillæg“ indeholdende dels den i Traktaten ommeldte Tarif dels nogle Regler og Forskrifter til bedre Forstaaelse af Traktaten.

16. Novb. 1. Der skal for Fremtiden bestandig være Fred og Venstabs imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen, saa og imellem Deres respektive Arvinger og Efterfølgere, Deres Stater og Undersaatter.

2. Alle Traktater og Overenskomster, der før Krigen ere afsluttede imellem de høie kontraherende Parter, sættes paany i Kraft, for saa vidt de ikke ere ophævede eller forandrede ved nærværende Traktats Indhold.

3. Hans Majestæt Kongen af Danmark renoncerer paa alle sine Rettigheder til Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg til Fordel for Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen, idet Allerhøiøstsamme forpligter sig til at anerkjende de Dispositioner, som de nævnte Majestæter ville træffe med Hensyn til disse Hertugdømmer.

4. Afstaaelsen af Hertugdømmet Slesvig omfatter alle de til dette Hertugdømme hørende Der, lige saa vel som det paa Fastlandet beliggende Territorium.

For at simplificere Grændsereguleringen og for at gjøre Ende paa de Ulemper, der opstaa af de jydste Territoriers Beliggenhed som Enklaver i det slesvigiske Territorium, afstaar Hans Majestæt Kongen af Danmark til Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen de jydste Besiddelser, der ligge syd for Distriktet Ribes sydlige Grændselinie, saasom det jydste Territorium Møgeltonder, Den Amvom, de jydste Dele af Derne Føhr, Sild og Romø osv.

Derimod samtykke Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen i, at en tilsvarende Del af Slesvig, indbefattende foruden Den Grø Territorier, der tjene til at frembringe fornævnte Distrikt Ribes Sammenhæng med det øvrige Thyland og til at korrigere

Grændselinien mellem Jylland og Slesvig henimod Kolding, 16. Novb. bliver adskilt fra Hertugdømmet Slesvig og inkorporeret i Kongeriget Danmark.

5. Den nye Grændselinie imellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig skal udgaa fra Midten af Udløbet af Fjorden Heilsminde ved Lillebelt, og, efter at have giennemskaaet denne Fjord, følge den nuværende Sydgrændse af Sognene Heils, Veistrup og Taps, denne sidste indtil det Vandløb, som findes Syd for Geilbjerg og Brændøre, den skal dernæst følge dette Vandløb fra dets Udløb i Fovs-Åa, langs med Sydgrændsen af Sognene Ldis og Vandrup og Vestgrændsen af dette sidste indtil Kongeaen Nord for Holte. Fra dette Punkt skal Kongeaens Flodleie danne Grændsen indtil Østgrændsen af Hjortlund Sogn. Fra dette Punkt skal Linien følge den samme Grændse og dens Fortsættelse indtil det i Nord fremspringende Hjørne af Landsbhyen Obekjær, og derpaa Østgrændsen af denne Landsbhy indtil Gjels-Åa. Derfra skulle Østgrændsen af Seem Sogn og Sydgrændserne af Sognene Seem, Ribe og Bester-Bedsted danne den nye Grændselinie, som i Nordsøen skal gaa i lige Afstand imellem Derne Månø og Romø.

Som Følge af denne nye Grændsebestemmelse erklæres fra begge Sider for ophævede alle blandede Udkomst og Rettigheder, saa vel i verdslig som i geistlig Henseende, der hidtil have iundet Sted i Enklaverne, paa Derne og i de blandede Sogne. Følgelig skal den nye Landskhøihed, i hvert af de ved den nye Grændselinie adskilte Territorier, i denne Henseende indtræde i det fulde Omfang af sine Rettigheder.

6. En international Kommission, sammensat af Repræsentanter for de høie kontraherende Parter, skal umiddelbart efter Udvejlingen af Ratifikationerne af nærværende Traktat skride til i Marken at assistere den nye

16. Novb. Grændselinie overensstemmende med den foregaaende Artikels Bestemmelser.

Denne Kommission vil ogsaa have at fordele Anlægsomkostningerne ved den nye Chaussée fra Ribe til Tønder imellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig i Forhold til den Landstrækning, som den gjennemløber paa hver Side.

Endelig skal den samme Kommission forestaa Fordeelingen af de faste Eiendomme og Kapitaler, der hidtil i Fællesskab have tilhørt Distrikter eller Kommuner, som ere bleve adskilte ved den nye Grændselinie.

7. Bestemmelserne i Artiklerne 20, 21 og 22 af den imellem Østerrig og Rusland den 3. Mai 1815 afsluttede Traktat*), der udgjør en integrerende Del af

*) Disse Artikler ere saalydende:

20. De Eiere, hvis Besiddelser overføres af Grændsen, skulle i Henseende til disse Besiddelser behandles efter de liberaleste Grundsætninger. Disse blandede Eiere, deres Tjenestefolk og Beboerne skulle have Ret til at passere frem og tilbage med deres Avlsredskaber, deres Kvæg, deres Værtøi osv. osv. fra den ene Del af den saaledes ved Grændsen overførte Eiendom til den anden, uden Hensyn til den forskjellige Landshøi, ligeledes til fra et Sted til et andet at befordre deres Høst, alle Jordens Produkter, deres Kvæg og alle Produkter af deres Fabrikation, uden at behøve Pas, uden Forhindring, uden noget Paalæg og uden at erlægge nogen som helst Afgift. Denne Begunstigelse er dog indskrænket til Natur- eller Industriprodukter i det saaledes ved Grændselinien overførte Territorium. Ligeledes udstrækker den sig kun til de Grundeieendomme, der tilhøre den samme Eier indenfor den bestemte Afstand af en Mil (15 paa en Grad) paa hver Side, og som maatte være bleve overførte af Grændselinien.

21. Begge Magters Undersaatter, navnlig Kvæg-

Wienerkongressens Hovedsæt, hvilke Bestemmelser angaa de 16. Novb. blandede Eiere, de Rettigheder, som de kunne udøve, og Naboforholdene i de af Grændserne overfskaarne Eiendomme, skulle anvendes paa de Eiere og de Eiendomme, som i Slesvig og i Thyland maatte befindes sig i de ved ovennævnte Bestemmelser af Wienerkongress-Akterne forudsætte Tilfælde.

8. For at opnaa en billig Fordeling af det danske Monarkis Statsgjæld i Forhold til Kongerigets og Hertugdømmernes respektive Folketal og for derhos at afhjælpe de uoversigelige Banfeligheder, som en detailleret Opgjørelse af de gjensidige Rettigheder og Fordringer vilde frembyde, have de høie kontraherende Parter fastsat den Andel af det danske Monarkis Statsgjæld, der skal falde Hertugdømmerne til Last, til en rund Sum af ni og tyve Millioner Rigsdaler (dansk Rigsmonnt).

9. Den Del af det danske Monarkis Statsgjæld, der ifølge den foregaaende Artikel skal falde Hertugdømmerne til Last, vil som en ovennævnte tre Hertugdømmer paa hvilende Gjæld til Kongeriget Danmark under Deres Majestæter Keiseren af Østerrigs og Kongen af Preussens Garanti være at afgjøre i Løbet af et Aar, eller om

drivere og Hyrder, skulle vedblive at nyde de Rettigheder, Friheder og Privilegier, som de hidtil have nydt. Der skal heller ikke lægges nogen Hindring i Beien for det daglige Grændsesamkvem mellem Naboerne, paa Tydsf: Gränz-Verkehr.

22. Hjemstedets Værnething skal ogsaa være det afgjørende i private Sagsmaal, der opstaa angaaende disse Landstrækninger. Men det er det faste Eiendoms-Værnething, hvori den omtvistede Eiendom er beliggende, der skal lade Dommen eksekvere. Denne Bestemmelse skal gjælde i sex Aar, hvorefter de to høie Hoffer forbeholde sig, om fornuident gjøres, at komme overens om en anden Regel.

16. Novb. muligt tidligere, fra Hertugdømmernes endelige Organisation at regne.

Udgjørelsen af denne Gjæld kan efter Hertugdømmernes Valg helt eller tildels ske paa en af følgende Maader:

- 1°. Kontant Betaling (75 preussiske Dalere = 100 Daler dansk Rigmønt);
- 2°. Afgivelse til den danske Statskasse af uopfigelige Fire-Procents Obligationer hørende til det danske Monarkis indenlandske Gjæld;
- 3°. Afgivelse til den danske Statskasse af nye Statsobligationer, som Hertugdømmerne udstede og hvis Værdi vil være at angive i preussiske Dalere (à 30 pr. Pund) eller i Hamborger-Bankomark. Disse Obligationer ville være at likvidere ved en halvårlig Annuitet af 3 pCt. af Gjældens oprindelige Beløb, saaledes at 2 pCt. udgjøre den til hver Termin forfaldne Rente af Gjælden, medens Resten erlægges til Amortisation af Gjælden.

Betalingen af ovennævnte halvårlige Annuitet af 3 pCt. sker saa vel ved Hertugdømmernes offentlige Kasser, som ved Bankierhuse i Berlin og Hamborg.

De under 2 og 3 omhandlede Obligationer ville blive modtagne i den danske Statskasse til deres Nominalbeløb.

10. Indtil Hertugdømmerne endeligen have overtaget den Sum, som de i Overensstemmelse med nærværende Traktats Artikel 8 ville have at erlægge i Stedet for deres Rvotabel af det danske Monarkis fælles Gjæld, skulle de hvert Halvaar betale 2 pCt. af bemeldte Sum, det er 580,000 Daler (dansk Rigmønt). Denne Betaling skal finde Sted saaledes, at de Renter og Afdrag paa den danske Statsgjæld, som hidtil have været anviste ved Hertugdømmernes offentlige Kasser, ogsaa fremdeles ville blive

erlagte af de samme Kasser. Disse Udbetalinger skulle 16. Novb. Likvideres hvert Halvaar, og for det Tilfælde, at de ikke andrage det nævnte Beløb, skulle Hertugdømmerne erlægge Resten til den danske Statskasse i kontante Penge; i det omvendte Tilfælde vil Overskuddet paa samme Maade være at tilbagebetale Hertugdømmerne kontant.

Likvidationen skal finde Sted mellem Danmark og de Autoriteter, som have den høieste Bestyrelse af Hertugdømmerne, paa den i nærværende Artikel fastsatte Maade eller hvert Fjerdingaar, saafremt man paa begge Sider maatte anse dette nødvendigt. Den første Likvidation skal specielt angaa alle de Renter og Afdrag paa det danske Monarkis fælles Gjæld, som ere blevne erlagte efter den 23. December 1863.

11. De saakaldte holsten-plønste Ækivalentsummer, Resten af Vederlagssummen for de forhenværende hertugelige augustenborgske Godser, derunder indbefattet den paa dem hvilende Prioritetsgjæld, samt de slesvigiske og holsteniske Domaniel-Obligationer skulle udelukkende falde Hertugdømmerne til Last.

12. Den østerrigiske og den preussiske Regjering ville lade sig Krigsomkostningerne erstatte af Hertugdømmerne.

13. Hans Majestæt Kongen af Danmark forpligter sig til at udlevere umiddelbart efter Udvejlingen af nærværende Traktats Ratifikationser alle de under Krigen opbragte østerrigiske, preussiske og tydske Handelsffibe tilligemed deres Ladninger saa vel som de, østerrigiske, preussiske og tydske Undersaatter tilhørende Ladninger, som maatte være tagne paa neutrale Skibe, endelig alle de Skibe, som Danmark af militære Hensyn har taget i de afstaaede Hertugdømmer.

De ovennævnte Gjenstande ville blive tilbagegivne i den Stand, i hvilken de befinde sig bona fide paa den Tid Udleveringen gaar for sig.

16. Novb. Dersom de Gjenstande, der skulle tilbagegives, ikke længer ere til Stede, vil deres Værdi være at erstatte, og dersom de efter Bemægtigelsen have lidt en betydelig Værdiforringelse, skal en tilsvarende Erstatning ydes deres Eiere. Endvidere anerkjendes Forpligtelsen til at godtgjøre Skibenes Befragtere og Mandskab saa vel som Ladningseierne alle de direkte Udgifter og Tab, som bevislig ere blevne foranledigede ved Skibenes Opbriugelse, saasom Havneafgifter (droits de port ou de rade [Liegegelber]), Retsomkostninger og Udgifter paadragne ved Skibs og Mandskabs Underhold og Hjemsendelse.

Hvad de Skibe angaar, som ikke kunne tilbagegives in natura, skal Erstatningen fastsættes efter den Værdi, som disse Skibe havde paa den Tid, de bleve opbrugte. Med Hensyn til de Ladninger, som ere havarerede eller ikke længere ere til Stede, skal Godtgjøvelsen fastsættes efter den Værdi, som de vilde have haft paa Bestemmelsesstedet til den Tid, Skibet efter en Sandsynlighedsberegning vilde være ankommen dertil.

Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen ville paa samme Maade tilbagegive de Handels- og Krigsskibe, som ere blevne tagne af deres Tropper eller Krigsskibe, saa vel som Ladningerne, for saa vidt som disse være privates Eiendom.

Dersom Tilbagegivelsen ikke kan finde Sted in natura, vil Erstatningen være at fastsætte efter de ovenangivne Grundsætninger.

Bemeldte Majestæter forpligte sig tillige til i Beregningen at medtage Beløbet af de Krigskontributioner, som deres Tropper i rede Penge have oppebaaret i Sylland. Dette Beløb skal fradrages den Erstatning, som Danmark vil have at udrede i Overensstemmelse med de i nærværende Artikel fastsatte Grundsætninger.

Deres Majestæter Kongen af Danmark, Keiseren af 16. Novb. Østerrig og Kongen af Preussen vilde udnævne en særskilt Kommission, som vil have at bestemme Størrelsen af den gjensidige Stadeserstatning, og som skal træde sammen i Kjøbenhavn senest 6 Uger efter Uddelingen af nærværende Traktats Ratifikation.

Denne Kommission skal søge at fuldføre sit Hverv i Løbet af tre Maanedes. Dersom den efter Udløbet af dette Tidrum ikke har kunnet komme overens om alle de Reklamationer, som ere blevne den forelagte, vilde de, som endnu ikke ere blevne afgjorte, være at undergive en Boldgiftskjendelse. I dette Niemed vilde Deres Majestæter Kongen af Danmark, Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen træffe Overenskomst angaaende Valget af en Boldgiftsmand.

Erstatningen vil være at udrede senest 4 Uger, efter at den er bleven endelig fastsat.

14. Den danske Regjering vedbliver at være forpligtet til at tilbagebetale alle de Summer, som af Hertugdømmernes Undersaatter, Kommuner, offentlige Stiftelser og Korporationer ere blevne indbetalte i de offentlige danske Kasser som Kautationer, Deposita eller Konfignationer.

Desforuden skulle afgives til Hertugdømmerne:

1. Fonden til Amortisation af de holstenske Kasseanvisninger (Kassenscheme);
2. Fængselsbygnings-Fonden;
3. Brandforsikrings-Fondene;
4. Deposito-Kassen;
5. De Kapitaler, som hidrøre fra Legater, tillagte Summer eller offentlige Instituter i Hertugdømmerne;
6. Kassebeholdninger (Kassenbehalte) hidrørende fra Hertugdømmernes særlige Indtægter, og som boua fide befandtes i de offentlige Kasser paa den Tid,

16. Novb. Forbundssekretionen og Besættelsen af disse Landsdele foregit.

Det vil blive overdraget en international Kommission at likvidere Beløbet af ovennævnte Summer efter Fradrag af de med Hertugdømmernes særlige Bestyrelse forbundne Udgifter.

Samlingen af Oldsager i Flensborg, som knyttede sig til Slesvigs Historie, men som for en stor Del er bleven adspaltet ved de seneste Begivenheder, vil ved den danske Regjering's Medvirking være at gjenoprette.

Ligeledes skal den nye Regjering nøiagtigen tilbagebetale vedkommende danske Undersaatter, Kommuner, offentlige Stiftelser og Korporationer de Summer, som ere blevne indbetalt i Hertugdømmernes offentlige Kasser som Kautitioner, Deposita eller Konfignationer.

15. De Pensioner, som ere opførte enten paa Kongerigets eller paa Hertugdømmernes særlige Budgetter, skulle vedblive at betales af de respektive Lande. De Pensionerede kunne frit vælge deres Bopæl enten i Kongeriget eller i Hertugdømmerne.

Alle andre Pensioner, saa vel civile som militære, derunder indbefattet Pensioner til Embedsmænd ved Hans Majestæt høifalig Kong Frederik den Gyvendes Civilliste, hos Hans kongl. Høihed høifalig Prinds Ferdinand og hos Hendes kongl. Høihed høifalig Landgrevinde Charlotte af Hessen, fødte Prindsesse af Danmark, som og de Pensioner, som hidtil have været betalte af Raades-Sekretariatet, fordeles mellem Kongeriget og Hertugdømmerne i Forhold til det respektive Folketal.

I den Anledning er man kommen overens om at lade affatte en Liste over alle disse Pensioner, at kapitalisere deres Værdi som aarlig Livrente og at opfordre alle de Pensionerede til at erklære, om de fremtidig ønske at opbevare deres Pensioner i Kongeriget eller i Hertug-

dømmerne. For saa vidt, som Følge af dette Valg, For- 16. Novb.
holdet mellem de to Kvotadele, det vil sige mellem den
Del, som falder paa Hertugdømmerne, og den Del, som
vedbliver at paahvile Kongeriget, ikke maatte være overens-
stemmende med Principet om Fordeling efter det respektive
Folketal, betales Forskjellen af det Land, som den herefter
paahviler.

De Pensioner, som ere anviste paa den almindelige
Enkekasse og paa de militære Underklassers Pensions-
fond, skulle vedblive som hidtil at betales, for saa vidt
de nævnte Fonds strække til. Med Hensyn til de Tilskud,
som Staten maa betale til disse Fonds, overtage Hertug-
dømmerne en Kvotabel heraf i Forhold til det respektive
Folketal.

Det Udbytte i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af
1842 i Kjøbenhavn, til hvilken Personer, fødte i Hertug-
dømmerne, have erhvervet Ret, er dem udtrykkelig for-
beholdt.

En international Kommission, sammensat af Repræ-
sentanter fra begge Sider, skal sammentræde i Kjøbenhavn
umiddelbart efter Udvekslingen af Ratifikationerne af denne
Traktat for i det enkelte at ordne Bestemmelserne i denne
Artikel.

16. Den kongelig danske Regjering overtager Ud-
betalingen af følgende Apanager:

Hendes Majestæt Enkedronning Caroline Amalies,

Hendes kongl. Høihed Arveprindsesse Carolines,

Hendes kongl. Høihed Hertuginde Wilhelmine Marie af
Glücksborgs,

Hendes Høihed Hertuginde Caroline Charlotte Mariane
af Mecklenborg-Strelitz's,

Hendes Høihed Enkehertuginde Louise Caroline af
Glücksborgs,

Hans Høihed Prinds Frederik af Høesjens,

16. Novb. Deres Durchlaughtigheder Prindsesserne Charlotte, Victoria og Amalie af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenburgs.

Rvotadelen af denne Udbetaling, som i Forhold til Folkemængden falder Hertugdømmerne til Last, godtgjøres den danske Regjering af Hertugdømmernes Regjering.

Den i den foregaaende Artikel nævnte Kommission vil ligeledes have at træffe de fornødne Forholdsregler til Udførelsen af nærværende Artikel.

17. Den nye Regjering i Hertugdømmerne indtræder i de Rettigheder og de Forpligtelser, som følge af Kontrakter, der paa regelmæssig Maade ere indgaaede af den kongelig danske Administration med Hensyn til Anliggender af almen Interesse, som særlig vedkomme de afstaaede Landsdele.

Man er bleven enig om, at alle de Forpligtelser, som følge af Kontrakter, som den danske Regjering har indgaaet af Hensyn til Krigen og til Forbundssekretionen, ikke ere indbefattede under den ovennævnte Bestemmelse.

Hertugdømmernes nye Regjering anerkjender enhver i Hertugdømmerne af fysiske og juridiske Personer lovlig erhvervede Ret.

I Tilfælde af Tvist er det Domskolene, som have at afgjøre Sager af denne Art.

18. De i de afstaaede Landsdele fødte Personer, som gjøre Tjeneste i den danske Armee eller Marine, have Ret til uopholdelig at blive fritagne for Militærtjeneste og til at vende tilbage til deres Hjem.

Man er bleven enig om, at de iblandt dem, som forblive i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Tjeneste, ikke herfor maa blive forulempede paa Person eller Eigendom.

De samme Rettigheder og Garantier ere fra begge Sider tilstaaede de civile i Danmark eller Hertugdømmerne

fødte Embedsmænd, som tilkjendegive den Hensigt at forlade de Postor, de beklæde enten i Danmarks eller i Hertugdømmernes Tjeneste, eller som foretrække at forblive i disse Postor.

19. De Undersaatter, som ere hjemmehørende i de ved denne Traktat afstaaede Territorier, have fuld Frihed til i Løbet af 6 Aar, at regne fra den Dag, da Ratifikationerne udbydes og efter forudgaaende Anmeldelse til den paagjældende Øvrighed, Stoldfrit at udføre deres Løssøre og at begive sig med deres Familier til Hans danske Majestæts Lande, i hvilket Tilfælde de bevare deres Egenkab som danske Undersaatter. Det staar dem frit for at bevare deres paa de afstaaede Territorier beliggende faste Eiendomme.

Den samme Ret er paa den anden Side tilstaaet danske Undersaatter og Personer, som ere fødte paa de afstaaede Territorier, men bosatte i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater.

De Personer, som benytte sig af disse Bestemmelser, maa ikke paa Grund af deres Valg forulempes fra nogen af Siderne med Hensyn til deres Person eller med Hensyn til deres i de respektive Stater beliggende Eiendomme.

Den ovennævnte Frist af 6 Aar kommer ogsaa de enten i Kongeriget Danmark eller paa de afstaaede Territorier fødte Personer til Gode, som paa den Tid, da Udvekslingen af Ratifikationerne af denne Traktat finder Sted, opholde sig udenfor Kongeriget Danmarks eller Hertugdømmernes Territorium. Deres Erklæring kan modtages af det nærmeste danske Gesandtskab eller af en overordnet Øvrighed i en hvilken som helst Provinds i Kongeriget eller i Hertugdømmerne.

16. Novb. Alle de Personer, som have Indfødsret paa den Tid, da Udvejlingen af Ratifikationerne af denne Traktat finder Sted, bevare den saa vel i Kongeriget som i Hertugdømmerne.

20. De Eiendomsadkomster, administrative og civil-judicielle Dokumenter, som vedkomme de afstaaede Territorier og som findes i Kongeriget Danmarks Arkiver, overleveres snarest muligt til Hertugdømmernes nye Regjerings Kommissærer.

Ligeledes ville alle Dele af de kjøbenhavnske Arkiver, som have tilhørt de afstaaede Hertugdømmer, og som ere blevne udtagne af deres Arkiver, være at aflevere til dem tilligemed de tilhørende Fortegnelse og Registre.

Den danske Regjering og Hertugdømmernes nye Regjering forpligte sig gjensidig til, paa de overordnede administrative Øvrigheders Begjæring at meddele hinanden alle de Dokumenter og Oplysninger, som have Hensyn til Anliggender, der angaa baade Danmark og Hertugdømmerne.

21. Danmarks og de afstaaede Hertugdømmers Handel og Skibsfart nyde gjensidig i de to Lande de samme Rettigheder og Privilegier, som ere tilstaaede den mest begunstigede Nation, indtil særlige Traktater have ordnet dette Anliggende.

De Fritagelser og Begunstigelser med Hensyn til Transittold, som i Henhold til Traktaten af 14. Marts 1857 Artikel 2 ere tilstaaede de Varer, som befordres ad de Veie og Kanaler, som forbinde, eller maatte komme til at forbinde Nordsøen med Østersøen, finde ogsaa Anvendelse paa de Varer, som ad en hvilken som helst Forbindelsesvei føres igjennem Kongeriget eller Hertugdømmerne.

22. Sjyllands Rømning af de allierede Tropper skal finde Sted snarest muligt, senest i Løbet af 3 Uger efter Udvejlingen af nærværende Traktats Ratifikationer.

De særlige Bestemmelser med Hensyn til denne Røm= 16. Novb. ning ere fastsatte i en denne Traktat vedhæftet Protokol.

23. For af al Magt at bidrage til Gemythternes Beroligelse erklære og love de høie kontraherende Parter, at ingen, som er kompromitteret ved de seneste Begivenheder, af hvilken Stand og Vilkaar han end er, skal blive forfulgt, forurologet eller forulempet paa Person eller Eiendom paa Grund af sin Udfærd eller sine politiske Meninger.

24. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udveksles i Wien inden tre Ugers Forløb eller før, om ske kan.

Til Bekræftelse herpaa have de respektive Befuldmægtigede undertegnet den og forsynet den med deres Vaabensegl.

Saaledes sket i Wien den 30. Dag i Oktober Maa= ned i Herrens Aar atten hundrede og fire og tressindstøve.

Bilag.

Protokol angaaende Syllands Rømning af de allierede Tropper.

§ Overensstemmelse med Artikel 22 af den under Dags Dato mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark paa den ene og Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen paa den anden Side afsluttede Fredstraktat ere de høie kontraherende Parter komne overens om følgende Bestemmelser:

1. Syllands Rømning af de allierede Tropper skal finde Sted senest i et Tidsrum af tre Uger, saaledes at Amtene Hjørring, Thisted, Viborg, Aalborg og Randers skulle være rømmede ved Udløbet af den første Uge, foruden de nævnte Amtet ogsaa Aarhus, Skanderborg og

16. Novb. Ringkjøbing ved Udløbet af den anden Uge, og det hele jydste Territorium ved Udløbet af den tredie Uge.

2. Paa den Dag, Udvevlingen af denne Traktats Ratifikationer finder Sted, ophører det nærværende Militærgovernements Virksomhed i Sylland. Hele Landets Administration overgaar da til en af den kongelig danske Regjering udnævnt Kommissær, som, saa længe Rømningen varer, tager Ophold paa samme Sted som Hovedkvarteret for de allierede Tropper i Sylland.

3. De danske Øvrigheder i Sylland skulle uden Bøgring yde alt, hvad de allierede Tropper trænge til med Hensyn til Indkvartering, Forpleining og Befordringsmidler (Vorspann), saa længe som Tropperne befinde sig paa jydft Territorium. Den kongelig danske Regjering skal gjøre sin Kommissær ansvarlig for Udførelsen af denne Bestemmelse. De i denne Artikel nævnte Ydelser skulle begrænses til det allernødvendigste.

4. Alle Lazarether, Feltposter og Telegraflinier, som for Diebliffet ere indrettede for de allierede Tropper, skulle vedblivende kunne benyttes, indtil Rømningen af de respektive Amter fuldstændig er foregaaet, dog uden Skade for den danske Administrations tilsvarende Etablissementer. Den kongelig danske Regjering garanterer udtrykkeligen, at der ikke lægges nogen Hindring i Veien for en punktlig Iværksættelse af denne Artikel.

5. Derfom den allierede Armee ved Syllands Rømning skulde blive nødsaget til at efterlade Syge eller Saarede, forbinder den kongelig danske Regjering sig til at drage Omfarg for, at de blive tilbørligen behandlede og pleiede, og til efter deres Helbredelse at lade dem med „Vorspann“ transportere til de allierede Troppers nærmeste Militærstation.

6. Fra den Dag, Udvevlingen af denne Traktats Ra- 16. Novb. tifikationer finder Sted, ville alle de ved ovennævnte Ydeller med Hensyn til Indkvartering, Forpleining, Behandling af Syge og Befordringsmidler (Vorspann) foranledigede Beføstninger blive godtgjorte af de allierede Tropper i Overensstemmelse med de i Forpleiningsreglementet for det tydske Forbunds Armeel paa Forbundsgebetet indeholdte Bestemmelser.

Abent Brev ang. de afstaaede Territorier. 16. Novb.
(Udenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Ved den i Wien den 30. f. M. undertegnede Fredstraktat have Vi til Fordel for Deres Majestæter Kongen af Preusslen og Keiseren af Østerrig frasagt Os alle Vore Rettigheder til Hertugdømmerne Rauenborg og Holsten, til Hertugdømmet Slesvig sybblig for den i bemeldte Traktats Artikel 5 nærmere fastsatte Grændselinie, dog med Undtagelse af Den Væ, samt til de Syd for samme Linie beliggende tydske Enklaver, saa vel paa Fastlandet som paa Verne, med Indbegreb af Den Amrom. Ligesom Vi i Overensstemmelse hermed som Følge af bemeldte Traktat have løst, saaledes løse Vi og ved dette Vort Abent Brev alle de saaledes afstaaede Territoriers Indbyggere i Almindelighed og enhver af dem i Særdeleshed fra den undersaatlige Trofskab, som de i Almindelighed ere Os skyldige, saa og fra den Ed, de som Embedsmænd i Særdeleshed, enhver i sin Stilling, civil eller militær, geistlig eller verdslig, til Os have aflagt.

16. Novb. Aabent Brev til Vore kjære og tro Underfaatter i Kongeriget Danmark, paa Fjland og Færøerne, samt i Vore vestindiske og grønlandiske Kolonier. (Konseilspræsidiat.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Det var, som er forløbet, siden Vi besteg Danmarks Throne, har været opfyldt af de tungeste Prøvelser for Os og Eder. Haabløs maatte Kampen fra første Færd vise sig, naar ikke fremmed Bistand opveiede den Overmagt, som Tallet og Krigsmidlerne gave Vore Modstandere. Denne Bistand blev os ikke tildel, og under disse Omstændigheder vilde enhver yderligere Fortsættelse af Kampen kun have tjent til at undergrave, om ikke tilintetgjøre Landets Fremtid. Det var ikke Mangel paa Medenhed til at bringe endnu større Ofre for Fædrelandet, som tiltraadede Freden; men I sølte med Os det Ansvar, som den nuværende Slægt har mod Efterkommerne. Saaledes blev det Vor tunge Lod at slutte en Fred, som tilintetgjør de skjønne Forhaabninger, med hvilke Vi havde modtaget Kronen for at bevare den hel og uforkrænket, saaledes som den i Aarhundreder har været baaren af den danske Kongeslægt. Det blev Vor sørgelige Skjæbne at se Monarkiet delt og det Land skilt fra Os, som fra Oldtiden havde været en Del af det gamle danske Rige, og som tusendaarige Kampe ei havde formaaet at løsrive derfra. Men haardest af alt har det været Os, at Dele af selve Kongeriget og den største Del af den Befolkning i Slesvig, som med Hjerter og Tunge tilhører Danmark, have maattet se sig adskille fra Moderlandet og Stammen. Til Eder, hvis Vel fremdeles er Os anbetret, lyder Vort kongelige Ord om Fremtidens Haab og om tillidsfuld Virksomhed i Fædrelandets Tjeneste. I ville mindes, at Enighed giver de

svage Styrke, og selv i Ulykken er der en mægtig Kraft til 16. Novb. at forene og knytte fastere. I ville endrægtigen slutte Eder om Os til Udførelsen af den Gjerning, som Freden mere end nogenstunde før gjør nødvendig. Med Os ville I arbejde paa Landets Udvikling ved vise Love og ved Benyttelse og Fremme af de rige Hjælpekilder, som Naturen har givet vort Fædreland. Meget er tabt, men dog ikke Haabet; og Fremtiden hører dem til, der alvorligt ville. Som Vi stole paa Eders faste Villie til at fremme Danmarks Vel, saaledes ville I ogsaa stole paa, at dette skal være Maalet for alle Vore Bestræbelser. Gud velsigne vort Fædreland!

Nabent Brev til Befolkningen i Hertugdømmerne 16. Novb. Slesvig, Holsten og Lauenborg samt Indbyggerne i de afstaaede jydste Enklaver i Slesvig.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: At Vi ved en i Wien den 30. Oktober d. A. affluttet og nu af Os ratificeret Fredstraktat have givet Afkald til Fordel for Deres Majestæter Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen paa alle Vore Rettigheder til Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg, samt til nogle i Slesvig enklaverede Dele af Nørrejylland, imod at en tilsvarende Del af Slesvig indlemmes i Kongeriget Danmark; og Vi have derhos, ved et i Følge af Traktaten udstedt Nabent Brev, løst Beboerne af de afstaaede Lande fra den nuersaatlige Trofskab og Lydighed, de hidtil have været Os skyldige, ligesom ogsaa Embedsmændene fra deres Embedsæd. Nu, da det smertelige Offer, som Vi, nødtvingne af Begivenhedernes Gang, have maattet underkaste Os, er fuldbehrdet, føle Vi Trang til for Eder, Beboere af Slesvig og de fraffilte jydste Enklaver af Holsten

16. Novb. og af Lauenborg, endnu en Gang at udtale, med hvilken dyb Smerte Vi have maattet bringe det. Mange af Eder ville forstaa og dele denne Smerte; thi ogsaa for Eders Tanke maa det i denne Stund staa, hvor lykkelig Eders Fædre have levet under de danske Kongers milde og retfærdige Scepter, og i hvilken høi Grad den Udvikling og det almindelige Velvære, hvoraf I kunne være stolte, skyldes Vore forevigeede Forgængeres Bestræbelser for at fremme Eders Vel. Ogsaa I ville nu mindes, hvor mange lysende Exempler paa Trofskab for den danske Konge Eders Aarbøger fremvise, og at de Vaand, der knyttede Eder til Danmark, selv der, hvor fælles Sprog og Nedstamning ikke helligede dem, vare inderlige og faste. Ogsaa om den Trofskab staar der et uudslætteligt Minde i Vort Hjerte, som saa mange iblandt Eder have vist imod Os i Vor korte Regjeringsstid, og for hvilken Vi sende Eder Vor inderlige Tak; og aldrig vil det danske Folk kunne glemme dem, der paa denne eller hin Side Eideren, eller i det stedse loyale Lauenborg, kappedes med det i Kjærlighed til og Trofskab imod det fælles Fædreland. Det har været Vort stolte Haab at kunne hellige alle Vore Tanter og Bestræbelser til Sikringen af Eders Velvære i nøie Forbindelse med det danske Folk. Nu kunne Vi kun lade det være Maalet for Vore Ønsker, at det i Tidernes Løb altid maa gaa Eder vel; og Vi indeslutte dette inderlige Ønske i Vor Bøn til Gud, som holder Folkenes Lykke og Rigernes Skjæbne i sin almægtige Haand. Til hans milde Baretægt i Nutid og Fremtid anbefale Vi Eder, og hermed sende Vi Eder Vor sidste Hilsen.

29. Novb. Aabent Brev til Vore kjære og tro Undersaatter i Sjælland. (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Da de Trængsler, som i saa lang Tid have hjemstøgt Sjælland, nu

ere ophørte, have Vi følt længsel efter igjen at se dette 29. Novb. Vort kjære Land, som fremfor noget andet har maattet bære de tunge Byrder, som en uhykkelig Krig har ført med sig. Tid og Omstændigheder vilde imidlertid ikke tillade Os under Vort nærværende Ophold at besøge alle Egne i Landet, og Vi have derfor ved dette Vort aabne Brev villet bringe Eder alle, Vore kjære og tro Undersaatter i Jylland, Vor kongelige Hilsen og Vor hjertelige Tak for den Redebonhed og Udholdenhed, hvormed I have bragt saa mange Ofre for det fælles Fædreland, og for den værdige Holdning, I under saa vanskelige Forhold have vidst at bevare lige over for de allierede Tropper. Det har paa det smerteligste berørt Os, at det ikke har staaet i Vor Magt at lindre Eders Lidelser, men derfor vil det ogsaa nu være Gjenstand for Vore ivrigste Bestræbelser snarest muligt at forskaffe Eder den Erstatning, som Landets Kræfter tilstede at yde, og hvorpaa I have et saa billigt Krav. Idet Vi glæde Os ved atter at samles med Vore tro Byder, forblive Vi Eder med al kongelig Naade huld og bevaagen.

Givet i Vor Stad Aalborg, den 29. November 1864.

**Patent for Kongeriget Danmark ang. en med 10. Decb. Kongeriget Italien affluttet Skibsfarts- og Handels-
traktat. (Udenrigsministeriet.)**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Vi have allern. forsynet den af Os med Hans Majestæt Kongen af Italien affluttede Skibsfarts- og Handels-
traktat med allerhøieste Ratifikation, og bringes bemeldte Traktat nu, efter at Ratifikationerne gjensidig ere udveklede, herved til offentlig Kundskab.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Italien, bejælede af Duffet om at lette og

10. Decb. udvide Handelsfavnen mellem deres respektive Under-
saatter, samt til for hele Kongeriget Italien at befæste det
mellem Danmark paa den ene Side og Republiken Genua,
de sardiniske Stater og Kongeriget Begge Sicilierne paa
den anden Side henholdsvis ved Traktaterne af 30. Juli
1789, 14. August 1843 og 13. Januar 1846 knyttede
gode Forhold, ere komne overens om at afflutte en Skibs-
farts- og Handelsraktat, som, grundet paa Principet om
fuldstændig Gjensidighed, forstaffer begge Stater væsentlige
Fordele, og have de til den Ende udnævnt til deres Be-
fuldmægtigede:

.....
hvilke, efter at have udvejlet deres i god og behørig
Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om føl-
gende Artikler:

1. Danske Skibe, der med Ladning eller i Ballast
ankomme til Kongeriget Italiens Havne, og ombendt
italienske Skibe, der med Ladning eller i Ballast an-
komme til Kongeriget Danmarks Havne, skulle, saa vel ved
Indgaaende og under deres Ophold, som ved Udgaaende,
og hvilket deres Afgangs- og Bestemmelsessted end maatte
være, behandles paa samme Fod som vedkommende Na-
tions egne Skibe med Hensyn til alt, hvad der angaar
Told-, Last- og Fyrafgifter, Lods-, Prikke-, Solværks-,
Havne- og Bropenge, Kvarantæne, Expeditions- og andre
Gebyrer og overhovedet med Hensyn til alle Byrder eller
Afgifter af Skibet, af hvad Navn nævnes kan, hvad enten
disse Afgifter oppebæres for Regjeringens eller de stedlige
Øvrigheders, offentlige Anstalters, Privates eller Korpora-
tioners Regning.

2. Danske Skibe paa den ene og italienske Skibe paa
den anden Side kunne ikke nyde godt af de ved nærværende
Traktat begge Parter tilskrevne Afgiftsfriheder og Fordele,

med mindre de befindes forshuede med de Papirev og Be- 10. Decb.
visligheder, som, ifølge de i hvert af de to Lande gjældende
Anordninger, udfordres til at godtgjøre deres Nationalitet.
Dg til den Ende ville de høie kontraherende Parter inden
den kortest mulige Frist meddele hinanden disse forskjellige
Bevisligheder, idet de forbeholde sig gjenfidiigt at give hin-
anden Underretning om de Forandringer, som hver af dem
i Fremtiden maatte anse det for hensigtsmæssigt deri at lade
indtræde.

3. I alt, hvad der angaar Anvisning af Liggelpladse,
Ladning og Losning i en af de tvende Staters Havne,
Indrehavne, Røde eller Indrerhede, skal der ikke tilstaa
Landets egne Skibe nogen Forret, som ikke paa lige
Maade tilstaa den anden Stats Skibe, efterdi det er de
høie kontraherende Parter's Billie, at begge Staters Skibe
ogfaa i denne Henseende skulle stilles paa fuldkommen
lige Fod.

4. Danske Skibe, som ankomme til Hans Majestæt
Kongen af Italiens Havne, og italienske Skibe, som an-
komme til Hans danske Majestæts Havne, kunne efter
Kapitainens eller Eierens Forgodtbefindende lade eller
løsse delvis, og derefter begive sig til andre af samme
Stats Søhavne for der at fuldføre deres Ladning eller
Losning.

5. I Tilfælde af, at et dansk Skib søger Nødhavn i
en af Kongeriget Italiens Havne, eller at et italiensk Skib
søger Nødhavn i en af Kongeriget Danmarks Havne, skal
saa vel Skib som Ladning nyde godt af de Begunstigelser
og Afgiftsfriheder, som ethvert af de tvende Landes Lov-
givning tilstaaer dets egne Skibe under lignende Omstæn-
digheder, forudsat at Nødvendigheden af at søge Nødhavn
behørig godtgjøres. Samme begunstigede Behandling skal
fra begge Sider tilstaaes Skibe, der strandre eller lide

10. Decb. Skibbrud. Det er desforuden en Selvfølge, at der skal gives de respektive Konsuler og Konsularagenter Afgang til at have Ophyn med de Foranstaltninger, der vedrøre Istandsættelsen, Provianteringen eller Salget, hvis et saadant finder Sted, af Skibe, der have søgt Nødhavn, ere strandede eller have lidt Skibbrud paa Kysten.

6. Alle Arter af Gods og Handelsvarer, der bestaa i Natur- eller Kunstflids-Frembringelser fra Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater eller fra ethvert andet Land, og som lovligt kunne indføres, landsættes eller oplægges i Hans Majestæt Kongen af Italiens Stater ved italienske Skibe, og omvendt alle Slags Gods og Handelsvarer, der bestaa i Natur- eller Kunstflids-Frembringelser fra Hans Majestæt Kongen af Italiens Stater eller fra ethvert andet Land, og som lovligt kunne indføres, landsættes eller oplægges i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater ved danske Skibe, hvad enten disse Skibe komme direkte fra det Lands Havne, hvis Flag de føre, eller de komme fra et hvilket som helst fremmed Land, kunne ligeledes der indføres, landsættes eller oplægges ved den anden kontraherende Parts Skibe uden at være pligtige til at betale andre eller højere Afgifter, af hvad Art eller Navn nævnes kan, og hvad enten de opkræves i Regjeringens Navn og for dens Regning eller for de stedlige Øvrigheders eller hvilke som helst private Anstalters Regning, end saadanne, som disse samme Varer eller Frembringelser maatte erlægge i samme Tilfælde, dersom de vare indførte, landsatte eller oplagte ved de i Landet hjemmehørende Skibe. Paa samme Maade kunne alle Arter af Gods eller Handelsvarer, som lovligt kunne udføres eller gjenudføres fra Hans Majestæt Kongen af Danmarks Havne paa danske Skibe, ligeledes udføres eller gjenudføres derfra paa italienske Skibe, og omvendt kunne alle Arter af Gods eller Handelsvarer, som lovligt kunne udføres eller gjen-

udføres fra Hans Majestæt Kongen af Staliens Havne i 10. Decb. italienske Skibe, ligeledes derfra udføres eller gjenudføres i danske Skibe, uden at svare andre eller høiere Afgifter eller Byrder, af hvad Art eller Navn nævnes kan, og hvad enten de opkræves i Regjeringens Navn og for dens Regning, eller for de stedlige Ævrigheders eller hvilke som helst private Anstalters Regning, end saadanne, som svares af det samme Gods eller Handelsvarer, naar de blive udførte eller gjenudførte paa Landets egne Skibe. Den mest begunstigede Nations Behandling tilskrives gjensidigt hvert af de to Lande med Hensyn til alt, hvad angaar Gjennemførelsen. Dog vedbliver Forbudet med Hensyn til Krudt at bestaa, og de to høie kontraherende Parter forbeholde sig at gjøre Gjennemførelsen af Krigsvaaben til Gjenstand for særlig Tilladelse.

7. Der skal, uden Hensyn til det Skibs Nationalitet, hvori en Handelsvare indføres, hvad enten dette tilhører den ene eller anden Part, i hvis Havne Indførelsen sker, hverken direkte eller indirekte af nogen af de kontraherende Parter eller af nogen Forening, Selskab eller Person, der handler i sammes Navn eller efter sammes Bemyndigelse, indrømmes nogen Fortrins- eller Fortjæbsret med Hensyn til Kjøbet af en saadan Vare, der lovmedholdelig indføres paa den anden Parts Grund, efterdi det er de ovennævnte to høie Parters Hensigt og Villie, at der i denne Henseende ikke skal finde nogen som helst Ulighed eller Forskjel Sted.

8. Med Hensyn til Kystfarten er det vedtaget mellem de høie kontraherende Parter, at de hver af dem tilhørende Skibe af over 30 tonnes (15 danske Kommercelæster) skulle i den andens Stater nyde de samme Forrettigheder og i alle Henseender behandles paa samme Fod som de i Landet hjemmehørende Skibe.

10. Decb. 9. Den ene af de kontraherende Parter kan ikke paalægge den andens Handel og Skibsfart nogen ny eller høiere Afgift, ei heller noget Baand eller Indskrænkning, som ikke i lige Maade og i samme Forhold ere anvendelige paa ethvert andet Lands Handel eller Skibsfart. Den ene af de kontraherende Magter kan ikke indrømme en fremmed Nations Handel og Skibsfart nogen Begunstigelse, uden at den anden Magts Undersaatters Handel og Skibsfart derved med Rette blive delagtige i denne Begunstigelse.

10. Hver af de to Parter forpligter sig til at lade den anden nyde godt af enhver Handels-, Skibsfarts- eller Fiskeribegunstigelse, af enhver Forret, enhver Indførsels-, Udførsels- eller Gjennemførselstoldnedsættelse for hvilke som helst i denne Traktat nævnte eller ikke nævnte Varer, som en af dem maatte indrømme en tredie Magt. Endvidere forpligte de sig lige over for hinanden til ikke at paalægge nogen Forbuds-, Indførsels-, Udførsels- eller Gjennemførselstold, som ikke samtidig finder sin Anvendelse paa andre Nationer. Det er særligt vedtaget, at efterdi Danmark har samtykket i at sætte det italienske Flag paa fuldkommen ligeberettiget Fod med sit eget Flag, ikke blot i Henseende til Skibsfarten og Handelen paa Kongeriget og Hertugdømmerne, men ogsaa i Henseende til Skibsfart og Handel paa sammes islandske, færøiske og vestindiske Besiddelser, skal Danmark i saa Henseende nyde en fuldkommen Gjenfaldighed i Behandlingen og med Hensyn til Toldsatser delagtiggøres i alle de Fordele, som fremgaa af de af Kongeriget Italien med et hvilket som helst andet Land sluttede Traktater.

11. Hver af de to høie kontraherende Parter's Konsuler, Vicekonsuler og Konsularagenter skulle i den andens Stater besidde de samme Privilegier og den samme

10. Decb.
 Nødvighed, som der tilkommer de mest begunstigede Na-
 tioners Konsularembedsmænd af samme Klasse; de skulle
 have Ret til at være Dommere og Boldgiftsmænd i lokale
 Spørgsmaal, der opstaa med Hensyn til Kontrakter, af-
 sluttede paa andre Steder imellem Førerer og Besætninger
 af Skibe hørende til deres Nation, og stedlige Øvrig-
 heder kunne kun blande sig deri i det Tilfælde, at Skibs-
 førerens eller Besætningens Opførsel maatte forstyrre Lan-
 dets Orden eller No. Naar en af de to høie kontra-
 herende Parters Søfolk bortrømme i den andens Stater
 og Besiddelser, skulle de, for saa vidt som de ikke ere det
 Lands Underfaatter, hvor Bortrømningen finder Sted, paa
 derom fra Konsulerner, Vicekonsulerner eller deres Fuld-
 mægtige til vedkommende Øvrighed rettet Begjæring, efter-
 spores, anholdes og, efter at deres Desertion behørigt er
 godtgjort, atter føres ombord paa deres Skib. Deser-
 tørerne skulle fremdeles, om fornødent, holdes fast og be-
 vogtes i Landets offentlige Fængsler paa Konsulernes For-
 langende og Bekostning, indtil disse Agenter have fundet
 en Leilighed til deres Bortsendelse. Skulde imidlertid en
 saadan Leilighed ikke frembyde sig i Løbet af to Maaneder,
 at regne fra Anholdelsesdagen, skulle Desertørerne sættes i
 Frihed og kunne ikke atter paagrives for den samme Mar-
 sags Skyld. Dersom Desertøren har begaaet nogen For-
 brudelse i Land, skal den stedlige Øvrighed opsætte hans
 Udlevering, indtil vedkommende Domstol angaaende For-
 seelsen har affagt en Dom i god og behørig Form og denne
 er fuldbjrdet.

12. Hver af de to høie kontraherende Parters Under-
 faatter skulle have Ret til i den andens Lande at modtage
 Efterladenskaber, det være sig ab intestato eller ifølge Tes-
 tament, der at besidde Formue af enhver Art og at raade
 over den paa samme Maade som Landets egne Børn ved

10. Decb. Testament, Gave eller paa anden Vis, uden til de respektive Regjeringer at svare andre Afgifter end dem, som det Land's Indbyggere, hvor den nævnte Formue findes, ved lignende Leilighed ere underkastede. I Tilfælde af at Arvingerne ere fraværende, vil der foreløbigt, indtil den lovlige Arving har truffet Foranstaltning til at hæve Arven, blive draget den samme Omsorg for den omhandlede Formue, som der i lignende Tilfælde bliver de indfødtes Egen- dom til Del.

13. Nærværende Traktat skal staa ved Magt i ti Aar at regne fra Ratifikationernes Udværlingsdatum. Der- som den ene af de høje kontraherende Parter ikke, et Aar før denne Tidsfrist's Udløb, ved en officiel Meddelelse har forkyndt den anden sin Hensigt at lade dens Virkning op- hæve, vedbliver den nævnte Traktat at være forbindende i tolv Maaneder udover dette Tidspunkt og saa fremdeles, indtil Udløbet af de tolv Maaneder, som følge efter en saadan Erklæring, ligegyldigt naar den maatte have fundet Sted.

14. Ratifikationerne af nærværende Traktat skulle ud- værlses i Turin i et Tidsrum af 3 Maaneder at regne fra Underkriftens Datum, eller tidligere, om ske kan.

Dette til Bekræftelse have de respektive Besuldmægtige de undertegnet Traktaten i dobbelt Original og forsynet samme med deres Baabenssegl.

Stet i Turin den 1. Mai 1864.

23. Decb. Grundlovsbestemmelser, hvorved Grundloven af 18. November 1863 for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender indskrænkes og forandres. (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-

raadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Grundlovsbestemmelser:

1. Ligesom de kongelige Udnævnelser til Landstinget for Hertugdømmet Slesvigs Bortkommende bortfalde, saaledes bortfalder og Repræsentationen for de hidtilværende slesvigiske Valgkredse saa vel i Landstinget som i Folkethinget, dog med Undtagelse af den ærøffe Folkethingskreds. Ligeledes bortfalder Repræsentationen for den hidtilværende Ribe Amts femte Valgkreds. Antallet af Landstingets Medlemmer bliver herefter 64; Antallet af Folkethingets Medlemmer fastsættes for Fremtiden til 102.

2. Af Rigsretten udtræde de i Følge Grundlovens § 60 af den slesvigiske Appellationsret valgte Medlemmer.

3. Normalbudgettet af 28. Februar 1856 med de senere deri ved Lov foretagne Forandringer træder ud af Kraft den 31. Marts 1866.

4. Grundlovens § 40 ophæves.

Midlertidig Bestemmelse.

Indtil nye Valg ere foretagne i de Valgkredse, hvortil de ikke afstaaede Dele af Hertugdømmet Slesvig saa vel som af Ribe Amts femte Valgkreds henlægges, vedblive i Folkethinget det i sidst nævnte Kreds valgte Rigsraadsmedlem og i Landstinget de for de tidligere trettende og fjortende Rigsraads- Landstingskredse valgte Rigsraadsmedlemmer at have Sæde som Repræsentanter for de ikke afstaaede Dele henholdsvis af Ribe Amts femte Folkethingskreds og af de nævnte tidligere Rigsraads- Landstingskredse.

23. Decb. Lov ang. en Forandring i §§ 13 og 52 i Loven af 4. Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 467.

23. Decb. Lov, hvorved Regjeringen bemyndiges til at ophæve forskjellige Bestemmelser i Lov 4. Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 467.

23. Decb. Lov om Toldforholdene ved Landgrænsen samt om Toldforholdene og Brændevinsbrænderi-Bestatningen i de Dele af Hertugdømmet Slesvig, der i Følge Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 skulle inkorporeres i Kongeriget. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 467.

23. Decb. Kongl. Resol. ang. Bemyndigelse for Justitsministeriet til at afgjøre visse Sager m. m. Resolution, hvorved Hs. Majest. Kongen paa Justitsministeriets Forestilling allern. bifalder:

I. At Justitsministeriet maa være bemyndiget til for Fremtiden i Hans Majestæts Navn at afgjøre efternævnte, hidtil i det Geheime-Statsraad foretagne Sager, nemlig:

- 1) at eftergive eller nedsætte Mulkter i alle Tilfælde, 23. Decb. hvor Mulkten er under 50 Rd.;
- 2) at meddele Adoptionsbevillinger, hvor der er Børn eller Livsarvinger, under Betingelse af at den Arv, som tilfalder Adoptivbarnet, ikke maa overstige det Beløb, som Adoptivforældrene i Medhold af den gjældende Lovgivning gyldig kunne tillægge Barnet ved en testamentarisk Disposition;
- 3) at tilstaa Fritagelse for Arrest eller Beslag for de i Laane- og Sparekasser samt andre lignende Instituter indsatte Summer og disses Renter, saa længe de indestaa sammesteds, og Tilladelse for deslige Instituter til, uden foregaaende Søgmaal og Dom, ved offentlig Auktion, som afholdes efter forudgaaende Bekjendtgjørelse i enkelte Aviser med et passende Varsel, at realisere de efter Forfaldstiden muligt henstaaende Panter, som bestaa af Løsøregjenstande;
- 4) at meddele Bevillinger til fuldstændig Ophævelse af Ægtefab i Tilfælde, hvor Ægtefællerne uden nogen forudgaaende formelig Overenskomst have levet faktisk adskilte i en længere Arrække, samt i de Tilfælde, hvor Ægtefællerne efter forud for Amtmanden indgaaet Overenskomst have levet separerede i 3 Aar eller længere;
- 5) at meddele Bevillinger til fuldstændig Ophævelse af Ægtefab paa Grund af den ene Ægtefælles Affindighed i alle Tilfælde, hvor der ikke er synderligt Haab om den affindige Ægtefælles Helbredelse, og selv om det paa Grund af Andragerens Uformuenhed ikke kan paalægges ham at udrede Bidrag til sin affindige Hustrus Underholdning.

23. Decb. II. At efternævnte, hidtil i det Geheime=Statsraad foretagne Sager for Fremtiden maa foredrages Hans Majestæt udenfor Statsraadet, nemlig:

- 1) Ægtefælsstillsmissesager i de Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle bevisligt har gjort sig skyldig i et Forhold, paa Grund af hvilket Ægtefættet kunde bevirkes hævet ved Dom;
- 2) Ansøgninger om Tilladelse til at indgaa nyt Ægtefætte i de Tilfælde, hvor Ministeriet ikke er bemyndiget til at afgjøre Sagen i Hans Majestæts Navn;
- 3) Sager angaaende Eftergivelse eller Nedsættelse af Straffe i de Tilfælde, hvor Straffen er 2 Aars Strafarbejde eller ringere Straf, og Ministeriet ikke er bemyndiget til at afgjøre Sagen ad mandatum, dog at disse Sager i de Tilfælde, hvor Hans Majestæt maatte finde Betæuelighed ved at bifalde Justitsministeriets Indstillinger, blive at foretage i det Geheime=Statsraad;
- 4) Ansøgninger om Bevillinger for Besiddere af Lehn, Stamhuse og Fideikommissgodsfer til at optage Laan enten af vedkommende Majorats Midler eller imod Sikkerhed i disse eller i Majoratets Substants, for saa vidt Sagen ikke er forbunden med extraordinære Omstændigheder, navnlig naar Laanet skal anvendes til Opførelse og Restauration af de fornødne Bygninger paa et Majorat, til Dræning af Hovedgaardens Forder, og overhovedet til saadaane Foranstaltninger, der enten som nødvendige for Driften eller som Følge af Udviklingen og Fremskridt i de landøkonomiske Forhold utvivlsomt forbedre Majoratet og derved komme Succesorerne til Gode, forudsat at

Laanet ikke ønskes knyttet til ekstraordinære for Suf= 23. Decb. cessjorerne trykkende Betingelser.

III. At Justitsministeriet maa være bemyndiget til for Fremtiden at fastsætte de Recognitioner, der i Medfør af Plakaten af 28. Juli 1845 skulle erlægges ved Apothekerbevillingens Overgang fra en Eier til en anden, for saa vidt de ikke udtrykkeligt lyde paa Arvinger, men heller ikke i Overensstemmelse med den allerhøieste Resolution af 23. December 1842 kunne anses for blot personlige.

DIS-Danmark

1 0 8 5 9 8